Min Kära Anna!

Blott några ord i hast,
just nu som jag står o klär på
mig fick jag se Stråle gå för-
bi. men hann honom ej. jag
vet nu hvar han bor o går för
att skicka dina Båttfåner
som nog länge dröjt än då
de kåster 8ta Riksdaler.
pengar behöfver du ej skicka
ty jag har dem här för sidelor-
na, måtte de nu bara passa bra
jag måste varna dig för skrid-
sko åkning. i förgår afse hade
vi har ett sorgligt exempel af
den fara detta nöjet med för
Apelundes 16 åriga gosse drunk-
nade utan för Tullbryggan,

en annan gosse fick ett liflös
men kunde återbringas till Lifvet
de arma Föräldrarna sörja
mycket. o! hvilken bitter sorg måtte
dett icke vara. jag är nu så
rädd om Axel. o tänker o så
mycket på dig som jag vet är
ganska vågsam. för all det bet
y nöjet Sotka dig, alla mår vi
bra o vänta dig snart hit efter
dett är skolfärn. jag undrar om
ni i dag är på Lysningens kalas?
Axel hade i onsdags bref från
Pappa. alla mådde bra. men
Sparkonna är dum med bref
icke en rad har jag haft sen
jag kom hem. helsa så
hjertligt Johannes o Ernst
från mig o oss alla. Den

Foster jeanett

Söndags morgon den 24

Haparanda den 27de Mars

Min Goda Anna!

Du tror nog ändå hvarför jag aldrig skrifver. men vanliga tröghet är där till oftast orsaken så ock jag att Hilda o din Mamma ofta skrifva så att du nog ända får veta huru vi mår o hvad nytt här passerar. här är nu ett stort stillestånd under Fastan o förstås. så har emellertiden denna månad hvarit särdeles oggynsam för några utfärder. Det Tesslagen varo vi o alla menniskor här omkring ut o åkte. så har den stora Marknaden hvarit hvilken i år hvar talrikt besökt i synnerhet af Handels Expediter

Tusen tack kära Anna för ditt bref dett
är nog skält att De då o då kommer
i håg mig med bref.
ja hvad De skulle bli glad då Pappa
kom. men dett hvar så kort. o i Bygdeå
hör jag att De haft mycket trefligt
få se om De får fara dit mer innan
De kommer hem. få se om ej Mamma
kommer åfter Dig i sommar. men nog
vill jag se dett innan jag tror dett
bär af, ty hon är allid gruvsam för
resor.
De är väl aftla hos Moster Amalia
o hjelper henne med hennes pra. dett
är roligt att hon är så frisk o rask.
i dag har Hilda o jag hvarit o hört
på Ida Thakers Lysning. o i afton är Hilda
bjuden dit på Lysnings kalas,
så många som kommer gifta sig innan
De kommer hem,

helsningar från alla både små o stora syskon har De,

1 Maji skall dett Lysa för Erika Stenberg
Pastor Grapes håller på att flytta
till Karungi. Fruen har dessa dagar
fått en Liten Flicka. som Lefde blott
ett Dygnen. Magister Zackris kommer hit i stället för sin bror. så att
intet lappar vi på bästa.
Sophia helsar Dig. Skrif någon gång
till henne. jag hör hon Längtar
att få bref från Dig. hon har varit
o blifvit så fet sin dar för.
Erika har en tid varit mycket
dålig i Tandvärk. så att hon varit
i bland sängliggande. hon var
om våffeldagen till Ryska Fältskären
o Läte taboret en Tan. o den bröt
han af. men hon är nu bättre,
helsa Mormor o Moster Lina samt
alla hjertligt från Din Faster

Jeanette

Helsningar från alla både Jonas o Sara Syskon har Du.

Calise den 1ta juli 1867

Min Kära Anna!!

För att du skulle få bref strax efter din ankomst till Göteborg Ernnade jag i går skrifva. Mi jag kände mig ej väl Middler där till. Efter jag war på Ensam i hela Natet att jag ej wet om här fans en Rätta till mitt Sällskap en gång. I förmidan war jag i Kyrkan. o på aftermidan gick Johannes på Hemmels Kantor o war där till 8 ta tiden så kom han hem med Kantor Herrarna som drack en Tåli o åt en smörgås Johanna o Ida samt Fredrika begerde gå till Näsbyn Maria begerde en Lördagsqvellen gå till Kårpik. men nu har jag sagt dem att dom gjort sina sammar resor hwas långa väg(?) [illegible] i dag förstås skulle dom alla när för att begapa Hemmels o Bergmans. men som jag ej sjelf als war nere tyckte jag att detta för dem war helt öfverflödigt. så att dom fingo stanna hemma. vist war dom litet sörmulna men detta bryr jag mig ej om. whar i dag haft nog mycket att göra. ty Folk har Här öfversemmat oss. som Egyptens gräshoppor. ja wet du jag är rickttt glad på dina vägnar att du får någon hvila för alla dessa fattiga. Menniskor som jag ej annat ser än att Wi alla bliva äppatna af. jag tror ej till för Mycket om här i dag warit nerst 30 som bett om Mat. då Wolontain kom i Motse klockan 9 reusade hit så Mycket fålk som till en Häly

i dag har vi haft Murmästare som lagat Ugnen. i Morgån tänker jag låta dem Baka. så har Maria harfvat Potatis landen o.s.v. –

Den dagen du for war bra lång. den må ej ha taget slut. jag vandrade i sagta mak hem o slog mig ner i Ensamheten med Hjertat fullt af

Mångahanda oroliga Tankar. att Gud måtte hjelpa Dig Lyckligt o väl fram
vi hade ingalunda vackert reseväder. åfter som här Hvar här Stormoväd
o Regn i 2 dagr. men nu har vi åter igen Varmt o vackert.
Ernst måste under den tiden hållas Inne. o fant sig rätt bra dän vid
han gick här o roade sig så bra. i går o i dag har Han fått vara ute.
o är Snäll o glad. han är för rolig. då jag frågar Hvar Mamma är Skratta
han bara o säger Pappa. någon gång nu får jag honom att säga Mamma
bättre. i dag har de Kungliga Familjerna anlent. o uppvaktades nere
vid Bryggan med Musik af Skarpskyttarne. (Tycka att B. kunt bli
i ändring åfter sista Caletet som rickte. från ditt du for o i går Midas
kom han först ned af ditt Höga — — —
en gång när Johannes kom åpp från Ångbåten i dag. "sade han att jag
hade en ask ombord". jag blef nog glad o trodde att ditt war mina
saker. men så då han o Häggström kommo upp började dom klä
på sig sina Nya Stockholms Kläder — o jag fick se på med Lång
näsa. ditt hvar ett Misstag asken hvar till Sällström. nå jag jag Tycks
mig mycket godt. ett bref från Gunnar hade hvarit Tusengånger kjärk
nare jag är Mycket orolig åfver att han ej Skrifver så så ovanligt Länge
ditt har alldrig hänt att han gjort så. o jag tar för af gjort att han
är Sjuk. men nog tycker jag att någon borde Låta mig få veta ditt
men jag får nu vänjas vid att härda mig ditt hjelper ej annat.
än 3 di juli. Min ask hvar ända med Wolextan. just i märke då jag ej alls tar
på den. kom en af Bugtarnee från Haparanda o hemtade asken. jag
blef mycket glad o började plocka upp mina Saker. o Först brefven
o då ej något hvar från Gunnar o ej en helsning måste jag torgärick
gråta o kunde ej als gladjas åfver hvad jag fått. men bäst ditt Hvar
kom Johanna In med Posten o jag hade bref både från Fredrique
o Gunnar o nu är jag så glad. så glad — — — Herren hvar Lofvad,
allt godt jag är ej värd Ditt minsta. jag har Ingen annan som delar
min sorg eller glädje nu än Ernst. han Hvar inne han Skratta
åt allt o vill bara plocka sönder mina finheter.

Du kan ej få bref från Johannes med denna Post. han i Kommel rest i går
till åfverstalin. Johannes bed mig hälsa dig innerligt. du vet nog att han nu
har mycket att göra. Herrarna flyger mellan Kontorena som Papperslappar
6 Fartyg har kommit. o slutelligen väntas flere.
Caren Wickström hvar hit har omralagen o sade sig ha Löfte att få Låna
ett Sängtäcke. högst ogerna Lemnade jag henne dett. Emedan jag ut
att dett som kommer i hennes händer ej gerna fås igen. men på dett
willkor att jag skulle få igen Täcket när vi tiköper dett Lemnade jag
dett bruna som August skall ha. hon hvar nog ledsen öfver att hennes
Mäst bekanta Fru hvar borta. men jag säger dig akta dig för denna
Mara. hon har en häst benga att ställa sig inn.
jag förstod nog att jag skulle glömma Många saker som jag Ernade
säga innan du for. men dett Mästa nu hwara. jag angrar att jag
hållsade med dig. att Pappa skulle skrifva till Mig någon gang. jag
hör af Mammas bref hun grasligt Mycket han har att göra. o jag
will så innerligt gerna unna honom den Hvila han Möjligen kan
få. jag är så tacksam för de bref jag får om dett o ej blir så
ofta från alla. blott den nemner om alla äro friska. men jag
tog för afgjort att gossar hvar sjuk. han som alltid skrifver
så flitigt. hwad dett hvar roligt att den Resa gick så dår snätt. ej
kunde vi tro att du hvar framme i Stockholm förr än på afton.
innan du får detta bref har du visst hemmet hvara några dagar
i Göteborg. o kanhända oroas öfver att du ej förr hört från hemmet
Ernst när bra utom att han haft Diarre några dagar. hwilket
han ej tyss lida af. ty han äter o sofver som vanligt. dår för tror
jag att dett är för tänderna men för säkerhets skull frågade jag
Stenström. o han gaf mig Kryddd Plåster att lägga på Magen
han är nu o bättre. jag är så rädd att något skall komma åt honom
hällst medan du är borta. men hvar ej orolig jag hoppas nog att han får
blifvande vara, rask som han är

troligen glömmer jag väl Mångt o mycket som jag borde Skrifva om
men jag måste afsluta brefvet medan Brattberg är hemma för att
få utanskrift. ty ij will jag gå på Hummels Kantor.
där får ni tusende helsningar från Ernst. han går här o sökar i
min Sängkammare. jag kan få Sök åter den Gråa kledning. som
Fredrika säger att de sprattat Sönder för att ta med till Fangning
men den hittar jag ij.
jag får ij tid att Skrifva till alla. men detta Långa bref kan
jo Läsas af alla om det rogar dem helsa o hälsa dem så
från Faster jeanette

Haparanda den 16de Maj 1867?

Min kära Anna!

Tack för brefvet, som jag i går Mårse erhöll jag tänkte då henna svara dårpå, men som jag på Förmiddan hvar i Skolan o på eftermiddan firade min Namnsdag så blef jag hindrad. Firandet hvar så, att jag ansåg mig skyldig att engång be Martens till mig, så att dem hvar här o Fru Haberkorn Sofia Jacobson o så kom Fru Wålin ett en stund o vi satto o pratade o innerligt önskade jag att ha haft dig med på mitt lilla kaffekalas. jag hvar vårkligen i går ej stämd för att ha Fremmande, men gjorde mig ändå så glad jag kunde, ty ingalunda ville jag be dem hit på

jag har nog hvarit i fruktan att ej Hilda skulle henna bli frisk från sina Bröst bölder till den tiden, men nu hoppas jag att hon ditt blir, i fall dett ej igen börjar krångla, ja stackars Hilda hon har haft en Minnesrik resa — med otålighet ventar jag bref från Göteborg, dett är nu snart 3 veckor sen vi hade bref, alldrig ett ord hört vi från Adolph, jag har skrifvit till honom, o hvad jag är ledsen öfver att han ej skrifver, jag bad honom så innerligt därom, 17

Tyst o stilla kommer Erickes dagen att i år gå förbi gubben Asplund är väl lilet båttre, men att ha Främmande kommer ej i fråga, ja här blir allt mer o mer dött, intet ser dett heller så ut som vi hade i dag den 17de Maj: stora Snödrifvor o frusen Mark, dett ser ut som Gud i år ville hårt pröfva Menniskorna, allt börjar ta slut hvad Mat förrad är, här ser man blott nöd o Elende, uthungrade Menniskor gå o komma dagen i ända.

helsa Johannes mycket från Tekla o Jeanette

Sara Miren. dem får jag ha för mig
själf. men att det kändes mig underligt
om hjertat då jag tänkte på de många
kära som jag sedan den dagen i sjöt lemnat mig
Gunnar o Ebbe som alltid kom med
glädjestrålande ögon o gratulerade mig.
men hwad skall jag nu mera tala där om?
all glädje på jorden är för mig för alltid
försvunnen — —
Du säger att du minns denna tiden för 4ra
år sen. ja ack så lifligt den o är för mitt
minne. o just som Natten Emot i dag
för 4ra år sedan kom Pappa med en hemsk
ja händelse vilken han den tiden hwarit
som sedan förställt.
det enda som nu gläder mig. är att Du
får resa till Göteborg. o jag hör att du nu
är bestämd för det. om otto blir frisk
säger du. det kan visst hända att han ej
blir så frisk dess förinnan. o då kan

jag tro att det förefaller dig svårt att resa.
men nog lofvar jag dig kära Anna att allt
hwad jag kan skall jag visst göra för honom
skulle han. o under din bortavaro. så
hade han väl o gjort det om du hwarit
hemma. Du frågar om det förefaller mig
svårt att wara hos Er den tid du blir
borta. nej det gör det visst ej jag känner
att jag bör ha något som nödvändigt
upptar tankarna. ty annars vet jag ej
hur det går. det är som min inre oro
mer o mer till tar med wårens ankomst
så att jag hoppas att något kunna
skingra mig då jag ovillkorligt måste
tänka på annat. jag har visst Egna
göromål. som efter skoltiden skulle
uppta min tid. men det får nu bero
där med. tills vidare. om jag nu blott
kan förestå det hus till Eder båda
belåtenhet. så är det ju bra om jag
kan tjena någon. med min ringa hjelp

Haparanda den 19de November

Min Kära Anna!!

Dett är mycket Länge sedan jäg Skrif till Dig. o underligt att jäg så Sällan Kämmer mig där till. o dett går Wäl ingen Dag äm att jäg y Tänker På Dig goda Anna som jäg alltid Kämmer att sakna.

I dag borde jäg ändå y Skrifva tey mitt hjärta är så uppfyllt med Sorgliga minnen vid denna tid i fjol o denna vecka som Ny börjat o den slår hvar Enda dag Lifligt [illegible] mitt

Fru Anna Sahlström

Calix

meine. dett Samma är dett nog o för
Dig. jag har gjett Nyss just o Tänkt
att jag omöjligt skulle Wille att Någon
Främmande kom hit i Weckan annat
än Du o Sällström. ack än Ni snart
kom. dett är så Länge sen Ni Wear
här. Du har vist haft Trefligt
som haft Emma en tid hos Dig
o bra måtte hon Trevas efter hon
stannar så Länge. vi äro mycket
hemma Nu förtiden. men åfta talar
vi än ack att Sällströms boole så
Nära att vi kunde Treffa ret. Så
dår oförnöjd kan man vara. Tänk
än Du kommit Mycket Långt bort
Nu är dett ända bara en dare Resa
Mamsell Wätterstein har i dag börjat
sin Söndags Skola.

Från Albertina hade jag bref i onsdags. hon mår
Dig ... o helsar

Ida Wrethohn var Nyss hit för att hemta
Hilda. de Skola biträda henne. Nog sär
dett mörkt ut att Börja med men Herren
kan Nog giva sin välsignelse till dett
goda Förslaget ty nog behöfs här under
visning För en Mängd vanvårdade
Barn som ej als kenna gud o hans
ord. jag tyckte så mycket än
Ahlers. då han var här han Talte så
kärligt i Gudens ord. dett är Något
så godt o hjertligt med honom. att
Man riktigt gerna hör. På annat
slag än höra Lundström gent Skabra
Wi är nu riktigt i Tillfälle att höra
honom. han Äter nu här o Pratar
I flera Tulla som man säger
i bland är han Nog o gans lia wälj
o bara han viste sluta när dett wore
Lagom. helsa Sällström o Alida hjertligt
från Faster jeanette

helsa Johanna som mår. alla hemma helsar er.

Ett litet tillägg vill jag göra - förstår
jag att jag glömde totalt i går nämna
hur de befinna sig på Filipsborg - det är
mycket kort med tankegången efter den
här sista vanmakten och när så intresset
är så koncentrerat som nu så -
Jo vi voro bjudna på middag till Johanna
Påskdagen - det gladde mig - och jag
gick omkring och njöt af sådant
vänligt bemötande som allt det ordnings
fulla och på sitt sätt stilfulla i det
hem som husfadern så särdeles kan
bort är hädankallad från - Det är nog
sant som Dina säger att "Mamma fick
ju lemna allt vid Pappas bortgång" men
dels visste vi ju alltid att det var ett
lån - dessa hålla på med den lekan -
- ja jag lemnar vid det - ett stort
tomrum har P. A. lemnat - vet du
inte minst å missionshuset - - -

der är så städat så skarat – så af
vaktmästare ansatt på alla vis —
men der är en främmande ton
och känsla – Mycket känna då alm:
Johanna och jag det så – om det är vi
eller andan som behöfver förändras?
kanske något af hvarje – har skönt det
vore att lemna goda spår efter sig –
Särskildt har den frågan trängt sig
på mig efter min sista vanmakt —
hvad vill min himmelske fader mig
när han så ofta står för dörren och
klappar kallar men sparar? —

———

Helène förefaller missnöjd orolig
bitter – skulle nog vara helsosamt
få vara med dig lite det tror jag.
Dessa dagar försiggår bouppteckning
i Filipsbergshemmet.

Vassen 3 Aug. 1913.

Älskade Moster Anna.

Dagarna ila under alehanda bestyr och huru man ville blir det ej af att skrifva. Nog är det Gustafs mening och Olgas och deras allas att Moster skall disponera rummen deruppe på Vaden, men när de komma sig för att skrifva eller telefonera vet jag ej – Gustaf har varit på Finnmark. i Uleåborg nu har han John H. hos och så der går det undan för undan. Henrikas har bisst

John H. skall äfven ha sin äldsta gosse hit och sedan troligen undan för undan.

Möbler för moster Anna af Moster Emma och troligen matr. möbel af Arvid.

I barn anmälda – tänk
om Morter toge någon
af dem eller 2 kanske
Kivijärvis, men han vill
nog mest betala in natura
– han hörs äfven ha
så ondt om inget, fast
man har svårt att tro
det – Kivijärvi har telefon
– Gustaf får nog finna
sig med Kivijärvarnas steg
öfver sig – han får bocka
sig mer än en gång för
att få hans namn.

David har varit svår för
oss nu igen ett tag –
kanske han nu blir bättre
något tag, men det har
man svårt att tro.

Smågossarne var i dag
till Båtskärsnäs – de hade
nog gerna velat ha hiss [?]
med på den färden.

Fredrika är med lustbåt
till Haparanda och det
är en händelse som vi
väl skall få oss till lifs
veckotal derefter.

Mormor är på bry [?], men
obeskrifligt sorgbunden
för det mesta – inte börjar
Lekar [?] skrifva, som man ha-
de hoppats efter hans sam-
manträffande med Morbror
Axel – få se om han kom-
mer upp.

Med de varmaste
hälsningar – Morters tacksam [?]
Dindi.

Haparanda den 28de

Snälla Anna

Dett är alt Länge sedan jag Skref
till Dig. mycket har De kunnet
med sedan o Lidet mången väder möda
Men låvad vare Gud att De lyckligt
genom gått. Ehuru jag af Hildas
bref hör att Dett är ont i andra
Bröstet. dett är obegripligt att alla
Calix Fruar måste ha Bröstböld,
måtte Den nu ej alt förlänge Plåga
Dig. roligt är att Lilla Gossen är

Fru Anna Gullström

snäll. dett vore nog roligt att snart
få se honom. men jag vet ej hur dett
må bli tack Emellertid som önskar
att Wi skola kända.

Ja nu är julen med dess sqväl Förbi
att den i år var mycket ovanlig
o underlig behöfver jag ej säga. då
man tänker på den stora Förändring
som här förestår. men roligt är
dett nu ändå att Krook fick dett
efter Pappa nödvändigt skulle här
ifrån jag måste tro att dett är Guds
vilja. o att han leder allt till dett
bästa. men standen blir Litet så
tungt. att jag tycker mig vara en
börda för mig sjelf o andra.

jag kan icke säga hur Ledsamt jag
tycker dett är efter Bror otto. jag
tycker mig alltid höra hans vänliga
röst o se han glada anlete.

tack Goda Anna för julklapparna
helsa äfven Johannes o tacka honom
hjertligt. jag vet ej om jag fått
sjes stramattorna af otilia. om så
är tacka henne mycket för Dem.
ack om ni snart kunde komma
hit. om dett ej nu blivit denda
styggelsen i Bröstet så hade Du
varit frisk.
helsa hjertligt Johannes o otilia
från Faster jeanett

BALTISKA TRÄVARUAKTIEBOLAGET
BÅTSKÄRSNÄS SAGVERK
BÅTSKÄRSNÄS

Bref från Henrika Bergman
till farfar Johannes första
hustru Augusta

Min kära, älskade Augusta

Tack, tack! för dit bref, det var så
godt och snällt, jag känner och vär=
derar dig, och din ödmjukhet och
redbarhet däri; Måtte blott Gud få
mer och mer helga och rena dit
hjerta sig till en söt frukt min
kära Augusta. Det glädes mig
mycket att du finner dig lycklig.
ty icke at någon jordisk lycka
sådan, att icke Gud ändå har men
ga ris att drifva oss med, framåt
på lifsens väg, blott vi motaga dessa,
blott vi kunna motaga dessa, som Gud
vill hafva det. O! nu predikas och
läses öfver allt om Jesu lidande, men
får det göra så intryck på våra hjertan
att vi få hat till synden och afsky
den, och kunna ödmjuka oss i stoftet.

i går var vi alla så många som
kunde i kyrkan till Nattvarden, men
Robert saiknare han sitter nu bara
i sina rum och i sällskap med
sin svåra hosta, han har ej på länge
kunna något göra, knappast läsa, få
se huru våren blir för honom.

Nå min kära Augusta Rus skall
nu gifta sig, och Hanna skall komma
till oss, nog är hon sjuklig men förö.
hon har tagit Rus giftermål ganska
svårt, vi skulle borda glöda oss öfver
allt som sker då hadde vi nytta däraf
och se Gud i händerna.

I går var jag med Emeli till Fru
Lindstöm som är en nyppier bod Fru, det
vore mycket bra om hon fick kom=
ma dit det skulle afgöras om fredag.

förledne Onsdag var jag på krest
ning hos Bokbindar Svanberg, och
där var ikring 50. personer och 10.
par faddrar, således 20. personer stod faddr
gossen heter Fredrik Wilhelm.

Anni har det nu för närvarande ändå
trefligt och bra, pigan är bra. och
sigrid frisk. Idag skall vi alla till
Tant Lotta till middag. jag talar om
dessa små saker förat dina tankar skall
kunna litet stanna i vårt hus lif, får
man ej veta hvad förehar i det yttre
så har man svårt att med [illegible]
göra påhälsning på detta sätt.

Du har varit sjuk min Augusta,
måtte du vara frisk och varsam
om din hälsa. låt mig veta om
du har Eva qvar. Hälsa Johannes
från mig.

Adjö. skrif när du får
lust beder dig din vän

Henrika Bergman

Stockholm den 4. Marts 1860.

[illegible]

Margaretha Häggman

Isynnerhet spridda anteckningar, gjorda i blyertsskrift rörande samtiden och starkt förut intressade förhållanden af Anna Tannström f. Taube Kahl, slap[illegible]

Laha", Rataa

Salt Vann 14 Maj 1923

Herr Karl Sandström

Tack för vänliga brefvet!

Allt sedan jag i Kuriren såg att Fru Sandström
blifvit hemkallad så oförmodat, har jag
ofta deltagande tänkt på Eder bägge
Ni skulle sörja att sakna denna goda
glada uppoffrande maka, hon var alltid
som en lycklig harmonisk själ, synes
mig, om här vi Guds löfter om återseende
der allt, som här gjorde oss sorg, och
alla synder och brister, äro borta för
evigt, och vi få gå [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], jag tänker att hon här i [illegible]
[illegible], hade sitt fäste i Gud.
Det är vår stora förmån att genom vår
frälsare Jesus Christus äga tillgång
till Guds rikes skatter, om vi tro på honom
då gör allt, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Min svärmor lilla Maria Helena dotter till nämndeman
Johannes på Vallen en välaktad och beundrad man
han gifte sig med Johannes Söderberg som dog
vid 28 år ålder i Stockholm och är begrafven på
Johannes kyrkogård. 6 månader derefter födde min
mor, åt [illegible] sin faders namne Johannes.
Ty när tog jag alltid af min [illegible] svärmor
ända på min mans vägnar, och att han hade
en syster, hans farmor lilla Bolberg och var
från Säterberg, [illegible] till år [illegible]
min svärfar. Efter [illegible] var
Bolberg en [illegible] mater och en [illegible]
främmande, [illegible] [illegible] applåderade i
ungdomsstaden Säterberg.

Min svärmor var en ovanlig qvinna, i 20 år
hade vi glädjen ha henne i vården på Udden
hon blef 91 år. Hon var varmt gudfruktig, samt en
klok stark natur som visste styra sitt sinne och
väga sina ord. Hennes samlif med den andra mannen
nämndeman Svanberg, [illegible] [illegible] och ofta
tålamod, strängt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
i hans hus, som voro [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], men han fick dem att vänner och
umskapade det [illegible] [illegible] till en
mönstergård. Han var [illegible] 8 år, men
då Svanberg [illegible] bad henne ta hand
om [illegible] hans hus, gaf han med sig
hennes lilla Johannes [illegible] [illegible]
och lämnade [illegible] [illegible] [illegible] gafs.

Hos oss på Vårbyn hade
C.A.S. och August S. som
då var 12 år och gick i
skola hos Fröken Bäckman
gamla gossarne Hammel
[illegible] [illegible] hela båt på
Vårbyn i Bergmanska gården
15 år som lärlingar åt
affärsbiträde åt Bergman
A[illegible] i Stockholm
som dref trävaruhandel och
skeppsbyggeri i Vårby
det är ej [illegible] gifta
något [illegible] som
delägare i firman och
Bergman Hammel, och
flyttade något senare
till Bergstaden i [illegible]
hos, numera Norrlands
banken. C.A.S. antog då
anställning i bolaget
som kontorist

älskade föräldrahemmets
sorgliga tillvaro, att jag
saknade att, mina föräldrar
alla 9 syskonen alla mina
ungdomsvänner samt min
kära pastor Jeanet Tanke
som mycket skänt lärt mig
jag var ung ingen idealitet
utsikter för mig nian att
börja med åtminstone
ty jag längtade hem att
bättre emellan min unga
och mitt gamla med
korta mellanrum samt
gråt tårfladen, sam för
vandat min mig att hjälpe
en af mina små systrar Tilly
till mig, han blef hos oss
1 år till dess mina f. flyttade
till Gåtleborg

BERGBOM, SVANBERG & C:OS EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den 192

Postadress: WASSEN.

Malma Berglund, min mans
hushållerska. På [illegible] var
supé att
andra dagen middag, tredjedagen
middag hos Grant Koplund för
de resande att se [illegible] det af
stadslivna. Dagen därpå åkte min
man och jag med "Bunte" till
vårt hem på [illegible], vi åtföljde
till förstugården af en bil där mina
ungdomsvänner. På gården väntade jag
mer nya hem fint att pyntat [illegible], att
tro mitt nya lif så alldeles min lif i det

Den 9 April 1864 stod jag brud i Hapar-
hos mina föräldrar på Tullen, Tullf. [illegible]
och hans fru Fredrique född Kjellstedt
min brudgum Tullförvaltaren Sällström var en
ståtlig vacker man 54 år, jag var 20
nästan hela Haparanda stads invånare voro
gäster samt från Kalix, min [illegible] [illegible]
C. A. Svanberg 26 år bokhållare hos sin broder
tullkam. [illegible] Hummel inspektor Sjöding
med familj, Amalia Hornberg, Amanuensen Wilhelm
Bergman med Fru, Fröken Rosental tyska
guvernant i Hummels familj, jungfru

att Torne [illegible]

Vasum 6 April 1923

Kära Maj!

Det var ej mycket som jag fick tala med dig i Påsklofvet jag måste därför skrifva till dig och språka en stund. I går var tant Lindis födelsedag, här var ganska många Tanter. Jag mins att bank. d. Gill sade till honom "skulle alla som der sina bankaffärer, där vore ingen nöd" det klickar ändå på dagen.

Efter några år bildade
A.S. jämte Carl Bergman
eget bolag under firma
"Bergman Svanberg"
var och varför Bergman H.
blefvo delegare i affären
kan jag ej klargöra.
Sedan när man gick in
aktiv verksamhet i
Bergman Hemmer som blef
actiebolag, och endast behålla
sina aktier, blef han
förläggare för "Bergman S."
i många år. Han var en
ytterst noggrann man.
att skatta sina kunder
och egde ett obegränsadt
förtroende. Sundsvalls enk.
bank var hans långifvare
och deras mellanhafvanden
var [illegible].

BERGBOM, SVANBERG & C:OS EFTR.
ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:O 50 & 123. SÅGVERKET N:O 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den .... 192....
Postadress: WASSEN.

Min Son

Medan vi bodde i Kyrkstan födde mina första barn Ernst Hjalmar, Carl Otto Ester Henrika. De båda yngre gingo från oss spada Otto var 1/2 år, Ester 17 dygn blott. Så blef Ernst den enda tills han var 17 år, då vi fingo en liten flicka till båda hans och vår stora glädje Ingeborg var hennes namn, till vår smärtsamma sorg dog hon af lunginflamation då hon var närmare ett år. Ernst var ju vår ende och oss obeskrifligt kär. Han var liflig frisk kvick men mycket kärlig än i dag ser jag honom så lifligt för mig som barn — ej anade jag då att han skulle få se så många tung väg som han fått

I tre år hade vi informator Magister Öhman
en ganska originell person, jag tror ej att han
hade förmåga att vinna så stor sympati af sina
discipler, Ernst och David Svanberg, men hans
undervisning var grundlig. I Göteborg tog Ernst
Studentexamen vid Schillerska skolan, ett par
år studerade han i Luleå på latinlinien
men vilken öfvergick till reallinien som då
ej fanns i Luleå, varför han fortsatte i
G:borg. Luletiden var så treflig, vi hade der
hyrt en liten gård med 3 rum och kök, en
äldre jungfru som tjenade hos oss, fick

förtroendet att vara hushållerska och oss i akta
i det lilla skolhemmet; en son till Pastor
Edén i "gamlestan" bjöds att följa oss dit
han var enligt vår mening en god kamrat
lördagarna tillbringades vanligen hos Edéns
man åkte ut lördagarne, jag var med då
jag hälsade på i skolhemmet, att aldrig
glömmer jag den trefliga prostgården, den
själfulla andeliga Pastor Edén, och hans
tåliga mycket kloka fru, Malin Beamskön
de 2 småflickorna Anna och Maria, den
lefnadsglada guvernanten Linda Håkansson
sedermera Byggmästarinnan Fogelin, samt
den glada sjungande qvittrande
"Femte dat i dera" Thilda Hjalmarsson.

BERGBOM, SVANBERG & C:OS EFTR.
ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:O 50 & 123. SÅGVERKET N:O 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den .... 192......

Postadress: WASSEN.

Så många gr anbedd att skrifva mina minnen ulle jag nu begynna det om [illegible].

Mitt första minne af mitt för-äldra ~~hem~~ är vid 4 års ålder då vi bodde i Låfvången, Seleta by, men mitt första hem der jag såg dagens ljus var i Nysätra vid Ånäset en liten såg som tillhörde min Morfar Lagman Kjellström, skötes af min far då, den tiden Stimmar. Hvad jag minns från den tid då jag var 4 år, var en liten röd timmer-gård, en gammal rar farmor som jag lefligast kommer ihåg då hon var svept och vilade i sin kista med ett lyckligt utseende som gjorde att jag ej fann döden afskräckande, det som grep mig var "farfar Jansons" tårar som runno som bäckar utför hennes vänliga kinder. Han var min far med syster, att var [illegible] på bisak [illegible] [illegible] han [illegible] i en [illegible]

[illegible]

Vi voro 5 syskon: Hilda Otto Anna
Adolf Rut. Hilda uppfostrades hos
Morf. på egendomen [illegible] i Lofvånger
undantaget är att jag så lite kommer ihåg
Otto som var äldre än jag. Adolf drunknade
står så levande för mig. Vi voro
jämt tillsammans och vi lekte gärna
med en porslinskatt som vi ansåg vara
vackrare och verkligare än levande katter
vi sydde kläder till den och vi älskade
den, jag ser så väl hur den såg ut.
En gång kom en Orkan då vi lekte ute
och tog oss med i en virvelvind
utför en hög backe, där fann oss
vår [illegible] Nils Lars Skärd
och räddade oss, han var annars vad
jag stod lemd, tjänarna hos mina
föräldrar. Mor tror att jag voro förvirrad
om att det var kalven som kom
rusande i en stor tunna med den
odrägliga stormen. Vi hörde att det talades
om en farlig fånge som hade kommit
"med luften" till Stockholm.
Grannar till oss voro Öfverste Sjöbergs
som bodde i en förnämlig gård med
en stor trädgård. Öfverstinnan var en fin
gammal dam, hon hade ett skåp i sin

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den .... 192....
Postadress: WASSEN.

Anledningen till skismen
mellan B. H. o. Sv. och B. S.
kan jag ej redogöra för,
emedan det ledde till en
process emellan parterna och
som man ej kunde vara neutral,
då han ansåg sig ligga på B. Sv. sida
drogs han in i processen, detta vållade
honom mycken sorg, ty han var med
tacksamhet och tillgivenhet fästad vid
Bergmanska familjen, och fann det så
mot sin känsla stridande att processa
med dem, varför han förlikte parterna
med ~~att~~ betala av en försvarlig summa till sitt
gamla bolag Bergman [Hammond]
Huruvida motparterna insågo hans
ädla handling, därom vill jag ej
döma, kunde anse det vara
feghet, men det låg djupare än så.
Denna sak gjorde att Carl Bergman
som var en vän från ungdomen, och
i anden ej förstod hans handlingssätt
och klandrade honom skarpt ~ Tid ut som

som hade rätt B. H. eller B. S. jag vet det ej.

Detta ledde till slitningar samt för oss
som stodo i slägtskap med begge
familjerna Bergman och Swanberg, var
mycket kännbar, med tiden blef det
annorlunda, dock ej så bra att jag än
i dag en smärtsam undran blandar
sig vid minnet af denna eljest
så lyckliga tid i alla afseenden, man
var ung fritt obunden, affärerna
blomstrade, samhället och sällskaps
lifvet angenämt. August B på Bergt var
och hans Fru voro mycket gästfria,
han förplägade oss lekamligen på
ett mer än utsökt sätt, han
berömde sig av dukning smakfull
och dejlig kost, och var vida känd
derför och sitt i alla angenäma sällskap.
Hemma man fann på att roa med
sig läsning både prosa och poesi
sällskapsspel gåtor lekar och dans
andlig kortspel eller dryckjam, ett
godt glas vin till middag och supé
möjligen likör på kaffet. Han ställde
alltid så godt bjud. hos sig att herrar
och damer som tillsammans,

2

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.
ETABLERAD ÅR 1870
AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX
TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX
RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40
EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR
NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION
GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.
KALIX den .... 192...
Postadress: WASSEN.

Rådom med fullt af små lådor
der han förvarade bland annat
mångfärgade
sockergryn, vi barn begåfvo
oss ofta dit att få där
alltid en stort sockerpullor

Åfventyr en bank gammal
krigare drag sin sabel gärna
och drack sin toddy, men var i alla
aktningsvärd. I Tara hade han, han
blef löjtnant gifte sig sent och bodde
i närheten. 2 döttrar Gustava och
Amalia voro mina föräldrars bästa
vänner, en dotter hade gått öfver
församlingen och blande de som
gifvit deraf var fröknarna Gyllengahm
och min far och mor.
Kyrkoherden hette Unaeus och var
gift med Sofie Burman, en syster
Johanna Burman blef gift med
Landtman Dörring, öfver dessa voro
mina föregående vänner och gammal
Kamreraren hette Lafling och var
en varm christen och talare
han dag inne, efter hennes Ran

Gustaf Högbom som gifte sig med
min mors syster Liza Kjellmsted +
deras barn äro Professor Arvid Högbom
Upsala, Agronom Johanna H.
i Örebro och lektor Daniel Högbom
i Sala. Anna Madame Högboms andra dotter
var gift med pastor Norman i Halmsund, båda
döda efterlämnade en son och två döttrar
min mor hade 3 bröder Adam som i 17 år
var första landtmätare, till öfverjägmästare
egde egendomar

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.
ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den .... 192....
Postadress: WASSEN.

många ansåg att det var [illegible]
att han ville lära något av
varligt [illegible] en han [illegible]
man skiljdes, men att med
hur jag det var hjärtats kraf
att gå åt samvaron en mer
allvarlig klarare. Sedan barnen blifvit
vuxna var det ju ibland mina största
ungdoms glädje, Hilda och Tuve gjorde
mycket återkvarter, Elin var då [illegible]
Jäten och Manne blefvo mina svågrar
genom giftet med mina systrar Tilly
och Emma. Jäten hadde i gamla
Bergmanska huset, Manne från
familje egendomen Björkfors
sedermera köpte Manne Manken
och hadde där till sin död. Jätens
ärfde Bygdnäs och hadde där sin
sista vintrarne i St. där han afled.
både J. och M. blefvo ej gamla knappt
femti år. Tilly bosatte sig som enka i
Upsala för barnens skull, Emma bodde
på Bygdnäs

Johannes Dahlström födde i Ytterbyn år 1830
min svärmor berättade många gånger för mig att
han kom till världen 6 månader efter faderns död
och att han bar [illegible] med sig [illegible]
skjuta, [illegible] han att hans barndoms [illegible] och [illegible]
[illegible], samt hans mannaålder men
tunga lynnesart vilket ofta hindrade honom
att modigt bryta sig en bana.
En dag, sade min svärmor, tänkte jag med
en ändelig ängest på min man, som då var
i Stockholm dit han rest med en skuta som
gick med Norrlandsvaror då och då

han kämpade med sådant. Bäst han satt der
i sina tunga tankar får han se [illegible]
[illegible] komma gående jemte en af hennes
grannar, genast anade han [illegible] att
hennes man var död, han hade fallit offer för
Koleran som då hemsökte hufvudstaden
och blef begrafven på Johannes kyrkogård
[illegible] Bergman [illegible] anhetyde detta. Sedan
fortsatte han att berätta min svärmor med att
försälja smör m.m som hon uppköpte, och sände
henne mjöl och andra förnödenheter till [illegible]
hon fortsatte och sin mans affär med [illegible]
och ute på marknaden och tillbytte sig varor
af bönderna för sina [illegible], hon kunde så
lunda behålla sitt hem och betala de
skulder som mannen vid sin död hade häftat.

Efter några år bildade
C.A.S. jämte Carl Bergman
eget bolag under firma
"Bergman Svanberg"
var och varför Bergman H.
blefvo delegare i affären
kan jag ej klargöra.
Sedan nämnd man gick in
aktiv verksamhet i
Bergman Hammar som blef
actiebolag, och endast behöll
sina aktier, blef hans
förläggare för "Bergman S."
i många år. Han var en
ytterst noggrann man
att sköta sina bankaffär
och egde ett obegränsadt
förtroende. Sundsvalls enskilda
bank var hans långifvare
och dess verkställande direktör
var svåger.

Vasa 6 April 1923

Kära Maj!

Det var ej mycket som jag
fick så den dag i Påsklofvet
jag måste därför skrifva
till dig och språka en
stund. I går var tant
Lindis födelsedag, där var
ganska många Tanter
jag minns att bank. d Ellen
[illegible] till [illegible]
"skulle alla som de
sina bankaffärer, då
vore ingen nöd"
det klickar ändrig på
vagen.

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.
ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN

KALIX.

KALIX den 192
Postadress: WASSEN.

Malma Berglund, min mans
hushållerska. På bröllopet var
supé åt

andra dagen middag, tredjedagen
middag hos Grand Höglund för
de resande att ni sto ... af
stadsborna. Dagen derpå åkte min
man och jag med "Brunte" till
vårt hem på Nederby, vi åtföljde
till första gårdsgården af en hel del unga
ungdomsvänner. På gården välkomnade jag i
mitt nya hem fint att ... varit, att
till mitt nya lif så olikt mitt lif i det

Den 9 April 1864 stod jag brud i Hapar-
hos mina föräldrar på Tullen, Tullf. [illegible]
och hans Fru Fredrique född Kjellstedt
min brudgum [illegible] Sahlström var en
ståtlig, vacker man 54 år, jag var 20
[illegible] hela Haparanda stads [illegible] voro
gäster, samt från Kalix, min mans [illegible]
C. A. Svanberg 26 år [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Sekret. Hummel, inspektör Sjöding
med [illegible], Amalia Hornig, Assessor Wilhelm
Bergman med Fru, Fröken Rosental tyska
guvernant i Hummels familj, jungfru

anda [illegible]

Har oss på Varbergs hadde
C.A.S. och August S. som
då var 12 år och gick i
skola hos Fröken Backman
jemte gossarne Hammel
[illegible] [illegible] [illegible] bott på
Varberg i Bergmanska gården
15 år som [illegible] att
affärsbiträde åt Bergman
[illegible] i Stockholm
som [illegible] [illegible] att
skeppsbyggen i [illegible]
det är till [illegible] gifta
[illegible] [illegible] [illegible] som
delegare i firma av
Bergman Hammar, och
flyttade [illegible] sedan
till [illegible] i [illegible]
hos [illegible] Nordanö
[illegible] C.A.S. antog [illegible]
anställning i bolaget
som Kontorist

älskade föräldrahemmets
sorgliga tillvaro, att jag
saknade att, mina föräldrar
alla 9 syskonen alla mina
ungdomsvänner samt min
kära faster Jeanette Tanke
som mycket skämt bevat mig
jag var mig ingen idealisk
utsikter för mig man att
börja med åtminstone
ty jag längtade hem att
bättre emellan mig nya
att min gamla med
korta mellanrum samt
gråt tårfladen, som för
ömlät min nästan att hjälpe
en af mina små systrar Tilly
till mig, han blef hos oss
1 år till dess mina f. flyttade
till Sätilerg.

Solvik Vasa 14 Maj 1923

Herr Karl Sandström

Tack för vänliga brefvet!

Allt sedan jag i sommras såg att Fru Sandström blifvit hemkallad så oförmodat, har jag med deltagande tänkt på Eder barn. Ni skulle sörja att sakna denna goda glada uppfattande moder, hon var alltid som en lycklig harmonisk själ, syntes mig, om hon ej förr lyfte sin åskådning der ut, som här gjorde av sorg, och alla synder och bröder, [illegible] bort för evigt, och vi få [illegible] mer, jag tänker att hon har i [illegible] vid [illegible] hela sitt förtro i Gud.
Det är [illegible] stå främst att [illegible] Jesus Christus [illegible] till Fader [illegible], om vi tro på honom då gör allt, [illegible]

Min svärmor lilla Maria Helena dotter till nämdeman [illegible] på Vallen en [illegible] och [illegible] [illegible] hon gifte sig [illegible] med Johannes Sätterberg som dog vid 28 år ålder i Stockholm och är begrafven på Johannes kyrkogård. 6 månader derefter födde min mor, åt [illegible] [illegible] barnet Johannes.
Ty [illegible] tog jag afsked af min [illegible] svärmor [illegible] på min mans [illegible], och [illegible] han [illegible] [illegible], hans [illegible] [illegible] Balberg och var [illegible] Sätterberg. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Efter [illegible] han [illegible] var Balberg en [illegible] [illegible] och en [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i ungdomstiden Sätterberg

Min svärmor var en ovanlig qvinna, i 20 år hade vi glädjen ha henne [illegible] på [illegible] han blef 80 år. Hon var varmt gudfruktig, samt en klok [illegible] [illegible] som visste styra sitt [illegible] och [illegible] [illegible] [illegible]. Hennes samlef med den andra mannen nämdeman Svanberg, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i hans hem, som voro vana vid [illegible] [illegible], men han fick dem att vänja sig och [illegible] det [illegible] [illegible] [illegible] mantalsgård. Han var enkling [illegible] år, men då Svanberg [illegible] [illegible] kunna ta [illegible] om [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], gaf han [illegible] [illegible] [illegible] Johannes [illegible] [illegible] [illegible] och lämnade [illegible] [illegible] [illegible] gåfva.

82 till Ernst från Morfar

02 Taube. Akta dig för äldres väldiga stormar

82 från Mor Anna ½ brev

82 " Verner som går på slöjdskolan

82 d:o Verner (Axel o Knut slåss)

82 fr. Elias Holman om Himmel i helvete.

85 Till Mamma. Har varit nervsjuk o ej kunnat gå i skolan.

82 Till föräldrarna. Tycker att deras fadrens hästar skall döpas efter Solgudens: Aeton eller Phlegon. Från Luleå

Luleå 82 Till föräldrarna. Har varit o hört en vacker predikan fr. Har brått i skolan

1920 Till mor Anna som flyttade till Kalix. Våd av Gud så med kärlek, tålamod, ödmjukhet förnekelseridlighet och arbetslust beskådade genom Farmoder.

1880 Från David: Din dummerjöns skrivaren är lindan och frånna av sprucken!

Ernst

84 Neder Kalix från Verner Backström o Ulborn bl.a. ang en gammal båt.

~~89 Från mor~~

1894 Sthm från Hugo Samzelius. Ernst o Lisa stod fadder to sin fränvaro till sonen Bo Gunnar Bertil

1914 Till mamma, fr. Katarina Sänder 20 kr. Lisa har blivit underbart uppställd. Hälsa de Små barnen Lic, Maj o Alice

1883 från Alma när hon var liten

1908 fr. Alma till mamma Greta ger musiklektioner i skola Alma har det ekonomiskt bekymmersamt

D:o 1908 Alma sjunger, spelar o småprat fr. Sthm. Man skall ej tala om sig själv.

89. Tack för pengar i brev.

83 Hyggliga Ernst från mamman Ludvig. Du påstår min bror att han är stram som låt fröknarna i Stg. Tänker töja opda [illegible]

Göteborg den 20/2. 82.

Min innerligt älskade
Ernst!

Hjertligt tack för såväl
ditt senaste bref som för ett
föregående på det gamla
året. Mycket glädjande
är det, för oss alla här att
få höra det du är kry
samt återfått din
befordringsrätt i skolan
hvarjemte din stil är mycket
vacker. — Fortsätt nu
dina studier med all ifver
så dröjer det icke länge förrän

väldiga stormar hafva äfven här
rasat så att vi ibland trott att
taket skulle rycka af på detta
bergs högt belägna hus, men
ännu sitter det fast — få se
hvad annu komma skall.
Då du träffar Pastor Eden
så säg att jag hjertligt tackar
för såväl de genom dig från
honom bekomna helsningarne
som för bref jag hoppats något
bekomma från honom. —
Snart hoppas jag få tillfälle
att skrifva till den mycket
kära vännen. —
Gud välsigne och bevare
dig min älskade Ernst!
Låt i håg komma alltid att
Gudsfruktan hafva löfte
med sig om detta och det till-
kommande lifvet. —
Hjertliga helsningar från
Mormor, Morbror Axel, Moster
Jenny och Kusin Mattie.
Din hulda Morfar [illegible]

är du får glädja din
Pappa och Mamma med
hvita mössan. —
Från Eskil hade vi idag
bref och för ej länge sedan
bekommo vi äfven bref från
Gunnar. Begge torde
i sommar återkomma till
Sverige. —
Matts tackar dig för
brefvet — han är nu äfven
"Studerande" och säger sig
redan känna aktning. —
Carl Ahlberg är nu lika
lång som sin pappa och
går i Philipska skolan
samt avancerat der till
4de klassen — han helsar
dig hjertligen. —

Här är och har varit
vårdagar hela vintern.
Sjöfarten utan afbrott.
Icke ens i trädgårdarne,
men har tillfälle i år
gifvits att gå på skrid-
skor. — Akta dig för
svag is. Ovanligt många
har, efter berättelse i tid-
ningarne, inom några
månader misste [?] lifvet
genom att färdas på svag
is. — På gatorna i
Luleå [?] kan du deremot
löpa [?] tappert, isynnerhet de
akta [?] lemmar, armar
och ben. Finnes snö för
skidlöpning, så är ju dermed [?]
god kroppsöfvelse förenlig.

Nederkalix Näsbyn den 2 Mars -84

Broder Ernst!

Mycken tack för de två bref jag erhållit i dag från dig, det ena af den 10de och det andra den 21sta Febr. Det roligaste af allt hvad jag har så är det när bref komma från dig. Jag kunde nog också vara flitigare att skrifva till dig, men jag förtjenar så lite tolföringar i vinter. -- Ritsakerna voro bra och mycken tack för dina besvär med dem. I skolan ritar vi ännu enklare saker, der flyr tiden fort ur händerna, flitig bör man vara. Jag hör du har mycket göra och det är ej underligt, jag har nog göra jag, fast detta är ej annat än småsaker mot

hon mig ett glas punsch.

Det är nu eftermiddag och predikan i kyrkan är slut, Lindfors som slutspredikat i dag lär vara bra prest fast ej så ståtlig och stolt i det yttre som Bäckzelius.

Härligt väder har vi, om jag bara hade några vänner att gå ut till, och Göteborg är så långt borta.

Förlåt nu de slarfviga och innehållslösa rader jag sänder! Helsa alla Kalixbor och lef väl, må skönt, men glöm ej din

Werner Bäckström

P.S. Jag har nu på måndagsmorgonen skrifvit åt Umbom, som jag också tycker. Jag skall nu strax i skolan, det är bara iltågs skrifningar. Hälsningar!

ditt arbete. Jag håller nu på att lära mig noterna och första grunderna i musik och om jag ej missminner mig så har du en notbok för nybegynnare, kan jag få låna den samma? Skrif svar! —

Din Grekiska gramatika är omöjligt att hitta, för i qvälls genomsökte jag Tällstorp i alla vrår och detta tredje gången, efter henne men omöjligt. Noterna afsändas i dag väl inlagda i papper och duk samt kringsurrade af flere famnar snören. Vid inläggandet hjelpte ingen annan mig än en ung afkomling af Kisse som är flink och kry i alla stycken, det kan du hälsa åt Alma. Henrika har nu fotograferat sig, jag har sett det kort Elias fått nog har hon loft mig ett kort också, men som hon vill det står i hennes fria vilja.

Det är så lite med småsaker nu i Kalix. Förste profpresten Bäckzelius predikade förra söndan, det var då en stilig karl, god röst, bra prestämne men religiös syntes han då ej vara. I dag predikar den andra eller Lindfors få se hur han är.

Skriftskolbarnen håll nu på läsa här och flere från seminariet går der.

Här har nu varit kallt en tid men det tycks nu hålla på gåfver, alla träd stå så fulla i rim att de se ut som glaspelare. —

Unbom talte med mig i går att jag skall skrifva åt honom till dig, få se hvad han har att säga, en förtroendefull syssla få bli Unboms sekreter.

Karin var rysligt glad i går, hon hade fått bref från dig antagligen derför och sedan jag hade paketet färdigt gaf

Nederkalix Wassen d. 3 Mars
1884.

Goda Ernst!

Ditt bref af den 17 Febr. har jag erhållit. Angående båten, så tycker jag att den gamla och sönderbråkade, som den är stora båten tycker jag att det vore klokare att beställa en ny regelsegelbåt när man lika skall laga nya segel, för att om den gamla båten nu håller ett eller par år högst så en ny båt då köpes hvem vet hur seglen då passa till dem bar

Till det andra är den åfven så svagt spikad så att en segelbåt behåfver vara dubbelt så stark.

Men ifall Ernst vill hafva den gamla båten så nog vill jag jerna ställa den i ordning alldeles efter önskan och till belåtenhet.

Svar med omgående om båten önskas!

Hälsningar från alla härhemma särskildt från Karin. Farmor är temligen kry, hon var åfven till Gust. Ohman i går, hon hälsar åfven.

Hälsa herrskapet från oss och åfven till Taube och vi lefver bra

Högaktningsfullt
A. A. Uneborn.

Näsby den 24 April 1882.

Ernst!

Ursäkta att jag ej skrifvit förr, jag skulle nog hafva skrifvit förra söndagen men jag hade ej något postpapper hvilket jag nu ej heller har men det får ursäktas. Föregående vecka var här ett slaskigt väder men desto vackrare väder har vi nu. Jag går nu i slöjdskolan och arbetar på glasmålning. Jag har nu långsamt om söndagen tills söndagsskolan börjar och sen i qväll går jag ut och går. Förra söndagsqvällen lånte jag två böcker och dem

Herr Ernst Pettersson
Anderslunden

har jag läst ut nu så att jag
får låna mig nya i qväll?
Medan jag skrifver detta på-
går i min närhet en ba-
talj mellan Axel och Emil
och derest ej förstärkning
i rätt tid anländt skulle
Emil kommit illa ut.
Jag får som oftast någon
knuff utaf dom, för dom
lefver lite röfvarlif, för här
är ingen annan än jag hem-
ma och jag tycker det är
roligt att se på dom —
Jag har ingenting nytt att
berätta men jag hoppas att
du ändock är nöjd — Lef
väl och kom ihåg mig någon
gång önskar din sanne

vän

Werner!

Näsby den 27 April
1882

Käre Ernst!

Mycken heder och tack för
brefven, hvilka jag erhöll båda
två i går fast det ena är
skrifvet den 16 April. Ursäkta
mitt slarf att jag ej skrifvit,
som jag lofte genast, men jag
skall nu bättra mig. —
Dö tråös skå skrem nu ve
åt do skå sene åt papen,
men ejnt jer je rädd för dej.
Båra do ejnt sjölf få vara
rädd om pettin den, om
je bina Karin dej de strouk
så åte småkas en Axel to dåga

Axel och Karin, ~~tacl~~ Axel
skicka mig några dubbletter
om han har. Lef väl och
glöm ej att skrifva någon
gång till en vän, som med
längtan motser hvarje rad
från dig.

Denne vän är din

Verner!

Ursäkta mitt slarf, men
jag har mycket brådt,
om på slöjdskolan.
Verner

Jag mår bra, som du troligen
också gör. Nu är det ett sån-
dant slaskföre igen så att man
kan rätt som det är ro med
ekstock efter landsvägen, för
på sina ställen är det en
fot djupt vatten. I allt det-
ta slask får jag traska mellan
slöjdskolan och hemma —

På slöjdskolan arbetar jag på
mångahanda, deribland har
jag gjort en ram på Astrids
porträtt, sedan har jag gjort
en bordskifva af glas målad
med blommor på. Ett jagt-
väsknät har jag makramé-
rat, etsat en kontorsskylt
på kopparplåt och nu håller
jag på att polera eller betsa
en bordskifva. —

Du frågar hur fåglarna må!
jo! de lefva troligen mycket
bra de som äro lefvande, men
en har ätit ihjel sig, en an-
nan klämt sig mellan pin-
narna i buren och två äro
utsläppta af din pappa strax
derpå. Buren lagade jag
morgonen efter du hade
farit så att inte är det mitt
fel. Jag har nu så ryslig
brådtom jag måste med bref-
vet till din mamma sedan
till slöjdskolan. Hälsa alla,

Enkefru

Anna Sällström

Förvaltare Svanbergs

Nassen

Luleå, den 1 April 1920

Till min kära moder,
Anna Dänström
Näsbyn,
Kalix

Det är med saknad och vemod, som vi tänka på att vår af Gud så högt med kärlek, tålamod, ödmjukhet, försakelsevillighet, och arbetslust benådade gamla farmoder skall behöfva resa till sin hembygd innan hon fått beredda under eget tak att mottaga henne! Men Guds vägar äro väl ändå underligt beredda, och Mor har säkert sin mission nu att fylla der, hvilken den nu må vara; flerfaldig må-

hända, ty dels kan man ju veta för säkert, att den kära gamla systern Hilda behöfver all möjlig assistance vid slut-vandringen i ålderdomens dal och så finnas nog äfven andra som kunna behöfva bli styrkta i sin ande af toner från evighetens och det oför-gängligas verld, med hvilken min moder är så väl för-trogen! Låt inga sorgsna tanker förstöra den glän-sande utsigten framemot tidens fullkomning; rodnar den af den nya dagens sol gläder ju redan själarnes öga! Vandra glad från gård till gård, och låt vårvindarne bortblåsa känslan af hem-

löshet, ty jorden är ju Herrans med allt hvad derutipå finns! Och afvärpna alla satans pilar och skott med den sköld som Gud gifvit i stillä-hetens och ödmjukhetens förbidan. Tiden ger småningom igen, liksom sjön, och goda och redliga afsigter blifva förr eller senare belönade; Och hvarför skulle vi kunna få vänta belöning, om vi ej genomkämpat några strider, ej genomvandrat mörka dalar, ej arbetat oss genom misshöstens sumpmarker? Kanske nådebelöningens krans

ej afsettes att räckas oss förr, än vi genomvadat, öfversummit dödsflodens grymt svallande, mörka vågor! Lef väl, O moder kär, och hälsa slägten och vännerna! Elisabeth och barnen, farmors innerliga vänner, hälsa! Så ock Torsten och Edith i bref, som kommit från dem idag. Mors tacksamme, erkännsamme, fast något för besvärligt fordrande gosse,

Ernst

Kyrkstam

1 Pastor Viklund
2 " Lindfors
3 " Nordmark
" Patron Hummel
Kantor Häggström
Handl. Östman
Kamrer Ström
" Bäckström
Dr. Westerberg (Tydelius)
" Hagen
" Holmén
" Arnar
Bröder Hilmgren
Handl. Gunnarsson
Lantm. Svenonius
Apotek. Holmström
" Landström
Telegraf. Bäckman
Cassör. Ridberg
" O. Sundberg

Öjefors
Bergman Almar
Viklun Co.

Vallen N O Svanberg
Filipsberg C. A. Svanberg
Jöhannisberg Handl. Appelberg
[illegible] J. A. Bergman
Ralls Apotikare Stenström
Postmä fru Hoving
Ängsbäck Capten Sandler
Stråkanä Löjtnant Bergman
" [illegible] Vallmark
" [illegible] Rutberg
Björkvik Major Grafe
~~Gannelgår Major Rutberg~~
Skrivkin Kapten Burman
Marieberg Major Ridderstråle
Vanån Frök. O. Bäckström
Munkhem Capten Mann Bergman
Näsbyen Udden Capten Svenhäll
Kanal Fabr. Bergman
Bärit Handl. Bergström
Näsbyen " Bergmark
Sedan Carl Bergbom
Näsbyen Gästgifvare Ström
[illegible] Markgren
Skogsbyrdan Andersson

[illegible]

Lindgren

E. Östman.

Kalix den 25 April 1882

Kära Broder Ernst!

Hjertligt tack skall du ha för ditt Välkomna bref af d. 16 dennes deraf jag ser att du kommer ihåg mig. Hvad beträffar tiggrid för Annotationsböckerna i Rapperet har jag ej fått ännu, men skall väl påminna din Mamma derom när han kommer ut. För Klockan vore bra om jag kunde få tinskri-kat af dig emedan jag behöfver pengar till ett och annat och vore godt få dem fortast möjligast. Sista Textutredningen var hemma hos Er och vi hade mycket roligt der

Vi spelade och sjöngo samt läste.
Min minsta bror har legat för
döden men Gud ske lof han är på
bättringsväg. Ville Herren taga hanom
hem så ske Hans vilja, di mår han
nog bättre än lefva i denna
syndiga och förföriska verld.
Herren har begynnt sitt verk här
ibland barnen och många kunna
nu jubla öfver Herrens barmhertighet
med dem. O. Kara Ernst bed
Herren med allvar att Han öppnar
ditt hjerta och gör dig helt till
Sin. Tiden är kort och vi måste
dö. Evigheten är lång och endera
blifver den oss en outsäglig salighet
eller och hvartom, derföre sök Herren
medan man kan finna Honom
och åkalla Honom medan Han
är när. Du kanske tycker att det
är der vet jag förut hvad behöfver

han skrifva om sådant, men om vi
och veta det tiotusen gånger mer
så är det något att tänka på (vår
egen själs salighet). Vi hålla på
att inventera så att
jag har så brådtom. Förlåt slarfvet.
Vi må bra här i Malin. Hamner
håller på att göra en bordskifva af glas,
med målning på undersidan blir mycket
vacker. Inga särdeles nyheter mer för denna
gång. Helsa Elis. Axel. Carin och andra
bekanta. äfven kan du helsa Edla
fastän okänd till person, men som
broder i Herranom tänker jag nog
att han tar mot densamma.
Herren vare med dig, mig, jag och
alla. Lef väl. Skrif snart till
din gamle samme vän Elias.

Göteborg d. 19 Febr. 85

Älskade Mamma!

Ändtligen skrifver jag och besvarar mammas, min egen snälla mammas bref! Mammas bref besvarar jag med "jag" förlåt mig, det är taktlöst, men är nu en gång gjordt!
Här är allt så enahanda att man ej vet hvad man skall skrifva om. Nyss kom jag ut ifrån en lång promenad ända bort åt "Stora Torp" och i dessa härliga väder är det så uppfriskande att få gå och spankulera litegrand. Ängarne ligga redan, der vinterrag är borta, alldeles gröna emellan kala träd; bäcken nedf. Örgryte kyrka hoppar mellan stenarne som förr och hvita änder paddla helt gravitetiskt omkring knaterna och i bäcken och höras hafva mycket att säga hvarandra, att man får drömma efter deras idaliga snatterande. Isflora allén krimlade det af folk, som spatsera eller ämna sig till stora Bagaren bredvid vår skola;

en fragert som är tecknad af de konstnärer-
de i Skåne för Nordiska (Museets räkning.
Stora Nord. Museet kommer att stå
på den plats, som vår skola nu har
— enligt hvad som sägs. På bagaren
anordnas schweizeri, tablåer, små
kanderier m. m. och förnämligast da
mer grassa upp. ——

I går afton voro anna Paulus på
bröllopet och under tiden gick jag till
Brundin, en Lunda-studerande, som
nu går ut i Svenson; han är en lefvande
kristen och skicklig ung man på naturligt
vis; 25 år gammal, fiolspelare
orgelspelare, lång och smal. Hos honom
satt jag och språkade till kl. 1/2 9, då
jag gick till mitt och satte i [illegible]
bo om någon timme.

Af doktor har jag varit förhindrad att läsa
till en tid och skulle enligt ordination
ännu ett par veckor varit ledig. men
jag börjar känna mig så kry och rask
igen att jag (om Fred ville och jag så fick vara) i morgondag börjar studera
jag får ju taga i måttligt till att
börja med. Nervsvaghet — kan man

tänka sig — är orsaken till min påfölj-ande tystighet. Hela Februari månad har synnerligen läst aus — i början hade det varit nästan absolut omöjligt för mig att sammanhålla mina tankar. Nu är jag ju emellertid nästan bra igen, så att I behöfven inte att oroa eder öfver, annat än att jag ej kan taga studenten, som det nu står skrifvet, är det absolut omöjligt och nå ja — det var det i alla händelser.

Bröllopet i går försiggick med all ståt. De nygifta resa redan i dag till Medelhafvet —

Mormor har haft stort stök i dag; nu är allt så piffadt och fint här, som det varit förut.

Alma har varit på sin strålande il, allt sedan födelsedagen, då han fann sig mycket generad öfver den hyllning som bestods honom; han är som sagt på sin strålande il; för omvexlings skull måste han väl dock någon gång om dagen vara lite "sur" och när han då ser ut, har mamma nyss sagt seda

Den första April får jag på Normans pension. N. skall flytta, emedan Kallinii vilja och nå honom ganska länge, då han börjat att lefva något för glädt. Rummet kommer att kosta 15 Kr. i månaden med uppassning, hvilket är alldeles ovanligt billigt.

Moster Ester har mycket sällan hufvudvärk numera, hvilket vi alla äro synnerligen belåtna öfver, då man ej behöfver frukta några obehagligheter. Inom parentes sagdt uppför sig moster exemplariskt och till vår fulla belåtenhet; mamma får dock ej tala om det — hon kunde få höra mina loford och omåttligt beröm verkar alltid skadligt.

Helsningar från alla, men naturligtvis mest från Mammas Gösta

Knut Jahn

Luleå den 27 Mars 1882.

Älskade Föräldrar!

Tack för brefven så mycket, som jag fick i förrgår och i dag. Stackars moster Hilda, som mistat sin lilla Hilda, hon sörjer väl mycket? Skall mamma fara dit till Hapar. eller kanske hon redan är afrest? Tack för helsningarne (till) från Otto och Dindi.

Mammas bälte var hos pastor Edén, som skickade hit det sent en afton med Gustaf, som på en månadslofs-dag hade varit hem. Det var (väl) rätt och jemnt, att det kom skickas till fröken Ruuman, men hon reste då ej så tidigt från staden, som sagt var.

Lof från skolan få vi troligen Onsdagen efter Palmsöndagen, men jag skall underrätta säkert sedan. Det skulle då med i dag vara ungefär 20 dagar tills vi få lof. I veckan får jag nog, nu kanske i morgon börja för Fru Nilson (börja) mina lecktioner.

Latinska profthemat återfick jag om lördag i förra veckan, der jag hade 1 bock) egentligt fel och ~~och~~ några (obs) mindre (fel. Det svenska themat hafva vi ej ännu fått tillbaks af m-r Granberg.

I afton var magister Edman hit på besök en stund; han helsar till pappa och mamma.

I går för afse var här bibelsamtal, pastor Edén var der äfven. Han är oerfö- rantlig.

Tack för mammas outförbara önskan, att få sända hit färskt tunnbröd. Det blir roligt att få se pappas nya båt, hvad skall han heta Aethon eller (~~Phegon~~ Phlegon) eller något dylikt? Aethon och Phlegon voro tvänne af solgudens hästar.

Helsa Farmor Alma och alla hemma-varande från pappas och mammas egen

Ernst.

Laura helsar. Förlåt att jag slarfvat på ett par ställen.

Luleå den 29 Sept. 1882.

Älskade Föräldrar!

När kommer pappa hit? I går var jag hos pastor Edéns i gamla Stan samma gång som jag var till "Skarpskyttemötet" derstädes. Lundin sköt pris, de flesta som bland andra Edén. Jag sköt [illegible]. Det var dåligt, men så är det också ett förfärligt håll. 800 ~~fot~~ fot eller som från oss och till skolan och taflan är ej [illegible] så stor, som ett fönster.

Pastor Edén helsade så mycket, han ville att jag skulle skrifva efter de der böckerna, hvem jag också gjorde. Var snäll och glöm ej att sända mig dem.

Magister Edman predikater i morgon i kyrkan, det skall bli roligt se, hur han tar sig ut på predikstolen.

God natt, sof godt mera i morgon. . . .

1 okt.

I dag har magister Edman predikat, alldeles utmärkt, jag trodde att han skulle hafva så svagt röst, men på predikstolen så låt hans röst fyllig och vacker. Han höll en utmärkt vacker predikan.

Helsa alla, må väl, önskar mammas och pappas egen

Ernst

Luleå den 10 Sept
1882.

Älskade Föräldrar!

Jag håller nu på att finna mig här igen ~~[illegible]~~ det i början var långsamt. Så få vi nu också så mycket att göra att det ej är någon tid öfrig att hafva långsamt.

Wi få ett svårt år i år, ordentligen mycket att göra och ett obegripligt schema, emedan det är så mycket samlat på vissa dagar. Måndagar och fredagar hafva vi sex lexor i de svåraste ämnena.

Jag kommer just nu ur Skolan der Edman har hållit Gudstjenst. Han har börjat ~~oss~~ att hålla bön också hvilket mig var trefligt emedan Rektorn var så torr.

Bed Werner skrifva till mig lite, i stället att mamma träffar honom.

Karin och Eva helsa.

Må väl önskar pappas och mammas egen

Ernst

Helsa!

Sthlm d. 14/IV 1894.

Kära vän Ernstibus!

Tack för vänliga telegrammet, med hvad hvaraf jag å banken uppbar 350 kronor!

Såsom jag igår telegraferade till Eder alla gemensamt döptes då vår lilla rara pojke af pastor Josef Rosenius (en kusin till "jägmästarinnorna" Leijonflycht och Montell) samt erhöll namnen Bo Gunnar Bertil, och huru det nu blifvit oryffadt hit och dit, hafva vi bestämt oss för att kalla gutten för Gunnar, hvilket vi tycka vara ett vackert namn. Mamma (–farmor), Emma Bergman, min farbror Pers hustru och min moster enkefru Schotte voro vittnen vid dopakten. Dig och Elisabeth samt Far och Mor togo vi oss friheten att, ehuru oåtsporda, anteckna såsom faddrar.

I dag reste farmor åter ned till Nyköping men i Maj hoppas vi att farfar måtte komma uppe hit för att se på lillbytingen, som i allmänhet är snäll men lät litet illa, då han döptes.

Alma är nu kry igen och går nästan utan att halta. Hon måste dock ännu hafva benet lindadt, så att det ej sväller för hårdt.

Ja, i år måtte sjöfarten tidigt blifva öppnad upp till öfre Norrland. Sedan spörjs det då, när Du och Elisabet kunna komma ner på en påhälsning — inte blir det väl under brådaste skeppningstiden, tänker jag! Ni äro emellertid hjärtligt välkomna, närhelst Ni komma — det skall blifva roligt att få se Eder.

De hjärtligaste helsningar
från Din tillgifne vän och broder
Hugo Samzelius

Kära lilla älskade mamma!

Mycken och stor tack för den glada tonen i telefon. Det styrker mig så att veta att mamma håller modet uppe, så att allt kan gå sin gilla gång i hemmet. Tack kära, älskade mamma för alla uppoffringar!! Jag sänder idag 20 kr och ber mor benäget underrätta mig när pengar behöfvas, så att mor ej må behöfva gå till Ernst Nilsson eller andra dylika.

Lisa behöfver jag här. Hon har blifvit underbart uppskrymd och synes glad och belåten ut. Kälarne bli nog hufvudstationen för oss, ty mesta arbetet ligger häromkring. Hälsa Dindi och hälsa de små barnen, Liss Maj och Alice, så kärt. Lefvväl. Mammas egen tacksamme son

Ernst

Kälarne den 18/3 1914

har der bildats hornmusik- och annan-
förening, samt de, som vilja gå in i fö-
reningen, äro desto välkomne ifall de
spela fiol, flöjt m. m.

Jag vet icke om det smittat på mig eller
hur det kommer sig, att nog jag nästan
funderar på att blåsa flöjt, men icke
för att ingå i föreningen.

Lef väl och skrif snart till
Vännen
Ludvig!

Helsningar!
d /12 83.

P.S. d/12. Just nyss erhållit bref af min
bror, som icke numera vistas i Göteborg, utan
i Borås, hvadan han sjelf icke kunnat fram-
lemna brefvet till dig.

D:sme

Hygglige Ernst!

Efter att hafva lemnat på posten
sista brefvet till dig, gick jag öfver
till vännen Elias, för att, under njut-
ningen af en pipa rök, få bortprata
en stund, samt bekom då af honom
ditt bref, för hvilket jag får uttryc-
ka min hjertliga tack. Visserligen
utförde du bra hårdt emot min bror,
men som han icke sjelf, oaktadt
jag uppmanade honom dertill, lem-
nade brefvet till dig, kan jag icke förebrå dig något angå-
ende dina utlåtelser emot honom.
Säkert är dock, att han icke är-
likasom den uppgifne "lärpojkarne"
i Göteborg vara - stram. Troligen

var har, såsom du förmodar, förhindrad af något arbete att personligen kunna befordra till dig. —

Werner har jag icke alltsedan jag erhöll brefvet, träffat, hvadan jag icke heller kunnat framföra din helsning till honom att snart skrifva till dig. Hvad deremot din andra anhållan om att få veta "hur de te sig derhemma," beträffar, kan jag icke göra dig tillfredsställande, enär jag aldrig, då icke du är hemma, besöker "Sättstorp". Werner kunde möjligen kanske till någon del upplysa dig derom ifall du ville vända dig till honom, enedan jag förmodar, att han gör sig någon tur att helsa på Karin. Så snart jag träffar Werner skall

hötappen — det gick, som en dans att få nattligen timid, men så blef det också för en del att gå hem i dimman och troligen stodo de, om icke på hufvudet, så åtminstone icke alltid på fötterna.

Dermed vill jag nu sluta min skildring om hvilken du månhända tänkt, att den aldrig skulle taga slut, men f–n tänkte så också om böndagarne, men de taga tyvärr för honom aldrig slut, utan förnyas för hvarje år.

Kyrkostaden har blifvit ungemeet musikalisk, så att man till slut får höra att der spelas i hvarje knut. Under benämningen Ungdomens ring — ty ring skall det vara enedan detta uttryck är ursprungligt —

Nota.

Herrskjortor	28
kragar	26.
Manchetter par	14.
Näsdukar	54.
damlinnen	26.
Nattkjolar	11.
Kalsonger	12.
Lakan par	11.
bordsdukar	5.
Servetter	24.
handdukar	58.
Damhanddukar	4.
Örngatt	9.

10 knippor kragar och manchetter, hvar knippa märkt i bandet med en röd tråd

Haparanda den 3/2 1880

Goda Såta ällskade Ernst

Tack för brefvet
som jag sist erhöll af
dig; Du skall ej undra
på den väg brefvet kom
mer ty jag har skickat
det med pappa och
sen skulle han skicka
det med din mam
mä ursäkta mitt stor
och mitt konda ord
"Adjö." Skrifvaren är druck
drucken och pennan
är sprucken.

Din Dummerjöns

Ursäkta hasten det
är skrifvet med quasten,
Ammeru.

Svar
Wisa det för ingen

Din
Tillgifne vän
David
Svanberg

Nästby den 20 januari 1882

Min Älskade Ernst!

Du undrar väl på att du aldrig fått bref, men orsaken är den, att jag warit i Haparanda och kommit hem i går qväll. jag åkte dit om måndag, ytre någon det gick så fort och så bra, i går voro Pappa och Alma emot mig i Båtskärsnäs. Vi var så sorgsna efter lilla Hilda, så att det var rätt dystert, men det var roligt ändå att få träffas.

jag hörde i Haparanda att Gustaf Vennerström
åfven skall läsa för Edin, och Hildegard
Burman från Hap. åfven, troligen skola
de bo hos Edins. Få se nu huru du
funderar, om du spar till ett annat år
eller hur du gör. Kanske om du är riktigt
flitig så att du kan få betyg, du kan
begära lof, och komma hem och läsa.
Men icke hör du läsa bli för att Haparanda
gossarna skola läsa hos Edins, ty man vet
ej hvem, som först och mest kan bli fattad
af sanningen, kanske du kunde få i den
kära bröder, hvem vet, och om du hellre
vill bo för dig sjelf, så skola vi nog
ställa det så — dock allra roligast vore

en tös dem ej någe så när kökstrum en gång.
Olle bade beställa af Kapten L. en riktig
”rullsångare” som han annonserar om i tidningen
det vore roligt ha en trefelig canariefågel.
Per Persson är där uppe hos Markgren och
jag tror att dem reserverar ifrigt, stackars
Markgren han har då alla menniskor
på sig, Läsestadianer, Baptister, Valdenströmare —
måtte Gud gifva honom nåd att vara vislig
och tålmodfull — hvilket jag nog tror, ehuru
det kan nog kosta på ”en gammal adam”
ibland. Bland alla dessa sorter finnas nog lefvande
själar, men först i evigheten torde det
blifva klart, hvilka som haft rätast
saken är då, att alla förstå blott ”endels”
[illegible] Hufvudsaken är

Luleå den 3 februari

Broder Ernst

Tack för [illegible] frimerkena som du gaf mig. Tack för bokmerkena som du gaf mig. jag har nog längt att skrifva till dig. Skrif snart till mig om du har tid, tack för anrita skons boken du gaf mig tack för allt som du har gitt mig

Alma Sålström

Slut för gången jag skrifver mera en annan gång.

Från Alma

1883 När hon var liten
mer barnslig stil. Till brodern
Ernst med tack för bokmärke
kuvert (Fosterdotter. g. Samzelius)

1908 till mamma. Hon har det
svårt ekonomiskt

1908 från Nyköping. Influensan
grasserar. Dr Lax skall
Tvaren kan komma på attest
Lisa har sex. A. har 6 elever
men de skolka ofta. Dorbi's
Gjolan är snart gå.

87. Alma i Sthm. vill ha
sig tillsänt allt möjligt i
klädväg

89 Hon har skrivit ett dumt
brev till pappa. Ledsen för
att Agnes H. var så sjuk. Vill
att pappa skall köpa en häst!
Agnes fästman fick slag om
begravning i st. för bröllop

89. Spelade utanbok i skolan
o det gick bra. En annan kom
av sig 3 ggr.

88 Gratulationer till mor.

gränslös respekt för
honom längre tillbaka
i tiden. I min sängkam-
mare har jag Edra
porträtt midtemot
min säng o då ser
jag Er hvarje mor-
gon o afton. —
Biskopsfamiljen
är nog treflig och präk-
tig. Wanbergs i Haparan-
da kände dem väl
från Gellivara o när
de varit på besök
i Haparanda bruka
de också vara dit
till Kr. [illegible] o helsa på

[illegible], den 1a Maj 1908

Älskade Mamma!

Tack hjertligaste för det
hvad jag fick på min
sista bref. Att mamma
som alltid var förstå-
ende och kände varmt,
det gör mig så godt
att veta. För att nu
genast tala om det
det minnet en ring,
[illegible] [illegible] jag [illegible] [illegible]

jerna hafva en af dem.
Men icke vill jag bestäm-
ma hvilken, utan
den Mamma helst
kommer är mig
välkommen. Den
större måste ju slås
ihop förstås, den
mindre antagligen
slås ut eller helt än-
dras om jag skall kun-
na bära den på
ett af mina stadiga
finger. Gör nu som
Mamma vill, med
stor glädje och tack-
samhet skall den emot-

tagas. Jag har fått för
mig att det skulle brin-
ga mig lycka att hafva
i min ego eller helst
bära på mig något som
varit Pappas. Ett ömnes-
ligt kärt bref har jag
af Pappa, det fick jag
med på vägen första
gången jag for till
Sthlm. Då jag skulle
läsa för Bringtöpela
hos Andersson. Jag
kommer på mycket i-
håg Pappa jag var
nog inte snäll mot
honom och tänkte en

hon nu kunde slå
sig tillsammans
med Hugo o Jaga
dit de två äldre
barnen t. ex. x) Jag in-
ser mer o mer att det
icke går för ungen
som kvinna att
hafva dem alla.
I ekonomiskt hän-
seende går det icke
utan besij jag skull
satt i sjöjid af för
knappa tillgångar.
Men nu kommer
jag att klämma
till dem. Det är

x) Så hade nu Hugo det så hemma när
han [illegible]

2/ Han biskopen är visst
särdeles omtyckt.
Jag fick veta att både Alice
o Greta voro på besök
hos Eder. Då var det
ett fullt hus tänker
jag. Greta har väl full
sysselsättning i skolan
i gör musiklektioner.?
Så bra att Greta gjorde
sitt besök på Näs i
somras, det torde kom
nu ha nytta af. Kapten-
ne Arvid o Inge böra
väl nu reda sig något-
sånär. [illegible] Helene
i [illegible]

got o skrifver man så
får man ej svar. Så
att om får det vara.
Det der om Far-
mor hade jag allt
rätt uti. Nej hon
o sonen äro nog
precis likadana.
Obeständiga o utan
hållning. Saken
är den att Hugos
förlofning gått om
intet. Han förkla-
rade nyss i ett bref
till Farmor att han
icke skulle gifta
sig med fröken Gran-

detsamma.
ström o sedan ett bref
till mig. Der var
pudelns kärna. Hugo
är så rädd att jag skall
påyrka högre under-
håll åt barnen som
är väl behöfligt o hvad
det jag nu kommer
att göra d.v.s. få
saken ordnad på
ett rätt lärdigare sätt.
Farmor ställer sig
ensam o utan jungfru
o.d. förstår jag ej
skall kunna vänta
något från honom
ännu jag tycker.

Nyköping, den 14de Febr. 1908.

Kära Mamma!

O, så länge det nu var sedan jag skref igen. Tack så hjertligt för sista kärleksfulla bref-vet! Sedan dess har återigen en af slägten gått bort. Moster Vivi näml. o nog var det då förvisso bra oväntadt. Något när-mare om den saken har jag ej ännu hört.

taga reda på efter 7 barn. Nej 6 är det ju. Nå, det kan då komma på ett ut. —

Vet att nu har jag 7 elever o det är då bra, men nu skolka de så rädeligt i följd af sjukdom men det går väl öfver. Våren har nog börjat göra sitt intåg här. Näs-tan all snön är borta. Automobilerna börja visa sig. Få se om man kan göra några slags anstalter för en vistelse på landet i sommar.

Kanske Mamma varit
i Kalix under begrafnin-
gen jag tänker emedan
det ju varit fråga om
att resa dit. Greta
flyttar kanske till
mostrarne då. Tänk
så många ungdomar
i den der gården
i vassen, utan föräldrar,
nog är det eget.
En flicka o tvenne
ynglingar i hvar sin
våning. — I Luleå
ha vi väl ej heller
blifvit förskonade
från den tråkiga
influensan. Här
grasserar den väldiga.
Ett dödsfall igår
här som följd af influ-
ensan. Våra barn ha
då ännu gått fria,
annars äro de borta
flere ur hvarje klass
i skolan. Huru med
Edra. Ernst är väl
fortfarande ute
på resor. Men hvad
slags anställning
han har i Luleå det
har jag då ej ännu
fått klart för mig.
Lisa borde stå på
sig båtne i hemmet
i Luleå ty der kan ju
ej på långt när vara
så mycket att göra
fast nog inkomsterna
räcker det ju till att

minne fick hon derifrån i somras.

Helsa varmt Ernst Lisa o barnen från Mammas Ingifna

Amerikan

Skrif snart igen!

Här är då annars ej så farligt i denna Staden. Men nog känner skilnaden ifall man kommer ett stycke ut på bondvischan.

Min mjölkgubbe är nuvarande ägare till Bullersta, tant Minna Schotters f.d. sommarhem. Skall tala vid honom kanske han hyr ut ett par rum för skapligt pris.

Tänk så skönt o härrligt det skulle vara. – Farmors flyttningsplaner har det varit tyst med ett tag.

Hon skulle ju ej komma
hit hvar här för min
skull. Den saken kan
jag då ej göra något
åt. Ett är då säkert
att nog har jag då
blifvit väl emot-
tagen af alla gamla
bekanta så tillgäng-
liga är då annars
ej menniskorna här,
o en förfärlig kon-
troll hålla de nog
på hvarandra. ~~Här~~ Det
skadar ej, men
nog kunde umgänget
vara litet friare
o enklare. — —
Dagarne förflyta
annars helt lugnt
o stilla intet märkvär-
digt har skett eller
sker som är värdt
att tala om. Dordi
musicerar hela dagarne
o spelar mycket efter
gehör. Hon har blif-
vit så yr här, men
är väldigt rar. Alla
göra då allt för att
skämma bort henne
då ej hennes mamma
gör det.
Alla barnen helsa
mycket till mormor.
Dordi minnes ej alls
något annat än Kalix
hon talar aldrig om
Haparanda blott om
Kalix. Ett outtsläckligt

Till Mor.

Nu har jag med tant Hammas tillhjelp köpt ett utmärkt vackert o präktigt tyg (kos Löfgren) mörbrunt till en gåbortklädning. Jag låter sy den mycket enkelt den kan ju för det vara stilfull. Mamma ville att jag skulle tala om hvad jag behöfver i vår.

En ny sommarhatt behöfver jag nog o så ett par skor, låga menar jag, o mycket glad o tacksam är jag om jag får en lång vår=kappa ty det är så bra att ha en lång, man behöfver ej vara så fin inunder kappan då, när man går ut, har man en kort får man lof att vara mycket snygg ty om våren när det är ljust o sådar syns det mer hvad man har på sig. Nu vet jag ej att det är något mer jag

behöfver i vår. Min kofta skall jag låta tvätta kemiskt i vår så blir ju den så snygg att ha då man skall vara litet ledigare o lättare klädd.

Farväl nu lilla mor! Må så godt!

Mammas flicka.

det sätter jag mest värde på,
ō så vet jag att mamma ō
de andra ha tagit i dem ō hand-
skas med dem ō bara det är så
roligt. Och så får jag ju jemt
allt möjligt af Pappa ō mamma,
ō pengar!! Jag borde egentligen
ej ha en enda julklapp. Ja se,
det fins då ej på hela jorden,
tror jag, en sådan pappa ō
mamma, som mina. O, hvad
jag borde vara tacksam. Och
tror inte Mamma att jag
är det också???? Jo det
skall måste Pappa ō mamma
veta att jag är!!!!

Söta mamma, jag skref ett
sådant tråkigt bref till julen åt
er, men vet mamma att den
qvällen eller den dagen jag skref
det, hade jag varit så ledsen

Stockholm d. 22/12-87.
Kl. 1/2 8. e.m.

Snälla Mamma
mina frimärken äro
slut vill mamma i nästa
bref sända några "
sådana.
Alma.

Älskade lilla Mamma!

Tack, tack, för brefvet, som
jag sätter mig att besvara nu
tvärt medan jag har dess inne-
håll i friskt minne. Mamma
kan ej tro hvad jag blef varm
om hjertat när jag läste det. —
Det var ju roligt att mamma
tyckte om det der lilla "hjertat".
Det var mitt hjerta förstår mamma.
Ja nu har jag jullof ō känner
mig så glad ō förnöjd. Ja mamma
kan aldrig tro hvad jag tycker att

denna hösttermin har varit
rolig. Aldrig har jag någonsin
haft en så trefligt. Och så blir
man så glad, när man, hvart
man kommer får, om jag så ska'
säga, beröm. Och alla menniskor
ha' varit så vänliga mot mig.
Gunhild ō jag har också så trefligt
tillsammans. Alltid varit ense.
På tre ställen har jag blifvit bju=
den att vara öfver julafton, ō
det är; Hos Funck, Östmans,
ō Taubes. Men Taubes bad mig
först ō dit vill jag så gerna. Jag
får bestämdt mycket trefligt der.
I dag var jag dit, ō då ville
morbror ō moster att jag skulle
komma dit redan i dag ō stanna
der öfver hela julen. Jag tackade
så rysligt. Mamma kan tänka
sig min glädje. Jag sade att moster ō morb. att

jag hade ej riktigt i ordning mina
"grejer" der hemma. (hos H.) De bådo
då att jag skulle när jag kom hem
laga i ordning mina små saker,
ō stoppa ned det jag behöfde i
min nattsäck, ō komma dit i
morgon, hvilken tid jag då sjelf
ville. Nu har jag gjort allt i ord=
ning, ō lagt ned i min, den der
flata, aflånga korgen, mamma vet,
ō i morgon marcherar jag till
morbrors. I qväll skall jag gå
ō ta' mig ett bad, (två tr. upp ofvan
för oss) kl. ~~1/2~~ 8. så att jag blir
riktigt fin till julen. Det skall
bli riktigt skönt! —

Snälla söta mamma inte skall
m. säga så der, att jag får litet jul=
kl. vet m. att det är detsamma
om jag också får bara ett par
julkl. ty de äro ju hemifrån ō

far väl ut och åker tillsam=
mans med "Pippan" efter
sen. Huj! hvad det skall gå undan.
Men huru är det med hästarne
dem är jag mer intresserad
för.? Har Pappa ännu köpt
någon stilig häst? För att det
har Pappa ej gjort det så är han
oklar o då måste han nödvändigt köpa en
till "undertecknad" kommer hem
I annat fall blir det andra "visor"
eller "låtar", (hvilket man nu
vill säga) af. —
Hör Mams! Den der omtalade
kjolen, den måste m. vara snäll
och låta göra genast efter jul, ty
jag behöfver den nödvändigt när
läsningen (Erstå) börjar. Jag har
nu för närvarande ej någon
klädn. mer än den röda att ha
till söndags, till hvardags o till

"Läsningen börjar trettondagens
efter helgdagen."

No 21

o var så ledsen, så att när
jag skulle försöka skrifva ett gladt
o treftligt bref så blef det så dumt.
Det var tråkigt att det blef så
just när jag skref till Pappa,
men hade det varit som i gväll
då skulle det gått utmärkt bra
ty i gväll har jag riktigt "skrif=
tagen" i mig. Mamma känner
nog till, att det är så ibland
man är ej disponerad för en
sak, o då går det ej hur gerna
man än ville. Men ser mamma,
om mitt bref skulle kunna komma fram
till jul så måste jag skrifva den gväll'n.
Mamma undrar väl hvarför
jag var ledsen, o det vet nog mamma
se'n när detta bref kommer. Det
var så att Agnes H. var så
sjuk, så att man trodde hvar stund
hon skulle dö. Se'n blef hon litet

bättre igen. — Nu springer jag o badar!! Jag fortsätter när jag kommer igen! — Nu har jag badat! Ah så skönt! Mamma skulle bara se hur fin jag är! —

Ja nu skulle jag väl fortsätta om Agnes. I dag på morgonen då var hon så klen igen så då voro vi då nästan aldeles vissa på att hon skulle dö, men nu i qväll är hon litet bättre igen, det är nionde dygnet nu, så att vi tro att det är någon kris, hoppas nu bara att hon måtte få bli bättre o bättre. Ser mamma, hon är så gränslöst svag, så att det beror på huru pass stora krafter hon kan ha, om hon går igenom. —

Så emellertid är det ju nu ovisst om det blir något bröllopp. Om det blir (det skulle stå 3je dag jul) så skulle det bli så enkelt som möjligt, hörde jag. De skulle vigas i Djurgårdskyrkan, af hofpredikanten Bergman, sedan skulle "han" o "hon" fara direkte derifrån till sitt hem. — Så vet mamma att om det blir något bröllopp så tror jag att jag håller mig hos Morbrors, ty inte är jag så fasligt angelägen om att få vara med på det. (Och skulle jag vara med kan jag mycket väl ha min röda klädning.) — Man får ju se nu huru Gud ställer det. —

Det var fasligt hvad ni festar o ståtar oppe i "Kappsmarken," det låter ju så stiligt. Tänk att Ernst har en fken, det var ju trefligt för honom, han

No 3/

bäst! Mamma kan verkligen ej tro att jag är riktigt, om jag så skall säga, uppstäld. Mitt svarta klädningslif är trasigt o blanknött på alla håll o kantes o aldeles för kort i lifvet. Häromdagen, åhja, det är rätt länge sen, så ref jag svarta kjolen i en spik, som satt i en soffa. Var ej det ett elände på alla eländen! Inte har jag köpt något trikotlif till den kjoln. Hur kunde mamma tro det? Inte har mamma bedt mig det o inte har jag heller bedt om det. - När mamma nu sänder den nya kjoln, o låter göra den så snälla mamma låt mig få en brun eller blå kjol o så köpa ett tricotlif till. "Marcus," realliserar till jul så rysligt billigt allt möjligt,

deribland tricotlif med "västar" (insättn.) som kostat 9-50, kosta nu 4 kr. Och vet mamma det är sådana der tjocka tricotlif, plyschfodrade, som det heter. Och så snälla mamma låt ej kjolen vara rutig, randig, eller spräcklig, utan enfärgad. Ja, nu tycker mamma att jag är för vådlig, men vet mamma, att det skall bli mycket bra som jag nu sagt. Snälla mamma låt mig få som jag bedt, om mamma lika skall sända mig en kjol. Ja nu vet mamma till punkt o pricka, huru jag har det ställdt med mina kläpslapp. ———

Ja söta, älskade mamma nu måste jag tänka på någon afslutning på mitt långa bref, tycker inte mamma att det är långt?

Ja nu godnatt! Jag måste gå o lägga mig, jag har ju badat.
Farväl.
Helsningar!
Helsa alla Derhemma.

Mammas
Janta

Agnes har ~~utgjort~~ lämna[t] ansigtsklagning tack Ruth Hg Holmgren.

Hon har håret benadt i pannan, band i håret, klädd i lite längre kläder. Hon i pannan lockar sig håret lite.

P. J. den 23/12 -87. kl. 1/2 9.

Älskade Mamma!

Ja i natt kl. 2 fick Agnes gå hem. Hon har ingenting kunnat tala (har ej orkat) på de här två sista dagarna, men det sista hon sade när hon kunde tala var: "Gottfrid, bed till Gud för mig, men jag är så lugn." Gottfrid, der är fästm. Nog vet man då säkert att hon gick till Gud!

Tänk mamma det "lyste" tredje gången i söndags. Då låg hon sjuk. Söndagen derförut var hon frisk. Men Gud har nog gjort det han tyckte var bäst. — Men stackars "Gottfrid," han är så förtviflad, det ser man på hela hans väsen, tänk nu får han gå o styra om begrafning i stället för bröllopp. Nog skall det vara svårt!

Vet mamma, att de ha fått så rysligt mycket lysnings presenter, utan dem behöfver hon ej mer! — Jag har varit in o sett henne der hon ligger, hon är så söt. Hon har mörk-

Castlange-brund har längt nästan längre än Henrikssons har.

Men Agnes är nöjd nu är Ruth.

Ja farväl nu lilla Mamma. Det blef ett sorgligt slut på detta bref. Hans

Sthlm den 2/3 -89.

Lilla älskade Mor!

Tack, ja tusen tack först för pengar, bref, o för förmaningarna i sednaste brefvet. Jag lofvar att göra mitt bästa att lägga dem på hjertat o lyda dem. Nu skall då mor ej få skäl till att klaga på mig i fråga om <u>utförlig</u> brefskrifning. Från Ernst har jag ej på länge hört något. För en tid sen

tog afsked af R. A-n sade han: Tack! men det var ej bara åt mig utan äfven till några andra elever. Sången går jag på med två gånger i veckan. Ännu har jag förstås ej fått sjunga mer än 4 sånger. Men så här i början måste man ju alltid först sjunga bara öfningar. Sånglärarinnan, <u>Emma Holmstrand</u>, säger att jag har mezzosopr. o kan få en liten nätt kammarröst, men ännu kan hon då ej säga att det kan bli något mera. Emma har just i dagarna debuterat som Zelida (fiskarflickan) i "Konung för en dag" på Operan

skref jag ett långt bref till
honom, adr. till "Axel Taube
Malmö," men ännu ej fått
svar på det, så att jag undrar
just om han fått det. —
Nu börjar jag med lektions
frågan. Spelningen går sin
jemna gång utom att
jag, som sagdt, i onsdags
spelade på ett musikföre-
drag eller uppvisning. Märk-
värdigt nog var jag ej det
ringaste rädd, jag som
annars brukar vara en sådan
krake då jag skall opp
ō spela för herr Anderson.
Men att jag ej nu var rädd
kom sig väl deraf att jag
var på säker på mina stycken.
Mamma ska tro jag vardt
förvånad när jag kom in

i salen (utan noter) ō helsade
på åtskilliga af eleverna
ō de sade: "Ska fröken spela
utantill,? att fröken törs!" osv
Men jag svarade att jag var
på säker på mina stycken
ō då är ingen fara. När jag
då skulle fram var jag kan-
hända en liten smula rädd
men efter första tonens an-
slag, som skulle vara morsk,
var jag som för mig sjelf.
Två elever efter mig spelade
ock utantill, men den ena kom
af sig tre gånger. När jag
reste mig från flygeln vände
jag mina blickar naturligtvis
först till herr A—n ō sedan
till kapten ō fick en nick
ō ett "bra" från ~~från~~ båda hål-
len. Sedan när vi gick ō jag

vikit att tala om mig sjelf
Så har jag tänkt att far ô
mor, när de läst mina bref,
i hemlighet tänkt: "Hon är
bra sjelfvisk, hon tänker då
nästan bara på sig sjelf" o.s.v.
Förlåt sådana tankar men
de ha kommit för mig flere
gånger ô hvarför skulle jag
ej tikunna yppa dem för far
ô mor. Jag vet mycket väl
ja alltför väl att jag är
sjelfvisk, det är ett stort fel
ô jag har nog kanske många gånger
stridt mot det, men så skall
jag då också fortfara att
strida mot det ô många
andra fel som följer med
sjelfviskheten. —

2)

ô mottogs med mycket
bifall. Tant Hanna, Gerda
ô jag voro der vi ville förstås
se ô höra henne 1sta gången
hon skulle fram på scenen.
Ser mor, hon bodde förra
hösten här hos H-ns men
så flyttade hennes föräldrar
till stan ô då naturligtvis
flyttade hon hem till dem.
Hon ser mycket bra ut
är mycket enkel ô utmärkt
treflig. Jag håller på af henne.
— Nu har jag också börjat
skära i trä för Gerda Molberg.
Det skall mor tro är något
trefligt det. Och så mycket
trefliga saker man sedan
kan göra i träsnideri.

Jag tror att jag har fallenhet för träsnideri. Så är det bra att jag ju också har anlag för ritning (efter moster Jennys utsago) ty det måste man kunna litet så att man kan rita upp mönstrena sjelf på träsakerna. Fantisering, påstår Gerda ô tanterna, fattas mig ej heller ô det kan vara bra att kunna sätta ihop mönster af olika slag, sjelf. Huruvida jag nu har god smak också det kan jag ej sjelf svara på. Men nu tycks det som om jag bara ville dra fram idel goda sidor hos mig, men de dåliga sidorna känner nog mor till (så pass känner allt mor sin stygga Alma)

ô hvarför skulle jag då tala om dem. Nu skall jag riktigt tala om för mor huru det kommer sig att jag på senare tider skrifvit mindre utförliga bref (mindre trefliga som mor säger) Det var en dag som jag kom att läsa i en bok som innehöll bara "tänkespråk ô ordspråk af „store män" ô der läste jag: "Man skall ej tala så mycket om sig sjelf." Jaså, tänkte jag det skulle väl ej vara svårt att låta bli. Och tro mig, hvar gång jag sätter mig ned att skrifva eller så, så kommer jag ihåg det der tänkespr. Och det är just orsaken hvarför jag i mina bref så mycket som möjligt und=

3.)

Så utomordentligt roligt det blir om jag verkligen får se far o mor i April men det är ej värdt att vara alltför glad ifall intet blefve af. Men min tanke är: först o främst att det skulle göra morfar o mormor outsägligt glada att åter få se er o slägtingarna en gång till i sitt hem i G—g, likaså skulle det glädja både far o mor att få se morföräldrarna* igen o så skulle resan göra er båda aldeles utomordentligt godt? Eller hur! — Ja ja mor som ej sköter sig. Så ledsamt att hjertat börjat krångla igen. För all del var rädd

*Förmodar jag.

om sig ō sköt sig noga mor.
Pappa likaså. Farmor då?
hemme har jag ej hört något om
på länge. Helsa gumman så
hjertinnerligt. Har hon haft
någon nytta af muddarna
som hon fick i jul af mig?
— Lefver min gamla rara
kissemirra, ni har nog för
passat henne till de sälla
jagtmarkerna tänker jag,
då ni ej mer har mig som
går ō tigger för hennes lif.
Sof i ro lilla kisse! — Till Dindy
ō Fridhemsborna många
helsningar. Alla hemma
äro hjertligt helsade mest
ändå far ō mor från deras

Alma.

P. S.
Tant Hanna ber så hjertligt om
sin helsning.
D—s.

St-m den 2dra December
-88.

Min egen älskade Mor!

Oräkneliga lyckönskningar o
helsningar på mors födelsedag från
"mickan." Ja i dag, om detta bref
kommer fram på rätt dag, har
ni främmande o festligt hemma.
Ja den som bara vore med på
ett hörn, men i tankarna är jag
nog med, skall lilla mor tro.
Jag får väl lof att tillsammans
med moster Viri, på något vis,
fira denna mors högtidsdag.
Hvad man ändå kan ha' haft

Gratulerar!

treflígt dessa två dar (d. 8de ō 9de) den tid man var hemma. När man är hemma sätter man ej så mycket värde på det som man borde, men när man kommer bort derifrån, då först ser man riktigt hvad man saknar. — I dag ha' vi 1sta söndagen i Advent. Tänk att vi verkligen har julen ō -89an så nära inpå, det är ju märkvärdigt alldeles, hvad tiden går fort, ō fortare ō fortare går den ju äldre man blir. Jag tycker det är ingenting sen jag, förra året, denna dag satt ō skref till mors födelsedag. "Tiden", är ett ord som alla, ō jag icke minst, bör tänka på. — Jag vet nu så väl hvilka som är hos mor i dag ō i morgon, för att lyckönska. De allra mesta lyckönskningarna har mor ändå från Anna. När Dindy omfamnar ō gratulerar mor så kom ihåg, ō

låtsas att det är mors flicka som är der för att ge mamma omfamningar ō kyssar ō "bitningar" i otalig mängd. Om jag bara nu hade något trefligt att berätta för mor så skulle jag göra det men som jag intet nytt har att förtälja får det väl utebliſva denna gång ō får detta bref vara endast ett lyckönsknings- ō gratulations-bref till mor från

hennes egen

Annicka.

P.S.

Helsningar till alla derhemma, från D—s.

Neder Kalix den 14 November 1875.

Min kära Broder Johannes!

För ditt karkomna bref af 3 d:s har jag att tacka, äfvenså, i egenskap af delegare i Rederibolaget, för din redogörelse om "Kismeths" haferi, och det förståndiga sätt hvarpå du ordnat med reparationen.

Välkommet var det att höra resultatet af din uppgörelse, det gläder mig åtminstone att de icke fingo karfaa åt sig 90,000 för Kalix aktierna istället för 78,000 som de i werkligheten kostade, att du gifvit efter kanske allt för mycket tycker jag mig ändock finna, men tänker tvilika att du har rätt deruti innan att det är bättre lida en strida, synnerligast som Herren ändock gifvit dig mer än nog. Totalsumman borde näsgerlagen warit mycket större, men det är ju ändock saket och wäl plasserat hvad du har.

Hvad Båtskärsnäs beträffar så kunde det warit annorlunda, men ännu är det icke omöjligt att få dem att maka åt sig derwidlag.

Rederi affären.

Tillfölje af de särdeles brydsamma om-
ständigheter i hvilka skeppet "Columbia"
kommit genom den svåraste last af
ena: Zinkmalm, som lärer wara sådan
att den förstör hvilket nytt fartyg som
helst derest icke all möjlig försigtig-
het med dess platserande i fartyget iakt-
tages, den lärer wara så tung att lasten
endast utgör en liten klump i fartyget,
och derföre bruka de som äro wana med
att föra sådan last, bygga skott ifrån
ömse sidor af kölen upp, lutande i half-
vinkel emot mellandäcksbjelkarna, och så
platsera de malmen emellan dessa Skott
tvinka användande tomma tunnor för
att fylla upp med och hvarigenom skeppet
får bättre stadning uti sjögång, men
detta allt war väl eljest utmärkta Herlitz
för ung till, hvadan följden blef att
han blindt trodde på mäklarens uppgifter
att lasten icke war wärre än kol eller
salt, men när han kom ut i storm och
svår sjögång så sprang "Columbia" läck,
så att den måste, efter att hafva passerat
Gibraltar, löpa in till Cadiz och
göra haveri. Sjörätten förklarade då
att "Columbia" måste undergå en repa-
ration för 7500 Spanska Duros lika med
30,000 kronor innan den får gå ut igen
med sådan last, detta gjorde att vi alla

blefvo mycket bekymrade, ty tänkte
vi om penningar möjligen kunna anskaffas
för en så dyrbar reparation, så torde
hända att innan fartyget kommer till
sin destinationsort gör det haveri en
gång till med denna svåra last och
rederiet måste förskottera äfven dessa
kostnader innan något kan fås af assuran[sen]
hvilken icke betalar förr än den såkallade
Dispaschen är uppgjord emellan last och
fartygsassurans, och denna uppgörelse
kan icke förr än lasten är utlossad på
sin destinations-ort.

Ofvan beskrifna mottigheter gjorde att
kan köpmännen blefvo alldeles rädda
och beslöts att sälja sina aktier till
30 procent, Andersson och vi köpte då
360 Aktier för 10800 kronor att betalas, hälften
om 6 och andra hälften om 12 månader.

Tillfölje sedan ingångna underrättelser
har "Columbias" haveri ordnat sig betydligt,
nämligen så att lastassuransen gått in-
på att betala af halfva frakten utgörande
circa 7,500 francs, samt alla öfriga omkostnader
som fartyget haft med lastens lossning
etc, detta har assuransen af lasten varit
föranledd till derigenom att den en gång
godkänt "Columbia" att föra sådan last och
tillfölje deraf var skyldig att i för-
hållande till lastens värde, hvilket lärer

vara ganska stort, deltaga i den
dyrbara reparationen.

Så länge kal. köpmännen hade med
saken att skaffa var det emellertid omöj-
ligt att komma till något beslut, men
hafva vi fått saken ordnad på ett sätt
som, om de hade anat något sådant
så hade de visst aldrig satt; om 30
högst 40 dagar hafva vi nu fartyget
ledigt att söka annan frakt. Dispaschen
får nu uppgöras i Cadiz så snart fartyget
är repareradt, och vi få handlingarna, för-
utbekommande af assurans skadan på Columbia
för ett större värde än den någonsin, sedan
den kom i vår ego, haft.

De aktie-egare som satt äro:

A. Bäckström	75 aktier
Wm Bäckman	50 "
O. A. Ström	75 "
A. Holmgren	50 "
G. E. Broms	50 "
Gunnarsson	15 "
Starrey	10 "
Sjöding	25 "
Frans Östman	10
S:a	360 aktier

Öfriga såsom A. O. Granberg, A. Törnqvist
med fl. ville icke sälja och nu äro de glada
att de hafva det gjort, vi rådde dem ock
dertill. Med inköpet af ovannämnda

X

aktier kunna vi icke annat än anse
oss hafva gjordt en mycket lyckad affär,
det kan väl hända att vi måste återkomma
en del af Bäckmans aktier, men någon
skyldighet emot de öfriga kan jag icke
finna att vi hafva, icke heller tror
jag att de tänkas sätta något sådant
ifråga alldenstund vi sökte visa dem
det galna i sättet att betrakta affären.

Öfverenskommelsen med Andersson är
att vi skola hafva 2/3 och han 1/3 del deraf
tänkte vi på dig ifall du will hafva
1/3 del af oss ty det kan eljest blifva väl
mycket att klara för oss. Törnqvist och möj-
ligen flere andra önska nog aktier till samma
pris, men först är du.

Hvad "Kismetts" assurans beträffar så
anse vi att det icke är så synnerligen vigtigt
med att hafva denna ~~denna~~ annat än emot
totalförlust, ty ju mera blir den ju relativt
billig, och så snart den har lost får den
deltaga så mycket i att havarie att det
icke gerna kan bli någon stor summa
som drabbar rederiet, men bestämda äro
vi att icke låta den gå ut från Langesund
utan att hafva den assurerad mot total;
Du torde derföre wara god och göra
allt möjligt för denna sak, om ej annat
hjelper så hafva vi tänkt nedtala
dig om att resa till Hamburg för att
ordna saken vi behöfva ju icke taga till
med så stor summa.

Hamburger Bolag hafva ju agenter
äfven i Stockholm hvadan du borde
i tid söka få tag på någon sådan som
möjligen med lätthet kan bringas till
sinnes.

Ijo Affären:

Närslutet följer en nota öfver huru
gallringen af plankorna utfallit, den
gallrings metod som följts är Bergman
Hummels, då beror det på hvad som
kan vara bättre att sälja endast en
sort under namn: Uleåborgs skeppning
eller om det skall säljas efter den
bifogade notan hvad qvaliteer beträffar.

Bjelkarna få med säkerhet säljas efter
följande beräkning:

974 St à 25 kubikfot = kft 24,350
973 " à 18 à 20 = 19 " beräk. " 18,487
Sa 42,837 kft.

detta är en beräkning som vi med
säkerhet anse bör hålla streck, saken
är nu att få ett förmånligt pris, bäst
torde väl vara att sälja fraktfritt
mot connoissementsvigt om möjligt både
bjelkar och plankor till samma köpare,
att levereras vid Ijo hamn inom Uleåborgs
Tullkammardistrikt. Ankarplatsen för fartyg
är som du väl minnes vid Röyttä holme
dit utprickade farled finnes.

Ett parti om circa 100 Stand. af gamla

Sjöbjelkar hafva vi qvarliggande i Båtskärsnäs, detta kan du ju också vara god att försöka sälja, men emedan partiet är så litet, vore det måhända bäst att försöka få det något mer ifrån annat håll såsom t. ex. om du vore hugad att under vintern framdrifva något ifrån din skifte vid Tärnsälf hvarom du nämnde något före din afresa. Det skulle vara lättare att få fartyg för ett större parti ty 100 standare vilja icke gerna lasta bjelkar.

För så vidt de nu uppgifna warorna från Sjö kunna säljas till om ej mer än 40 öre pr kft för bjelkar och 100 kr. pr St. för Plankor så bör den affären ledigt kunna 10,000, dock man kunde nog räkna när man kommer hem.

Jag kan nu icke påminna mig något vidare af vigt att nämna för dig rörande affären, utan afwaktar dina meddelanden snarast möjligt om till hvilka priser wåra stad-waror för närvarande kunna säljas.

Från de dina på Redden har jag att helsa, de må alla bra, och jag försäkrar att det är ett nöje att se huru hemtrefligt der är, Mamma trifves så väl att det har warit omöjligt att få henne afresa till Filipsborg en enda dag sedan du reste. Något kommis har icke Albert börjat köra ännu, emedan det warit för litet snö.

Hur är det med Moåprocessen; har
du fått resning på målet ännu, eller
tänker du på att göra det, och har
du erforderliga handlingar dertill?
Broman försäkrar ju att det skall gå.
I ditt sednaste glömde du att nämna
huru du har det med Hänyrsfors kommando.
Hjertligen välkommen nu hem i
Februari; många utom jag längta efter
att du skall komma hem, vi hafva
många funderingar här uppe, men dödt
om goda rådgifvare.
Motseende dina meddelanden så
väl i det som annat innesluter ~~t~~
jag härmed min och de minas samt
Wännen Bergboms hjertligaste helsning
och tecknar din
tillgifne broder
Pehr Adolf

Haparanda den 3die Februari 1876 —

Min älskade Syster Anna!

De sista fyra dagarne har jag så mycket längtat att skrifva till dig men jemt blifvit förhindrad - dels af små pip dels lexläsning och allehanda hjelps dels ock af främmande —

Jag hade bref från Mamma och såg deraf att ni ej derhemma i Göteborg fick underrättelse om vår lilla femtes födelse; ni skulle väl tycka att vi var — — som inte telegraferade till dig - ty att ni hade mig i tankarne under den tiden var jag nog viss om —

Ja nu har jag igen en stor välskapad frisk och frodig dotter - ingen af barnen har varit så stor som denna - ty ock hon också ej är tjockare än hvad

vår broder Hjalmar - jag vet nästan minst om honom af alla syskonen - Från Otte lia tycker jag ej det hörs riktigt godt - efter Jenny också skref att hon var så gruflig sorgsen vid deras sammanträffande —

Sofie Bamann har nu haft bref från Hjalmar som blifvit frisk igen —

Anna Tornsten frågar jemt jemt jemt — om jag vet någonting om Mathilda som de ej veta - men nu låta de som de nu trodde att all fara är förbi - men hennes oroliga frågor visa väl ändå om att de ej äro så säkra nu hörde hon om christningen att jag haft flere bref - och i går kom hon hit för att fråga mig nu då vi voro ensamma om jag hört något - jag sade då - ja en gång nämde de om der hemifrån att Dr Belfrage ofta frågar efter henne och tycker det är förunderligt att hon fått bli så mycket bättre - men efter så är så tror han de skadade stellena af hen

Otto var så är hon så mycket längre
i stället — jag tycker dock att hon är
rätt söt — och är nog belåten med henne
som du nog kan förstå — hvad smärta
hennes ankomst vållade mig kan jag
icke nästan omtala — men mycket fort
har jag fått bli frisk efteråt — nu har det
lite gått tillbaka med min raskhet — ty
dels har jag lite halsfluss och dels har lillan
varit lite grinig de sista dagarne —
om söndagsafton — (den sistliden söndagen)
hade vi dristning och då var jag så frisk
så det var riktigt roligt — flickan heter
Hedv — Helsa Emma att vi togo oss fri
heten antecka henne som fadder — och
att Nanna vikarierande för henne —
Jamt att barnen ända alltigt rastade för
att lillan som de äro mycket betagna
uti skulle heta efter Moster Emma —
men Pappa påstod sig vara generad af
att en skulle heta efter Far men in

gen efter Mor —
Ja Gud hvad jag är glad att dessa obehagli
ga veckor äro öfver — de äro ej allenast led
samma för mig utan hela huset får nog
ha känning deraf — men nog har jag bja
dit till att det skulle bli så lite bråkigt
som möjligt — bara jag nu får vara frisk
så går det nog bra om också ej allt kan bli
skött så som jag skulle önska — svårt
har jag att hålla mat åt min lunsamen
om jag nu några veckor kan hålla ut
att ensam föda henne så få vi väl bör
ja med välling — jag är icke mera den
jag varit — krafterna de bästa åtminstone
äro sin kos —
Ändtligen kommer jag till att så mycket
tacka dig för ditt långa Göteborgsbref —
det var så roligt höra att du haft så trefligt
af din färd — men hvilket så ruskigt på
jernvägen! — En sak som du måste
säga mig är hvad du tycker om

Stafva Gellerstedt!

Från Anna Ribom hade jag bref
häromsistens – deri hon så mycket
ber att få höra om jag vet någonting
om fru Sällström – samt ber mig
då jag skrifver helsa dig och Fröken
och barnen – Fredrika kommer ofta
och frågar efter dig och helsar – hon
tykte att jag var så vacker medan jag
låg i barnsäng – men nu är det förbi
igen – så jag tror hon tycker jag borde
ligga der jemt.

Ja mycken nåd och högsvälelse har
Herren bevisatt mig sedan jag sist skref –
måtte jag alltid troget hålla mig till honom
och troget anropa hans bistånd att tålig och
glad sköta mina åligganden – men kanske [?]
vet vi nog ibland bli lite mulet —
Helsa hjertligt den kära Emmy Ernst
och Alma från din tillgifna

Hilda.

nes lunga blifvit på något vis lak-
ta [?] ty att lungan var skadad derom
är han viss – ja det är mig alldeles
obegripligt – jag kan icke tro det –
ty hon var så rask när hon for – jag
kan ej tro att hon var klen af annat
än förkylning och öfveransträngning.
ja hon kan ju taga miste sade jag —
Jag tycker nog det är svårt om de bli
alldeles säkra – ty det blir nog ett hårdt
slag om det nu ändå går så som
man ej annat kan tro – innerligt ro-
ligt för Axel att de nu få tillbringa
en liten lycklig tid med hvarandra.

I förra veckan hade Kvarak [?] bref ifrån
Johannes – det var så roligt höra af
honom — och ack hvad det blir roligt
att få träffa dig när du en gång
kommer tillbaka och att tänka dig
att ni åter äro i Calix – i sitt bref

lija lugna hem invid Tallskogen — der ni kan samla och dricka dekakt på tallstrunt så mycket ni vill — som Herr Holst alltid rekommenderar åt Krook och mig — ja Herrskapet skulle resa till Leskar och dricka tallstrunt. Krook är mycket frisk i vinter — han har nu tagitt sig för att stiga upp 5 — oftast 1/2 5 — hvarje morgon — det har nu beifvite en sådan vana att han kan ej sofva längre — så promenerar han hvar enda middag till riks gränsen ja intet väder afhåller honom — kommer då hem hungrig som en varg och är mera noga än förr att då få en God middag genast serverad — och nu på vintern kan man nog tillfredsställa denna önskan ty färskt kött af flere sorter står ju alltid till buds och äfven fisk — så vill han gå till hvila 1/2 8 — så ni hör vi

ha förändrade vanor — men icke i så stor skala — En sak som är lite ledsam för oss i vinter är att Atte inte alls är rask — alltid är det nånting som fattas — så att han fått försumma skolan mycket — Få se om de kommer att tycka att han vält en endaste smul — och så blek är han som krita — Men Fredrique och Albert de växa då i stabel så att det förslår. Anna är ganska from och snäll och gör ej mycket besvär — O om hon fick behålla dessa goda gåfvor — Fredrique är sig lik — sköter sig bra i skolan men spider omkring sig i hemmet — Margrethe kan jag helsa ifrån — hon var här på christningen och var glad och nyter — Bed har ofta helsat på mig den här tiden —
En förlofning kan jag omtala — mellan jag[?] kastar[?] Lindvall och

TILLKÄNNAGIFVES

att

framlidne Häradshöfdingen, Lagmannen och Riddaren

ADAM MAGNUS KJELLERSTEDTS

efterlemnade Enka

ANNA CATHARINA KJELLERSTEDT,

född ÅMAN,

fridfullt afsomnade

på **Afvan** den **18 September 1868**, kl. **6** före middagen,

i en ålder af 78 år och 2 månader,

sörjd och saknad af 7 barn, 36 barnabarn och 2 barnabarnsbarn.

S. B. U.

Näsbyn den 20 Novemb. 1862
på aftan quinten

Min snälla Älskade Wän!

Mycken tack för ditt kära bref, som du förra söndagen tillsände mig, och jag skrifwer nu några rader i afton, på det att jag äfwen nästa Måndags-morgon må få glädjen erhålla bref från Dig, min innerligt snälla Wän.

Du uppdrog mig att betala ring för din räkning åt mig, detta gör jag nu först med söndagsposten, n. b. för oss bägge.

Ja, snälla Min Anna, jag wet nu icke hwad jag skall skrifwa, ty jag finner mig så eländig ~~och~~ och tom på det. Det är werkligen i många afseenden tråkigt att wara affärsman, ty utaf det myckna bråk och idéliga tänkandet i nästan ett och det samma blir man slutligen så tam och tråaktig, att då man märker det måste man skämmas ~~de~~ för sig själf. Men jag hoppas dock, att då jag ~~en gång~~ blir så lycklig att jag icke allenast får ega Dig, (hwilket jag nu tror att jag gör) utan och ibland, (få hafwa Dig ~~wid~~ wid min sida), skall det blifwa en smula mera poesie i det dagliga än hwad det nu werkligen är, ty nu är det ganska prosaiskt — eller hur? Jag har mitt Kontor bredwid Rummet som Pianot skall stå således äfwen lite musik ~~äfwen~~ i bland, måste du bjuda på, fast jag icke har tid att komma från Kontoret — —

Nästa wecka måste jag återigen resa bort, samt
blir då borta hela weckan; det blir dock roligt få
bref på måndagsmorgonen förr än jag far, men
skulle jag äfwen kunna få ni Onsdagsposten
så att jag hade när jag kommer hem wore det
mycket treffligt; men nu tycker du wist att
jag är allt för mycket ofönöjd, och det
kan nog äfwen hafwa sin grund, likwäl will jag ny
dagligen öfwa mig uti att wara nöjd i allt, men
det blir icke så fort.
Allting har dock twänne sidor, ty i ett fall är jag
nu ganska rädd att jag är på wäg att blifwa
för mycket nöjd och likanöjd med mig sjelf, och det
kommer wist deraf att jag nyttjar Gudsord allt
för sällan. Ja, skära Wän, äfwen derför längtar
jag efter Dig, ty jag tror att det då skall blifwa
bättre med mig.
Jag wet ej mera i afton – Helsa mamma, Pappa och
små syskonen, från

Din egen Johannes.

som bjuder dig en rolig godnatt, samt önskade nu få
en liten Puss!!

Älskade Wän! Efter att sofwit godt will jag nu helsa Dig
godmorgon! Ack hwad man borde wara tacksam mot
Gud för den sköna hwilan, ty den är en af de förnämsta
Gåfwor Gud gifwit oss. Det har jag ofta erfarit i mina
sorgetider. – Men är dock så trög att lofwa och tacka för
allt, hwilket borde wara wårt första göra på dagen
och wid uppwaknandet – Jag har så ofta tänkt
på foglarna, då jag hört dem wåra morgnarna

uppstämma lofsånger, samt måste skämmas för
min egen tröghet; Ja, snälla Anna, wi äro i werkligheten
bra lyckliga, om wi blott kunde se det, men wåra ögon
äro ej sådana att wi kunna se Guds härlighet uti
sina skapade werk, måtte han få göra dem sådana
de borde wara! Men nu måste jag sluta och helsa dig

Farwäl för i dag

Din Johannes.

Demoiselle

AS

AS

Min Älskade wän!

Klockan är nu snart half sex på afton då wi fått sikte af Rathan det wi skola inlöpa i afton för att ligga öfver natten. Det har blåst temligen skarpt och tillsjöss deraf har också sjön warit temligen hög så att qwälningar icke uteblefvit, dock har det icke gått längre för mig, men deremot har August legat hela dagen och kräks mellanåt.

Sent blir det att wi komma in till Rathan, hwarför det kanhända jag icke kan besöka Hedlunds, hwilket jag annars skulle tycka wara roligt.

Då nu se min kära Anna huru resan kommer att gå. Det blir allt ruskigt komma till Petersburg denna årstiden så alldeles främmande som jag är, men med Guds hjelp skall det wäl ändock gå. Om Fredagen reser jag troligen det med Gränberg, således kan jag om allt går wäl wara i Petersburg Söndagen, hwarifrån jag det naturligtvis skall telegrafera.

Skulle jag lyckas göra det godt uppköp af främmande waror för 40 à 50 tusen Rubel så skulle all resan wara wunnen, men det står

sock nu i midafältet då generna kunnat
uppgjöras till sin spets. Det wore bra roligt
om Gavernis annat wore gjordt, så att man
med honom kunde få ressällskap hem genom
Finnland.

Nu om Gotheborgs resa kan nu icke
blifva utaf då jag endast har par dagar på
mig i Stockholm, ehuruwäl jag nog hade tyckt
att det warit bra roligt.

Jag är smått orolig öfver hemmet, då jag nu
wet att styggkarne hafva reda på att jag är
bortrest. Se derför till att Ada har luckorna
igen i boden samt icke låter nycklarna sitta
i dörrarne på dagarne, då de så lätt
kunna snappas och gå in på nätterna för att
stjäla. Jag tycker det wore bäst att der skulle
låta Johan ligga inne i köket då att der
kunde wara en smula tryggare derinne.
Om Gud låter allt wäl gå skulle jag tro
mig wara hemma om twå weckor, eller högst tre. Tråkigt
reser jag genom Finnland tillbaka.
Jag tycker att det blir ledsamt att kölden blir
så utomordentligt hård i Stockholm, men men
kan nu icke hjelpa det —
Jag wet nu intet widare utan helsar dig och min
lilla Ernst så hjertligt samt tackar mig för Din sjuk gubbelina
Johannes

Ej skrifva nu då att skulle ej skrifva

Stockholm den 18 Sept 1867 Kl. 6 —

Min Älskade Anna!

Hjertligen tack för sednast, samt för ditt bref af gårdagens dato, öfwer hwars innehåll jag will, icke blef ledsen på Dig, ehuru jag nog blef det på den som skyter in dylika skott för att om möjligt borttaga det goda som Gud gifwit, men den gången tror jag att den listige kunde sig sjelf; ty genom dylika fel får man wanligen öppnare ögon att, som du säger "wara på sin wagt". Som sagt war icke blef jag ledsen på Dig, men det förde mina tankar till alwar och bön till Gud att Han måtte leda oss i sin sanning och fruktan, och styra det så att wi måtte blifwa rätt lyckliga med hwarandra. Jag har trott mig förr hafwa den förwissningen om att wårt äktenskap, skulle wara af Gud, men ofta har och annat welat insmyga sig.

Den husliga trefnaden är och den dyrbaraste af allt jordiskt godt. Jag kom att tänka på Salomons Ordspråk, samt will nu bedja Dig slå upp det 31 Capitlet, och ~~läs~~ läsa det från början till slut. För ro skull will jag ock anföra Luthers ord: "Den högsta nåd och gåfwa af Gud är att hafwa en from, wänlig Gudfruktig och huslig maka, med hwilken man kan lefwa i lugn och åt hwilken man kan anförtro allt, hwad man eger och har, ja sjelfwa lifwet, och med hwilken man kan få barn. Karin! utbrast Han derefter — du har en man som håller dig

P.S. Det är så roligt att du anförtrodde mig detta felsteg eller rättare förseelse, och hädanefter skola wi båda kunna göra det otwunget. War nu icke widare ledsen deröfwer, och war nu frimodig och glad, beder Din egen Johan

kär. Du är en Kejsarinna. jag tackar Gud!" —
Du får icke undra på mig att dylika Funderingar påkomma mig, ty nog wore det mycket sorgligt om wi icke skulle blifwa lyckliga med hwarandra. Tror icke Du att wi skola blifwa det?
Du är ju ett snällt barn, om och i ett och annat något oförståndig, will du ju wäl till det bästa?
Du sade mig då wi samspråkade sist i detta ämne, att du är elak, men detta tror du wäl icke sjelf?
Hwad mig beträffar så är det som jag sagt, (så widt jag känner mig sjelf) att jag är mycket ömtålig och känslig, och att dessa elementer, så lätt öfwergå till bitterhet, om jag af de kära behandlas med likgiltighet, och hårdhet. På detta fel har jag i hela mitt lif sökt fila och om möjligt utrota, men tyvärr har jag icke lyckats; ehuru jag wisserligen erfarit, att om jag måste wara nöjd äfwen i det swåraste härutinnan, har det gått ehuru under sorg och wemod. Summa Sumarum hwarof följer ju; att wi borde blifwa lyckliga äktamakar. Du är christligt sinnad samt har en gudelig afsigt och älskar ju mig? Och jag är en fattig syndare, som wisserligen will af all hjerta göra dig lycklig, ehuru jag wet, mina mångfaldiga brister. Mina erfarenhetsrön i lifwet, gifwa mig wid handen, att om det skall blifwa riktigt bra, måste man ständigen bära hwarandras swagheter, och låta en andras fel wara som sina egna, jag menar på det sättet att man bör blifwa sorgsen och hata allt som är orätt, men också i medlidsamhet, och kärlek bära, som det heter, den ena den

andras border.

Men min Dyre wän, du skall nu icke blifwa rädd, mig för att jag gått så häd widlyftigt tillwäga — — — —

Du skall nu wara snäll, som ett förtroligt barn, ja, än mera, som Du resonerade med dig sjelf, och säja mig din tanke i de widrörda ämnena!

Du sade mig, att Mamma och Pappa rådplagat om när wårt giftermål skulle ske, samt att de widblifwit de beslut, som woro ifråga då jag war der. Med ditta är jag och nöjd, ehuru jag tänkte sedan att det war ledsamt att störa dig i din skola med dessa denna termin. Wi kunna ju låta det ännu några weckor wara obestämdt, till wi få se huru det passar sig, men will jag nödwändigt att det skall ske innan Juni månad.

Helsa nu Din snälla Mamma (jag längtar att åfwen få säja mamma) så hjertligt från mig, och säj att Hon icke får sörja mera öfwer kära Otta, utan glädjas öfwer att Hon är hos Gud; ty jag fruktar att wi icke få behålla Mamma så länge om sorgen får tära Henne fortfarande så som jag tyckte nu.

Fru Bergman reste i aftan, jemte sin man, förbi hvar Hon ämnar sig till Stockholm för att få träffa sin Far hwilken är swårt sjuk. Då nu Fru Bergman är borta blir, wål icke någon resa för Eder ske det, hwilket war rätt ledsamt. Jag ångrade sedan att jag icke efwigare anhållit att få Dig med mig hit, samt några dag på Bränkford. Min gamla hushållerska war och rätt nöjd, då jag kom ensam hem.

Nu slutar jag denna långa Epistel samt tillönskar Dig Ett Fröjdefullt nytt år! godnatt bjuder och

Din Johannes

Hälsa nu med ... ...

[illegible]/12

Nederkalix & Näsbyn den 14 Jan. 1862.

Min Älskade Wän!

Jag har nu att innerligen tacka för Ditt kärkomna bref af den 20 sistl., hvilket jag på sin tid emottagit, men genom marknads resor och dess bråk har jag fördröjdt att besvara detsamma.

Af ditt bref erfar jag att du förundrar dig att jag kunnat fatta kärlek för Dig då wi så lite fått wara tillsammans; detta war mig icke owäntat, som mycket mindre underligt; likwäl, Dyre Wän, äro mina ord uppriktiga och sanna, och hade jag tillfälle att muntligen få förklara mig för Dig tror jag det jag tillfredsställande kunnat göra det, men att göra det på pappperet förefaller sig ej träfligt. Jag hyllar och erkänner det, att inga andra böra höra hvarandra till än de som innerligen älska hvaran, och jag skulle icke alls waga förena mig med någon som jag ej wore älskad tillbaka; men kärleken är ofta af den beskaffenheten, att den som den älskar tror den sig blifwa åter älskad. Men man tar ofta miste, så gjorde jag denna gång! Detta oaktadt will jag ännu en gång säga att jag af uppriktigt hjerta älskar Dig, och som jag ej blifwit lugn i mitt inre förr än jag uttalat det, kan jag icke alls ångra

att jag gjort det, fast än jag nu erfar att det kanske war i otid, då ingen motswarande känsla vaknat hos Dig; jag tror ock är öfwertygad om att det warit Gudswilje att jag tagit detta steg, ty jag har blifwit allt wissare på mig ock nöjd, sedan jag fått skrifwa till Dig ock säga mina hjertanstankar. Jag hoppas dock att Herren håller mig under sin wiljas lydnad, så att jag icke önskar eller will det som är honom emot, eller oss onyttigt. O

Ack Min Dyre Wän! hwad jag nu innerligen hjerna skulle welat få personligen träffa ock samspråka med Dig, emellertid min önade Wän, wore jag ovideles tacksam om du fort-farande wille sända mig swar å mina bref, dett skulle uppmuntra mig så myckett.

Det war innerligen kärt erfara Dina erfarenhets-rön, att nämnligen det du tyckes blifwa allt sämre ock sämre, (i egna ögon) tillägger jag) samma får jag klaga, ehuru jag också har funnit att det är en lycka att alla mina försök på Helgenswäg ock misslyckats strandat på det satt att jag ofta funnit mig förtwiflad, men samma nåd ock förtwiflan har drifwit mig till Jesu Försoningsblod, som har ut-plånat all skuld, ock der gjort mig lycklig ock tillfredsstäld. Ja, kära Dyra syster, vi hafwa all skäl att fröjdas ock wara glada öfwer den stora nåd som är oss bered i Jesu blod ock sår

ja, fröjdas [illegible] wara glada öfwer att wi
till någon de[illegible] fått sikte på denna stora nåd,
hwilken Stora Nåd af oss i tiden aldrig kan tillfyllest
uppfattas. Måtte Herren få behålla oss, och draga
oss allt närmare och närmare till sig, samt
göra oss slutligen delaktig af den Stora Härr-
lighet som är beredt åt all Guds folk.
Dyre Syster! Jag har många år arbetat i eg[en]
Kraft, och tänkt mig på det sättet winna f[rid]
i mitt hjerta; tills jag slutligen fått erfar[a]
att detta war mig omöjligt, samt ett omwän[dt]
begrepp. Jag wille icke mottaga nåden fö[r]
intet, jag har welat något lite åtminsto[ne]
bidraga till förbättringen, tills jag fick, som o[ss]
är ämnet, på att blifwa förlorad, då blef [jag]
gadt, ehuruefter en lång omwäg, få aflägg[a]
Syndens tryckande börda då blef jag fri, glad
och förnöjd att såsom en Zions anförwant
få uppstämma ~~[illegible]~~ Halleluja, Ära ware
Gud i Höjden etc
Måtte Herren af sin stora nåd få behålla oss
fasta intill änden!
Dyra Syster! blif nu ej sårad, eller ledsen
öfwer att jag så har bekant skrifwit Dig
till. Det har warit för min känsla träffligare
derför har jag gjort det. Ursäkta ocksä mina
slarfwiga rader, det är postdag och jag har
mycket att skrifwa
Farwäl för denna gång! bjuder Din Wän
Joh. Sällström

Käraste Syster Anna!

En lång tid har gått förbi, sedan jag skref till dig sist; och sedan Du skref till mig är det ändock längre sedan — Du har ock visst bestyr, då Du nu har tvänne små. Så ledsamt, att lille Otto skall vara så styrig — men han blir väl bättre, då han blir större. Jag hör att jag och Axel, eller Axel och jag — stått fadder åt den lille gosse — Jag tackar för den äran — Det är dock ett ansvarsfullt kall — att vara fadder påstår Axel och jag instämmer deruti förstås. Emellertid så är det som lite roligt ändå, då man är gudmor — Jo jag tackar jag — — — — —

Tänk, nog är det underligt, att jag är moster sedan till tre gossar, sade Ester, då hon hörde att Hilda fått en son — det lät så roligt, ty hon var så allvarsam och räknade efter om hon misstagit sig, då vi började skratta.

Nog kunde Hilda hittat på mindre fult namn än August, det är det fulaste namn jag vet — måtte icke gossen stackars bli ledsen öfver det i en framtid — nog tror jag, att om jag skulle säga detta till Hilda, hon skulle börja på grubbla och ängslas öfver det, som öfver allt annat. Det är så ledsamt att Hilda höres, som om hon vore mycket ledsen ja hon skref sist, att hon aldrig mer skulle bli glad — Detta gör mamma mer ledsen än Hilda tror — Hvarför kunde hon ej mera

fad? Skall hon då så sörja öfver att ej kunna
glömma sin gosse — jag förstår mig ej på naturligtvis
hur swårt detta är — men att aldrig bli glad — det
är wäl dock wäl mycket. Gud låte henne åter bli
frisk både till kropp och själ. Om hon blir frisk
till midsommar — då kommer ju Du, käraste Anna
med din man hit. Och om Du anade huru wi alla
glädja oss deråt — knappt en dag går förbi att wi
icke tala derom — och tusende planer äro uppgjorda
huru wi skola ta emot er rätt trefligt. Om nu
dessa planer skulle omkullkastas och Ni ej komme
O, det wore så smärtsamt, att jag will ej tänka derpå
Wi ha nu gladt oss så hjertinnerligen deråt, att
det kan Du ej begripa. Jag ber riktigt Gud i hwarje
qvällsbön att Han styr allt som wi så önska, men
kanske har Han ej tänkt som wi derför må wi
bedja honom ske din vilje. Om Hilda ej blefve frisk
då wore det tydligt att Gud ej wille såsom wi önska.
— — — Snart är min nattwardsläsning slut,
jag skulle önska, att den räckt ändå mycket
längre, så roligt tycker jag det är; ju längre
den fortfar, desto mera nöje har jag. Jag har
ej en enda wän bland de flickor jag läser med
utan jag är för mig sjelf alldeles, och ändå är
det just inte så tråkigt, ty om Du visste huru
de äro, skulle Du ej undra på det; så till den
grad otillgängliga och misstänksamma, att
jag ej vill närma mig dem alls. Christi himmels-
färdsdag skola wi framträda till altaret och
aflägga wår ed om att tro älska och lyda Herren
Gud — ack att wi kunde rätt allvarligt besinna
denna wigtiga stund och nog ofta tänka derpå. Må
Gud bistå mig och alla att blifwa ståndiga i wår tro —

Jassen den 28 sept.

Min älskade syster Anna!

O, vad jag känner mig illa till mods
som ej skrivit ännu till dig, goda,
kära Anna! Först måste jag nu
innerligen tacka dig för all din god-
het mot min lilla flicka. Det är så
likt syster Anna, att ej sky någon möda
eller besvär för att bevisa kärlek.
Elli var så lycklig att se moster
Annas kära, vänliga ansikte men vid
tåget i den sena kvällen hon kom
fr. Malmberget. Och sådan lycka
det var — hade hon ej träffat dig,
hade hon ju vaknat i Salmers följande

det verkade så främmande med
Kronofogdens möblering. Må vår
gode Faders välsignelse få följa oss
i det nya hemmet!
Käraste Anna, Karins Combi.n. äro ej
ännu färdigsydda, jag hoppas få dem
nästa vecka — och Elli märker dem
då, så att vi kanske sända dem direkt,
jag ej Lisa ville se dem först. — — —
Så ber jag dig förlåta att jag ej för-
sändt inneliggande 10 kronor, dem
jag sade jag skulle skicka så snart.
Men jag har haft teml. många ut-
gifter — skulden att betala en lång tid,
så att jag haft litet ondt om mynt.
—— O, vad vi tyckte det var roligt
se och träffa Viking — så innerligt rar
och trolig han ser ut!

morgon! Och så fick hon dela rum med dej och åtnjuta Eras er stora vänlighet. Hon tycker också alltid det är så hjärtevärmande komma till Eder. — — — —
Tack, tack till er alla!
Det är obeskrivligt gott för mig få ha henne hemma — hon är så glad och lycklig — sjunger sina små sånger dagligen vid pianot och tycks ha det så gott med sin Gud. O, må Han få behålla henne för tid och evighet!
För mig är hon till stor hjälp, och med barnen är hon så rar och trevlig, de hålla sej så mkt till henne.
I dag har Erei börjat sitt arbete

i söndagsskolan här på missionshuset. Säfström gladde sej åt att få en ny medarbetare i den lilla skaran av söndagsskollärare. Och för Erei själv är det så nyttigt.
Vi ha nu flyttningsbetyget för oss kommande vecka — hoppas vi få flytta fredag och lördag, men ännu är tapetseringen ej gjord och ej heller den målning som skall vara. Kronofogden har emellertid sökt ur alla rummen, utom kontoret, där det ännu arbetas. Måtte vi få bra väder dessa dagar, det vore vi bra tacksamma för! Det förefaller oss så hemmastadt där i rummen nu när vi voro ni där i går, fast alla möbler voro borta —

Ernst fingo vi ej råka, men han hade nog ej många stunder lediga till visiter då han sist var här.

Vi fingo hälsningar fr. Ruth Svennius nyss genom Erling Pedersen, som varit hemma och kom vägen om Björkfors. De stå ju färdiga för avresa till Gtb. Jag blev så förvånad höra därom i dag – Esten hade hört det härförut, men glömt att tala om det. Må de nu få det i alla avseenden bra!

Hilda är ännu på Sekau – det är så tomt efter henne, vi längta så att hon skall komma åter.

Nu är det tedags – jag måste gå och ställa om att det bli i ordning till te.

Rossarne springa hä och titta, ser
jag, om ej Tant Jenny skall sänka
dem något snart. De få ej vara ute
sent på aftnarna och gå därför
gerna till Koji tidigt.
Måtte nu Henrika ej bli alltför tokigt
gift med sin stora "bankkammare"!
Ty en hop med glada, munbra
gyttar skaffar en åtskilligt att göra
och ser styggt ut.
Men hon synes helt förnöjd nu för
tiden, ty ekonomin blir nog visst
ganska god, hoppas hon.
Nu ha alla fått se och snorgåsar-
"de stora", sitta inne i salen och
fundera på nå tapetprover...
Edla och Essi hälsa varmt till
dig och eder samtl.
Gud välsigne dej, älskade Anna,
för all din godhet!
Din innerligt tillgivna
Nenna

Ditt brev med Essi brände jag
genast oläst, enl. din önskan.
Men nog var det som litet svårt!

Hjalmar Taube
8 Vasagatan 8
STOCKHOLM

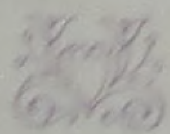
Agentur
för
ANKARSRUMS BRUK
ÖFVERUMS BRUK
&
TORPS MEK. VERKSTAD

Lager af
ÖFVERUMS
PLOGAR
PLOGGODS
LANDTBRUKSMASKINER
m. m.

ANKARSRUMS
SPISLAR
EMALJERADE GJUTGODS
VANLIGT GJUTGODS
1:ma MARTINSTÅL
m. m.

Lager af
BOMOLJA
MASKINOLJA
MASKINREMMAR
REMSKRUFVAR
SMERGELSKIFVOR
SÅGBLAD
m. m.

Levererar alla slag
MASKINER
och
REDSKAP

Gumpert, Göteborg. 76

Stockholm den 28 Februari 1887

Min älskade Mamma!

Har just afslutat uppslaggen i inventarieboken och tar mig nu före att skrifva några rader, för att fägna mamma.

Så snart jag kommer i farten med mitt göra, så gå naturligtvis alla bedsamma tankar sin kos. Men om söndagarne händer det att de komma igen, men de blifva svagare och svagare, som tyder på att det är någon krapplig svaghet som låter dem i sömnen. Hvad omsluter de s.k. presttankarne beträffar, kan jag ej säga, hvad jag skall göra med dem. Men det visar sig väl snart.

Pappa är just nu uppe på riksdagen. Tro se om det blir några araldiskheter här!

Många helsningar till Eder alla. I gråa skrifver jag till

Sigrid, men direkte. Hvad du taken beträffar, kan jag ej annat än bida tiden.

Helsningar
från mammas egen
Ernst

Goda älskade Anna!

Nästa söndag denna tid på dagen är du väl ganska krank kan jag tro efter kullerbyttan utför predikstolen – håll på jaja – vi ska alla en gång den vägen fara sa flickan som blef gammelpjänta! – Men skämt åsido – Gud välsigne dig kära Anna – helsa Sahlström många helsningar och lyckönskningar från mig – Du hade visst rättighet att vänta ett långt bref ifrån mig – men jag är så fattig jag har ej något att skrifva – några små gåfvor skulle du ha ifrån oss lite hvar – men vi ha ej ännu bestrett om vi skola låta kongl postverket förtjena så mycket som att vi skulle sända ett litet paquet per post –

Inte tycker jag det är dumt att du inga tärnor har – ju längre det lider till ditt bröllopp ju ledsammare förefaller det mig att jag ej är hemma, men tyst tala aldrig om det – Lindh var så hjertans artig och bad mig springa efter honom till Skellefteå – Kinnbrasska! – ofantligt snällt –

Röker du ännu? – Mycken mycken tack för myskbrefvet – Ack så mycket annorlunda det nu blir än förr oss emellan – när våra banor skiljas – vi ha just aldrig varit så der obegripeliga intima systrar Du och jag inte haft så trefligt af hvarandra som vi kunde ha haft – men säkert håller du ändå af mig lika mycket som jag dig och det vill inte säga så lite och då vet du hur innerligen jag önskar att du ska få bra och glädes åfver att det nu ser ut som du skulle få allt så trefligt och godt som möjligt – Måtte nu Gud ge dig

nåd att fortfarande vara anspråkslös och god och snäll som du hittills varit – värda våt dessa dyrbara gåfvor som gjort dig älskad af Föräldrar och syskon – så kan du visst ocksål vara förvissad om att bibehålla din makas kärlek –
Säkert blir det mycket tomt efter dig derhemma, men ingen skulle väl ändå önska att det vore annorlunda än det är –
Bra roligt tycker jag det skall vara för dig att på samma gång kunna uppfylla Pappas lifliga önskan som din egen
Sälla är den som anbefaller sig åt Gud – den blir lycklig både i tiden och evigheten – jag är så glad att Pappa fick denna glädje hand beköpa den så väl – För Mamma återigen förefaller mig ditt giftermål såsom en ny pröfning – hon tycker visst det är så ovanlikt sant på det vis och är kanske ocksål rädd att icke allt blir så just som du nu tror – äfven blir det visst en stor saknad för henne – Ack måtte nu Jenny bli en snäll och bra flicka som kunde till någon del ersätta dig – jag tyckte Jenny började bli så treflig men nog har hon ett mera anspråksamt lynne –
men hur är det med hennes utslag? – Synd att rafvornes utslag lär vara så farligt och så långvarigt –
En Fru Lindgren här i nejden, känd för sina dumheter lär ha sagt till någon – att – Då jag på ledsamt så snör jag mej oppå sänga och sätt bena uppött väggen och tänker på gamla minnen – och då vål ä i bätter – och nu har jag beslutit att så skall jag tillbringa din lysningsdag – och om jag tycker det har gått verkan så kan det hända att jag intar samma attityd på din bröllopsdag ocksål –

Exxin Rosingren ber mig hjertligt helsa dig — äfvensÃ¥ Mathilda Ulfhjelm m: fl: —
I förra veckan hade vi besök af Augusta Bruhn och Albertina Hedlund — det var för mig riktigt trefligt Albertine har magrat och blifvit allvarsam — hon tyckte om mig att jag var fetare än i höst och fer en deiligt min ter — — — i förra söndag var vi Albertina och jag i kyrkan på fm: på eftermiddagen gång vi oafbrutet ända till granen ??? hvad vi kunde uppfinna och jag tyckte vi hade rätt roligt — Henrik Häggström följde dem hit och torde nog vara lite smÃ¥ förpickad kan jag tycka i Albertina — jag fruktar hon tänker litet för mycke på Haparanda — Rätt tro det — hon är som en trollinsa men nog vänskaplig och det är godt —

Det är nu mÃ¥ndags qväll och jag mÃ¥ste afsluta mitt bref — ty i morgon är det så brÃ¥dt som Mamsell Lundberg är här men hon har så brÃ¥dt ??? och hela huset skall ha nytt till Påsk — Häggströms kommer då hit — Lill Anna får resa till Umeå till helgen —
Farväl nu min kära syster få se om jag får tid att skrifva till någon mer — hvarom ej helsa hjertevarmt Pappa Mamma Albert Tatter syskonen och vännerna
Från din syster
Hedw.
P.S.
Jag har idag haft bref ifrån Moster Clara — hon är angelägen om att Victorin skall få den ifrågavarande Guvernants platsen — Helsa alla. glöm ej taga åt Mamma ??? Wictorin — bränn upp brefvet tala ej om Fru Lindgrens dumheter

Jonte hade jag fått [illegible] ackela [illegible] hage kommit hit för [illegible]
Gud [illegible]

Kära Älskade Anna!

Mycken och hjertlig tack skall du hafva för ditt snälla bref. Min Cousine som hämtade Posten, gömde undan brefvet ifrån dig och då måste jag medgifva att jag tyckte du var bra likgiltig, som icke ens för syns skull skref. Men då hon ändteligen kom fram dermed, var allt missnöje försvunnet och mitt hjerta uppfyldes med tacksamhet och kärlek.

I förrgår var jag i Erki Antis bön och der hade jag en rätt liflig discurs med Leestadianerne. Med Erki Anti fick jag ej alls sastala emedan han synbarligen skydde för att måsta samtala med oss. Diskussionen var som vanligt om Röcler och Kläder. Det är sorgligt höra huru förvillade de äro. Dock måste endel af dem medgifva att jag hade rätt Gud gaf mig nåd att utan fruktan samt äfven utan [illegible] och förifring säga dem sanningen enligt Guds ord. I dag har jag afhört ett långt samtal emellan Erki Anti och Farbror. Det var mycket härligt, men förtjusningen afsvalnar mycket då man vet att han håller med den han talar (den förstående förstår du väl.) De förfärliga ropen och rörelserna gorde till en början ett obehagligt intryck hvilket dock genom en stunds åhörande snart försvann. I afton skall jag för att afhöra hans afsked ifrån sina vänner. Det tror jag dock bli mycket härligt och rörande.— Om de äro på orätt väg Glädde så Herre visa för dem på rätta vägen

Sedan jag skref den föregående sidan har jag ytterligare
afhört en Bibelförklaring af Erki Antti. Det var för=
färligt att höra deras gråt och se deras hopp. Jag blef
så förskräckt att jag måste ropa, ingenting kunde afhålla
mig. Jag satt i famn på Margretta Boström och hon sade
sig känt huru jag skakades. Läsarne sjelfva säga att
de aldrig sett så våldsamma rörelser som i går. —
Vet du Anna du kan ej tro hvad jag har roligt här
isynnerhet i andeligt hänseende. Hvarje dag talar jag
med Farbror en eller flere timmar. Det mesta
hör man talas om det enda nödvändiga. Här tyckes
de orden besannas, "deraf hjertat fullt är deraf talar mun
nen." Icke kan jag just säga att jag ~~kan~~ har haft någon
kännbar fröjd, men ändå är jag så lycklig då jag besinnar
hvilka härliga nådelöften vi hafva fått.
Du klagar mycket öfver tröghet och ljumhet. Tyvärr
måste vi alla hafva samma klagan, men nog få vi
vara på vår vakt att vi ej helt och hållet kalna bort. Jag är fullt
öfvertygad om att denna köld kommer deraf, att man så
litet begagnar Ordet.
Har du ännu ej haft bref ifrån Betty. Förundrans=
värda Flicka. Intet bref har jag ännu haft ifrån Edén
ehuru jag skref den 20 Mars. — — Du säger att Albert=
tinas mysick ~~att~~ har en underbar makt ~~att~~ "uppväc=
ka slumrande känslor hos dig, som du önskar för
alltid skulle sofva." Detta styrker mig i min tro att
äfven du en gång — — — —. Om jag ej vore väl
van med dina vana att säga A utan att säga B

skulle jag blifva rätt nyfiken.
Nog tror jag att det gifves vänskap, varm, innerlig, trofast vänskap, men att det finns en vänskap som varar lifvet igenom det betviflar jag. Du tåfvar mig icke skratta åt dig men jag kan likväl ej afhålla mig ifrån att draga på munnen åt dina öfverjordiska tankar om vänskap. Du måste i sanning vara mycket att beklaga som ej kan vara belåten med dina vänner. Då är jag mycket lyckligare ty jag är så belåten med er och håller hjertligt af dem jag fästat mig vid.
Hos Marie Burman var jag en dag och en natt i förra veckan. Der hade jag mycket roligt.
Jag har ingen liten kammare som du förmodar, utan en mycket stor Sal. Jag har så många gånger blifvit afbruten medan jag skrifvit detta bref. Usch hvad det är ohyggligt torrt och tråkigt, men jag kan ej hjelpa att så är. Många helsningar till Fru Wallin, Hilda Albertina samt alla som fråga efter mig, hvilka ej lära vara många. Jag borde väl förklara för dig att jag ämnade säga då jag skulle få träffa dig "i mörkret," men tyst min mun så får du socker. "Kotti".
Farväl min Älskade Anna. Tycker du att det är roligare då jag är borta än när jag är hemma?
Skrif nu snart Kattan i sinom gotavällens
Margretha
Faster älskar redan Emma och Dig. Hon ber er vara hjertligt välkomna till Midsommar.

skulle jag blifva rätt nyfiken.
Nog tror jag att det gifves vänskap, varm, innerlig,
trofast vänskap, men att det finns en vänskap som
varar lifvet igenom det betviflar jag. Du låfvar
mig icke skratta åt dig men jag kan likväl ej af=
hålla mig ifrån att draga på munnen åt dina öfver=
jordiska tankar om vänskap. Du måtte i sanning
vara mycket att beklaga som ej kan vara belåten med
dina vänner. Då är jag mycket lyckligare ty jag
är så belåten med er och håller hjertligt af dem jag fäster
mig vid.
Hos Marie Burman var jag en dag och en natt i förra
veckan. Der hade jag mycket roligt.
Jag har ingen liten kammare som du förmodar, utom
en mycket stor Sal. Jag har så många gånger blifvit
afbruten medan jag skrifvit detta bref. Usch hvad det är
ohyggligt torrt och tråkigt, men jag kan ej hjelpa att så
är. Många helsningar till Fru Wallin, Hilda Alberthi=
na samt alla som fråga efter mig, hvilka ej lära vara många.
Jag borde väl förklara för dig att jag ärnade fråga då jag skulle
få träffa dig "i mörkret," men tyst min mun så får du
socker. "Kotti."
Farväl min Älskade Anna. Tycker du att det är
roligare då jag är borta än när jag är hemma?
Skrif nu snart Kultani Sinun ystävällens

Margretha

Faster älskar redan Emma och Dig. Hon ber er vara
hjertligt välkomna till Midsommar.

Liten vännen min, vill du komma öfverens med mig om
att vi, Emma Du och jag skola den 1sta Maj klockan
8 på afton mötas vid nådastolen Jesus för att bedja för oss
sjelfva och för hvarandra. Vill du vara så snäll och
skicka inneliggande bref till Emma, åtminstone före
klockan 8. — — —
Du säger att du vill vara en natt hos mig, "men
i morgon då Sjöström kommer skulle jag åter vara hemma"
Ack ha har att Magneten fått en sådan styrka — — —
Adjeu nu hjertevännen min din oföränderliga

[signature]

Nederkalix den 14 Juni 1872.

Min Kära Anna!

Tackt för brefvet från Luleå. Jag återkom i går från Öfverkalix och hade då nöjet emottaga det samt erfara att I woro wid god helsa och godt mod. Nu blir jag hemma till den 19de, då jag återigen måste för sista gången denna sommare begifva mig ditupp. Midsommar afton, äfvensom dagen får jag nöjet att sitta på Landsvägen. Lika som Pingsthelgen fick tillbringas på wandringar i Finnmarken.

I dag wäntar jag Leyonflycht med fru & son till middag, hwilka med Luleå skola resa till Westerbotten imorgon.

Med Luleå fingo wi emottaga åtskilliga småsaker, som du beställdt genom Åkerström, äfvensom min requisition på dryckesvaror; således äro wi nu försedda med förnödenheter för sommaren. Få nu se om du lyckas få trefliga och beqwäma sommarkläder åt mig. Hatten torde Du icke heller förglömma köpa, men icke will jag hafva dylik med bredt brätte och hög kull, ty sådana äro så ohjelpligt fula i mitt tycke, och alla menniskor äro nu klädda i denna uniform. Köp någon annan sort med låg kull och rätt fin och smakfull. Jag har som Du vet en sämre, och på flere år icke kostadt på mig en ordentlig hufvudbonad.

Har du icke köpt hatten så får man alltid köpa en annan. – Att brättet är bredt gör intet bara kullen är låg. [illegible] hade en med svarta band och kanter samt hvit [illegible] –

Bergmans kommo, och öfwerraskade alla oförberedda.
Hans telegram war af Hummel missförstådt.
Nu torde det sett blifva för kort tid för dig att
stanna der endast till Ada går, derför är wäl
bäst att du wäntar tills Luleå afgår.
Skulle penningar brista så kan du af Emil Bergman
begära det nödiga, men om du icke bjuderas ångbåts
biljetterne för Eder hemresan, åfwendám alltfret så torde
det nog hinna till. Rydell behöfver du icke heller betala.
Nu wet jag ingenting widare, än bedja Eder wara wälkomna
hem, och hoppas och beder till Gud att han
bewarar Eder för någon olycka. Helsa så hjertligt
gumman från mig också.

Din Johannes.

Min kära wän!
Jag har fordgäfwes wäntat något framkomst telegram. jag wet
snart sagt icke nu om I ären wid lif eller ej mera
finnas till – jag hade telegraferat då jag kom hem, men
jag wet ingen adress.

Dme

Haparanda den 7de Dec. 1862.

Min älskade Anna!

Mamma tackar dig för bref med sista post. Tyvärr insjuknade Hilda ånyo för 8ta dagar sedan ock har varit mycket sjuk. Han är ännu fasligt matt, men tyd= ligen utan plågor ock tycks börja litet hemta sig. De öfriga 7 som haft messling äro ännu instängde ehuru fullkomligt friske. Det är en högst lömsk sjukdom om man går för tidigt ut eller ock inne är oförsigtig att blifva kall. — Ladugårdspigan Malin har ock insjuknat, troligen i den här gängse [illegible] [illegible]. Han ligger i Calles kammare emedan jag i år är utan dräng. Calle tjenar nu i Prestgården. —

Handelsman Sellström från Calix var
till mig för några dagar sedan för att
tillfråga mig om jag och Mamma skulle
hafva något emot att han correspon-
derade med dig som han med tiden
önskade hafva till sin hustru om
Gud så vill. — Deremot kunde
Mamma och jag så mycket mindre
hafva som Sellström är en Guds-
fruktig, utmärkt hygglig och heder-
lig man samt dessutom i goda om-
ständigheter. Du får troligen snart
bref af honom. Troligen går han ej
så rakt på saken att få detta
svar innan du kommer hem och
får närmare lära känna honom,
men han vill dock genom skrifvelser
göra sig bekant. Det är dess-
utom godt att Christina skrefva till
hvarandra ~~[illegible]~~ för att uppmuntra

Urs

hvarandra att fortfara på Gudaktighetens väg. — Ser Du att om man först söker efter Guds rike och hans rättfärdighet, så följer allt annat med hvaraf oss göres behof. Hade Du icke varit ett Gudsbarn, skulle nog icke Sellström sökt efter Dig, om han ej får Dig, så gifter han sig ej med någon annan. Ett Gudsbarn bör icke allvarligt bedja Gud att ej komma i frästelse att vilja binda sig vid någon annan. —

Ditt tycke må dock helt och hållet afgöra om Du vill hafva Sellström eller ej. Bed Gud äfven i denna sak bedja allt till sin ära och din nytta för tiden och framförallt för Evigheten. —

Hjertliga helsningar från oss alla.

Din hulda Fader

C. A. Falck[?]

Ursäkta brådskan

Hernösand d. 17. Jan. 1859.

Älskade Syster!

Tack för ditt bref. Skolan har nu åter börjat
och deröfver är jag rigtigt glad, ty här har ej
varit för trefligt under julen skall du tro.
Om julaftonen var jag hos rådman Sjödin
der var hvarken trefligt eller ledsamt för
mig, eljest har jag just ej varit på något
ställe utan hållit mig hemma, utom då jag
är hos Stafverin, det är [illegible] som är min inti-
maste vän och tillika sjömän, hvilka du så
mycket tycker om; ~~många~~ samma person
helsar dig så mycket —
Koors bevars! hvad d fått gentila julklappar
Tack skall du ha för den mig ämnade
julklappen.

Allt godt önskar jag dig på nya året.
Din nyårsönskan tackar jag ej mycket för
Tror du att jag vill bli telegrafist! Nej
fy donc! Förmodligen kommer jag att träda
i mina morbröders fotspår och blifva landt
mätare eller något sådant.
Magister Sandström är nu här i stan
han var hit på förmiddagen och helsade
mig hemifrån. Eljest är det ganska länge
sedan jag fick bref hemifrån
Kommer du att resa hem till somm
Så skola vi nödvändigt ställa så till
vi komma att fara med samma ångbå
Men .. m få vi genom bref vidare u
rätta hvarandra. Jag måste nu sluta
med många helsningar till mamma, mo
bröder och systrar från din tillgifne bro

Otto

Skrif snart! Hör du! Resa aldrig
mina skrifvelser
bref

Göteborg d. 29de Nov. 1891

Älskade Anna!

Vi ha hunnit långt fram i året, så att vi knappt
upplefva ännu att nytt år om [illegible] så vill
Länge är det sedan jag skref till eder, och ofta hörs
det att Johannes är svag till helsan hvilket är högst
oroväckande, nu var han ju åter litet bättre men
detta ständigt återkommande onda är ju mycket
ledsamt. Och så John som också är sjuk, det
kan vara ganska farligt i kalla vintern är det
väl knappt möjligt att bli frisk ifrån en sådan å-
komma nu att står. Herrans hand. Det hörs
annars som de friska hade mycket trefligt att träf-
fas hos hvarandra som ofta — nu sist på Björk-
fors måtte nött ha varit särdeles trefligt efter hvad
vi höra af Jenny som ofta skrifvit.

Vi må ju rätt godt här fast här håller vintern
på att låta känna sig också. i dag äro Esther och jag
icke i kyrkan men Far församlingen [illegible] han
är i Johannes kyrkan i dag. nyss var herskapet
Schöllenius in här som hastigast. Helena är nu gift
och bor härnere i Annedal, vi ha ej varit till dem
men endera dagen skola vi gå dit på en liten visit
På Esthers födelsedag i onsdags uppvaktades hon med sång
tidigt på morgonen från Skolan, sedan på f. m. hade hon
sin klass här på Chokolad m. m. på afton kommo Brun-
dins fru Moras och fr Holmgren äfvenledes på [illegible]

voro på födelsedags bordet när jag kom ut ty jag hörde
ingenting af sången der vistes förr sedan –

Sigrid Rudebeck är rätt skral fast hon ej är sängliggande
sjuk utan går och sköter sina åligganden så sagtens
så det blir väl bättre på våren om hon lifver, det är
nog sviter utaf Influenza som hon tror hon haft att
börja med, men alltid vänlig och snäll –

Adolf o Björn voro här d. 15de [illegible] hastigast (högst 15 minuter)
på resa till Stockholm och äro nu komna igen
att är nu godt och väl igen hos dem hvarom Hilda
nog har skrifvit, men dystert har der varit hela lån-
gå vintertiden – Pappa mår ganska bra och tycks ej
lida af att gå denna längre väg om dagarne, få se när
han blir utan arbete hura det skall gå – häromdagen
var han till Vinga då de mådde rätt bra i sin vin-
ter afskildhet, Gunnar seglar väl ut någon gång men
det är högst sällan och både besvärligt och farligt för mör-
ker och sjögång, om han också passar på då det
är godt väder, hvarför jag är ängslig när han skall
hem samma dag som vanligt är för det mesta –

Från Aratz ha vi på länge ej hört något men tro
att det ej är annat än godt o väl der också –

Här är en Amerikanare som förevisar en otalig mängd
taflor och bilder från Amerika och Africa, i Bethlehem
kyrkan – de äro mycket stora ett slags panorama jag har
också varit der en gång och det var nog märk-
värdigt att skåda, serdeles för de som kunde höra hans
beskrifning på ställena och bilderna, men det kunde ej
höras kring hela läktaren och nere kan jag tro det förstås
att icke jag hörde något, och programmet kunde man ej se
på ty gasen släcktes under förevisningen, Mannen heter
Rosendal-luther-thal, och är nyss förlofvad med Konsul
Olsons dotter Elisabet –

Genom Hilda som haft bref från Christine hör
jag att hon är på Strömsö; i vinter om flickorna äro
i Umeå vet jag ej ty de ha väl sina göromål der
och äro der väl således –

Jag önskar att Hilda ville komma ut till Jul
men det hörs ej så – Som en dröm är det att du
var här i somras ty det var så kort – så det måste
du göra om med Johannes – hura när Ernst
hälsa honom mycket, samt Johannes så oändligt

Pappa hälsar till eder och säger att ni kan
bo hos oss ifall ni far utåt, och vill och tänker
besöka oss, som jag hoppas o vi alla önska –

Ester vill nog sända sin helsning fast hon nu är
i tyska kyrkan på Lördagsafton, o hör Wiselgren
Och nu Farväl o Guds frid med eder alla önskar den

Moder

Frumnäs d. 23dr Sept 94

Älskade Anna!

Det kan vara på tiden nu att tacka
dig snälla Anna för brefven så välkomna
o så förmodar jag att det är från dig en korg
med frukt som kommit mig tillhanda jag
har ej träffat någon som kunnat säga mig
det men som jag hört att Aug Svanbergs kom
mit hem så är det väl med dem från dig, Det
var mycket vart och jag tackar på det högsta
och hjertligaste. Det är så ofta ruskväder att
man ser ej till någon utan hvar och en hål-
ler sig inom hus, jag har icke träffat Tilly
på hela månaden hon har nog att pyssla med
barnen ty hennes andra piga sysselsattes på an-
nat håll, i huset nu så ganska mycket —

Hon är sig fullkomligt likt för öfrigt vi
äro ju ej sjuka någonstädes utan alla ha
sina göromål och tycks ha fullt upp dessa
Jag började undra om jag inte ändå har skrif

komma hem —

Albertina skall ej till Grytnäs, utan vill
stå sig ner som bagerska här och det hade
aldrig gått på G-näs för der måste arbetas och
det har sig lite svårt för somliga som vilja
ha goda dagar — annars nog så bra —

Ja Anna jag har ju ej sagt något om
monumentet än och ingenting har jag att säga
annat än att jag nog önskar att något blir
på grafven o det är bra att ni vill lägga till
och det som brister vill jag i alla fall vara med
om helst som Gunnar ej kan ha råd dertill
och äfven dessutom så det blir nog bra som
ni ha bestämt Ester har äfven skrifvit derom, så
det bör ej vidare talas om det nu då —

Nu får jag väl det att ängsla att jag varit bra
skig kan jag tro till säga på mycket annat —
Men skall ni inte flyga till Malmö ändå —
Hvad det måtte vara vackert der ni är o
grönt ännu, det är rätt grönt här ochså fast
regn och blåst ha nog skakat mycket i vår
trädgård har jag gått ett par gånger och träden
ha hållit sig länge ronnarne i synnerhet

Nu kan du nog vara trött på det här, så jag
skall säga God natt fast du ej förnimmer det. Herren
hjelpe eder lyckligt hem och vare med oss alla som
honom åkalla. 1000 helsningar till Johannes från Mor

Och från systrar till dig många helsningar

en gång förut till dig det tror jag, fast ändå
ej sedan de sista brefven och korgen anlände
Således skadar det ej att afsända åfven detta
Om det ens hinner eder på Sanna ty tiden
lider och snart nog torde vi få vänta
eder hem igen, önskandes se eder Svaga o
välmående - Det vore roligt om ni reste till
Malmö åter - till Ebbe lär det ej vara tal om,
och så kanske det blir i flyttningen som är
olyckligt, Ester skref den 15 just så som de och tala
de om den härliga Sommardagar också, det
tycks ej vara så godt om vackra dagar der nere nu
ty hösten är ju kommen, något svårt väder har
det ej varit här men få vackra dagar ändå -
Jag har inte sett någon från Ueden på en
vecka men nog är allt väl o godt der.
På bålsgärdet hörs ej något från Liljebacks lilla
så - John har varit i Lule på Landstinget o
Emma märklera - Äntligen har Tilly kommit
hit hon slipper nästan aldrig från sina oregerliga
barn men hon är glad o nöjd - Elin är ännu
i Wexiö det lär ej vara så illa med Hilda
fast Montelius skrifver så bara för att få dit Mor

Nu ha Emma och Tilli varit här o vi ha
sett o pratat dugtigt samt tracterat oss med
den vara frockten Emma gick nästan
straxt ty hon har främmande Herrar
Strook fr Gysjön o en agent fr Ahlen
och nyss kom bud efter Tilly och oss unga o
Elvira men jag ville visst inte gå ner på godten
o ville Vari heller Ernst o Lisa har vi
ej sett i dag heller fast de ha synts här
ibland förut, deras främmande ha nog kommit
tillbaka från båtshärsvås, ja lilla
Dindi som får gå och vänta så länge
Här är marknad och ty åtföljande folk
lif, men inte något väsen ät utaa bara
att alla vilja ut -
Kapten Strook lär ha kommit tillbaka
och troligen slagit sjön ur hågen så troll
skjelmar som varit i Hagda -
Hvad det blir roligt att få börja vänta
eder hem naturligtvis på senvägen nu äro
väl kuperna uppvärmda det går ej vara än
Thom reste med sina som man det gick ju bra
ändå Elin är i "Wexiö" men vet ingenting om hon

Om Ernst läsning vet jag ej mera huru det går, men
han förefaller flitig och är mycket alvarsam för det
närmsta, ja han var så i fjol vintras ochså, men Ester
säger att han varit så munter i sommar. Du vet nog
af Ernst att en Herr Eneman ifrån Stockholm bor
hos Axel, en mycket fin och hyggelig Kammarskrifvare
som till Tullförvaltar E. i Ahlum — de ha nog skrifvit
derom Ax: eller Ernst kanske. Här i Ljungmans rum
bor nu en Kontrollör Hultstein, (gammal ungkarl)
som har ändrat och gjort den lilla våningen ytterst fin
har det magnifikaste målerummet, och är en liten godmo-
dig man, men Söndagen hade han en stor
bjudning hela Tullen (utom extra) Pappa Axel och
Eneman förstås voro der, den sistnämnde höll ut till de
sista, men Axel i god tid och sedan Pappa troppade af
i god tid, [illegible] Eneman sade, att han hoppas att han
ej kommer att gå på ett sådant kalas mer, ty (supen
var då tidig nog i Ahlbergs Sal) men sedan blef det
ett farligt lif ändå fram mot morgonen, —

I Stockholm veta vi ej huru det står till med de våra, ty
vi skrifva bref på bref, men få ej något svar, jag kan ej
tro det är bra efter de så göra, rigtigt oroligt är det åtminstone
Har John kommit hem? huru mår Emma helsa hemma
Johannes Emma m. fl. innerligt från din
Pappa helsar mycket Moder

Göteborg d. 15te Nov. 1884

Kära snälla Anna!

Äntligen måste jag nu en gång gifva mig an
och börja ett bref, som jag gått och tänkt på nu
nu genom ytterligare anledning ej mera skjuta
upp längre med att skrifva, d. v. s. det har kom-
mit så mycket skrifningar som vi få tacka
så mycket för, och så ledde Pappa att få veta
hvad det kostar, den första smörsändningen blef jag
nog litet ängslig för ty det var ej så bra, och så
gräsligt mycket sen, men Pappa har ju beställt
det, och så tycker han det är mycket godt, och
till mat smör är det nog så bra i alla fall
det har nog varit godt ifrån början fast det tagit
ngon smak af kärlet och är gammalt — men nu
skall jag börja baka skorpor hemma, och så
tvätter vi och hållar oss för hvar gång vi tar
ned af det, så det blir nog bra [illegible] i går
fyra fåglar ~~en bundt~~ ett paket [illegible] och
åter ett kärl smör, att detta fördelas godt och
välkommit, men nu skall man få se att du
gått skickat det du hade köpt för egna räk-

ning, och det var ju för mycket ändå, fast jag
blef nog bra glad åt denna ändring och tackar
så gruvligt mycket för alt samman att besörja
o.s.v. återstår nu som sagt att hafva reda på
hvad alt kostar, svårt på det andra så vi
nog tacka bara för, Lyran ha vi ju redan
fått så att den skulle du väl inte skicka igen
nu, den var ochså varit mycket god, men vi ha
gjort slut på den, redan, likaså med sillskjordin
gen, men det var då aldeles nödvändigt som
jag redan sagt förut, annars hade den nog räckt
hela vintern— Här är det samma pris som i fjol
på smör, varierad mellan 80-90 öre för godt
1 kr. för mejeri— Kött och fläsk billigare nu, men
man tycker ej om att salta så hårdt som vädret nu
fordrar hvarför vi saltat endast får änne—
Kan man nu tänka sig att sådant bref skall du
väl tänka handla bara om matvaror, ja så är
det, men det var just det jag skulle skrifva om
och det var nödvändigt kära Anna— men det
kunde ha kommit i andra rummet—
Vi må alla bra, Ernst har nästan nyss

gått härifrån, och Alma och Emma G: ha ochså
aldeles nyss druckit kaffe med oss sedan de spelat
och då måste de bara gå hem, vi ha just bjudit
dem på middag om Söndag då det är Ernst
födelsedag, och vi skola ha fogel— m. m.
Märkvärdigt är det att alla ha varit friska hit-
tills, aldrig hör jag att Ernst är sjuk utan han
kommer till frukost middag och qvälls och har
rätt god aptit likasom de öfriga, hvilket är bra
roligt— men ändå tycker jag att han kanske magrat
något, hvaröfver han sjelf är mycket belåten då
man säger det— Alma har växt men ej magrat
derföre att hon ej går så mycket som Ernst, och
så är hon ju ochså frisk, och snäll är hon ochså
Emma G: är tyst och försigtig, och vist mycket
pålitlig och reel och så der snällt utaf sig, Fredrique
hon är Fredrique, och der med väl, aldeles sig sjelf, så
der, hon vinner så mycket och man tycker mycket
om den flickan på det hela, hon påminner alt om
Zeli ibland, ofantligt pligttrogen flitig och rigtigt
glad, och då tycker jag hon är nästan vacker, bara
hon finge lite hållning och sätt, men det hufvud-
sakliga är att hon är en så bra flicka i öfrigt—

gränslöst smärtsam saknaden
känner.

Att vi fingo Emma hit nu
var till stor glädje för oss – hon
är så hjärtans rar. Vi träffas
alla dagar och emellanåt sitter
hon med sitt arbete hos oss –
Elsa är relativt bättre – må
Gud låta det fortgå sålunda,
och ej något svårt bakslag åter
inträffa som ju flere ggr varit.

Måndag.

Jag skyndade mig på i går e.m.
för att hinna medtaga ditt bref,
då vi på aftonen gingo i aftonbön
på barnhemmet – Edman håller
bön der i skolan – men fann att
det skulle bli för rafsigt,

Neder Kalix den 8 mars.

Älskade Anna!

Innerligt tack för ditt
kära bref! Helt öfverraskad blef
jag se dig i Sunderbyn – roligt
för Thilda skulle det ändtligen
vara få ha dig till gäst. Och hvad
Margret sen skulle tycka det vara
roligt få ta emot dig en gång!
Glädjande höra, att Thilda fått ett
så trefligt hem, och att hon nu är
återställd från sin allvarliga sjuk-
dom och kan få glädjas öfver alla
goda gåfvor de fått genom arvet.

Mer än en gång har jag tänkt
på att skrifva till dig efter Vivis
död. O, Anna så gränslöst
svårt det var, att stå vid hennes
bår! Den lilla sura, älskade Vivi!
Och, som du säger, "för Herrens
rådslut är ej sinn för vår kortsynta
blick att genomskåda" — nej all-
deles ofattligt är det, att hon skulle
tagas bort från sina barn, för
hvilka hon var så mycket. —
Blott en par dagar före dödsdagen
började vi ana, att sjukdomen
var till döds. Då satt jag en timme
uppe hos henne, och blef slagen
öfver den förändring hon undergått,
samt det stora svaghetstillstånd
hon var i — knappt hon orkade
se upp och nästan ej ett ord kunde
hon tala. Hennes blick sökte
Frälsarens bild öfver sängen vid ett
par frågor jag sökte ställa till
henne — derefter lade hon handen
på hjärtat och såg uttrycksfullt
på mig — mer förmådde hon ej.
Men det var så godt för mitt
ångestfyllda hjärta — och jag
kan ej annat än hoppas, att
hon fann sin tillflykt vid Jesu
Kors. O, hvilket uttryck af
stilla, ljuflig frid hennes drag
antog i döden — aldrig kan man
se något skönare! —
Hur våra tårar runnit och hur

Hon hade haft brev från Allan, som
lät lugnare igen — annars har hon
fått jeremiader, stackars Emma, och
varit så orolig för sin "lille" gosse.
Ja, nog är han bra nervös, det begripes
man på allt — inte är det "konster",
som man kan ha varit fastad tro-
ibland. Emma hade just avsänt
till Alla en låda med hemkokta
Kola-karameller och div. godter.
Johnny är förvånande bra f. n.
hvaröver Emma ej är lite glad. Hon
säger, att hon trivs så utom- bra
här och känner sig lycklig. —
Så ville hon sända med de hjärtligaste
hälsningar till dig, Lisa Ernst och
barnen. Av Alice hörde jag i dag
att hon språkat med eder — att

som det för övrigt ren får spår av.

Vi voro i går alla i Kyrkan och
kände oss som litet illa till mods
därefter, ty Olssons predikan lem-
nade så mycket övrigt att önska.
Det var en mörk tavla han upp-
rullade över tidens ondska, som
ju dess värre är så förfärlig. Men
det var som om allt det onda stod
att finna endast hos dessa "rövare,
mördare och Gudsföraktare", man
kände sig riktigt stoll-fariseisk
hela tiden, att man kunde tacka
Gud, att man ej var "en sån syndig
människa". Så lån har jag så
hört Olsson dundra på — utan
att söka nå den enskilde med

ett ord till hjärterannsakning. —
På aftonen hörde vi Edman på
barnhemmet. Det var ett alldeles
utmärkt föredrag — stilla och all-
varligt utlade han aftonsångstexten,
och jag tänker, att väl ingen enda
vid detta tillfälle kunde annat
än känna sig träffad i någon punkt.
Bra begåfvad är han och djupt
tänker han sig in i sitt ämne.
Nyligen var här på missionssalen anordnadt ett nykter-
hetsföredrag med diskussion. Der
talade pastor Olsson alldeles för-
träffligt — han hade synbarligen
arbetat mycket på detta föredrag
och kände sig varmt för saken.
Hedman bl. a. yttrade sig under

loppet af aftonen med åtskilliga
märkliga uttryck utslungade åt
herremännen på orten — lediamt
nog mycket klumpigt och dumt.
Annars kan nog han uttala så
många klara, goda tankar, som
han ock gjorde nu. — Jag mötte
honom en dag nyligen på lands-
vägen — han stannade och frågade
efter dig, som han innerligen
hördes sakna — tyckte Kalix blifvit
sektigt öde sen Sällströms flyttade.
Ja — nog är det så kanske!!
Nyss kom Emma på glad
och rödblomning in om köksdörren,
hon skulle egentligen till Hilda, men
måtte språka ett litet tag med oss.

ni voro krya — Lisa bättre i sitt
huvud o. s. v. som vi gladde oss
åt. O, hvad vi äro glada över
att det går bra för gossarna i
skolan. Men ack, hur vi sakna
dem! Vi ha fått vara så friska
och hela skolan efter jul. Ja,
Annie L. har legat några dagar
i influensa, men är kry nu. —
Alice har stått sig bra, ehuru
hon kan se blek och klen ut
som få. Hvad vi tycka om henne,
och det är med verklig ledsnad
man tänker på, att ej kunna få
ha kvar den rara, präktiga Alice!
Alldeles klart var det oss ju, att
hon icke skulle vilja stanna

länge än till våren under så ogyn-
samma förhållanden som varit
för henne genom skilsmessan från
Lise och på de förändrade, sorge-
fulla förhållandena hos Taubes.
Du kan nog fatta huru underligt
ödsligt det är där efter Vivis
död. Vivi, som kunde göra hem-
met så gladt och trefligt! —
Stackars lilla kära Greta, hon
försöker verkligen på hålla modet
uppe, och är så flitig med sitt skol-
arbete — alla barnens små handarbe-
ten, som äro att ställa i ordning
etc. O, huru ondt, huru ondt det
kan göra en om henne, som skulle

Varma hälsningar till dig och er alla från oss enhvar här, Emma, Ester, Anni, Essi, Hilda och din innerligt tillgivna

Jenny

mista sin mamma. Och gossarna sen — nog sörja de så innerligt och sakna bittert sin ömma mor. Amelie B. är ännu fortf. hos dem och det är nog väl, så länge de kunna ha det så. — —— —

Ja, Anna, hvad det kan kännas tomt, tomt efter er alla, som flyttat bort — vi vilja aldrig gå förbi Udden sen ni foro derifrån. Hildas grannskap är för oss nu så någonsin kärt nu och dagligen titta vi till hvaran. ~~Hilda~~ Hon ser kryare ut än på länge och är så sörlig och pigg och "rosenblommig".

Att Emma kom uppnu var synnerligen kärt — vi hälsa och

alla dar på hoarau.
Sten är frisk och spänstig till kropp och själ, churu hon kan ha tillräckligt av omsorgen på sig. O, så präktig och genomrar hon är! –
Gud vare tack för allt – även de mörka dagar – han vet hvad vi behöva och sköter med outtröttlig trofasthet om oss. O, må vi blott dag för dag komma närmare Jesus och lyckligt hem! –

Från Hilma hade jag brev häromdagen – hon var så hjärtans glad över att ha fått brev från dig.

Ja, det är roligt få dina brev, du kära, älskade Anna! –
Från Sigrid R. hade vi ett mkt rart brev efter Vivis död. Hon hörs nog så kry, churu hon ej var riktigt återställd efter ett fall. Som du kanske vet har hon, som de flesta halka, lätt att falla omkull. Hon hade slagit nacken rätt hårdt, men var nu dock rätt bra igen. Efter dig frågar hon med stort intresse förstås och hälsade innerligt – hon visste ej, att du var bosatt i Luleå. Nu skall jag gå med detta på posten i kväll och slutar därför. –

Uppsala tisdag.

Anna min älskade,
älskade syster hur
skall jag kunna nog
säga huru gränslöst svårt
jag tyckte det är, att
jag ej kunde genast
sända dig, *det du*
med rätta skall ha,
och du ej skulle
se, att jag ej genast
skref. O Anna om
du kunde komma till
mig! Anna vet du
ej tro på Mannheim

i sommar — kanske
du kan taga några af
dem med.
O tänk att jag skulle
skrifva till Hilda och
skrifva galet. Acke
är färdig i sommar,
men ej med licenciaten,
som jag trodde —
Mål i till Stockholm
di jag Gustafs te-
lefonat efter mig för
deras aktiers åter-
stående — Vill du
förlåta att jag kan sända
blott detta nu.
O tänk skrif till mig

om Hilda, att jag ej
åstadkomit mycket
mer —

Tilly.

Neder Kalix. 19 mars.

Älskade syster Anna!

Då jag tror du skulle gerna vilja läsa Adolfs bref, sänder jag det till dig. Det var bra kärt att få höra af dem – och alltid äro Adolfs bref så innehållsrika och goda. Emma var nyss in och lemnade igen brefvet, som hon fick i går – hon tyckte hon haft så mkt godt af det. – Skulle just nu fara öfver med Elsa till Grytnäs.

Elsa hade genast stigit upp och börjat klä på sig själf, då hon hörde att de skulle fara till Grytnäs – men bäst det var hade hon sagt till Emma: "Men Mamma för mig väl bara ej till något dårhus"! Anna, lilla barn, hon har således förnimmelse af sin olycka, fastän man ej kan ~~ana~~ ~~det~~ ana det. Danska bra har hon varit —— relativt. Emma var nu så intresserad af att komma öfver till sitt eget och Hammarbergs äro så snälla och uppmärksamma, som de ju ha allt skäl till, samt hjelpsamma ock. Kökskammarn skall Emma och Elsa ha nu tills vidare – Nanny ligger i köket och Elins rum och rummet

midt emot öfver köket har Emma
ställt i ordning och har till sin lilla
våning f.n. Johnny skall äta
hemma, men bo i vindsrummet
i mejeriet. Han är ganska snäll och
rättar nu med vedhuggning i stor
skala i Brytnässkogen. — —
Just nu går solen ned i klaraste
Guld bakom Brytnäs — o så herrliga
Marsdagar vi nu ha — efter den
gräfliga kylan!
Det är obeskrifligt roligt för oss
att ha Emma — den älskade genom-
pröfvade lilla systern — nära oss.
Riktigt uppfriskande är det alltid
träffa henne. Hon tyckte i dag,

Att de der orden Adolf ~~nedskrefvit~~ citerat i sitt
bref fann en smärtsam genklang i
hennes själ: "som en jagad, som
en pilgrim stannar ej". — — —
Ja, främlingsskapet får man nog
stundom en stark förnimmelse af -
hälsosam för anden, som så lätt
annars binder vid jorden. ——
Hilda är f.n. ifrigt upptagen af
Lindgrens arbete med taflan på
missionshuset. Han har nu förfärdi-
gat ramen till den — utmärkt
vacker bred skram, och taflan är
så vacker inramad i den. Nu skulle
den uppsättas, och det var riktigt
högtidligt, tyckte Hilda kära. —

Hon är kry och njuter f. n. och barnen äro friska, samt ha obeskrifligt roligt, jämte flere andra skolkamrater, här på planen med sina stora snögrottor. Ester är i dag på afslutningsmiddag i skolköket. Henriks och Hedbergs, samt tull. Anderssons gingo ock dit. Emma har brukat intaga sina middagar hos oss om lördagarna i vårt skolkök – det har varit så trefligt för oss. ——
I förgår voro vi alla lärarinnor (samt våra två småflickor) och åto middag i fröken Segers skolkök på prästgården, för 40 öre middag det är billigt. – – – I måndags var det syförening hos Hedbergs, ovanligt

fabrikt besökt. Der var godt och trefligt. Du och Lisa saknades!
Annars har man varit ovanligt mkt för sig själf alltsen i julas. Och saknaden efter Vivi är ännu så tung och stor, att man gjärna helst till umgängs. — ——
Jag hörde af Alice i dag att Ernst är på resa. — Vi längta mycket efter er alla, kära!
Gode Gud, gif att det måtte randas mindre bekymmerfulla ekonomiska tider! ——
Essi hälsar gossarna och flickorna alla.
Just nu kom Ester — helt nyss från sin middag — ber hälsa eder hjärtligen.

Nu skall jag promenera med detta bref på posten.
Gud med oss alla!
Hälsa Lisa och Ernst och barnen.

Din innerligt tillgifna
Jenny

än mina vanliga klagovisor — jag
är sorgsen —

Emma har jag ej sett på länge
men på Esters fest dag hade både
Emma Allan och Viola varit —
Sigrid Rabes lilla son som var
döende lär ha repat sig igen här
Åke skrifvit till någon af systrarna.
Märta är så fin i dag så jag måste ba
skrifva det — hon har en blekgul bomulls
klädning af något främmande tyg försedd
med det allra vackraste genombrutna
broderi — hennes bror har köpt den i
Indien till sin kära Märta — hon är så
söt och älskvärd.

I dag vänta vi hem David få vi väl då
höra hur ni beslutat angående Elisabeths
smärtestund måtte den snart vara öfver!

Dindi ber hälsa er alla —
Erik längtar höra att ni talat med
Dr Dahlstedt — Hilda

Vasen 6 Oktober

Käraste Syster Anna!

Gud vare tack för en lugn och stilla
Sabbats morgon efter en hemskt
stormig höst natt! Vi hafva det så
att Erik är mer och mer lidande —
värst är morgnarna när man då
tittar in till honom sofver han
vanligen men andas så tungt och
arbetsamt med en sjudande rossling
i bröstet och håret fast klibbat
af svett vid tinningarne och kallt
i rummet — han hör så pass illa att
man kan göra denna morgon titt
utan att han vaknar och väl är det
ty man vet ju ej om det kanske
är dödstystnad som möter en —
Natterna äro sömnlösa och den

ovärderliga Märta sitter länge inne
hos honom - han grafvar sig mycket
för att mista henne och det är ej
att undra på. Hur skall Dindi kunna
bära att alla barnen resa bort i höst -
hon anser sig ju då få mera tid att
egna sig åt Erik ~~[illegible]~~ men det ser
nog ut som om hans långresa vore
snart förestående.

Af Dindi's telefon samtal med dig hör
jag att du ännu har din bröstkatharr
hvilket vi trodde var öfverstånden

Erik är så ängslig och skeptisk
angående Maj - men nog är det väl
mest för äggahvitan hon måste sig
ga ? Vi deltaga i er oro för Elisabeths
sjuka fot - tänk att den måste am
puteras visserligen är det ju allt skäl
att tro att det går bra - men lätt
är det nog ej - Så att det ville
vara lite kinkigt för oss lite var

fast det är småsaker emot alla ryslig
heter som timas i verlden både genom
krig sjukdom och olyckshändelser
men det tar ondt för hvar och en om man
än har andra ikring sig som lida -

Ester har ordnat trefligt kring sig
säger Märta - använder endast de två
rummen närmast köket - och så har
hon en Magister i öfre våningen
Torsten har ju öfver ett rum der så
länge hör jag - i går for han till Carls
borg och skulle bli der hos en ingeniör
öfver söndagen - Mycket nöjd var Ester
med 20 årsfesten - hon sade sig ha
tagit in bromspulver för att ej lipa
för mycket - men rörd till tårar blef
hon nog ändå.

Från Ingrid endast ett kort bref
ännu - Det blir ej med mindre

Haparanda den 24 April 1864.

Min älskade Broder Sällström!

Af allt hjerta tackar jag och min kära hustru för det innerliga vänskapliga emottagande vi rönte vid vårt första besök hos vår älskade Måg. Vi hoppas på Gudsbarmhertighet att Själafienden aldrig skall få störa det goda förhållandet oss emellan. Då äro vi också förvissade att Du har kärlek för Din Maka, då Du har det för hennes Föräldrar. Det är en mycket säker mätestocke. —

Innan Onsdagsposten aflemnades, hade jag icke fått det rätt klart med de uppdrag Du lemnade mig. Nu deremot kan jag göra nöjaktig redo. — Hvad T. beträffar

dref, på det skulan ej må gå i sank, så har jag deraf skapstraget bekostat. Sänd efter, när du vill. Stål Skepar 4 Rdr.

Löpande gods finnes för närvarande ej på platten, men väntas till Pernau, från St. Petersburg, vid första öppet vatten. Deremot finnes god tillgång på öppentligt stående gods.

Stellan Swanberg har nämnt 3 St. 4 ¼ tums spritlensnings trossar af Riga patent hampa, hvardera af 1 ½ famns längd. Han begär för dem 8 Rdr pr Lpd. Segel dukar kan ej erhållas, hvaremot Swanberg är villig afstå från en Engelsk Brigg bärgade 1 St. Stagfock – nästan ny, 1 St. Bramsegel halfslitet äfvensom 1 dito Märssegel, det sista duka utan till, emedan Swanberg bortsprättat dem – allt för 200 Rdr. Jag har bjudit Swanberg 175 Rdr för dessa 4 Segel, hvilka skulle kunna

ma väl till pass, men han vill ej så gerna
gå in derpå. Seglen kostar honom, med
ränta från inköpsdagen till närvarande
tid, 170 Rdr, hvilket jag känner emedan
jag sjelf köpt dem åt hr Arkhenius
Strakahallet gevär. Jag tror dock att jag
möjligen kan få dem för 125 Rdr, men
bör hafva fria händer om det knipet
att Bolagsmannen vill ja hafva dem.
Äfven 200 Rdr är billigt för den som
behöfver dem. De kunna afhämtas
när som helst. Månne ej ~~att~~ [illegible]
om kan gagnas. Stad landsvägen
är för närvarande hvarken slad eller
hjulföre. Mjöl erhålles till 24
Rdr per dubbel matta — god vara.

Hjertliga helsningar från oss alla till dig
och Din lilla Gumma samt ditt hus-
folk. Vi hafva idag haft en välsignad
stund vid betraktandet af Luthers ut-
läggning af dagens gamla Evang. text. —

à tergo

Din innerligt tillgifne
Svärfader
[signature]

PS. Med bedröfvelse hafva vi hört att Gyllencreutz skall hafva
aflidit. Helsa [hole] ligen vännen Hammel. —

P.S. Sedan jag nedskrifvit detta och var redo att gå
till Fattigskolans [illegible], som vanligt, Kl. 5 Söndags
eft. midd. hålles bön och föreläsning, kom Eliz-
wid som en Engel med Ditt och Annas kära bref.
Tack begge af allo hjerta! Mamma har idag
[illegible] [illegible] och kunde ej skrifva till Anna
hvilken hade [illegible] i godt förvar, [illegible] [illegible] så
som skulle han ej kunna vara i werlden, men
glad öfwer att han ej är af Werlden och
ej eller gifft med detta Werldens barn. Gud
välsigne eder bägge vänner. Ja
han gör det. Amen.

lydnads skall många rättfärdige" v. 18. 19. Han säger att det är *ens lydnad*, *ens rättfärdighet* som *gör oss rättfärdiga inför Gud*. Denne *Ene* genom hvilkens lydnad och rättfärdighet vi för Gud rättfärdiggöras, var Gud sjelf uppenbarad i vårt *kött* – "Gud var i Christo" – och derföre är det i egentlig mening Guds rättfärdighet, som vi undfå genom Christi tro, det är tron på Christum. Det är således Gud i Christo som är rättfärdig för *orättfärdiga*. Så tydligt och uttryckligt är detta allt äfven förkunnadt i Gudsord, så såsom Apostelen i vår text säger, bevittnad genom lagen och Propheterna allt ifrån werldens begynnelse, hvarföre och hela den evangeliska kyrkan, Gudi lof, i *denna punkt har en bekännelse* så gör dock den nämnda benägenheten i vår natur att många enskilda Tolkare icke kunna fatta de tydliga orden i vår text. Den ene har ment

att med Guds rättfärdighet här skulle
förstås den egenskap hos Gud, hvari,
genom Han är rättfärdig i sina
domar; en annan att Guds rätt-
färdighet här skulle beteckna Guds
mildhet; en tredje att den skulle be-
teckna Guds sätt att rättfärdiggöra
oss; en fjerde att Guds rättfärdig-
het skall beteckna den rättfär-
dighet, Gud verkar i menni-
skan, den fullkomliga öfverens-
stämmelse med lagen, till hvil-
ken vi dels genom Christi uppfyll-
ning af densamma, dels ock i
synnerhet genom Christi och Andens
inneboende i våra hjertan, kunna
komma — Flere dylika lära tolk-
ningar att förbigå. Endast öfver
denna sista vilja vi göra några
anmärkningar, emedan den tycks
icke uttalas ofta af lärde och väl-
menande män inom kyrkan
och är mycket skenfager då den

väl framhålles. Det är denna mening
som Luther kallar "de skolastiske
theologers" nemligen att "Christi rätt-
färdighet, ~~eller, såsom man uttryckte~~
~~det~~ med hvilken vi skola inför
Gud bestå skall vara en genom Christum
och Anden i oss verkad rättfärdig-
het, eller såsom man uttryckte
~~sig~~ det: "Christi rättfärdighet
i vårt väsende afspeglad". Denna
mening anses af många för mycket
oskadlig, ehu vi dock icke kunna
neka, att en sådan rättfärdighet
verkligen eger rum; men blott
den omständigheten att man för-
vexlar denna i oss verkade rätt-
färdighet med den som för Gud
gäller, gör denna förvändning
så farlig, att den snart kan
komma, då du blott genom
denna mening blifver alldeles
olycksalig, nemligen om det kommer
derhän med dig, att du finner

oss intet af detta andans werk i ditt
hjerta, att skall kanske i samma
stund gå ut i evigheten. Märk
derföre följande: Derom är ingen
fråga, att icke genom Christum
och Anden i oss verkas en rätt-
färdighet, som öfvergår de Skrift-
lärdas och Fariséers, neml: en
hjertans fromhet, en Herrans
fruktans Ande, samt en genom
tron glad och villig ande till
att icke blott i utwärtes gerningar
såsom Fariséerna, utan i allt wårt
lif följa Guds bud; Men detta
är alldeles icke en rättfärdighet
som består inför Guds heliga
ögon och dom; ty den är ännu
blandad med Köttets brister och
utgör icke en fullkomlig motsva-
righet emot Guds lag. Derföre
måste wi hafva ännu en annan
en alldeles fullkomlig rättfärdighet

Haparanda den 31 Mars 1864.

Älskade Broder!

Hjertligt tack för sednast och för Ditt bref.–

Ryssarne vänta Krig åfven i norra Finland och vilja numera ägarne följa Hästra, dock har jag erhållit 10

Mattor	à 3 Rub	30.–
Tjenstfärings läten		– 37.
Skarka		– 8.
Utvisstakan		– 15.
	Summa	30:60.
tillbagas		40.
	Summa	31.–

Den 13 April sker nästa uttag, möjligen kan då erhållas 6 à 7 mattor ytterligare, men vidare torde ej med säkerhet kunna påräknas.–

3100
260
260
780
8160
12

var god och tala Backman att han åter kommer hit den 19de april för att taga din flade och ett lass derå. Han skall ju få följa hit med någon som tager ett lass hafra på det han må komma hem fritt igen, åtminstone hemma och sedan taga höstmed Selbyggs. —

Låt mig med posten om Lördag få uppgift på den du vill hafva bjudna. Jag beder dig innerligen att du icke utelemnar någon som du önskat se. —

Allt väl här hemma — Gerda ykes lof! Hjertliga helsningar! Välkommen! Mamma

Tante

Haparanda den 24 Okt. 1864.

Min älskade Broder!

Tusenfalt hjertinnerligt tack för skrift och för Din vänskapsfulla skrifvelse.

Lördagsaftonen lemnade jag ombord på Valonkair 3 lb 15 ℔ smör till Emelie Rastrom och har i skafladan inlagt bref till henne (med connoissementet) adresserat till Bryggaren Olsson Number N:8 Skeppsbron. —

Hästen har behagats med Tyskesoppa och varit vatten sankt och hållet, utan hö, 1 kappe hafre, blandadt med qvarnspelfoder per dag. Den bör, som jag tror, hvallas för lera. En af dikes hästarne, den som var hemma från

Luleå, gör sådant bra. Låt verkställa det snart ty hästen lider då den skaffar vatten hvilket jag säkert observerat. — Jag måste sätta mata ut. Kl. 1/2 8 på qvällen voro vi lyckligt hemma. —

Din [illegible] måste [illegible]. En arbetskandidan sänder jag Dig, jemte gremma åt Kalle balle. Var god förskaffa ej gasjern. Spegellampetterna vågar jag ej sända emedan föret är dåligt och knagligt. —

Helsa hjertligt Anna. Gud vare med Eder!

Din evigt tillgifne
Eder fader
O. A. Taube

Förlåt brådskan.

Waxsen 26 Sept:
1918

Älskade Syster Anna!

Gud ske lof att meddelandet i går
kväll från Luleå var relativt godt-
Ernst var så misströstande i går
morgse - tycktes ha både dig och
Maj betänkligt sjuka - Tack så
hjertligt för att du skref till mig
jag fick brefvet en liten stund
efter det jag träffat Ernst och
det kändes bittert att kanske ej
få skrifva till dig mer - nu
hoppas jag att nå dig med
innerlig tack för hvad du varit
varma trofasta syster under
hela vårt långa lif! Under din

sista vistelse här hade du ont ska
att känna mig likgiltig och som
en skopa kalt vatten det kände
jag ofta men tack för att du
alltid kom lifsglädande in till
mig då och då— jag gläder mig
innerligt åt att du "känner dig
nöjd med alla de dina" jag vet
då att du är lycklig.
och tänk då om vi båda
kunna tänka ehvad vi lefva
eller dö höra vi Herren till.

~~I morgon~~ Nej i dag firas
skolans tjugo års dag— få se
om jag får skrifva till dig
om festligheten— om jag be
vistar den vet jag ej men jag
hör väl af de mina hur den
varit—

Ingrid reser i Jennys sällskap
till Stockholm på lördag—

Märta förljufvar dagarne
för vår sjukling— de rita eller
måla söka upp alla vackra
plancher de kunna finna klistra
i permar sätta i ramar o.s.v.
Erik är så mycket bättre eller
mindre svårmodig när han
har lite att syssla med— Till
dess han utmattad sjunker ihop
och ber oss ta bort stödet—
Tacksam hälsning till Alma
från oss—
Hela huset sofver ännu— jag
ville sända mina rader kl: 8—
Gud vare med oss.

Hedv

Hudiksvall den 4 Februari 1864.

Min kära syster Anna!

My dear!

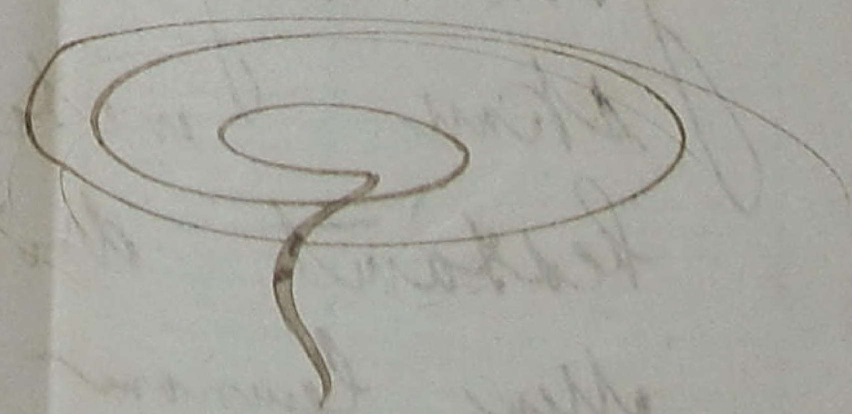
Tack snälla syster för ditt wälkomna bref, af hvilket jag fick den ledsamma underrättelsen om Williams ådragna sjukdom, hvilken jag dock hoppas nu blifvit bra. Jag skall i dag skrifwa äfven till honom och lägga brefwet innuti ditt. – Mycket förwånar det mig, att du i ditt sednaste bref ej ens med ett enda ord omnämnde ditt snart inträffande giftermål. Du måtte hafwa blifwit mycket förbehållsam nu på sednare tiden, när din bror ej får weta ett Ord om detta, men kanske att du wille öfverraska mig en wacker dag genom att sända mig ett bref från Fru Sandström. Liksom jag inte skulle wara så pass artig att jag ej kunde göra något till heder för din bröllopsdag! Jo du skall weta att på din bröllopsdag skall jag bestämt dricka din Skål — uti svagdricka. — Men lemnom nu detta kapitel för att återtaga det i nästa bref. — —

Att jag mer än gerna skulle wilja wara med på wåra kära föräldrars silfwer- och ditt bröll- bröllopp, det behöfwer jag alldrig med ett Ord omnämna, ty huru gerna jag än önskade mig wara hemma så står likväl O.M.Ö.J.L.I.G.H.E.T i wägen. — Och härmed "punctum satis". —

Hvad tycker du om, —)
(Nej jag bryr mig ej om att fullända frågan)
åt hvilket af de fyra wäderstrecken skall jag adressera bref så att de komma fram till Hilda? Jag har kommit till den slutsatsen att hon har flyttat från Afvan eller också brytit armen m. m. ty någon orsak till hennes obegripligt förargliga tystnad måste wäl dock förefinnas. Hon skall wäl i alla fall wara med på bröllopsen?

Huru står det till med förstiden i det kära hemmet? Gud gifve att detta år ej måtte blifwa så sorgligt som föregående! Jag förmodar att du ännu är sysselsatt med dina "små", hvilka du hade så mycket att styra med i sommar? —

Mycket saknar jag broder Otto, och jag förmodar att alla hemmavarande ännu känna lika stor saknad efter honom! Jag har fått mig tillsända några verser öfver honom "Till de sörjande". Vet du hvem som är författaren? Kanske Edén? —

Nu har jag börjat få litet mera att göra här på Contoret, men ändock har jag ganska god tid. Jag behöfver ej vara på Contoret förrän kl 9 på morgonen och kl 6 på eftermid. stänges Contoret och jag har då ledigt för återstoden af aftonen. Här är wisserligen bra tråkigt öfverhufwudtaget, men det går ändå för sig! – Nu min lilla syster måste jag helt snöpligt sluta för denna gång. – Lef wäl! Helsa alla hemmavarande från din

alltid tillgifne broder

Adolph

P. S.
I hope you have got my last letter of the 1 Febr. Did you give the enclosed letter to . —— . ––
My complyments to her!

Aph

Axeltorp den 22/8.05

Käraste syster Anna!

Här sitter jag nu ute i trädgården i en hvilstol och afvaktar vår husläkares besök. Jag är nämligen invalid idag och kan endast med stor svårighet släpa mitt ena ben — eller som det "Kalixmål heter," "ann=benet" — med mig. Det skedde någon malheur med det igår, under det jag spelade lawn-tennis med mina flickor. Just som jag skulle forcera en boll, small det till i högra benets vad som ett pistolskott, så att jag "blef på val=platsen." Det lär väl vara en sena, som brustit. I natt har jag legat med kall=vatten omslag för det mesta vaken.

Emellertid ger mig nu denna ofrivilliga tjänstledighet, som kom mycket olämplig för mitt myckna kontorsarbete, ett kärt tillfälle att få språka med dig en stund.

Det är det allra härligaste sommarväder och jag har slagit mig ned midt på stora gräsplanen bland doftande "rosor och dejeliga blader", att nu icke tala om de af härliga frukter formligen dignande päronträden, hvilkas grenar måst stöttas upp med läkten för att ej brista under tyngden. Det har roat mig att just nu söka räkna de stora "moltke-päronen" på det närmaste trädet (det är dock blott s. k. dvärg-frukträd), och jag kom upp till något öfver --- 200!

Denna sommar har i många afseenden varit den skönaste sommar, jag kan minnas. Först den alldeles bedårande härliga Schweitzer-resan med Clara och alla barnen, en oförgätlig färd, så alltigenom lyckad, med sina minnen af rent ut öfverväldigande natur-scenerier. Och så sedan en den fagraste högsommar, hvarunder vi endast undantagsvis spisat våra måltider inne.

3)

Matsalen har varit permanent förlagd under blodboken och accasieträdet, hvilka nu (det kan intressera särskildt Syster Hilda) förenat sina lummiga kronor till ett helt tackt hvalf. Aldrig har vår lilla trädgård stått i ett sådant yppigt flor, tack vare den sällsynt gynnsamma väderleken. Och ännu idag, den 22 Augusti, märkes ej spår af någon höststämning utom den mognande frukten, hvaraf jag snart hoppas få sända dig en prof-låda.

Clara, som haft mycket godt af sin vistelse under juli månad i Ram-löse, är glad och kry och blåklar för närvarande med alleahanda "sylte-bry". Flickorna äro passionerade "lawn-tennis-spelare", sedan jag å den i våras inköpta tomten intill (Hilda vet, hvad det är för en, när jag säger, att det är den f.d. Wincklerska) uppsatt en sådant spel-

4/

Så långt kom jag, då doktorn kom och beordrade mig in för att under åtta dagars tid intaga en liggande ställning. I annat fall kan jag få halta i långa tider. Och nu fortsätter min sekreterare, Sigrid, att fullfölja mitt bref.

Annas konfirmation ägde rum i Skartofta prästgård den 6 ds. Det var samma snälla präst, som konfirmerade Sigrid. Vi hafva all anledning tro, att den kära Anna tagit konfirmationen på djupaste allvar, hvaröfver vi alla innerligt glädja oss. (Tora) Söndagen efter konfirmationen var här familjefest på Aseltorp, där våra köpenhamnsläktingar och några malmövänner kommit till städes. Äfven Mattes kom på ett hastigt besök från Dresden, hvarest han arbetar med all ifver på flera kopiebeställningar. Det var mycket godt att få hem honom och komma till full klarhet och förståelse af några inträffade misshälligheter. Han har dessbättre nu fasta beställningar utom de i Dresden, äfven sedan här i Malmö

5)

Sigrid återvänder till Stockholm i början af September, fortfarande där boende hos lektor Löwenhjelms. - Af Jenny hörde vi något om syskonens samvaro i sommar samt att Emma icke var riktigt frisk. Jag hoppas i höst få träffa henne i Stockholm och bibringa henne Kuhnes metod, hvarmed jag är viss att hon skulle återvinna hälsa igen. - Nu får du vara snäll och snart låta mig höra något om huru du och Johannes, Ernst och Elisabeth samt småpiorna hafva det.

Min mening hade varit att i slutet af denna vecka besöka dels Adolf i hans nya hem och nya förhållanden, dels ock Gunnar i Göteborg - ett länge påtänkt besök - för att rådgöra med honom om hans gossar, deras skolgång m. m. Nu kom den där misshälligheten med mitt ben och omintetgjorde dessa planer.

Till sist nu blott en mycket hjärtlig hälsning till Johannes och alla de dina samt hela syskonskaran från Klara och mig och barnen från din tillgifne broder

Axel

Dav. pr. 45.7.8.

Långfredagens kväll

Min goda älskade syster Anna!

Efter en tid af som jag tycker
lång tystnad har nu längtan
efter ett samspråk öfverhand
och jag vill skrifva litet i kväll.
Nyss har jag skiljts vid systrarna
Emma och Johan följde Ester och
Jenny hem fr: kyrkan i e. m. och
så bad Jenny mig in till dem
också. Jag var i f. m. i kyrkan
men orkade ej gå en gång till – det
är otroligt hvad benen börja vara
otjenstaktiga i så här dåligt före.
Emma lär ha ordnat så afantligt
trefligt på Sigtuna tycka Ester
och Jenny

Annandag påsk.

Nog har jag lust att rifva sönder mitt
bref igen – men hur det är så fortsätter
jag – det blir nog ändå inte bättre ett nytt
och du kan nog vilja höra af Emma –
Han är nu ensam med de sina i helgen
föret är afskräckande för henne att kom-
ma åter och för Ester och Jenny likaså –
Essie Liljebäck är på Karlsborg till
en liten omväxling – Annie Lidström
hos Edit Andersson å Brnäs – och de
njuta nog af ensamhet och flitiga kyr-
kobesök systrarna –
Skönt var det i kyrkan i går f. m.
Johannes hvilorum är ännu täckt
af snö – På e. m. förmådde jag ej gå
till kyrkan – Här på Dalen var mkt
mkt. mkt – tarfvelig kost – men
jag fick ändå nåd att sitta ö ensam
hos något glädjas åt den förlossning

Emma njuter nu af att stöka sjelf, känner sig behöfvas och är visst ekikt ligere att sjelf lägga hand vid allt än att ordna för tjenarinnor tror jag — Nog kan man förstå hur många tunga stunder hon har men ingen klagan höres och hon håller modet uppe — Elsa är någorlunda — Johan såg treflig ut i aftan — men han är inte bra.

Det känner oroligt att Gubben P. A. inte är frisk — det är en böld innanför ena örongången som plågar honom — blod och var — gå genom örat och näsan — Både Johanna och Helène voro i kyrkan i dag och det var nog ett tecken att de ej voro oroliga för honom och inte bara säga — det är inte något farligt.

Hanna Burmans dödsnotis nådde mig i dag — och det är så troligt och så kännbart att länge kan ej vägen vara för mig nu ehuru jag ej uppnått hennes ålder — Hur skall jag kunna blifva angelägen om att verkligt hafva del i Jesu frälsande nåd — jag står med två tomma händer och ett kallt hjerta — intet har jag gjort för Jesus — intet för sakat för honom. Vet att jag behöfver Dig O! Jesu — men hur har jag sökt — hur söker jag — Ja kära Anna du blir nog nedstämd att höra mig alltid på samma ståndpunkt du vet hur jag alltid varit — Dock — jag flyr till Dig förskjut ej mig O! Gud och fader.

träffa dig - och snart ha vi som
mar och vi få se dig här - hvem
som vet - kanske finner du
mig då inte så hopknöad heller -
vi skola hoppas det bästa.

Ester och Jenny hälsa eder
hjertligt.

Syster Hilda.

som i Christus Jesus skedt är - jag
tror nära på tio en del genom reflex-
tioner öfver frånvaron af detta skö-
na ämne i Bengtsons predikan -
Man kan ej annat än hålla af denne
sin goda snälle gamme - och jag tror
verkligen att han är en lefvande
kristen - men hvad han skulle be-
höfva höra och mottaga Guds ords
predikan - det här kan inte gå i läng-
den - han tackar Gud varmt att
få samlas kring Guds ord - läser så
upp en text - utlägger den med ent
ut skvaller historier och predikar om
predikanterna -
Nu har jag varit en stund hos systerna
na och haft trefligt som vanligt -
Ester hade telefonerat med Emma
och hört att Elsa var på en mera
orolig tid - Emma var nöjd likväl

att vara ensam och hade haft goda un
derättelser från Åke som är hos Tilly
under besök och Signhild sysselsätter
sig med honom och de komma hvar
andra närmare än hvad som varit
fallet – Gunnar Sune Gösta och Åke
äro på en skidtur i Jämtland – med
en löjtnant.

Jag kommer troligen att få ondt
af att jag skref om Bengtson – han
har nog haft en och annan var
ning för syndavärdt att gifva
mig som kunde borttagas
i akt mera än som sker – men
jag tycker det är synd om honom
att alldrig gå och höra och emot
taga och lära – så kanske han
fick mera att gifva och bänkarna
stå mindre tomma än de nu
göra –

Af en båtjungfru från Bnäs hör
de jag att Heline S. är ute på
Bnäs – då är det nog ingen fara
med Gubben P. A – sjukdom – och
det är minsann godt det.
Tänk Hanna Burman som
fick följa sin bror i grafven –
det försiggick så högtidligt så vac
kert.
Måtte vi nu få Torsten frisk
och kry åter till Er – Gossarne
skola visst vara på Filipsborg
under natten så att jag träffar dem
nog ej utan sänder mitt bref i kväll
med ömma hjertliga tackningar
och önskningar att Ernsts outtrött
liga sträfvan må välsignas

Fru Lindfors hade funnit sig
spänstig likasom alla som

22.10-08

Bästa Anna!

Först i dag, den 21, har jag mottagit ditt bref af den 14 jag skyndar att besvara det och sänder de af dig begärda 200 kronor. Någon säkerhet behöfver du ej sända derför ej heller gräma dig om de ej kunna återbetalas. Jag har nu ett år varit från Söråker, det var godt komma från bruket

vänta under så olika förhållanden.

Helena Ryman är den enda släkting som finns i min närhet, och har jag haft emellanåt besök af henne, som nu har det bra efter de bedsamma år då hon måste lämna Stugun och var utan plats. Nu är Ryman vid Sunds bruk. Adam med Fru som äro bosatta i Finnland hafva nyss varit här på besök. Det är mig särdeles kärt få höra af er kära släktingar

Helsa din Systrar när de träffas från
din tillgifna Thilda [illegible].

med tjenst folk m. m. men
saknaden efter Abel är stor
dock var det ju godt att
hon fick sleppa allt och kom-
ma till ro. Frid öfver honom.
I sommar har jag varit
borta 6 veckor i Södertelje
för att råda bot för mina
ben, synnerligast det högra är
ont och svagt. Under den tiden
var min, nu ende lefvande, bro-
der Carl, i Köpenhamn för
att opereras för en svår njur-
åkomma - han tillfrisknade,
men blir nog aldrig bra, jag
reste dock och besökte honom på

ett par dagar. Sist i Juli för
jag till Udden där jag var
ett par veckor hos Hans hans
barn och barnbarn där jag
hade det särdeles godt och bra.
Sist till Strömsör dit Carl
då hade kommit för att hvila
och hemta krafter efter opera-
tion, något kryare blef han
väl som bra blir han ej.
ty hans onda har åter till-
tagit. och man har ej mycket
att vänta af lifvet när
man, som han, är 79 år.
Jag bor lanottligt här i S-ll
och trifs så godt man kan

Göteborg den 12. September 1872

Ädle, aktade broder!

Härmed först och främst min hjertligaste tacksamhetsbetygelse för allt det goda du bewisat mig, specielt för din beredwillighet att låna mig schaber, hwarförutan jag wäl fått en långan tid laborera med bankaffärer. Revers på de sednast bekomna 400. Rdr öfwersändes. Räntan Skall jag punktligt inbetala, med början i Januari n. å.

Till Anna har jag skrifwit något utförligare om ställningar och förhållanden här, hwarföre jag nu endast wille meddela dig något af mina egna planer och framtidsvyer. — Wid min framkomst hit fann jag twärt, att föga anne att förtjena wid tullen, alldenstund de f. d. assistenterna alla woro

besatta och före wåren ingen ledighet är att för=
wänta. Detta war naturligen i hög grad
nedslående, och jag började smått fundera på
att söka slå mig fram på någon "annan wäg",
då Adolf – som just kom hem på en snipp –
föreslog mig att taga engagement wid sam=
ma kontor, der han är, om en plats der
blefwe ledig, hwilket wäntades. Vi fun=
derade på saken och efter många om och
men beslöt jag mig för att antaga platsen
på obestämd tid – om den blefwe mig erbju=
den, förstås. Adolf hade knappt hunnit
komma tillbaks till Linde, förrän tele=
gram anlände, att platsen war ledig och
undertecknad utsedd till densammas be=
fattande. Jag reser sannolikt sedan om
några dar. Min mening är att qwarstå
i tullen så länge det kan låta sig göra
utan att der tjenstgöra – finner jag in=
gen chanse wid jernbanan, är jag oförhin=
drad återwända i tjenstgöring wid tullen.
Gud styre allt till det bästa!

Käre broder! En hjertelig helsning! Ni äro nu ... Kära man utvecklar här till mycket glädje för mig! broder Adolf

Lönen är första året tusen kr – sedan beror
det på om man gör skäl för mera. –
Alla må wi wäl här hemma –
pappa gubben är owanligt rask och kry,
trots den mängd göromål, hwaraf han är
öfwerhopad – här duger minsann ej "draga
skånkarna efter sig": det är nära 1/4 mil
till tullen, så pappa har dagligen att prome=
nera en hel mil.

Nu farwäl för denna gång!
Omfamningar och helsningar in legio!

Din tillgifne
Axel J:be

Linde den 16. Sept.

Brefwet blef ej afsändt från
Göteborg, hwarföre jag nu tillfogar
dessa rader för att låta Eder weta, att
jag lyckligt och wäl är här samt tror
att jag kommer att finna mig bra. –
Snart widare
från
D. S.

Göteborg den 19de Aug. 1866–

Kära Älskade Anna! Nog länge är det sedan jag skref till eder i Calix. Tack för ditt bref, det var mycket välkommet, äfvensa från Haparanda, men vi hördes från båda håll något oroade af, den ledsamma nyheten om Coleran, och dödsfallen som hade inträffat– mycket sorgligt var det också– Gud bevare eder ifrån den svåra gästen– Den måtte visst ha varit svårare i Stockholm än här, ty här är den då ingenting att tala om, annat än som många andra sjukdomar, blott en af våra bekanta Fru Lindqvist har haft den och hon är nu frisk igen– nästan alla ha fått den genom förkylning, så att man bör noga akta sig för all slags oförsigtighet– Det var nog ledsamt att höra att Ernst har kikhosta, äfven här ser jag många barn som hafva den, och den är styggt faslig måtte Lena bli frisk snart, så att hon kan vara dig behjelplig, ty kikhostan går icke så snart öfver–

Jag och Pappa måste ha på f. m. varit i Domkyrkan der Fjellstedt den lifliga Gubben Predikade Jag önskade då som ofta att ni hade varit med, ty det är mycket uppbyggligt att höra honom, och alltid trefligt att gå i kyrkorna här, mycket vackra kyrkor–

het fästa sig vid hans uppgifter, de kunna alt vara väl tilltagna; men efter det är till dig så får det väl gå an med denna rättelse–

Här i Göteborg kan man vara ganska ogenerad visst är det litet mera granntaksfullt än i Stockholm det har jag kunnat iagttaga sedan fast jag varit litet på bättre ställen, men om jag vill vara utan att göra mer eller mindre bekantskaper, det är hvar och en alldeles fritt, och ingen bryr sig derom eller förundrar sig deröfver, här hemma går jag så ogenerad och hvardags som någonsin i Haparanda, men ute går det icke an att gå som der förstås, fast det också får vara enkelt– Och på det hela taget så kan man lefva rätt billigt här också, bara man vill, fast mycket är dyrt, så finns det mycket som är billigt också– Af Hilda kan du erfara mycket, som jag skrifvit om ett och hvarje– vi träffas väl snart kan jag tro– Fasters bref andas en viss tröstlöshet, som hon vore alldeles öfvergifven och olycklig lämnad, Och hvad det är ledsamt att hon alltid skall vara så der, och alltid måsta finna sig missnöjd, du kan icke tro hvilka bref hon skrifver om hon sutte i ett Fängelse kunde det icke vara värre, och de lycka att hon är en rigtig Martyr, så att inte vet jag huru det skall bli om det är så förskräckligt– Det är verkligen mycket orätt af henne hon har ju sjelf bestämt sig för att stanna qvar– i Herrans frid, och är väl bland menniskor som hon förr värderat

Hälsa Johannes 1000 gånger, Pappa skall nog skrifva när han [illegible] – Din hulda Moder [illegible]

sång och musik, fast nog borde det vara lika tref-
ligt allestädes der Guds ord rent och klart predikas
blott hjertat är så, att det kan få lif och nytta af
ordet. Men dels predikas det icke alltid så klart och
ännu oftare tror jag att man icke känner behofvet
så mycket, skulle man sluta af den Menniskomassa
som är i kyrkan så skall man visst icke klaga
men folket räcker till åtvar allt, hvar man går så
är det menniskor här alldeles fullt — Emellertid så
är denna lilla Gubbe så innerligt älsklig, jag
har väl icke sett honom mer än på Predikstolen
4 gånger och en gång träffat honom ute, men nog
är han en Andans man med lif och själ, vi vänta
honom hit i Afton, han har en gång förut tänkt
sig hit men blef hindrad, få se om han nu kom-
mer, Förra Söndag i Hagakyrkan frambar han i
stället af Prest en mycket vacker tacksägelse bön
från en som tillfrisknat ifrån Choleran — Nu
håller han som bäst på att Predika aftongudstjenster
i Masthuggs-kyrkan, så der går han på jemt
och jag kan icke begripa, att denna lilla obetydli-
ga ja nästan skröpliga varelse kan ha en så-
dan kraft då han talar —

Jag skulle väl säga något om huru vi trifvas och
må, båda delarna är Gud vare tack, mycket bra
och jag hoppas att det må fortfarande vara så
så har vi ingenting att klaga, På det flydda tän-
ker jag ofta ännu, både med sorg och saknad, då
vi alla voro tillsammans — — men nu är det
ändå godt och bra såsom det är och alla äro
ju nöjda, Måtte Herren föra oss alla på sin vilja
stig, så råkas vi väl åter antingen här eller hos honom
Jag tror visst att barnen skola få nytta af att vara här
och att här är mycket trefligare och på många sätt
behagligare Ort, än deruppe, det kan då aldrig
komma i jemförelse, att man saknar sina be-
kanta och närmaste i början är ju naturlig sak.
Det var mycket godt att Pappa fick löneförhöjning
så att bekymmen i det fallet lättas, Gud ske lof också —
Axel läser och sträfvar för sin Examen, måtte det nog gå
för honom — Ottilia och Emma börja gå i en Skola
här i grannskapet den 1 Oct. Jenny har icke
börjat med någonting, Pianot är ännu hos en In-
strumentmakare, han spelar blott en eller annan
gång hos de la Croix — som bo i nedre våningen här
Jag ser af Axels bref att han Specificerat inkomster
och utgifter som han i det hela ej har så noga
reda på, hvarföre det icke är värdt att så noga —

Haparanda den 6 Sept. 63.

Min älskade Broder!

Hjertligt välkommen åter till hemorten. — Du är väl god att helsar på oss efter Marknaden. I så fall beder jag Dig då att framdeles taga logi här på Tullen hvarest är godt utrymme såväl för Dig som för Din Häst. —

Allas nya jäkt gick

igår fullriggad från stapeln.
Han ernar segla till Calix
instundande Thisdag och
stannar der öfver mark-
naden. Jag hade gerna
gjort honom sällskap, men
jag måste hjelpa Kvvok
med de trägna göromål
som äro en följd af
de från Lübeck tillkom-
na skjälkegårds lasterne.—
Den Du skär kaffeverk
följer härjemte. Många
hjertliga helsningar dess-
utom från din öfriga fa-

milien. Gud beskydde
och bevare Dig!
Din hulda Broder
C. A. Taube

Älskade Wän!

Som du finner af dessa rader, är jag nu återkommen ~~från~~ till min kära hembygd, hwilket jag will underrätta, samt bedja Dig om några rader till Calix –

Jag tänkte nog få helsa på Dig wid min hemkomst, men för de effekter jag har ombord, har jag måst wedtala Lindmark att anlöpa Calix – Om Par weckor skall jag, om Gud så will, göra ett lite skutt dit för att få helsa på Eder –

Min bortowaro blef kostare än jag hade ämnat det, men jag will dock hoppas och tro att hwarjeen också skall hafwa sin nytta med sig –

Resan har ock på det hela taget warit
ganska angenäm, och i många af-
seender nyttig, ehuru man sällan,
ja, kanske aldrig, kan begagna tiden
som sig bör; jag ser nu efteråt med
ledsna många brister i det afseen-
det, men så tyckes wårt hela lif
fortlöpa — dagliga (o stundliga) brister tyckas wilja
följa i spåren — hwilket borde göra
göra en ödmjuk och fattig, samt
följaktligen tiggande efter den Eviga
rättfärdigheten, som hwilken ocksa en-
dast gäller —

Ja, min kära wän, du torde nu ur-
säkta dessa mina rader, ty jag har
intet bläck —
Helsa så hjertligt till Pappa och
Mamma, samt Hilda ifrån samt
skrif snart beder
Din wän
Johannes
Vänd!

Säg om Pappa wille sända mig
några rader skulle de wara kär-
komna — Säg mig äfwen om
Hilda har rest ännu —
Har Du fått mina bref — det ena med
Berzelius och det andra från Up-
sala?
Farwäl nu kära wän önskar
Din sanne wän
Johannes

Onsdagsaften utan för Luleå

Min käraste Anna!

Ditt bref var så hjertligt välkommet, att det drifver mig att svara genast derpå, hysande dervid den förhoppningen att derigenom bevekta Dig, att friart skänka mig ett dylikt. Tack, för att Du hyser, en efter Ditt tycke "verklig kärlek" för mig. Jag är långt ifrån värdig att ega den, men äfven om den vore mera begränsad & inskränkt, skulle jag värdera, och känna mig belåten dermed, ty tro ej att jag är så ofernöjd som det ibland af mina ord kan höras, emedan sådana gånger, tvifvelsutan någon liten motgång påstått, och menniskan behöfver ej mycket förrn hon klagar. Apropå behöfver, så är det bra underligt att menniskohjertat, så skall vara danat, att behofvet af att älska och älskas, utgjör hufvud ingredienserna deruti. Ej underligt att så många känna sina illusioner krossade, förhoppningar sloknade, &c; ty menniskan fodrar mer än hvad hon förmår sjelf gifva. Oförnuftiga, och dock med förnuft begåfvade svaga Menniskor! Finnes det väl någonting torftigare än att lefva på Hoppet, och dock, äro vi lite hvar i sin skad, slafvar derunder. Jag är mycket prosaisk, och långtifrån det svärmeri, man pådiktadt mig som fel, men en och annan gång händer det, att jag vaggar mig in i ljufva drömmar, ehuru jag mer än väl, äfven under dessa pågå, inser huru däraktigt och lönlöst det är, och att det alldrig kan blifva en verklighet. Besynnerligt att jag vet det, och likväl icke vill slita min tanke derifrån, men det är väl så att jag sambycker dertill när jag ej har lecture, och alltså ingen sysselsättning för tankarna.
De tankar jag såväl här ofvan, som möjligen i andra bref yttrat, hoppas jag Du ej åskadliggör för andra. Är mitt hopp derom en chimer?

Men jag återgår till Ditt bref. Du finner många fel hos mig! Jag beklagar att Du är skarpsynt, och invänder blott, att hvem dödlig under Solen finnes utan fel? Det är just dem som det gläder mig att jag har ty derigenom vet jag, att jag är som andra menniskor, emedan jag ingalunda vill vara dem olik, det skulle väcka alltför stor uppmärksamhet.
[illegible]ngar äro på Nollräkningen, ty det lif vi föra kan icke frammana några sådana, hvarken goda, eller dess motsats, till hvilken klass jag hör att (Du) efter "menniskors omdömen" räknar mina.
När Du kallar Dig min vän, bör Du också i allsköns vänlighet säga mig, hvaruti de gåfvor bestå, hvilka jag enligt Ditt förmenande undfått af allas vår Gifvare, (jag menar nu de som äro mig särskildt tillegnade icke de som stå att läsa i Tredje Trosartikeln i vår Barna Bok;) och säga mig huru jag skall använda dem för att "vara omtyckt" af "allmänheten". Ett beder jag om, eftersom vi likväl har kommit på detta Kapitel; hör ej efter hvad alla "gråsparfvar" eller rättare sagt, "hackspikar" sjunga, ty mer än en gång kan personlig ovilja, samt en obetydlig misshällighet, göra fel af platt intet.

Ditt tal är lifligt om Din bäste vän Jesus, och hvem vet om Du vore så nära som fjerran, måhända kunde Du med Guds hjelp inverka något på mig. Säkert blefve jag Dig då dubbelt så kär, fastän det också kan vara ovisst, ty det blir ej någonting trefligt åt, att anslå tvenne lika toner på ett instrument), så är det ock med Själarnas mycket omtalta samklang. Det får ej vara dis-harmoniskt, men entonigt skall alltid blifva – enformigt och tröttande. Nog kan det vara roligt ibland, att höra någon tänka och känna lika, med en sjelf, men det är ock ett ganska roande nöje att få – disputera, eller hur Anna!

Jaså, så att Du ingen Fästman har! Det var nog både si och så,
men haf godt hopp, ty Du lefver ju i Haaparanda, och behöfver följaktligen
icke vänta så länge förrn äfven Du bindes med Hymens bojor.
När Du säger att Du tycker alla Fruar och fästmöer hafva ledsamt, har
Du säkerligen icke exemplaren inom hus, utan säkert dikterade afundens
dæmon dessa Dina ord, när Du nedskref dem: [illegible]
[illegible]
[illegible] Förlåt mitt elaka, men ej menade gyckel!

Det skulle roa mig att lära känna denna Emma Liljebäck, som Du
så varmt omtalar. Hur kom det till att vi alldrig under vårt vistande
hos Eder sammanträffade med henne? Jag tycks vilja minnas att vi
vid utgående från Torneå Kyrka sågo några Damer, af hvilka ett par
nämdes med Liljebäckska namnet, men som jag ser illa kunde jag
ej veta hvilken af de omnämda var Emma, och för öfrigt såg jag ej, om
de voro svarta eller hvita, hvilket och föga kan röra mig, men som Din
vän, intresserar mig Emma. Hon är ju både vacker och älskansvärd.
När hon äfven hyser ett slags intresse för mig, tager hon säkert ej illa upp
att jag genom Dig, sänder en vänskapsfull helsning till henne, och
dervid bör Du ihågkomma att: "en hälsning, utaf känslor full, kan få
smugglas in, förutan tull". Denna varning kan ej vara öfverflödig, när
man ihågkommer att Du hör till Tullstaten, och alltså kan lägga
beslag på hvad som likvål icke Dig tillhörer.
Också jag tycker mig vara bekant med Emma dels deraf att Du så
mycket omtalat henne, och dels derföre att hon var Fredriques goda vän,
och nu är Din. Dock, var hon och Du bra olika, men just detta bevisar att
hennes själ har mångsidigheter. Det är antalet af våra vänner som visar vår karakter.

Alldrig fann jag Herr S. slyg som Ni tror honom vara. Den skygghet som beherrskar honom, kommer af ett ondt samvete. Ädla och vackra äro hans tankar, det vet jag bäst, som hade mer än ett samtal med honom, men ack att hans tydligt ådagalagda handlingar skall bevisa motsatsen! Må han blifva huru lastbar som helst, jag hyser dock en sorts vänskap för honom. En hel vinter for han till vårt hem; nästan hvarje Söndag, så nog hade jag tillfälle att lära känna honom, och jag tyckte rätt bra om honom tills en qväll då — men jag vill kasta en glömskans slöja öfver hvad som varit hafver.

Lef nu mycket väl, min goda Anna, och tvifla ej helt och hållet på att äfven jag har någon god sida. Farevell!

Din tillgifna —
Poll.

Jungfruburet i Bygdeå Prestgård d. 3/5 1861.

Anna Taube
Haparanda

Haparanda den 6te December 1869

Min Kära Anna!

Tack för brefvet som jag i afton erhållit, jag skyndar mig att skrifva o ubraska dett ombedda för att hinna i Morgon senda dett med Beerman jag hvar i Märse ned till Kajaka emedan jag hörde att Nanna ensat i dag fara med för Brort till Calix, nu hördes Hennes resa vara uppsjuten tills vidare o hon reja i morgon, genom Beerman har vi hört att Du hvarit Skral, jag undrar just på hvad vist? om dett gamla ondda börjar göra sig påminnt? jag tänker så mycket på Dig kära Anna! hvar försiglig klad dig väl i denna svåra blast, jag är glad att Du ej fant med Johannes till Öfverkalix, dett är nog för honom som måste tåla ondt, o, hvad vi har för en obeslig väderlek, men Gudskelof för hälsan o en Sugen kammare, fast dett Stormar uthan för, Måtte våra kära kära anhöriga i Göteborg vara vid Hälsan, dår är mina tankar ofta kan Du förstå, nu år dett o Långe sedan vi hade bref, o så hur jag dett år med Dig, roligt war att Du haft bref från Adolf, nemlle han ej om jenne rest hem?

Taflorna fick jag uthan svårighet lemna igen, jag kunde alldrig tro dett skulle gå så bra, af de Pengar har jag tagit 1 Rdr

till Partorna. Strumpor åt Lisa skall jag med
första Kjöpa o sända. under denna svåra storm ka
man ej kömma öfver till Tärnä. o här fins ej,
jag behåller så lides tills vidare de 15 Rdr som
jag tagit Emot, till julen torde jag ej kömma
till Dig. vi sluta ne Skolan om Lörda. o på Månda
Emma Holmgren resa. dett vore visst bra för mig
att få fri skjuts. men så Tidiigt. eller så långt
före julen kan jag ej fara. ty ett o hwarje är
för mig att göra innan hälgen. jag tänker där
för att om Axel Anna o jag kan tla oss i hop
o ~~resa~~ mellan jul o Nyårt. så vore dett roligt
ack. hur gerna önskade vi att vara hos Dig
Anna dagen. o i Morgon är Din födelse dag. ja
Herren låte Dig min Goda Anna med hälsa
o glädje få upplefva många födelse dagar till
glädje för oss alla. Hälsa johannes o Ernst
otto reser alla Dagar till Moster Anna. o lass
hwara Ernst. alla Mår vi bra o ber hälsa genom

Syster
jeanette

P. S. Tack för sist hjertligast!
Min vistelse hos dig qvarlemnar
ett angenämt intryck – nu som
alltid.

Will du godhetsfullt sända
i bref min qvarglömda svarta,
smala halsduk – någonting
skulle jag naturligen qvarlemna!

Du skall tro Mattis blef
förtjust i laxen, så hon blef
alldeles yr – och jag vet att
hennes förtjusning gett sig luft
här i brefvet också. Hon kan
ej äta annat än vissa saker,
och några sådana ha vi ej haft.

Hils Emma, Ernst och
lilla Alma från Morbror
Axel.

Adolfs hälsa meget.

Lund den 25 Febr 1876

Kära, innerligt snälla Anna!

Jag känner mig så öfverfull
af tacksamhet, så jag vet ej hvar
jag skall börja eller sluta.
Detta låter kanske öfverdrifvet
men förklaring följer.
För första gången på minst
två veckor har jag i dag kunnat
äta med smak och äta mig mätt
tack vare Annas herrliga lax.
Är det då underligt att jag känner
mig tacksam från topp till tå.
Tusen, tusen tack derför och
hjertligt tack äfven för de tref-
liga kragarne och halsduken.
Axel blef förtjust öfver huru
det klädde mig förträffligt!
Dock först och sist tack för Lasse
för den sångmat jag Anna i

mitt hjerta!!! Anna hörde
nog att jag varit dålig en tid
så jag fruktade min mage skulle
bli som i fjol, men nu några
dar har jag Gud vare lof varit
så mycke bättre, så jag tror
det alldeles går om. Jag har så
långtat efter något ombyte på
det evinnerliga köttet, men
här får man aldrig nästan
någon fisk - tänk då hvad
för en lisa laxen var. — —
Något roligt var att få
hem Axel igen, ty det blir nog
ledsligt då man ej orkar gå
ut, att sitta ensam hela dagen.
I dag mår jag också så bra, så
det är som jag fått slyppa ur
en bur, så lätt känna jag
mig, Gud vare innerligt lof.
Man behöfver att påminnelse
tidt och ofta, för att sätta värde

på hälsan. — Axel är så brun
och lifvad och tycks ha haft så
trefligt på sin resa och Ni äro
också så hjertliga och snälla, så
man kan ej annat, hvad svåger
skor. Ack om alla svågerskor
vore så som ni!!!!!:::::
Roligt var att få Edra conterfej
som var lyckade, isynnerhet Annas
Ack, att vi snart kunde till-
sammans komma! Då Johan
nes kommer, nog skolen I väl
då helsa på oss hvara vänner.
Farväl nu för denna gång!
Helsa Emmabarnet så gruffligt
mycke från Eder så hjertligt
tillgifna Mathilda

Helsa äfven Syster Mina då
hon träffas - samt Ernst och Alma

Den 11 Juli 1862.

Min älskade Anna!

Jag har jusst ej så noga reda på hvar du nu för tiden hafver din varelse men jag förmodar att det är på Apvan – jag hoppas att Mamma är på väg hem då detta bref kommer till ort och ställe således skrifver jag ej till henne – men om Mamma finns på Apvan så sändes tusende helsningar. Wårt helsotillstånd har varit lite sämreaktigt dock ej något farligt – Ottilia vaknade om Thorsdags morgonen ganska häftigt sjuk – så hes att man knappt kunde höra hvad hon talade – och en stark hufvudvärk – vi skickade genast efter Doktorn och hon fick kräkvin och när det gjort verkan fick hon lite bättre i halsen sedan blödde hon näsblod mycket häftigt tvenne gånger och så gick hufvudvärken om – Thorsdag och Fredag låg hon och pinades först så med Kamomille både ut och invärtes i går var hon uppe hela dagen och i dag är hon alldeles frisk – Faster har en stygg tand

Tänke Mamma har flickorna Randin med sig – det vore roligt.

jusst mera än en liten stund – men många visiter ha vi haft t.o.m. af Fru Westergren.

Thilda Bergdahls porträtt ha vi fått – jag ville så skratta strax jag såg det så theatraliskt förefaller det mig hon stödjer armbågen mot en pelare och hufvudet mot handen och står och blickar mot det höga med leende min – när jag det mera sett det tycker jag att det är vackert och att hon ser riktigt söt ut – jag vill ej skicka ditt till dig ty det är monteradt alldeles som C.H. – och kan så illa ej utstå med en resa i post väskan.

Herre Gud så roligt vi skall ha!!!!!.... — — —

Jag undrar ej att du ej hittills skrifvit – men skrif nu snart snälla Anna och tala om allt hur det var i Byggarå bland våra bekanta – af Mamma får jag nog höra det mera resten och som mest intresserar mig om Mostrar och sådana kära vänner – skrif derför du än fåraåsaker så är du snäll det är äfven så roligt att höra. Helsa ~~af~~ allt hvad i din förmåga står till Mormor och Mostrarna och alla bekanta – Helsa äfven till Jenny från oss alla – Esther talar mest om henne – och flera gånger om dag – för alla främmande talar hon om att Nenny ä bätta.

Helsa den snälla Mina Gadd och äfven Lotty –

Lef väl! – din Syster Hilda.

värk och är eljest inte rätt frisk – Oss öfriga må
bra.
Om måndag hade Doctorinnan en liten tillställ-
ning för Fornberg, på pallosaari den minns att der
var alldeles hvitt af gräsmaskens härjningar – då vi
voro i kyrktornet, såg vi det – och ännu hvimlade mar-
ken af gräsmask så man kunde ej ta ett steg utan att
trappa på dem – men vi voro der ändå – Ida satte sig
midt i allt samman och bredde ut en duk och derpå
allehanda traktamenter – jag för min del spatsera-
de oupphörligt på bron mellan pallosaari och prest-
gården ty der fanns ej mask – när vi kommo till stan
souperade vi i lust[illegible], der det var ryslig trångt
men nog var det bra förstås – trenne främmande skan-
neter bevistade tillställningen – Ida Karp – och Erica Hall-
ström ifrån Luleå – Dagen derpå var vi hos Bur-
mans på Kapukka – der det märkvärdigt nog inte
var trefligt – riktigt – åtminstone – Edla är sig full-
komligt lik – mycket snäll – Ida Karp – är en bra
nog vacker flicka – dock ej som Mamsell Laurin –
snäll och treflig förefaller hon också. Thorsdag
var stort kalas hos Fabrisfans – Carlströms äro
anlända – ingen härifrån var der – Faster och
jag kunde och ville ej fara för Ottilia – Otto

måste till Salmis – och Frovok hade så mycket
göra att man inte fick se mer än skymten
af honom – Emellertid var förlusten ingen –
det hällregnade – och kl. 4 morgonen derpå för-
kommo de derifrån hjertligen mätta af nöjet
der var dans och kavaljererna som bjudit sig om
att dansa voro Carlström Z.Z. – lilla Rammerström
och Sakramonsky som Mamsell Burm: säger
Edla hade spelat på pianot som du vet är så
hest – och för att det skulle låta lite dugligare tog hon så att
hon hade blåsor på fingrarna – emellertid hade
det varit lull lull så fint – ~~[illegible]~~ Fru Sundberg
och Fru Classon voro också der.
Evelina Kuckman har fått sig en flicka ———
Fru Stenudd är död! –
Hilda Grape badar i Furusund – Häradshöfding Stenberg [illegible: mäta resa]
ända till Wisby.
I Tryddgården är det bra nog trefligt – d.v.s. trädgården
är ett märkt vacker och alldeles fullvext – bra många
blommor finns också – men eljest har det kommit upp
bara lite gräs. Du skall ej lemna hoflappar alltid
efter dig nu på afvan – som du gjort här hemma
jag har bränt upp så många.
Vi ha alldeles tillräckligt med främmande – det är
nog roligt att de titta på oss – ~~[illegible]~~ [illegible] drojer

Stockholm den 12 Februari
1876

Min Älskade Johannes!

Nu är det en hel vecka sedan jag skref till Dig, hvilket är det längsta dröjsmålet med skrifning sedan du reste. Vi har haft sömmerska hela förra veckan och varit lite flitiga, derföre har det ej blifvit att skrifva. I dag har vi varit på f. m. visit hos Trotzigs och Betuéns och de voro så fasligt artiga och vänliga på båda ställena. Claudia Trotzig ville partout behålla oss hela dagen, men det ville jag ej, utan lofvade att komma igen, snart. Betuén frågade

---

har blåsen så kallt nu en tid, så att ingen värme hålls i rummen, utan vi måste elda så mycket, derför åtgick det så lite ved, men ännu räcker den en månad hoppas jag. Lördagsmorgon gick jag på torget med Anna [illegible] och när jag kom hem voro Tvingvall och hans Fru hos oss jag bjöd dem qvar till middag det är synd om dem, ty de vantrifvas betydligt. Magluna kom äfven hit, så att gamla bekanta träffades.
I går voro vi i slottskapellet allesammans, sedan voro vi ensamma hela dagen. Kl 6 gingo Anna T. och jag i kyrkan och Emma med barnen voro hemma, och roade sig med nöten och musik.

om du ännu fått uppgjordt
med dina Herrar, och jag
sade att jag icke hodde det.
men att jag ej visste huru
det nu war. Han tyckte att
du kommit illa ut, men
sade att du borde forbinda
dig att ej du på orten
idka samma affär som dem
så skulle nog uppgörelsen gå
bättre. o.s.v.
Fru Hummel var hit häromdagen,
och frågade hvarför
jag aldrig kommer till henne
och war mycket vänlig, vi
gå nu dit i afton med
vårt arbete, Emma och jag
dit, har länge varit påtänkt.
I Lördags voro vi bjudna till
Häggström, der voro några
af deras bekanta samt Lina
Bergman och Hilda, ej sett
har jag ej träffat dem på
länge, och aldrig varit dit
Mam Häggström tycker jag så
mycket om, hon är bra snäll.
Ännu har jag ej varit till
Gunnar Bergman, ty jag har
hört af Emilie att han är skral
och gubben Dezcht lär det vara
klent med. Emilie är äfven
fortfarande skral, och ehuru
jag tycker det är synd om
henne, så tycker jag ännu
mer synd om Fredrik, ty han
ser så betryckt ut, och han
är mycket tråtsam att höra
på men det blir väl bättre
med henne med Guds hjelp.
Vi må alla bra, utom en
faslig snufva, som vi alla
beständigt dras med.

G.borg 5 Mars

Älskade Jóhannes!

Jág skref till dig temmeligen långt ock lade det i en postlåda en quart öfver 5, men sen kom jág att tänka på att det skulle varit före 5, nu får du det ej förän i öfvermorgon. Jág gick med Ester till Direktör Malmgren för att se på orglar som kosta 260 kr. som han nyss fått hem men stor skilnad är det på dessa ock de som kosta 360. Nu will jág be dig vara så innerligt snäll ock afgöra om jág skall få taga en så dyr, eller icke Om du anser att vi bör taga

den som kostar 260, så är jag
mycket belåten och tacksam
åfven för att få en sådan
den är lika vacker till det
yttre, men stommen är mycket
underlägsen.
Nu måste jag sända bufut
Vi må godt och val alla
Din egen
Anna

G.borg 10 Mars

Älskade Johannes!

Hvad du skall vara utledsen med den tråkiga tiden, pappa ber mig helsa dig att han är glad att du var med och röstade och ej gjorde som Lindh, hvilken höll sig undan, pappa ber mig säga dig att du icke bör vara ifrån omröstningen på lördag. "Han må nu rösta för eller emot blott han ej är borta från rösting" sade gubben.
Jag tycker Ni skall vara glada när detta är öfver.

Vet du att jag kom att säga till Mamma att consul Lindh hade så mycket smör i St. som

han får så lite för, ack sen har
Mor bedt mig flere gånger att jag
skulle skrifva till dig ack be dig
höra om V. ville sälja en liten
så smör, om 4-5 lisp.) eller mindre
om det kan fås för 10-11 kr.
så tycker Mamma det vore utmärkt
att gå till matmor, det är så
dyrt att köpa här allt. Om du
får tid ack vill vara så snäll
bestyra om detta, vore det utmärkt
bra. Svara mig äfven om orgeln
som jag skref om, ty han har
den ej qvar länge, de gå åt som
de kommo nästan. Förlåt att jag
besvärar dig min goda Johannes.
Just har suttit 5 timmar i ett i prof-
skrifning, algebra, det har gått
bra hos han — han helsar —
skall just på lektion till Dange.
Gunnar har promenerat en bit på isen

han kom i förgår ack gick tillbaka i går. Så ledsamt att
du ingenting får sälja, hur skall du göra? Din
Anna

G:borg 16 April

Min Älskade Johannes!

Ernst kom hem för en stund sedan kry och munter från sin första studentskrifning. Presis kl 1/2 8 började de, och kl 1/2 2 fingo de lof att vara färdiga. Ernst valde att skrifva om Napoleon Bonaparte, Gud gifve att valet var klokt, jag hoppas det, ty han tror sjelf att det gått bra. I morgon hafva de fysik och engelska. Jag längtar att höra från dig, men du har ju så mycket både att tänka på, och att styra med, så att jag undrar ej att du ej hinner skrifva. I morgon, om du ej i dag gör det, måste du ändå låta höra af dig. Ernst helsar så mycket.

Din Anna

G.borg 21 Aprie

Älskade Johannes!

Ja, nu har Ernst gjordt bort sina studentskrifningar, och var nog gladt när han kom hem i dag att det var öfver. Huru det gått kan man ju icke ännu få veta, men så mycket är det att man kan få hoppas, ty i Matematik har han redt sig bra, Svenska samt franska och engelska, och man deremot ej men Svensson hade sagt att han tror för sin del, att det nog går bra. Gud vare tack och lof för sin stora nåd och godhet hitintills att han hulpit oss igenom dessa dagar, och att Ernst fått vara

frisk och lugn till sinnes, ty
om han nu och skulle bli
kuggad i något ämne, så vet
man till nästa gång, att han
redt sig ovanligt bra i det hela. Men
som sagt är, vi hoppas det
bästa, dock få vi icke göra oss
säkra, kan ibland det.

Ernst skulle skrifva sjelf
till pappa, sade han, men
han gick ut på e. m. d. för
att söka upp kamraterne, och
litar nu nu på att mamma
skrifver, eftersom han ännu
ej kommit hem. Jag är så
gladd att det är som det är
ty vi kunde ju redan nu
varit vissa om hans nederlag
ifall han kuggat sig i mate
matik, men som sagt är
både fysik, algebra och

geometri har gått bra, enligt
hvad han sjelf säger, och vet,
och enligt hvad Svensson sagt,
ty han har, för hvar skrifning,
i dessa ämnen, genast gått till
Svensson och omtalat hur han
skrifvit, och Svensson har gillat
det, dessutom hade Baije sagt
till Ernst i går, "du kuggar
dig icke igenom du, ser jag"
Ja, låtom oss hoppas, men
icke vara vissa. Jag får all
del ej till någon att han
gått igenom, ty det vet
man ju icke i alla fall.
Skrif i morgon och säg när
du kommer hit, ty det vore
nog det bästa att du kom,
och icke att jag reser till dig
Nu farväl! din egen
Ammama

Tisdagsafton

Käraste Anna!

Jag undrar och undrar huru du har det – jag känner mig så viss att Herren troit skall hugsvala dig och låta dig få känna dig sitt djupt sluten till Guds hjerta hvilket jag förvisso tror att du är – Saknaden den torde nog låta känna sig – men bara du slipper ifrån det der tillståndet att icke få någon tröst af Guds ord – Vi veta ju icke hvar för – men man ser att än den ena än den andra menniskan skall tiotals lida bedröfvelse – Sinatt kom det så för mig huru ljuf ligt återseendet mellan dig och din lilla Ingeborg skall blifva

Ernsts tentamen torde nog ha utfallit annorlunda om Herr Obom fått ta minna honom innan rådet i uppsala – men ingen tid är ju förloren – och jag tycker ni ska vara så glada ha honom der han nu är – så godt till

Herren skall hålla sitt löfte.

Ju värre det regnar – ju mera lång tar jag att sätta mig i kärran och resa till dig – och hade jag hälften så bra ställt för Oscar den stora hussen som du hade för din lilla pia – så reste jag genast – men visste jag att du behöfde mig – så fick han ta till nappen det kan inte hjelpas – så att låt mig höra af dig med Zanthos-blott ett par rader – derom beder dig innerligen

din Hilda

Thorsdag morgon – just nyss fick jag ditt bref som mycket gladde mig – och jag tror säkert Herren skall styrka dig att du kan vara Johannes till en hjelp som du nu tyckes mest hänvisad till – O! om höst vädret ville dröja litet – jag tänker så på dig du det är så här dystert

om grannarne –

och huru du skall få se då att
hon var dig gifven till välsignel
se och att Herran tänkt henne bara
till en flygtig gäst på jorden —
Din kärleksfulla omtanke bäddade
nog mjukt åt henne här — och för
din skull vårdade nog både Nanna
syster Marie och Fru Lindgren henne
på allra bästa vis och sin Mammas
hjertliga kärlek tycker jag hon skulle
känna om sväfva sig — jag tror alls
inte att icke Herren Gud på ett eller
annatt sätt bönhörde dina längtan
de suckar på detta Piteå/ som du
säger — Ack gråt ej Moder — för
verldens vilja, var barnet ej — men
för himlen födt —
Det kanske bara tröttar dig mitt
myckna ordande — men då jag

känner huru jag längtar att kunna
få ett trösteus af till din pröfvade
själ — så vet jag huru mycket kärare
re du är för Herren och Han skall
icke öfvergifva dig för sin trofast
hets skull — Jag vet ej om det är
rätt att jag påminner dig om en sak
som ofta kommer för mig — men jag tror
nog minsann ändå att du icke vill göra
dig ant för stor förtjenst deraf — ant
nog då jag ihågkommer huru snälla
ni är mot de fattiga mot barnhem
met m: fl: — så kommer Herrans
löfte för mig — Säll är den som vårdar
sig om den fattige — på honom skall
tänkt varda uti nöden — men det
står icke han skall icke komma uti
nöden, hvarför? ack det veta vi ej —
men nu är du i nöd Anna — att

Min Mycket Älskade Anna

Ack min innerligt älskade vän hvad jag är ledsen då jag tänker på huru litet eller rättare allsintet vi (du och jag nemlt) tala om det vår själs eviga välfärd tillhörer. Då jag gick till dig tycktes jag hafva så mycket att säga och anförtro dig och fastän vi nu så länge fick vara ensamma blef det ju ingenting af. Jag tycker det är så svårt att jag skall hafva så svårt att meddela mig åt dig, om jag ej så gruffligt mycket höll af dig skulle jag ingenting säga men då jag det gör tycker jag mig ej böra vara så sluten Du var mycket begynnerlig i dag icke alls sur eller ovänlig, men det var något förbehållsamt i ditt hela väsende, som jag icke märkt förut.

Jag börjar frukta för att du icke mera håller af mig. Äfven tycker jag du ej nu så mycket som förr älskar Emma, åtminstone är den ~~entusi~~ entousiasme med hvilken du förr talte om henne, nu betydligt förminskad. Dock tror jag att det i detta fall är endast inbillning. Jag såg att du blef ledsen då jag i går låtsades tycka att du var så fin men mitt arga hjerta ville ej ödmjuka sig att bedja dig om förlåtelse derför. förlåter du mig nu bästa Anna för att jag så ofta så ofta gör dig ledsen

Jag gläder mig mycket åt att om söndag (som jag sade) få gå till Skrift. Det är så länge sedan jag sist var.
Gud hjelpe mig att mitt ätande och drickande icke vore mig till skada. Ack att vi skola vara så tröga att nyttja Ordet, Bönen och Sakramenterna. Om vi oftare ginge till den Heliga Nattvarden så tror jag helt säkert att vi blifva mera lifvade, äfven skulle vår svaga svaga tro deraf få mera styrka. Herre hjelp mina svaga.
Det du sade om att Fru Norlund var så underlig i afton gjorde mig ledsen, men nog måste vi ändå älska henne och andra nådesyskon fastän de hafva sina fel och äro ganska ensidiga. Vi vilja ju att dem skola hafva öfverseende med de felen upptäcka hos oss sjelfva, då böra vi ju sjelfva äfven öfverse med deras. Jag vill ej påstå att det är elakt på Fru N. men nog tror jag ändå att du ej så håller af henne som förut.
God morgon min lilla vän. Jag måste tvert afbryta i går afton emedan Mamma ej vill blifva störd sedan hon lagt sig. Morgonen tyckes vara skön! Fåglarne sjunga Guds lof, göra äfven vi det, nej ack nej så trög är jag att lofva och prisa Guds härlighet, godhet, nåd och barmhertighet

kött och blod — Tro säkert Jesus är dig
god — din otro är som hindrar nå-
Nåd kan du säkert få —
Ack drif misströstan bort — och
fatta tillförsigt — Den glädjen blifver
kort — som grundar sig på pligt —
nej som den största syndare — dig
köpt och återvunnen se — det är
den ordning Jesus vill — att man skall
höra till.
Nanna tyckte nog att jag borde resa
till dig — och jag vill visst icke i ett
sådant har fån gån det omöjligt —
men kanske du nu kan snippa hit
jag fruktar det ej kan bli så stilla
och fridfullt jag ville gån det för
dig men dock ett litet ombyte —
och bäst af allt du får då träffa
Nanna som varit med hela tiden
Ingeborg

lilla Ingeborg förstod att sak
na dig — vi ha just sagt med
Nanna att alldeles visst är då
det att bittrare hade Ernst
saknatt dig om du ej rest med —
än hvad lilla barnet kunde
göra. om hon alls förstod att
Mamma var borta — och i evig
hetens Ljus som du säger Anna
der först skall vår lilla Gålen
känna huru kär hon var för
sin Mamma —
Dindi sade just att Ernst
nog grufvade sig för sin resa men
alltid bad att de ingenting skulle
säga till Mamma — och när hon
hörde att Ernst var sjuk så
sade hon — ja han har länge
haft så ondt i magen men

sagt att vi få int låta nå åt
Master – så han försökte minsann
beherrska sig – och låt ej sorgen
förvilla dig så att du icke tror
du var nog behöflig för nonom
ocksa –

Ja Anna – jag vet nog hvad
det är att skiljas från ensmå
barn – och hvad mera är – jag
vet ock hvad det vill säga
att ha försummelser på sitt
sinne! – och tro mig det gifves
minsann sådana som äro lika
stora som att i ett så kritiskt
fall resa bort. Allt mitt tal
tjenar nog till intet – det är
en smärta som återkommer
efter en liten stund igen –

För ro skull upptecknar jag
några gamla välkända ver-
ser – tusen gånger upprepade
inom mig under sorgens tider –

Först och främst Matildas
sång – Af djupsens nöd – O! Gud
till dig – jag ropa må och klaga.
&c –

Gör du med mig – som godt
synes dig – hjelp sjelf att korset
draga – men Herre blid – till evig
tid mig ej ifrån dig jaga –

Du nederslagna själ – som längtar
efter tröst – märk doch de orden
väl – att du är återlöst – allenast
du det fatta vill – och sätta hjer
tats lit dertill – ja som ett barn på
Jesum tro – så skall du finna ro –

Märk allt som förr dig – försonin
gen förbi – det är en vanartig – förmäts
bedrägeri – Gack ej till nåds med

[Anna] kunner det så svårt att
[d]u skulle träffa komma
till Kalit och erbjuda sig att
vara hos Ingeborg – så att allt
förenade sig om att underlätta
ditt beslut att resa – Ack hon
var nog ett medel i Guds hand
min stackars älskade hårdt pröf
vade Anna! – Gud hvad du skall
ha längtatt hem! — och den
der längtan den kommer så
öfver en ibland fast man har
så många lika kära ikring
sig och bara borde tacka Gud
för de som sluppo gå igenom
verlden – och en känsla af
att jag oupphörligen sökt
något – var det i början – något
som jag ville ifrån borst och

och följa följa följa — —
Det är då fast man har många som sagt — men nu är du Skilf från båda dina i mörka stormiga hösten — så att stackars min Anna.
Det är godt att du måste behenska dig för Johannes och att du är så behöflig för honom — och det är du då visst — både Krook och Nanna tyckte att han var så nedslagen.

Ja jag hoppas att snart få höra något igen — och alldeles viss är jag att Gud skall uppenbara sig för dig genom sitt ord om det ock ej nu strax kan lindra —

Jag må ej kunna sluta prata med dig —
Gud välsigne dig —

Hilda

Göteborg den 28 April.

Goda Hilda!

Tack för ditt sista bref.
Jag har hört att du har en liten Gosse hvilket var roligt att höra, och helst om han är snäll. Jag undrar så mycket hvad han skall få heta. Åströms lilla Gosse heter (Fritz) Thure Axel Evald hvilket jag tycker är mycket vackra namn. Huru mår Svåger Albert, och Tafte. Och huru mår du sjelf, det vore roligt att veta just i dag. Mamma väntade bref, men fick ej något. om Onsdag väntar hon säkert, annars måste hon telegrafera.

Hälsa Tafte och tacka för bref som jag nu nyss fått, och skall snart besvara. Jag går alla dagar och drar min lilla docka i en liten vagn i alléen —

Hilda Vreook

det vore roligt om äfven jag fick
bref ifrån dig snart—

I dag har jag varit ensam hemma
med Maria, medan de andra ha va-
rit i kyrkan, jag har lite ondt i mi-
na ögon, Emma har inte als ondt
i sina ögon i vår— Jag har varit
ute och gått en stund i alleen, der
det håller på att vara grönt gräs
men inget löf på träden ännu
ty det blåser så kallt— 1ste Maj
är Trädgårdsföreningen öpnad och i
ordning— men vi har varit dit flere
gånger Ottilia Emma och jag medan
de hållit på att laga dit, Hilda
kan ej tro hvad det är utmärkt
vackra blommor i Orangerierna

Svanorna och andra foglar är lån-
sedan ute och simma, men de andra
djuren t. ex ekorrarna de äro ännu
inte i sina stora burar ute—

Jag har nog ledsamt efter Hilda,
Kroak, Faster, och Hilda Lindbäck
men då jag har Min goda Pappa
Mamma och Syskon så är jag glad
men hälsa nu så innerligt till
alla dessa goda vänner och från
du, och passa den lilla namnlösa
från din lillaste syster

Ester

Hälsa från mig och Maria
till Isabella—

Ja min Älskade Anna!

Det kännes obeskrifligt wemodigt och svårt att resa längre och längre ifrån dig, men hvad will man göra. jag wågar icke lemna affärerne åt sitt öde, utan finner mig nödsakad att söka sköta dem så länge jag har dem på min rygg. Jag är nog lite tacksam om det war rätt att jag tog Ernst med mig men sedan jag fick Doctorns

telegram tog wi beslutet. Nog hade Ernst helldre rest hem, men såväl han som jag fann det nyttigare att han skulle komma med mig, då nemnligen du efter som Hagner sade att Du war fullt återställd. Ja, kära min Älskade Anna, war nu riktigt försiktig om dig, och sök få wara i stillhet och följ doctorns föreskrifter i allo —

Nog skola vi
försöka att göra
vistelsen så kort
som möjligt, så att
vi få hemkomma
så fort som möjligt.
Måtte jag så fort
som möjligt nu få
se och träffa Dig,
ty det kännes så
obegripligt svårt
att wara från
hvarandra — måtte jag
ock slippa den
tråkiga och gråliga
sjukdagar —
Ja nu hinner jag
icke mera. Hjerte—
warmaste helsningar.
Gifve Gud att wi
åter få se och
träffa hvarandra! Ömst
skall Du icke wara
orolig för, ty nog
skall jag se om hamm.
Axel & Klara helsa —
Ursäkta nu detta som
blef så fort.

Nu farväl min
hjerte wän. Gud ware
med Dig önskar

Din egen
Johannes.

Malmö den 10/4 87.

London den 15/3 87.

Min innerligt älskade Gumma!

Jag har idag warit ute i mina besyr, ehuru det snöslaskat, samt dertill warit nästan mörkt. I går war jag i Dockarna samt åkte under Temsen fram o åter. Ernst tog jag dock ike med, emedan jag ansåg det riskabelt.

Äntligen har jag idag gjort en större affär, men tyvärr äro priserne ganska klena. Som vanligt är det första man säljer bäst, då ock

i år. Jag har nu inalles sålt ungefärligen hälften och får jag nu sälja 1000 standards, till så reser jag till Stockholm och kanske hem. Beroende dock om jag blir återvald, hvilket jag helst önskade slippa. Ernst är idag en smula krasslig har ondt i sin mage, men nu sofver han och när åter wacknar hoppas jag han är frisk.

Den kära Ernsten har som wi alla andra mycket att strida emot, men den kärleksrike Guden synes

Få nu se om jag skall måste stanna i Stockholm för riksdagen, eller om jag får fara hem — Nu farväl för denna gång [illegible] din egen gubbe Johannes

dock icke släppa
honom förr än han
fått honom helt. Han
är ibland mycket
orolig och vi läsa
och be tillsammans,
hvilket vanligen slutar
så att det blir glädje
och frid, efter oro och
strid. Någon kraftig
och driftig man synes
det mig han icke blir
men om han får blifva
ordentligt och allvarlig
så är det ju många
lyckligare — Han skulle
nu behöft stanna här
ett halft år, och i Frank-
rike ett ytterligare halft,

med språket går det nog, han kommer bra
Ernst, blott han hade ihärdighet att arbeta på
samma

men som han nu är tu-
sinnes vill och vågar jag
icke, och detta hoppas
jag du gillar — Ibland
blir han så orolig då att
han icke vet hvart han
skall taga vägen, men
såsnart vi få språka
en stund blir det van-
ligen bättre —
Nu hafva vi qvällen. Klockan
är 9 och nu skola vi gå
till hvila. Det fortfar att
snöslaska, samt är dimmigt
och otrefligt. Jag har åter
varit till Sittle sedan jag
skref föregående raderna
för en kaffekalas som
jag har å bane. Vi hafva
nu Tisdag, och till nästa
måndag tänka vi nog gå

Lära vi språk så uppehålla efter hälst. Sedan resa
vi till Paris, och der få vi det nog trefligt

Tack för helsningarne, Johannes! mottag mina i utbyte och helsa Anna och barnen åfven hjertligt från

Jenny

Göteborg den 8de Dec 1878

Kära Goda Johannes

För brefvet, samt innehållne 300 kr. få vi tacka så mycket. Det är obegripligt roligt att få ett så glädjande bref på alla vis. Ja Gud vare tack för att Anna lyckligt kommit öfver den fruktade händelsen, men hon stundom gå och oroa sig onödigtvis, som det nu efteråt tyckes, men så är det ju kanske godt för något också, och glädjen och lofvet så mycket större. Måtte ni nu få behålla er lilla flicka det vore ju bra roligt och hon lär ju vara lugn och präktig.
Nu tror jag väl att våra bref och några småsaker kommit eder tillhanda, jag hade just nyss skrifvit till Anna när jag fick telegrammet, (för hvilket jag mycket tackar) men sedan ha vi också skrifvit flere

gånger

Far hälsar så hjertligt till eder, han är ny-
ligt kry och frisk, har haft mycket att
göra hela hösten hvilket nog kan förefal-
la underligt efter det så mycket talas om
stillaståndet i alla slags affärer, men så är
det dock. Dertill kommer att han haft ett
konkursbo att utreda, en Kammarskrifvare
Wahlbom och hans Fru, som båda dött
innom ett år, och der är hvarken barn, hel-
ler andra nära som kunnat heller velat
hafva detta besvär, men det är nu snart öfver,
Auktionen är i morgon. Annars hör man inte
talas om annat än Auktioner, så det är nog
svårt för mycket folk, få se hvad det skall
bli till slut, hvad arbetarne taga sig till.

Hälsningar från Jenny och de öfriga hemma-
varande. Hjertligt glad Jul önskas eder af

Mor.

Fred. Taube

Min Älskade Ernst!

Det är mig en latvärk at skrifva nu är det visst snart två veckor sen du skref hem, väntar jag så i din brygg[?] när du kommer hem skall du väl få dig mer. Just som jag nedskref dessa rader kom ett bref från Herr Grundén och i detta ett från dig, tack skall du ha!
Jag skall sända dig Augusts tals[?] till Amerikan[?] till Henrika Hammarskjöld[?]; men till Carin vet jag ej hvad jag skall sända, om hon ej sjelf har en pels, så lånar jag väl af någon hon en sådan.
Unbom[?] reser om Torsdagen nästa vecka, tidigt på morgonen med båda hästarna efter dig som sagt var.
30 kr. sände Pappa till Carin ifall hon har slut och 14 kr. är till Edlingarna för min klädning.
Pappa helsar dig så mycket. Har du ännu fått äpenskinna[?]?
Helsa Edin och flickorna. Igår var Pastor Sandström här, och höll en gripande bibelförklaring i vår bönsal. Gud vare med dig!

Din Mamma

Om pengarna räcker så bör Carin betala Svarts räkning i samma[?] stad[?] så får det vara tills Ni kommer hem.

Malmö den 13/12 1884

Älskade, vördade Pappa!

Som allra hastigast blott några rader.

Steget är nu taget, och jag blir alltså Malmö-bo från och med nästa år. Några formaliteter återstå, hvadan mitt antagande till kamrerare ej blir officiellt förrän slutet af nästa vecka, då jag åter reser hit från Helsingborg till styrelsesammanträde, som då hålles. Om en timme (dvs. kl. 5.40 em) kilar jag af till Hborg, och kommer jag att der genast börja arbeta på Adolfs kontor.

Verkställande direktören för den nya banan är Beyer,

en i Malmö lika framstående
man som J. J. Ekman eller Dickson
i Göteborg. Han har visat mig
mycken vänlighet och kommer att
bli min chef. För öfrigt hela
styrelsen nästan uteslutande
magnater, storgubbar, såsom
Dr Herslow, Malmö-boernas
"Hedlund", Konsul Hedman,
hvilken sistnämnde jag åter
får mycket göra med o.s.v. Alla
vänliga och "saare hyggelige
mensker."

Herr Beyer uppdrager
åt mig att ordna kontoret (3 präktiga rum) efter min smak och
gifva honom förteckning på
hvad som skall köpas i möbler etc.

Lönen blir 3,500 och be-

talas pr månad i förskott från
1. Januari.

Hos Kamrer Rimmans har
jag just spisat middag och mottagits varmt.

Malmö eljest en ful,
tråkig håla.

Skrifver vidare från Helsingborg imorgon, och medsänder min ansökan till 6 månaders tjenstledighet.

Helsa min gett, mor
och syskon, Ernst (som tackas
för bref), Dicky, Sigrid och
alla vänner.

Var Gud med oss!

Pappas
Axel

P.S. Har ej träffat Adolf.
Fortsatte resan hit från H.borg nästan direkte, med "Orion", och kom hit kl. 7 f.m.

Ingeniör Berg ännu i Stockholm, der han legat sjuk 2 månader

Hudiksvall den 25 Augusti 1861.

Älskade Syster Anna!

Nu först i dag har jag framkommit hit till Hudiksvall efter att hafva haft en ganska trefligresa. I Luleå träffade jag några bekanta å fördref tiden så godt jag kunde i deras sällskap. — I Ratan var jag till Hedlunds som mådde mycket bra, samt på Le-skär, Bäk-skär, och holmar ö hade der ganska trefligt. — I Umeå träffade jag Moster Sandin, jemte ungefär tjugo andra bekanta som sedermera gjorde mig sällskap. —

Men nu här i Hvall har jag alldeles gränslöst ledsamt dels emedan alla mina kamrater äro borta på en lust-tur — dels ö förnämligast emedan jag erindrar mig huru många hundrade gånger trefligare det är hemma än här. — Jag finner tiden så odrägligt lång i dag ö tänker endast på hemmet. Det enda nöjsamma jag kan finna är att skrifva bref till de hemmavarande emedan jag då alltid föreställer mig att jag är hemma ö samtalar med er — ö att betrakta Ordet, som skänker så rik tröst — dock har jag ej någon särdeles uppbyggelse i dag, emedan jag ej kan vända tankarne hemifrån. — Ack om jag ändå hade fått vara hemma ännu, hvad det skulle hafva varit trefligt. Skrif ofta till mig, det är så trefligt att erhålla bref hemifrån. — Detta bref har jag skrifvit så slarfvigt att du troligen ej kan läsa det, men om jag skall gifva hvar ö en några rader så måste du ej undra på att det blifver så. —

Helsa alla alla bekanta ö vänner ifrån din ömt tillgifne bror,

Avolin

Helsa Hilda oändligt mycket!

A.

Tirsdagsmorgon.

Dyra älskade Johannes!

Hjertlig tack för din långa bref, när jag fick dit stod jag just i begrepp att skrifva till dig, och var äfven i beredskap på att gräla på dig något, för dit du kunde vara så obeskedlig och icke skrifva till mig en enda rad.

Icke var dit farligt att jag icke fick klädningen ty jag har fått här, ehuru ej så vacker som jag skulle velat hafft den, men den är fullkomligt pasabel och jag är nöjd. Nog tyckte jag att dit var underligt af Den som du hade anmodat att köpa den i Stockholm att icke göra dit för dit dyra postportot ty dit hade väl på sin höjd blifvit 24 sk. emedan några alnar silkestyg aldrig kan väga mer än 3 a 4 lod. och de borde dessutom ha förstått att man icke skulle beställt om här

Herr Joh. Sahlström

Nedre Sahi

funnits sådan som man velat ha. Det var nu en riktig händelse som gjorde att jag fick.

Västen skall jag försöka bestyra om på bästa sätt — jag tänker fint svart kläde är vackrast — när du skrifver så säg mig om du vill ha hvit halsduk Stöflarna skall jag höra efter denna dag. Jag skall försöka vara en pålitlig commissionär.

Fru Niskander var hit i går och gratulerade mig, hvilket jag tyckte var rätt roligt. Här har annars varit främmande hvarenda dag sedan det lyste för oss. Jag får uppriktigt säga att jag hållit på att vara litet leds.

Eriam Ullström är sjuk igen, dock icke farligt tror jag. Hon lärer vara mycket rädd att icke bli frisk till vårt bröllop, det skulle äfven jag tycka vore bra ledsamt.

Kära Johannes, hvad det nu lär låta krigiskt igen, hvad det skall bli rysligt men Gud ske lof! att de förtryckta folken få hjelp. Jag undrar om du skall behöfva ut i kriget någe, hvem vet, om så blir gör jag mig till marketenterska, du får vara så snäll och lära mig skjuta, när jag kommer till Calix. Jag tänker att om man kan vara alldeles viss att i lifvet och i d höra Herren till så skall det icke svårt att offra sitt lif för näg ädelt som fäderneslandets räddning.

Tycker du att jag är sinnesförnuftig?

Nog tycker far och mor att Herr och Fru Niskander böra bjudas, äfven så de öfriga som du upptecknadt.

Kommer du icke hit förr än nästa Fredag, nog vore det roligt om du kom någon dag förut dock ske icke min vilje utan Din.

Nu ser jag att den som skall ta bufvet kommer. Allstå Farväl min goda kära Johannes. Hör din löfven att skrifva en gång till, till din egen Anna.

Mamma och Fader hälsar dig hjertligt.

Göteborg d. 27. Jan 81

Kära Älskade Anna!

Du har fått mitt sista bref förstår jag, och tycker kanske att det var besynnerligt, hvilket jag också sjelf tror, jag var knappt frisk, eller ej riktigt, och var ej lugn till sinnes, hvadan jag hade så många bedröfliga föreställningar om er derborta, och huru omöjligt det var att kunna komma dit om det gällde att— nå nu har jag vid lugnare besinning insett huru orimligt det var att låta mörkaste tankar taga öfverhanden, och huru hjelplös man i alla fall, och hvar man än befinner sig, är, om man ej kan lämna sig sjelf och alla sina omsorger åt Herren, Lilla jag har verkligen behöft så lugn sedan, och frisk är jag nu också, ofta är Emma i mina tankar stundligen, och jag undrar huru det månde vara just då och just nu o. s. v. men så ser jag upp till Berget hvarifrån hjelpen kommer och lämnar den onyttiga omsorgen—

uppslagen att jag såsom för till kunna, lyckligtvis (efter jag skulle bli sjuk) så passade jag på under lofvet— så att då var hon hos mig, och sedan har hon tittat upp litet oftare, än vanligt—

Far är något bättre i sina ben, men det har varit rätt klent, han får ej gå långt förr det blir ondt igen, kanske våren kryar upp igen nu nog är det förbi med ungdomligheten som du talade om— ålderns dag är inne det känner man nogsamt—

Jag gläder mig åt att få hem Ester, troligen i Juni om man lefver, hon skulle egentligen vara der till i början af Augusti, ty då slutar skolan, men hon behöfver väl vara ledig ett par månader innan hon åter skall börja, få höra hvad hon tycker, men hon tycks att glädjas åt hemresan hon också— Jag har skrifvit mycket illa— men ursägta det— kära Anna— Pappa och jag gratulera Johannes så mycket till Konsulsbefattningen och hälsa för öfrigt hjertligt till er och Johannes Tänker icke förglömm— Din Moder

Fredr Taube

Snart sände jag ett litet paket till Emma—
jag skrifver ej till henne nu, men helsa
henne så mycket, det är knappt ej värdt att
tala om min oro, som ibland hemsöker mig
och som troligen är alldeles onödig, och
bara till att spänna henne; men afståndet
ja det har jo varit på samma vis, gång efter
annan då något är på färde, hos någon
och så glömmer man det, då det gått
väl, Ja O Herre hjelp och Låt väl gå denna gån-
gen ochså— Ack Anna hvad jag är glad ändå
att du är Emma så nära, jag vet att du nu
vill taga en moderlig vård om henne, alde-
les utmärkt godt är det ochså för mig att
hon har en så snäll Svärmor, som tager sig
af henne så der mycket, men nu kan jo
inte Svärmodren vara ifrån sitt hem, så
mycket, och jag hoppas att du inte far till
Luleå förrn detta är öfver, och så att
Emma ej får vara oförsigtig efteråt, utan

stilla och ligga till kropp och själ, är det
allrabästa sättet, att ej störa tillfrisknandet—
Ja kära Anna jag vet ju förut att du detta gör
och tackar dig på förhand, Nu har du väl
längtan efter Ernst som farit bort igen, men
det är då det bästa det kan vara, att du kan
när du vill få resa till honom, hvilket nog
är godt för honom ochså naturligtvis, tänk hvar
många Gossar som få lämnas på egen hand hela
terminer och mera, det är ej alla som bli så
omhuldade fast de ochså ha hem, men då der
är så fullt upp att göra ändå för många, så
försummas nog alltid något, ja O!—
Ja nu inga Ack och O! mera— men nog är
det troligt att jag försummar något nu
ochså, jag är så gräsligt villrådig om jag
skall taga hem Ottilia, sjelf är hon belåten
och tycks ha det bra, men ändå, om hon
tager skada der, hvems är skulden— hemma
skulle hon nog ha haft gräsligt ledsamt i
vinter, vi äro för det mesta alldeles för oss
sjelfva och trefvas bäst så— Jenny är så

Haparanda den 7de Nov.

Min kära Anna! Något länge har du låtit
vänta på dig med bref, hade ej Pastor B. skrif-
vit och omtalat att du var i Bygdeå så hade
jag ej begripit huru det stod till med dig, men
om du ens fått kläderna, nu hör jag doch att allt
är så till rätta väl att du fått dem och att du
är frisk. Nog är det mycket svårt att höra att du
otrifs, men hvad kan jag göra deråt, annat än be
dig försöka att tänka på huru många, det är
som äro tvungna att vara altid borta, och du
vet dig ju få komma hem på några månader
till dess kan du ju sysselsätta dig med arbete
och läsning, fast nog vet jag att tiden blir lång
då man otrifs, hvarför var du ej i Bygdeå
när tid efter dig, trifdes bättre der, Be Gud att
du kan öfverlämna dig i hans hand så är det
tryggast; ack kära barn om du visste huru väl
det är att kasta sina sorger på Herran så!
Hvad tycker du, om lilla Fredrica som gått bort
i ungdomsåren, Tyst och stilla som vanligt var
hon äfven i döden, Måtte hon hafva Fred hos Gud
nu, fast ingen vet om hennes inre något, så
skola vi doch hoppas att hennes barnasjäl är
upptagen till Gud — Ty det är endast han som vet
hennes inre strider —

Fru Vallin väntar grufligt på bref från dig
då du skrifver nästa gång så måste du
skrifva till henne,

Hälsa Mormor och alla Mostrar så
vänligt Kanske jag hinner några
rader till Moster Christina —

Hvad tycker du om din kappa? då
du far ut så linda dubbelschalen om
dig så att du ej förkyler dig —

Doctor Solvan har gett ett recept
åt dig som han påstår att du behöfver
samt sagt att du skall taga mycken
rörelse i fria luften, receptet får
du nästa gång ty Hilda har glömt det
och du skall taga noga vara på det —

Och nu må Gud vara med oss — vi skall
mest skrifva, gör du detsamma — din
hulda Mamma

[illegible]

Hon begrafdes om Thorsdags f. v. i [illegible] voro der och Hilda var värdinna Magasse? Si vård edjest nästan ungdom alla Fredricas bekanta och alla följde till grafven emedan vädret var så vackert — alla tänka blott flygtigt derpå, utan bara på bröllopp, som är jemt, nästan all ungdom från Hi är nu i öfvertänce på bröllopp, och Hilda med som blef bjuden af G. Utterström, (att gå ha) hvilket föll på läppen mycket tror jag — emellertid får den nog frejsa att fara på kära denna kåld — Ack hvad det är ängsligt med Gunnar som ännu ej är frisk, och han nu måst stå ut nya plågor för van Ameringen, jag är så ängslig öfver honom så jag kan det icke omtala jag tror det är deraf jag varit så skral en tid, Gud hjelpe oss och honom — han har väl inga svåra plågor men det är farligt ändå ty det är benröta —

Jag får nu ej tid att skrifva så långt men nästa gång får du väl mera — håller du ej på att läsa för Söderlind, du behöfver väl

hjelpa Moster Christina ibland nu då hon ej har Olivia mera, har du ej varit hos Sandströms och spelt något — Ack om Gunnar blefve frisk och jag kunde komma mig till Afvan i vår det vore ljufligt, men kanske jag får resa med honom till Stockholm snarare, Gud bevare mig för det ödet — fast du jag genast mig mera än du, så der är det här i verlden det är alltid något, som vi skall nödgas till Gud med annars torde man alldeles glömma honom — Emma skrifver och helsar öfversåå Soffia som nu är hennes skötesska sedan, Maria och alla gamla pigor flyttat, jag tycker vi ha fått mycket bra Flickor,

I går var jag till Fru Lundell som håller på att rasta med Hildas bröllopp som blir om Thorsdag, Soffi Majhanna är nu bra nog fast mycket olik sig, det har varit fråga om benröta i hennes näsa, men jag tror ej det blir så farligt, ännu har hon aldrig svarit ut — Hilda skall vara tärna på Kl[illegible]

Anna Taube

Haparanda den 19de Oct. 1862.

Min käraste Anna!

Tack för ditt korta bref, glädjande att du fin-
ner dig väl både i Andeligt och lekamligt måtto
Gud vare lof och tack för det, äfven vi hafva
orsak att tacka honom för hälsa och mycken godhet
och att vi sätta vårt hopp alla till honom
i lifvets medgångsdagar så vore den onda
dagen eller pröfningen och slutligen döden
ej så grufvelig - Jag har sett för ögonen
en sådan syn att jag ej kan annat
än önska detta mer än vanligt - som
ty vara ej är så mycket - Westerlunds
hustru är mycket bedröflig och sjuk, och det
värsta att hon tycks mest bara tänka på sin
sjukdom, och gräma sig öfver alla sina lidan-
den, men ej kunna tänka på sin själ-
hon är ej olik Lindgrenskan som dog -
Gud gifve henne ett förändrat hjerta innan
hon dör men många svårigheter är det

ifrån på sjuksängen—

Hilda väntar nog bref från dig, hon har
varit till Liljebloms och bedt dem skrifva
till Uleåborg så att det skall väl få
åtminstone svar med första och då skall
det ena eller andra fördras— hvem vet
om detta bref har kommit fram, det var
väl ej pengar deri—

Laura Sidorlind är nu hos oss och vi ha
varit på visit till Prostgården, i vinter
han flytta dit. Nu ha de gått till Seg-
brandts på en stund, blott Captenen o en af
döttrarna bo där ännu—

Att Nordlunds flyttat har du väl hört
rummen stå nu tomma, men Skolcolle-
lesar dem efter hand— Det är fråga om att
en Magister Nilsson skall komma att bo
här i vinter, Hans Far som är Professor
har skickat honom hit för någon orsak
som ej är bra— jag är så leds att höra

omtalas denna hårda ödaga, att jag ej
säger mera härom, han är ett talämne
för Haparanda borna för närvarande och
somliga för och somliga mot, han följde
Pappa då han kom från Stockholm—

Du skall ej fara och höra med ottyr i
gå hattan kom ihåg Sofi M: och ej
gå på skog så som en pojke—
detta skulle jag komma ihåg att [illegible]
och nu Farväl— många hälsningar
från Hilda Laura o alla öfriga
Otto går här och saknar dig säger han
men skulle inte ids skrifva—
hälsa så hjertligt Herrskapet ifrån
oss— din hulda Moder

Fredrique Taube

Har du något bref från Adolf skrif till
honom, jag undrar nog huru det egentli
gen är med honom—

kära anna! åter några ord i dag. klockan 8 tea
i går afton kom Gubben o Gunnar hem. de voro
ganska trötta efter resan. Föret var besvärligt.
i Dag har vi warit o gratulerat Fru Wahlo.
hon bad mig helsa Dig mycket mycket —
Margret o Flickorna Burman samt Ida
voro äfven där. alla helsa Dig.
Ester frågar ibland efter anna. men då
säger hon alltid strax. ja dett är sant hon
är i Kalix. Hjalmar tycks vara den af de
små som mest saknar Dig. mycket går han
o Pustar. o säger Wå hå hwad dett är
Ledsamt Efter anna. ingen Musik får man
nu höra. o ut du Piano har blivit så ostämt
så alldeles ohjelpligt. sen Du for,
om Söndan skref jag till Hilda o Axel
o Albertina. glöm ej när Du skrifver till
Flickorna Hedlund att be dem tacka
Wigren för Presenten. helsa hjertligt
Sällström från Din Faster Jeanette

Haparanda den 19 April

Älskade Anna!

Här sitter jag i min Ensamhet ty änu
är Pappa o Mamma borta, jag hinner då så
väl att Tänka o grubbla på ett o hwarje både Forn-
tid o framtid. men hwad som nu Mest
sysselsätter mina tankar är skillsmässan från
Dig min kära anna. att jag har mycket Ledsamt
efter Dig dett behöfver jag ej Säga. vi talte ju
ofta där om. o att jag af hjertat hålla af Dig
dett vet gud. Fast jag måhända ej alltid visade
mig så. ty mitt ofta hestiga humör har måhända
mangen gång gjort Dig Ledsen. o jag Förebrår
mig nu mycket att jag vid vårt afsked
aldrig talade där om. men Mitt hjerta hwar

att för upprört att kunna där än. men
På vägen hem blev dett mig mycket svårt,
jag var till Liten glädje För Fru Walin o Kroki
Då jag tänker på att vi Åsska ännu äro för
alltid skilda från hvarandra här på jorden
då blev dett mig mycket svårt. men när jag
åter å andra sidan Tänker på att Du är Lycklig
Du har fått ett Eget hem. en Man som Du
Älskar. o som på att sätt är hygglig. ja Du
har fått mycket af denna verldens goda. som
är att vara tacksam för. o då jag då tänker
på att dett kan jag ej annat än gjinerligt
glädjas. jag sjelv åtta af andras Lycka. Eller
jag ej sjelf mycket har där af.
o dett är mig visst Nyttigt. Ty nog har Herren
sett att jag ej tål med Medgång. jag behöfver
hålles i en grann aga. o Milde Gud Slapp mig
icke häller. förr. än Du finner mig Luttrad o

[illegible] för ej Lysa mina bref jag skrifver så illa

renad från mina Många o stora Synder,
Kära anna Glöm mig ej i dina böner att
o jag må få ingå genom den trånga Porten
o vara med de Mina i den Eviga roligheten
Tack Snälla Du för brefvet. Ehur dett hvar utan-
skriften till Fredrique kunde jag ej afhålla
mig att bryta dett. o innerligt gladde dett mig
att Dåm redan var på resan. bra roligt
kan jag tro dett hvar för er att så snart få
träffas. vi skola nu åtta skrifva till hvarandra
jag är glad Du ändå är så Passt nära,
än Sörsidan var jag så Ensam hemma att
jag blott hade Ester o Hilda Lisbeth med
mig. (de andra Barnen voro alla bjudna
Till Pijlons.) men så kom Mari Pålin
o hon var Rätt välkommen annars hade
sekert vogat mig som åtfos sattel är när
jag nu för tiden än Ensam. att gråta.
hvilket är bra dumt,

Haparanda den 1 Maj 1864

Kära Anna!

Tack för Billjetterna det var bra behändigt att få bref ifrån Calix i Mångsdel fick jag dett — Jag höll alldeles på att glömma att lägga in några saker som jag skulle sända dig hvarför nu jag blott skrifver några ord, för att tacka dig och Sällskapet för Mattan, tack tack — Jag har just skrifvit till Hilda, Månne jag skrifvit till dig det Adolf skref att Herr Malcolm har fått slag, Adolf var helt förskräckt, få se om det ej blir döden, så att Adolf får då snart en ny husbonde — Krook har sökt Tullkammaren i Marstrand hvad lycka — det är gräsligt långt borta och här ett rara trefligt ställe, men det är ej så godt att komma sig från Haparanda, så att han troligen ej får den — Faster och Jenny är på 1sta Maj kan hända det och so —

Du skall tro att här var ett svart [illegible] tak öfver hufvudet, det är mycket otrefligt här [illegible] dig derpå om du snart kommer hem, och till, är Pianot alldeles tokigt så att det ej kan spelas derpå och måste så vara tills det får färdig reparation — hälsa så mycket från Mamma

Göteborg den 15 Octob. 1879.

Älskade Mamma!!

Mamma tycker kanske att det är länge sedan jag skref för att det bref jag skref till mamma skickade jag med en Ångbåt men det här skickar jag med posten derför att det ej är någon lägenhet med någon Ångbåt. I dag och i morgon ha vi lof från skolan och morbror Hjalmar är här och hans Elvira, di ha varit här en stund på förmiddagen och är här ännu fast klockan är öfver 6. di skall visst vara här på quell. Mormor helsar så ryslig, faslig mycke till mamma och mostrarna med hel så gruffligt mycke. Mamma var ej så ledsen att jag är borta hos morfar och mormor vi skola väl hoppas få träffas åt våren och då—o, jag tänker vad det skall bli roligt då att se mamma och få träffa mamma och pappa och lilla Alma. I dag blåser det så ryslig ryslight och vattnet stänker öfver Kajerna så gruffligt högt. O morbror Gunnar har jag skrifvit pappas bref, och jag förmodar att pappa nog talar om det, eljest kann ju mamma fråga så slipper jag skrifva om det mer än en gång.

~~[illegible]~~ Mamma, mormor sa åt
mej, att hon tyckte det var så kusligt här för att
det blåser och hviner och det låter så otrefligt
tycker jag, men kanske det är synd, (att tycka det) ty blåsten
är ju också utskickad af Gud att straffa menniskor
och iblan kan den ju vara till nytta med att
efter som Gud vill. Helsa ~~din~~ moster Emma
så rysligt mycke och alla kära der hemma och
farmor mest. Inte tror jag att något af mam-
mas bref kommit bort ty jag har fått sex eller
sju bref af mamma och två af pappa ett af farmor
och ett af Alma det der lilla som mamma skick-
de. Moster Otilia bad mej helsa så rysligt
mycke. Morfar helsar med så rysligt mycke.
Jag mår bra och alla di andra med. Adjö
älskade mamma, må väl, helsa Unbom och
Kristin i synnerhet och alla di andra.

Mammas egen
Ernst.

Helsa Lindvall och di andra kamraterna.

Göteborg den 31 Oct. 1869

Min kära Anna!

Efter en Mörk regnig kulen och otreflig dag, hvilo-
dag nemligen beslöto Ottilia och jag oss för att skrifva
till dig på aftonen [illegible] vi hafva både sofvit och läsit
o.s.v. och Pappa har nu gått sin vanliga gång på
Missionssalen, men vi äro lata då det är elakt vä-
der att skylla på. Adolf och Sörjg reste Tisdamor-
gon till Åsa i ett Herrans väder, som det var of-
tast är, och sen har vi icke hört till dem, det
har varit mycket tomt efter dem, Ad. var hemma
nära 14 dagar, och ämnar icke komma hem så
snart icke till Jul åtminstone — äfven Maria
har flyttat, så att jag är med min nya Jungfru
(som är snäll) ensam en stor del af dagen, men vi
hafva hälsa och arbete och tiden går otroligt —

Nu hörde jag att Pappa ej hade skrifvit till Johan-
nes ännu som jag trodde, och jag förenar mig med
honom i tacksamhet för alla skrifvningar, som
kommit [illegible] hit — jag mycken tack för att
[illegible] är mycket vackert och [illegible] som varit här
i dag eller är här tror jag bestämt kunna att
det är från Gamms — [illegible] lika så
och den lilla [illegible] har Pappa och [illegible]
fått i dag — det är nu så väl igen med [illegible] —

vackert väder, tänk nu är det snart 2 månader sen
ni reste härifrån, Och att det var så långt lit
än då — och Ernst som lofvade att strax komma
igen, det kunde han icke hålla — à propos, betar
ut hans nya kläder har jag i förvar — helsa honom
så mycket så från Mormor och alla, jag undrar
hvad han gör den långa dag då han väl icke kan
vara ute kanske — Adolf tillegnade sig ett af hans kor-
t — öfriga skall jag nu sända —

Nu kommer allas våra helsningar till eder, som
äro många och hjertliga isynnerhet från mig till
Johannes, också till Ernst — samt dig sjelf, lefven
alla väl och Gud vare med oss — din Mamma

J. Taube

Elis har jag träffat hos Dalanders der vi voro
tillsammans förra Söndags afton, han har sedan
varit och sökt mig men jag var i skolan så att
jag har ej af Åström hört att ingen hört att
han ringt så att han trodde vi voro borta — Jag har
så mycket att sy och göra att jag aldrig går nån-
stans, jag har tänkt att gå i Skolan ibland men
gud vet om det blir af, Adolf och Jenny voro der
och tyckte det var så trefligt att höra på Magister
Neovius isynnerhet —
Här har varit ett Missionsmöte som räckt en hel
vecka, och man har varit i tillfälle att höra goda
predikanter, isynnerhet Lindberg från Stockholm
som är i Rosenii ställe, är utmärkt treflig —
vi hafva gen Doctor Fjellstedt, det blef ingen flytt-
ning till Köpenhamn för dem, men någonting märk-
värdigt var att hvarken han eller de andra Prester-
na här deltogo i Diskussionerna, orsaken vet jag
ej ännu —
Jag kan omöjligt påminna mig om jag skref sedan
ditt sista bref eller var det förut, men tacka ändå —
till Jenny har ett bref kommit från dig som jag
skall skicka till henne, ehuru jag icke tror han
blir så länge borta, men du och han få ursäkta
min nyfikenhet att bryta det, för att få höra
hur ni lefde, jag tyckte att ni skall ha så tref-

ligt på Näsbyen der är så förnämt och trefligt
fast det andra stället visst var bättre på sitt vis
du har då riktigt goddagar kan jag höra, men
att du icke träffat Hilda ännu, jag tänker hon
längtar nog efter dig, men det är då icke precist
så lätt att resa dessa 6 mil i Skylan denna
årstiden, och så har du rest så mycket att du
har att ha skäl att vara hemma, akta dig för
att förkyla dig, och bruka nu riktigt dig an-
befallda försigtigheter och medel, så att du må
bli frisk — Precis samma sjukdom som du hade Fru
Dalander då du var här fick och är icke så bra än
hon sade alldeles hvad det var och begagnar samma
som du — är mycket försigtig och anses sjuklig af
de som icke hafva reda derpå, men nu undrar
jag icke på det —
Jenny fick sig en ny vacker Kappa af blå Doffel med svart
plys på, lång nog lång som de nu bruka, samt en ylle-
klädning med skotska rutor på rullar, en man hon ville, och
hvaraf hon var i behof, det har nog varit trefligt för henne
att få se sig om lite efter Adolf var så snäll och ville
bestå henne resan, och Friherrinnan hade bjudit henne
fast det varit trefligare tillsammans, men hemma vet han
det då är — Du får väl besök af Axel och ättena, som
jag hört kommit till Roslags — hvilken är det fall än-
ter der egga nu, och helt annars än här, som det ena
dagen regnar och den andra stormar, och den 3dje kan man

Härmed gifver jag v. Konsul Ernst Sällström rätt att från möbler och bohag i min vå= ning i Luleå, Rådhusgatan 14, uttaga till hans nödiga bohag äfvensom orgel, allt mig till= hörigt med skyldighet att väl vårda detsamma och i höst återställa det i våningen i samma skick. Boden 12/6 1911

J. Säfström

G:borg den 24 Februari

Älskade Johannes!

Utan äfventyr lyckligt och väl kom jag i morgse hem, mottagen vid stationen af den snälla pappa gubben. Ernst kom hem i middag kry och munter, tyckte nog om att mor kom hem. Nu har han gått till Boye på lektion tre gånger i veckan läser han nu för honom. I morgon skall jag, efter din önskan, gå till Boye, och tala med honom det du ville.

Jag saknar dig mera nu än när du reste härifrån, huru gerna hade jag ej stannat några dagar ännu i St. ——— men det går väl an med saknaden, och jag har så mycket att tacka Gud för, att allt står där så väl till.... Måtte du få vara frisk, och icke allt för många bekymmer drabba uppå dig kära min älskade Johannes. Jag tycker att det är trefligt tänka på dig i ditt varma behagliga rum på Frankfort, där förefaller just kallt och ödsligt både ute och inne emot der det är tycker jag — ja, det var några trefliga dagar jag nu fått hafva det är visst. Jag tycker bara att jag rantat för mycket och för litet sällskapat med dig. Helsningar från alla här.

Svart mera från din

Anna

G.borg 11 April 1886

Älskade Johannes!

Tack för ditt telegram den 9 de, det var mycket kärt att få.
I dag hadde jag nog att jag skulle hafva bref från dig men jag undrar ej alls på att du ej skrifver så ofta.
Ernst han är nu outtröttlig att arbeta, han har ej många dagar qvar, på fredag skrifva de Svenska, lördag engelska och fysik, måndag franska och kemi, tisdag algebra och geometri. Låt oss nu bedja Gud om ett [illegible] [illegible] så att vi icke bli så nedslagna

ifall han misslyckas, jag känner mig nog utan hopp att det skall gå, jag vet ej någon anledning mer än förr, men jag anar det i alla fall. Till Bayé har jag ej varit, men i morgon skall jag besöka honom.

Älskade Johannes försök att icke taga det så svårt om det ej går denna gången vi få tänka på huru många föräldrar som fått taga emot den motgången, och mycket värre. Jag kände det så att jag ville varna dig på förhand. Alldeles kry och frisk är Ernst, och visst ej missmodig, Gud vare lof. Jag skall laga så att han får biffstek och ägg om

morgnarna innan han går till skrifningarna, de börja precis 1/2 8, så att han får gå kl. 7.

Helsningar från alla här hemma "Det stora arfvet" var blott en tidningsanka, skrifven professor Mestertan, men han har emellertid mottagit bref från alla möjliga kända och okända slägtingar, sedan notisen blef synlig. Ernst går just ut att promenera om sedan han suttit i ett sin tidigt i morgse, han helsar och ber pappa icke vara så viss att det skall gå bra för honom, ty det kan två misslyckas. Det står i Guds hand tror jag.
Lef väl!

Din egen Anna

G:borg 17 April

Älskade Johannes!

Tack så mycket mycket för bref och pengar, både Ernsts och mitt bref kommo i dag. Då Ernst var hem i middags hade han skrifvit fysik, och han hoppades att hafva löst rätt åtminstone två problem men naturligtvis kan han ej veta det bestämt. Nu är han ännu ej hemkommen från engelska skrifningen, men kommer när snart, jag skall ej afsända dessa rader förr än han är hem så att du får höra hvad ämne han fått, och huru det gått, han såg litet blek och trött ut när

han var hem, men jag hoppas
det bästa. Det var synnerligt
roligt att få bref från dig i
dag, jag längtade så att
höra huru du hade det.
Naturligtvis är det roligast om
du kommer hit till påsk, då
äfven Axel kommer, men vi
få ju vidare skrifva huru vi
skola göra, om ej det blir
afgjordt innan påsk, huru det
gått i skrifningarna, så vill
jag då icke resa bort från
Ernst. Skulle allt gå bra, är
det en annan sak.
Ernst har just kommit hem
engelska temat var bra lätt
sade han. Gud vare lof!
Hittintills kan man tro att
det kan hafva gått bra.
Din Anna

G:borg 27 Februari 1886.

Älskade Johannes!

Jag är så förvånad öfver att du icke skrifvit till mig en rad sedan jag var i Stockholm hvarför har du icke gjordt det? du förstår väl att jag kan bli orolig [illegible], när du icke är så alldeles kry, isynnerhet, utom det att det är ledsamt att icke höra utaf dig. Jag har i dag varit och sökt Baije, men han var utgången jag vill ej säga till Ernst. jag skall tala med Baije ändan jag vill kunna säga

fått orgel hem att öfva mig på men han sade att jag nog lär mig fort att sköta en större eller mindre orgel. Hvarför så tar jag nu väl den som kostar 260, så snart han får hem den, ifall jag tycker om den, men jag skall innan dess skrifva, jag menar innan jag tar den.

Så är som du ser Ernsts bokräkning mycket stor, jag har betalt den med ganska svidande hjerta — men hvad vill man göra, Ernst påstår att de flesta gossarne i klassen hafva större räkning ändå. 60 kr. har jag lemnat till pappa för vårt resa 27-50 kostade jernvägsbiljetten, alltså har jag 20 kr. qvar utaf de 200 du gaf mig — men som nu inga stora utgifter äro qvar, så räcka de nog godt till du kommer hit.

till honom att Ernst ej vet om
det, ty han skulle kanske
tycka att det vore dumt
att Ernst skulle veta att
vi föräldrar hjelpa honom göra
allt för vår sons framgång.
Jag tör ej gå ut mera i dag
emedan jag fått en finne
i ena ögonbrynet, hvilken är
så ilsken sedan jag var ute
i kylan. Men så snart den
är öfver skall jag ej ge mig
förr än jag talat vid mannen.
Ernst är emellertid ytterst belåten
med sin läsning hos Boije
och säger att han är så hygglig
emot sig. I dag har Ernst prof-
skrifning i engelska, i e. m. d.
skall han till Boije. Ty

och hurtig är nu Ernst igen
och ser framtiden an med
friskt mod.
Nu till affären. Jag var i går
till Direktör Malmgren och
fundrade på orgeln, han hade
ej inne någon billigare än den
som skulle kosta 380 (men hvilken
jag dock skulle få för 360, om
köp blef af) men om ett par
veckor får han hem orglar som
kosta 260, hvarför jag beslöt
att vänta till dess, han sade
att öfver de äro mycket bra
han lofvade att gifva mig an-
visning öfver på en kyrkorgel
i Haga kyrka brukar han gifva
sina lektioner, men han bad
mig ej börja förr än jag

G.borg 30 januari 1886

Min Älskade Jöhannes!

Som jag ej har något att skrifva om, så får du endast några rader så att du må höra att vi befinna oss bra, ehuru vi längtat ganska efter dig, men Ernst sköter sina åliggande med flit, och jag håller hemmans sällskap och hjelper der jag kan, hvilket ej är mycket som du vet. Ernst var till Boye i går, han hade varit mycket vänlig, och sagt "icke tänker jag motarbeta dig, nog händer det att du kommer igenom i vår!" Jag undrar om du gjorde ditt inträde i riksdagen i dag jag längtar att höra huru du

börjar att finna lifvet i Stockholm
Här är mycket snö nu, lik att vara
i Sätelevig, i dag har det snöat
hela dagen duktigt. Ernst har
gått ut att taga en promenad
i skymningen, han har alldeles
slutat att gå ut efter qvällsmaten
det tycker jag bra om, ty det tog
hart för lång tid.

På måndag skrifver jag igen –
säg mig när du skrifver hem efter
du vill hafva bref från mig.

Lef väl! Din egen

Annagunnar

G.borg Onsdagen.

Älskade Johannes!

Så småningom får man väl sätta sig in i detta besynnerliga förhållande att du skall vara i St. och vi här, det skedde så oförberedt denna omändring, så att man kan knappt tro det är sanning.

Ernst mår mycket bra, helsar sin kära far så hjertligen. Dessa nätter sedan du reste har jag vaknat hvar timme af oro att försofva mig, och när du är hemma sofver jag som en stock tills du väcker mig.

Hoppas snart få höra huru du har det ställt med bostad m. m.

Jag sänder de papper som finnas quar här, skorna sänder jag i afton, ty jag är rädd att du behöfver dem och de andra sakerna jag skulle sända, får jag ej i ordning i denna vecka.

Nanna stackare måste äfven vara hemma från skolan för sin svåra tandvärk, Mamma och hon helsa till dig, de tycka det är så tomt efter dig. Ernst tycker ej illa om att Mor egnar all tid åt honom ser jag, i går afton förhörde och läste jag för honom alla hans tre lexor, franska, christendom, historia det hade gått så bra i dag.

Må väl!

Din egen Anna

P.S. Jag glömde bedja dig att när du skrifver till August, säga om du lånar åt mamma som doktor Hogner bad för, några pengar, du minns Margrethe Sjöström skref om det.

mammas lilla guldsmed Madin, han bor hos Sjöström, du kan ju låna bara litet 25 kr. eller så kanske.

Anna Sällström

16.8.18

Anna Sâustrôm

16.8.18

Älskade Mamma!

Fredagen den 18 Februari 87.

I natt har jag haft mycket orolig sömn och serdeles ondt i krasslt så att jag nästan fruktat, att jag skulle få lunginflammation, men jag hoppas, att Gud låter mig slippa detsamma.

Mycket orolig för min själs eviga välfärd blir jag då ibland, men som jag får hoppas på Herren, att Han af sin stora barmhertighet skall frälsa äfven mig, ehuru jag är så ofta föraktande och syndande, äfven då jag vet bättre, blir jag dock ej alldeles öfver mig sjelfven. Men svårt och förfärligt kännes det i bland, då man märker sin ovillighet och sin oförmåga att kunna hjelpa sig sjelf och då de tankarne kommer, att Gud skulle helt och hållet lemnat mig. Men det har han ej utan han tager mig väl ut ur förtviflan både bål som ur tyngtaväsendet för sin stora och obegripliga nåds skull — amen —

Mina ansatser att blifva en kristen äro så dåliga och så kommer frestelser till synd och man lemnar allt ihop. Men då skrämmer Gud upp en igen, och så blir det ett kämpande men ändå har det hittills ej velat, och vidt jag vet ej blifva något helt och fullt och sannt.

Så hård och afvog jag kännes.

[illegible]

ner mig iblund. O, Gud förbarma dig öfver mig.

Hos Funks var jag i går afse och der var man mycket orolig för Gunhilds skull. Tant Funk hade nästan sagt sig ai i, att hon (Gunhild) skulle dö; emellertid hörde vi ju nu af (tant) telegram från i går att hon är bra; jag lemnade telegrammet åt tant Funk, som såg gansken tröstad ut dervid.

Många helsningar till alla hemmavarande från mammas

Gon

Ernst Johanns

Blott jag får rosor på min graf - uppå min graf!

Hvad ställer jag inför ditt öga,
Det skönaste jag sett i nord
Jag henne i ditt hägn du höga
Hon är din bild på grönklädd jord
Dess själ är ren som dina strålar
Dess öga som din himmel blått
Och sunna guld din hjessa målar
Har hon i sin lockar fått.

När då de andra kämpar rida
Ur silfverportarna till krig
Jag skulle sitta vid din sida
En trogen vän och se på dig
När Wallhalls mör kring bordet bringa
Det mjödhorn med sitt skum af gull
Med dig jag ensam skulle klinga.
Och hviska öm och kärleksfull

Med stjernor skulle jag bekransa
Din panna, dina lockars glöd
I Vingolfs sal jag skulle dansa
Min bleka lilja rosenröd
Tilldess jag dig ur dansen droge
~~Till kärlekens~~ och fridens tjäll
Der silfverlockig Brage sloge
Din brudsång ny för hvarje qväll

Dock mer till Himlen än till jorden
Min kärlek hör, förmå ej den
I Himlen är den ammad vorden
Och längtar till sitt hem igen
O, den som re'n deruppe vore
O, den som nu med dig fick dö
Och segrande till Gudar fore
I famnen på min bleka mö

Min kära Älskade Anna!

Tack för ditt bref med porträttarne. Härhos följer nu skolbetyget, och ber nu Ernst wara på sin wagt och icke sitta och leka under lektionerne. Få se när jag nu kan wända åter till Eder. Nog längtar jag myckett från detta ensamhets tillstånd, isynnerhet som man just icke har något uppmuntrande i affärsväg, utan idel elände och tråkigheter. I weckan heter det att jag nu skall få uppgjort, men nu tror jag på ingenting förr än det är färdigt. Antagligen blir det att måsta tillkalla Compromiss emedan de ej stå wid Stockholms uppgörelsen. Nya krångel försök äro nu upphittade. Hade man kunnat skicka allt hade det wäl blifvit bra, men

sådant har Dig också swårt. Kommer man bara lös en gång, så hoppas jag dock att man ~~[illegible]~~ med Guds hjelp skall kunna föda sig.

I går träffade jag Åkerström då jag bad honom komma till mig, så att jag för honom blef i tillfälle lägga fram allt, så att han sedan kunde döma. Hittills har han dömt från den blinde om färgen. Han lofte detta, och yet skall det blifva de om han fortfarande derefter kan säga att de hafva marahöst rätt.

Du får bara tråkiga lappar ifrån mig, men du måste ursäkta mig, ty du känner mitt bedröfvade sinne då sådant der trycker mig.

Helsa hjertl. barnen och alla de wåra från Din Johannes

Hudiksvall 6 June 1861.

My Dear Sister Anne!

For your letter of the 26th passed Maij, which I received 4th June, please accept thank. You cannot believe how glad I was, when I heard that Hilda shall passe by here this summer.
With any Steamboat I shall send you a title English and Swedish parleur. In this book, who is very little, are some concepts to letter. The best grammaire is Mays, and I believe you have it. — Mister Pipon has probably an English reading book, called "A course of English readings" of May — This book is good to read, and there is a fine English. —
Since the 2th June I have bathed every day — Yesterday here was, in the sun, 33° warm.
To body and soul I am well, but I have many and great sins.
You will I shall write to you, how the Lords Prayer is on English — therfore I will write it here:

Lords Prayer

Our father, which art in heaven. Hallowed be thy name, Thy kingdom come. Thy will be done in earth, as it is in heaven, Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, as we forgive them, that trespasse against us. And lead us not into temptation but deliver us from evil: For thine is the kingdom, the power and the glory, for ~~ever~~ ever and ever. Amen

verte

Your letter I very well can understand, and it is much pleasent for me to see you write to me on English. - I see my dear - I cannot write more this time - Give my Complyments to Father, mother and all who are at home -

Your truly
Adolphus Taube

P.S.
Write Soon!

Haparanda den 2 Maj 1864.

Min kära Bror!

Tacksam för Din idag ingångna skrifvelse, sändes nu med de 2ne forbönderne 8 Tunnor Rågmjöl som jag tagit hos Aron Laihiakan efter samma pris som hos hans Bror Abraham eller 24 Rdr 75 öre pr Tunna, men behofves mera måste jag taga hos Lindbäcks för 75 öre billigare, men, som mig tycktes, sämre Tunnor. —

Vi må alla Gudskelof bra ehuru här är ett ohyggligt stök genom reparationerne.

Hjertliga helsningar!

Din tillgifne Svärfader

C. A. Taube

Min älskade Wän!

Jag har nu fått, att tacka Dig för sednast, samt för ditt bref med Onsdagsposten, men äfwenså att bedja om ursäkt för att jag ej swarte såsom, lofwat, och öfwen utlofwat war. Orsaken dertill är nu den att då jag Långfredagen skulle sätta mig att skrifwa fick jag bjudning till Hammel att äta middag i i sällskap med Landssecreterar Enrén, således ett gillegt skål! Hemkommen på aftan Kl. 8. tänkte jag och sätta mig för att språka med med Dig, men ser du då hade man druckit en mala win, samt i följd deraf började gå i bakrus, hwadan det icke wille eller blef något af. På Lördagsmorgonen tänkte jag och hinna skrifwa, men innan jag kom ur sängen war posten redan faren förbi. Men oaktadt min försummelse, wäntade jag bref i dag, hwilket icke slog in. Straffet följde således genast. — — — —

Snälla min Anna! Nu will jag bedja Dig wara så hederlig och låta höra efter huru det är med mina stöflar, ty det wore obehagligt, som brudgum, att få wara barfotad. Äfwen wore min önskan att du på något sätt skulle söka skaffa mig en någorlunda fin wäst, ty Stockholms wännerna tycka först i

sommar den jag har betalat för detta tillfälle och dermed är man ej riktigt hjelpt. Kanske skalle Du bedja Pappa, som är så hjertans willig, köpa tyget m.m. ifall Du sjelf finner det tråkigt. Sint swart Kläde eller sammet är bra, eller hwad Du sjelf will. Jag bifogar Riksd 25 bmt. Måttet för wästen följer. Har Du kommit ihåg wexelringen?

Du tycker wist att det är underligt att jag icke låter göra den omskrifna westen här. Men ser Du först, och främst finnes det inget tyg som passar, och för det andra ingen skräddare som god skaplig.

Redan ser Du min wän, att det följer många besvär med då man tager sig en gubbe! men jag (hoppas) wet, att hwad man gör för den man älskar icke förefaller sig tungt eller för beswärligt.

I dag har jag läst en så förträfflig predikan af Hofs men ledsamt nog kan man icke behålla det goda så länge.

Närhelst, följer en nota på dem som jag önskar blifwa bjudna till wårt Bröllopp. Finner Du lämpligt ute-sluta någon har jag intet deremot. Fru Nickander och hennes man wet jag ej hwad man skall göra med, nog ser jag mycket gerna henne, emedan hon är af mina närmaste bekanta, men återigen honom tycker jag ej om, men de måste wäl följas?

Jag är litet dålig till helsan i dag, samt orkar ej skrifwa widare. Förlåt det!

Helsa Pappa från

Din egen
Johanne

sluta Ett bref till skall Du wäl få ifrån mig medan Du är flickan Gud med Dig Dyra wän din ...

P.S.

Min älskade Anna! Jag bröt brefwet, sedan jag förseglat det
för att få sända Dig en ytterligare helsning. Du sade
att Du nu kände dig så glad och belåten sedan det
war lyst, ja, jag will ock säga att jag känner detsamma men, men, jag finner mig ock (ibland) litet wedermodig
då jag tänker på mig sjelf, mina många fel
och swagheter. Nog är min innerliga åstundan att kunna
göra Dig, min wän, rikktigt lycklig, och jag hoppas
nog ~~blifwa~~ att det skall så blifwa, men som sagdt
war, det finnes ~~jag~~ så oändligen mycket att afnöta för att
kunna blifwa ~~så~~ som jag önskade. Jag hoppas dock
att Du skall blifwa mig ett stöd samt hjelpa mig att
få ~~blifwa~~ starkare den wilja som uti mig är god.

Jag sänder med budet en gammal wäst (det paket)
hwarefter wästen kan göras. Skräddarn skall dock icke
rätta sig efter denna hwad modet beträffar.

En mycket ledsamsak, käre wän, har jag att nämna, nämligen
att jag icke fått den slöja som jag beställdt. Min beställning war icke positiv, utan jag nämnde då att
den skulle sändas med posten såwida icke paketet skulle
blifwa för tungt; och nu swarar de: att det finnes troligen derstädes, hwarför wi undwikit det dyra postporto. Finnes icke der så måste man telegrafera till
Luleå. Nej, det är sant, om man skrifwer med morgondagens post, så hinner det ändå. Detta skulle jag nu
gjort, men saknade någon lämplig som kunde utföra
ordern. En Mamsell Nordmark wore det endaste
som jag känner, men jag tänkte då att kanhända
Du har någon bättre att wända Dig till. Swara mig
huru härmed förhåller sig. Finnes icke det och du saknar bekanta
i Luleå skall jag söka utföra saken. Nu skall jag wäl

sluta Ett bref till skall du wäl få ifrån mej medan Du är flicka. Gud med dig lycka [illegible]

Fröken Anna Sattler

Haparanda

Jag sänder en

Björkfors Egendom, Nederkalix.

Fru Anna Sällström

adr. Förvaltare J. Granberg

Varsen

Inbjudes

att öfvervara

vår

Vigsel-Akt

å ~~Klöfskär~~ Tryggö

Tis dagen den 1/7 1884,

kl. ½ 4 e. m.

Gunnar Taube. Julia Jacobson.

O. s. a.

Näsby 15 Februari 1885

Min Älskade Ernst!

Tack för din kära bref, som nog oroat mig med afseende på din hälsa, men ej just gladt mig och kommit mig att tacka Gud af allt hjerta, ty jag tror så visst att Herren skall lösa dig ur twiflets och atans dimmor, och gifva dig Nåd att få se Hans stora och eviga kärlek. Om du blott hålles för det hjerta detta språk i Up. b. sista capitel "Den der will han komme och tage lifvets vatten för intet" så tror jag att det skall hjelpa dig. Ty att du icke är förlorad, drom är jag så viss, som att jag vet att Gud finnes. Att du har stora och svara synda twiflar jag drömmer alls icke på, du äldre har mångahanda frestelser af svår art och du kan ju hafva fallit för frestelsens makt, och jemt och ständigt utbyte synden som bor i hjertat från allehanda sätt, för du som ej lefver i förening med Gud, ty du som fått se din synd

och mottagit ennig och förlåtelse af Gud
för Jesu skull, du synden mig åfven
med tankar och och gerningar, åfver-
rumplas och faller åter, men han
står i strid dermot, och flyr jemt till
Gud för att bli renad och få förlåtelse
och mottaga kraft till en ny kamp
emot den onda naturen, som dock
aldrig blir ren i detta lifvet, men
att komma till det, att man kan tro
Gud om godt, att han vill och kan hjelpa
och frälsa syndaren, mig sjelf, det
är en stor konst, som dock Herren lär
hvar och en som kommer till insigt och
erkänsla af att han sjelf, ingenting
förmår till sin frälsning, utan måste
taga allt af Gud, för en del går
det ganska fort att kunna se detta
och för en del blott småningom, till
de sednare hör visst du, och med
dig många som ända från barndomen
känt Guds andes dragningar och varit
öfvertygade om att en förändring måste
ske, de som hastigt bli väckta
komma vanligen fortast till tro och lif
Men misströsta ej derför att det går
så för dig, om du bara håller dig

till Herren, din frälsare, och håller för dit dyrts hvad han, af kärlek till dig och hela verlden gjordt och lidit, så skall du en och nu komma till frid och ro.

Farmor och pappa hälsa dig mycket pappa skall i morgon skrifva till dig han blef förhindrad i dag. Farmor ber dig att du icke skall misströsta ty "Herrans högra hand kan allting förvandla han kan styra allt till en god utgång"

Du må tro att vi nu äro riktigt inbäddade i snö, här har varit snöstorm i ett par dagar, drifvorna äro så höga och vackra. Jag minns aldrig sedan vi kom till Udden att det varit så höga drifvor kring södra gafveln och ner åfver trädgården är en hög vall som ser så prydlig ut, brunnen och lilla kalfhuset ligga i en grupp med höga vallar omkring, hela vägen till Ricas i skogen är plogkanterna ett par alnar höga, det är visst 7 à 8 alnar snö hela gården ända till skogen. I dag är det klart, och solen lyser och glittrar på den hvita snön som lysande diamanter. Pastor Malmgren reste

fara Söndag till sitt hem i Kalkamark
han kommer hem till nästa Söndag.
Det är som en Guds Anda under skulle
bryta fram nu sig nu i vara bygder i
synnerhet ibland de unga. – i Piteå
är hela staden vara i rörelse så
ock i Råne och Töre, i Lule
lär ock hålla på bli, lite villigt
har verkas mycket af Laestadianerna
att säga hvad man vill om deras en-
sidighet, men en lifskraftig predikan
föra de. Det är godt att få vara
med under väckelsetiden, ty det är liksom
det ginge lättare då att komma till
tro och frid, än när man mera ensam
andra
af Guds kallelse uppsakes väckes och
kommer i Nåd, men nog blir det
sednare merändels mera varaktigt, om
Gud får utföra sin vilja med den
som Han kallar. Ja – Gud välsigne
dig, Han, den gode herden, skall
nog föra det irrande fåret till
sin hjord, lät ingenting afskräcka
dig från Gud och Jesus frälsaren
Satan vill ingenting högre, kan
han blott skrämma själen bort från
frälsaren, då är han nöjd, men fly
alltid och alltid tillbaka kära Emil.
Din Mor Anna

Vassen den 1 Sept 1922

Fru Anna Pålsson [illegible] Debet

till

ADA ÖSTMANS PAPPERSHANDEL.

1922						
Jan	16	An	15 st Havanna nr 2	à 12	1.	80
"	"		3 st Frimärken	à 20	–	60
Febr	13	"	15 " Havann " 4	à 12	1.	80
	24	"	10 " " "	"	1.	20
Mars	5	"	10 " " "	"	1.	20
	8	"	10 " " "		1.	20
[illegible]	"	"	2 st Frimärken	20	–	40
	18	"	1 " [illegible]		–	25
	23	"	3 " Frimärken	20	–	60
April	25	"	1 par [illegible]		–	30
	"	"	6 st Kuvert		–	18
Maj	11	"	15 " Havanna 2	20	1.	80
				Kronor	11	33

Enligt önskan sändes denna nota

Kvitteras –

Vänskapligen Ada

Ada Östman

Testamente.

Som hvar och en menniskas dödstimma är obestämd, så har jag Anna Mathilda Kjellerstedt, född Häggström, änka efter framlidne f. d. Öfverjägmästaren och Riddaren Axel Fredrik Kjellerstedt i Söråker, medan hälsa och krafter äro mig förunnade, beslutat att såsom min yttersta och sista vilja göra följande förordnande om min qvarlåtenskap, som ovilkorligen skall lända till efterrättelse vid utredningen af mitt dödsbo.

1:o) Att efter min död skall af oskiftadt bo till vår mångårige trogne tjänare, drängen Anders Otto Pettersson här i Söråker utbetalas ett kontant belopp af Tvåtusen (2,000) kronor.

2:o) Att efter min timade död skall qvarlåtenskapen sedan förestående 2,000 kronor till Pettersson, omkostnader och boutredning blifvit guldna skall återstoden af boets tillgångar i **två lika** lotter fördelas, därvid den ena lotten tillfaller mina syskonbarn, aflidne Brukspatron Erik Häggströms barn Hulda, Ulla, Nils och Johan.

Fru Kristina Kjellerstedts född Häggström, barn Herta, Anna, Hilda, Ellen och Helena; aflidne Fru Lovisa Häggströms född Häggsström barn Erik, Adam och Helena Ryman lika med sina halfbröder, samt aflidna Fru Erika Thurdins född Häggström barn Albert, Axel och Anna med en fjerdedel på hvardera familjen.

Den andra lotten skall tillfalla min aflidne man Axel Fredrik Kjellerstedts syskonbarn, aflidne förste Landtmätaren P. A. Kjellerstedts barn Herta, Hilda, Ellen och Helena, aflidne Fru Fredrika Taubes född Kjellerstedts barn Hilda, Anna, Adolf, Axel, Jenny, Hjalmar, Gunnar, Ottilia, Emma och Ester, aflidna Fru Klara Baudins född Kjellerstedt barn Harald, Viktoria och Alma samt aflidne Gunnar hvilkens andel tillfaller hans barn; Fru Karolina Högboms född Kjellerstedt barn, Gideon, Arvid. Daniel och Johannes; samt aflidne "Annas" barn, och Fru Amalia Huss född Kjellerstedts barn Johan, Nanna, Gustaf, Helmer, Hilda, Ejnar, Gunnar, Alma och Birger; med en femtedel på hvardera familjen.

Detta förordnande har jag af fri och otvungen vilja upprättat och med mitt egenhändiga namn underskrifvit i tillkallade vittnens närvaro som skedde i Söråker den 1 juni 1907.

Anna Mathilda Kjellerstedt.
född Häggström.

Att ofvanstående testamente är af änkefru Anna Mathilda Kjellerstedt med sundt och fullt förstånd och af fri och otvungen vilja upprättadt samt med sin egenhändiga namnunderskrift bestyrkt, det varder af oss på en gång närvarande vittnen under edsförpliktelse intygat.

Ort och dag som ofvan.

Aug. Ålund. Aug. Törnberg.

SAHLINS BOKTRYCKERI, SUNDSVALL.

Sundsvall den 2 januari 1911.

Till Fröken Anna Taube

Vid approximativ beräkning af testamentslotterna enligt nedanstående testamente efter aflidna Enkefru Anna Mathilda Kjellerstedt härstädes har jag kommit till det resultat, att hvardera af de i testamentet omnämnda 2 hufvudlotterna skulle tillfalla c:a Kr. 50,000: — och att följaktligen skulle belöpa på

I.	a.	Brukspatron Erik Häggströms fyra barn, hvar c:a Kr.	3,125: —
	b.	Fru Kristina Kjellerstedts fem barn, „ „ „	2,500: —
	c.	Fru Lovisa Hæggströms två barn, „ „ „	4,166: 67
		och hennes 3 barnbarn „ „ „	1,388: 89
	d.	Fru Erika Thurdins tre barn, „ „ „	4,166: 67
II.	a.	Förste Landtmätaren P. A. Kjellerstedts fem barn „ „ „	2,000: —
	b.	Fru Fredrika Taubes tio barn, „ „ „	1,000: —
	c.	Fru Klara Baudins tre barn, „ „ „	2,500: —
		och aflidne sonen Gunnars barn, „ „ „	2,500: —
	d.	Fru Karolina Högboms fyra barn, „ „ „	2,000: —
		och aflidna "Annas" barn, „ „ „	2,000: —
	e.	Fru Amalia Huss nio barn, „ „ „	1,111: 11

Lotterna minskas med hvar åbelöpande andel i stämpelafgiften för bouppteckningen.

Bland tillgångarna i boet finnas 60 aktier i Bank A.-Bol. Stockholm — Öfre Norrland och 20 lotter i Sundsvalls Enskilda Bank. Då dessa aktier och lottbref nu skola realiseras, har jag ansett mig böra hos Eder göra förfrågning, huruvida Ni önskar att jag vid auktionen skall för Eder räkning inropa några af aktierna och lottbrefven och i sådant fall till hvilket antal och pris. Tacksam för Edert benägna meddelande härom snarast möjligt.

Högaktningsfullt

[illegible signature]

Auktion för aktieförsäljningen eger rum å Grotte & Mauritzons kontor i Sundsvall den 21 januari 1911 kl. 2,30 e. m.

2

Älskade Anna!

Efter att fått sofva någorlunda de 2ne sista nätterne är jag nu betydligt bättre. Jag hade en så besynnerlig feber och mattighet så att jag icke wiste hwad det skulle blifva af mig och dertill en så ihärdig hosta. Nu Gudskelof har både feber & mattigheten upphördt, så att jag är temligen normal och då skall wäl äfven hostan någon gång gifva sig. Vi skola derför bida tiden ännu några dagar innan wi företaga något — Godt emellertid att du will snyppa

ifall jag icke kan komma dit —

Jag har nyss kommit från riksdagen, hvarest lifliga debatter förekommit, och nu har jag en massa bref, hvadan du får nöja Dig med dessa slarfviga rader.

Helsa Ernst med fl.

Din Johannes

Stockholm den 1e/2 86.

1
Sjung sjung höit i Sky min Sjæl
Din Brudgoms Lov og Priis
Han jo fra Synden sort og fæl
Hensatte dig i Paradis
Da han sig med dig forbandt
Og al Urenhed fra dig svandt

2
Sjung höit I Engle sjung i Cor
Min Brudgoms Lov og Priis
I saa hans Kjærlighed var stor
Da Han for mig tog Syndens Riis
Det fattes ei af Støvets Børn
Men I var ei i Syndens Garn (x)

3
Sjung I Himle sjung du Jord
Min Frelsers Lov og Tak
Han brød den Lænke fast og haard
Der havde mig i Døden lagt
Han sprængte for mig Dødens Port
Kun nogen anden en Han det gjort

4
Sjung alt hvad Liv og Aande haar
Sjung om Hans Kjælighed
Med Støvet selv han sig forente
See Synd og Død det alt han qvalte
Og bledt i ham jeg har mit Liv
Sjung höit min Sjæl hans Lov og Priis

(x Ei heller Englene fatter denne Gudomme
Hemmelighed)

5
Naar nogen os vil hindre
Paa Salighedens Vei
Det gaar da ikke mindre
Men mere raskt dervi
Naar de med Spot og Latter
Tilintetgjøre vil
Det vi for intet agter
Gud gjør mer Lyst dertil

6
Ja det er just det Rette
At fremme Herrens Sag
Naar du vil med ham trette
Desfør det bliver Dag
Do Ord skal du bekjende
Gaar det i Striden hen
Du gavnet mer som Fiende
End som en lunken Ven

7
Dog hvofor vil du stride
I mod vor stærke Gud
Det ogsaa nytter lide
At plage vil hans Brud
Det bedste du kan gjøre
Er at falde til hans Fod
Og bede han vil føre
Dig ind i Anger og Bod

8
Da vil for dig oprinde
Det samme Glædens Hav
Da ikke mer du hindre
Men fremme Herren Sag
Da bliver vi omslynget
Af Kjærlighedens Baand
Og steds mer forynget
Ved Dufting af Guds Aand.

1 O hvor er det koldt og mörkt
Hos den store Hob
Alt var fattigt Skyggeværk
De sig foretog
Hurtig jeg da vendte om
Til den lille Flok
Da en Fryd i Hjertet kom
Som mig gjorde godt

2 Her jeg fandt hvad der ei var
Som jeg mig forlod
Her var Glæden ren og klar
Her de mig forstod
Her jeg fant min Jesus kjær
I det samfunds Baand
Som han lovet sine har
Ved sin Helligaand

3 Ak viste alle en og hver
Vor godt her er at Boe
Nei længe ei de tøved der
Hvor ingen finde Ro
De ilte flitte til Himlen Dör
Ja store Skarer kom
Og søgte flittigt hvor de för
Ei intet skjøttet om

4 O kast dit Lys min Frelsermand
Ud i det mörke Rum
Drag alle os med Faderhaand
Ind i din Helligdom
Saa vi endrægtelig maa staa
At synge til Din Priis
Der mangen Snare i Veien laa
Men Gud var god og viis

1 Ak Herre det er Naade
At Du har draget mig
Udaf saa stor en Vaade
Som Syndens Slaveri
De Lænker var saa tunge
De trykkede mig saa haart
Men ved din Søn du kunde
Dem ganske tage bort

2 See for mig har han draget
Det tunge Korsets Træ
See for mig blev han slaget
Med Dødens vasse Le
Men af Hans grav fremspiret
Den Urt som gav mig Liv
Ja til sin Død han iøret
O Fader dem Tilgiv

3 Ja Faderen tilgiver
For Sönnens Skyld hver Bröst
Se derfra jeg ei viger
Det er min söde Tröst
Naar Satan mig anfægter
Og viser mig min Bröst
Jeg tröstig mod ham sætter
Det Blod som blev udöst

4 Ja Du har viist os Veien
Hvordan vi vandre skal
Du som steg fra det Höie
Ned i vor trange Dal
Saa giv mig og saa Kræfter
At vandre i dine Spaar
Naar Satan mig herefter
Os med sin Tunge slaar

Fredag afton Kl. 8 –

Älskade Pappa!

Hjertligen tack för Pappas kärkomna skrifvelse, hvars datum, jag nu icke är i tillfälle att uppgifwa, ty jag är å Närbyn på en afskeds middag –

Anledningen till dessa rader är den, att bedja Pappa hafwa godheten och teckna ditt namn bredvid Ullbergs å närslutna handling, samt densamme under kuvert till Oss med Haparanda hitsända –

Det är bäst att Kapten Sundberg får brefvet, istället för att lägga det i postlådan, emedan vännen Bergman skall resa med Haparanda samt medhafwa omskrifne handling –

Skulle Pappa sjelf träffa Sundberg så war god och bed Sundberg dröja så länge som möjligt emedan wi skulle få morgonen

hafwa frukost, för Bergman –
men detta endast i förbigående – ty
att Capten reser då han är för-
dig förstår jag nog, och vi få
wäl lof att rätta oss derefter – jag
will dock bedja Pappa wara så
hjertans snäll och per telegraf under-
rätta oss på Lördags aftan, när
Lundberg werkligen afgår, enligt turer-
ne skulle han afgå från Carlsborg
10 på förmiddagen om Söndagen –
Nu just föll den tanken på mig att
bedja Pappa och Mamma om möjligt
snyppa hit med Haparanda, Ack!
hvad det skulle wara roligt, sedan
skulle det passa att återwända med
Volontaire, om wi icke längre
finge behålla de hjertans Rörs-Wetter-
ligen är det förmycket begärt att
wilja att I ska resa i detta kalla
wädr, men och jag kanske är
oförståndig, men I måste derföre
ursäkta mig, kärleken drar
en ofta ifrån det sans är

klokast – men Mamma kunde ju
taga 2 en pelsar och Pappa en
och derutom mycket schalar –
Men nu är jag rädd att pappa
blir ledsen att höra mitt swammel,
och derför måste jag sluta, men
först bedja Pappa på wäl be-
kostnad sända brefwet med
den omskrifna handlingen till
Lundberg ——

Anna och Ottilia äro här
och bedja mig helsa hjertligt!!
Välkomna med Haparanda! Hjert-
lig helsning till Eder alla
från

Eder Johannes

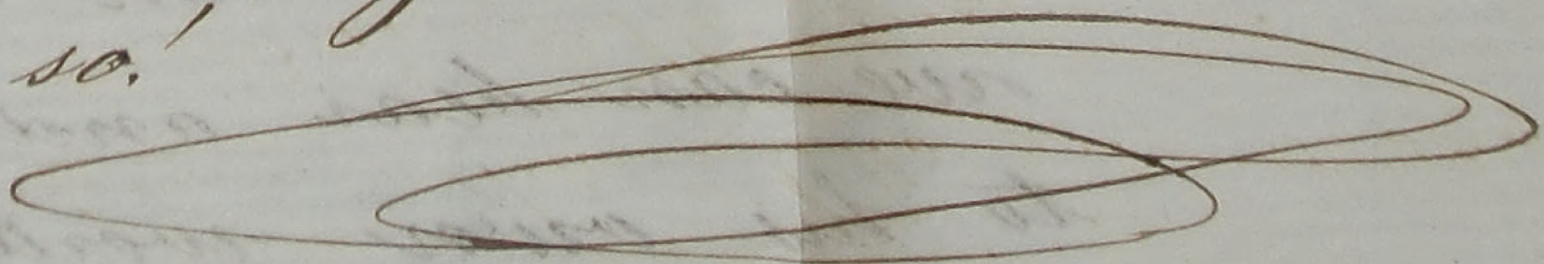
P.S. Nu kommer Anna just och
berättar mig att Bergman haft
bref från Pappa, der Pappa oppe
ger sig komma hit med Haparanda
Ack så roligt!! Mamma är ju
med? Jaswist det förståss!!!
Pappas Johannes

Hudiksvall the 27th April 1864

Don't show this letter to any body!

My Dear Sister!

Your letter of the 14th inst. I received
the 21st same month. I was very glad to
hear you be well, both to body and soul,
and that my parent are quite well and
by good health. Even as much glad I was
to hear you take lessons in the English
language, of Mister Sjöström, and that I
shall hear you can speak the same
language, if I can be permitted to come
at home this summer. I wish it could be
so, but alas! it is very uncertainly, because
it is so long way between us.
You said you believe that Otto and I shall
come at home during the summer.
If it could be so, then my dear, we should
have very pleasant together all the time.
But as I said recently: It is very uncertainly
if it can be so!

At present I am reading English for an inborn
Englishmen, who is a very good teacher. —
How long will Mr Sjöström be in Haparanda?
Shall he go at home with first steam boat?

verte

We have sied the end of March had cart road. Very little of snow is left here, and soon we have the ice away.

Mr Matheisen, who for present is in London, is awaited hither by the opening of the Navigation.

To body and soul I am tolerably well, however my sin always is before me. I have been very sorry in those days, because it has been so dark for me, that I scarcely could believe the remissions of sins, and that God is gracious against us when we are so miserable and sinful. —

Dear Sister!

Don't forget me in your prayers, that I not may be entangled in the Devil's net, and be enticed of the world into their sinfulness. — I tremble when I see so many of temptations, and my own feebleness to withstand them. But God be praised!

As Herdsman he know how much we can bear and he protect us according to his own word in Joh. 10. as follows:

Please give me answer on the English language!

Johannes 10. Kap.

"Verily Verily I say unto you: he that entereth not by
"the door, into the sheepfold, but entereth some other way
"the same is a thief and a robber. But he that
"entereth in by the door is the shepherd of the sheep.
"To him the porter openeth and the sheep hear his
"voise, and he calleth his own sheep by name and
"leadeth them out. —— And when he putteth
"forth his own sheep he goeth befoue them and
"the sheep follow him: for the know his voise.
"And a stranger will the not follow, but will
"flee from him: for the know not the voise
"of strangers."
This parable Jesus spake unto them, but they
understood not what things they were
which he spake unto them. Jesus said then to
them again: "Verily Verily I say unto you:
"I am the door of the sheep. All that ever came
"before me are thieves and robbers but the sheep
"did not hear them. "I am the door, — by me
"if any man enter in he shall be saved and
"shall go in and out and find pasture."
When I saw this I was comfort.

I now must end this letter with many
complyments to papa, mama and brothers and
sisters, from

your truly brother

A. Taube

Pray observe! Don't show this letter to any one, because it is very ragged.

GOD JUL!

önska hjärtligt
Sigrid Anders Ernst
och Barbro Hallbäck.

Högädla

Fru Anna Sällström

Neder-Kalix

Vassara

2962

FÖRLAG NORDISK KONST STOCKHOLM

Import

Redovisning

öfver kostnaderna för och bidragen
till pappas grafvård i Göteborg.

F. Liepes räkning:

1 granit-monument	Kr. 300:-	
1 grafram (med grund)	" 125:-	
Inskription ________	" 11:50	
Blommor samt skötsel af grafven under innev. år —	" 10:-	446:50

Olga Rinmans räkning:

12 st. stora fotografier af grafven	27:-
Kronor	473:50

Tecknade bidrag:

Mamma ________	Kr. 50:-	
Adolf ________	" 50:-	
Hilda ________	" 50:-	
Anna, Jenny, Tilly, Emma (remitteradt af Ernst Sällström) 4.	" 200:-	
Ester ________	" 50:-	
Axel ________	" 73:50	473:50

Malmö i Dec. 1895

Axel Taube

Min Älskade Fru!

Jag tänkte mycket efter några meddelande från Dig, samt har icke tänkt skrifva dig till förr än något bref kommer, men jag gör det nu likväl, emedan jag inbillar mig att du äfven gerna mottager meddelande från mig.

Den förflutna veckan, eller för det mesta sedan du reste, har jag warit i ett jemt ffläng kan jag säga natt och dag, men har likvisst Gudilof warit temligen frisk och rask. Ernst är äfven frisk, glad och kry som wanligt, men well måtte wara utse det gör mig mycket ondt ~~om honom~~ att jag så lite för hafva och leka med honom emedan han räcker armarne åt mig, såsnart han får se mig. Sammanen af Kort, men det är omöjligen på sätt och wis wad emedan man icke skulle länge uthärda med detta bråk — Ack hvad jag längtar att det måtte gestalta sig på annat sätt, emedan man ju blir helt och hållet en ✝ Jordisksinnad menniska, men jag tror dock och förtröstar på att Herren Jesus skall bevara mig då han

finna att det är mig helsosamt och nyttigt

Jag måste nu sluta, emedan Hummel wäntar, med hvilken jag skall resa till Siknäs. Marknaden är nu till en del ofverstökat, men lika wäl finnes ännu ~~ett ting~~ som är nedslättat

Fäster är hemma i dag och jag har warit bjuden på middag till Hummels.

Då du nu skrifver måste du berätta allt möjligt för mig — och resta nu omkring så att du kan hafva både nytta och nöje af din resa —

Med nästa post skall jag arrangera om mina penningar så att icke någon brist på sådana må förekomma —

Hjertligen från

Din
Johannes —

Helsa hjertligen till allesammans, från mig —

d. 7/7 67

Vid samma tider kom
Greta och Ingrid
samt Maj, hon bodde
hos Hedlings, Greta
hos Davids.
Lisa kom i början
af juli på skogen
och var hela sommaren
och bytte på Västholmen
nu i januari 1925 as hon
ändra har, bor med Ole
och Eva hos Vanny B.
Maj är hon som fick [illegible]
[illegible] den 10 de då hon
reste till Sommarhemmet
Lulu

Regning af Ada

udlagt 11.33

til Lisa kryds 25

til Vaning [illegible] 4

Lisa til [illegible] 5

" til [illegible] 90

til Alma 10

[illegible] 2

[illegible] 1

carram B0

Lisa 2

150 [illegible] 150

10 [illegible]

10 [illegible]

Bergbom, Svanberg & Co.
Neder Kalix.

den 28/2 85

Broder Ernst

Hjertligt tack för ditt välkomna bref hvaraf jag hör, att du fortfarande är klen till hälsan.

Jag tänker mig att det skall kännas tungt att blifva afbruten i sitt arbete, när man är målet nära, — som förhållandet är med dig och man strefvar efter att nå detsamma så fort som möjligt, — hvilket jag vet att du gör — men man får nog ofta se sina största förhoppningar (eller framtids planer) krossade, och detta kan ju vara försynens skickelse till vårt eget bästa kanske för att härda modet, så att vi en annan gång mera lugnt möta motgången.

Under sådana tillfällen, tror jag det skulle vara lättare om man helt enfaldigt, som mången kunde öfverlemna sig i en högre makts hand — detta vet jag att du kan göra, men så är det ej med mig — och lugnt afbida hans skickelse — dock under tiden göra sin pligt — derför tror jag

Jag skall tillsammans [med] Lota i ordning ställa dina fiskredskaper, som du lemnade i Båtskjulet. Kanske detta ifall du kommer hem, skulle draga dig dit för ett par dagar, resera bögar man väl g. hoppas på, att få njuta af ditt sällskap

Kanske man ofta finge se hans goda mening med
allt, men den som detta icke kan som förhållandet
är med mig så är det i början förfärligt tungt,
Man lägger skulden på både sin omgifning
och på Gud fast man annars vill hafva så litet att
göra med honom som möjligt, men när det gäller
att knota då är man ifrig, att, tro det kan haft
sitt finger med i spelet eller att pracka på ifall han
han hade funnits till en bättre utgång. När sedan
ens bättre jag får göra sig skördan så blir
man nästan skamflat.

Nu tänker Du det var en skön bekännelse
min kära Fredrikus och ändå kan du icke ändra
ditt sinne och närma dig honom, ja, men
det är så svårt att komma dertill. och hur skall
detta tillgå!

Du begär andlig förklaring i brefform
och hoppas att jag skall kunna räcka den med
samma liberalitet som finskt volatta, detta, såsom
en vänskapens jäld, hvilken du tror med i främför
att jag eger i afseende till dig.

Jag skulle kunna stryka bort i tecknet och
säga att detta fattas icke, men förmåga hafver
jag ej. Och ditta i flere afseenden först och
främst så tror jag du alla redan fått nog af
min svenska rotvälska, hvilkens brister jag
dock vet skola finna vänskapens öfverskyla hos
dig.

I ditt bref framkymtar den tanken att
jag möjligen skall anse dig såsom någon religiös
svärmare, Aldrig Ernst aldrig skall du behöfva höra
detta af mig. Du är lycklig som kan.. Jag der-
emot kanske med ofrånfört, jag känner det ofta
tomt, det är liksom något skulle fattas. Det går
ibland ganska dåligt, men så blir det bortblandat.

Det kan nog hända att mitt lättsinne
någon gång gått så långt, som om ej du ~~[illegible]~~
gäckat dock tio gånger, men alltid har jag känt
det ohyggligt svårt efteråt.

Nu blir du uttråkad af mina enskilda
bekymmer jag skall derför sluta.

Hela denna vecka hafva vi haft en märkvärdig
väderlek i dag regn. Förut alla dagar mellan några
grad kallt 10. och i bland 2 a 3 grader varmt.

Du tycks gå och lovera på gatorna och
beundra ~~kavaljererna~~, Men kom i håg
att enligt Sigurds åsigt (en författare som skrifver
i Smålands-posten, ~~[illegible]~~ jag har) så skall hafva både
tornyr och luggen, båda sin uppgift, tornyren är
till för att draga blicken från den obehagliga luggen
och den obehagliga luggen för att dölja rodnaden
öfver den fula tornyren.

Apropås tenar så är det en riktig vann för
sådana i Kalix i år, hvarenda ungkarl i Kyrkstan
med kringliggande förstäder hafva de en ten

utstyrda i bråderier af alla mönster jag skall söka ~~att~~ räkna opp så många jag kommer i håg, Löjtnant Rutberg, volontär Hedström John Eriksson Stockholmare Gust. Krape, Nils Holmgren Fredr Berg C J. Bäckström (Stenåldersribbyltsåker) Elias Artman Hjalmar Bergström, J. T. Ekholm och då kan du sjelf räkna huru många som äro utan.

Robert han är som valigt landsförvist opp till Pajala, jag har haft ett par bref från honom och han tyckes sjelf trifvas bra bland finnarna han har lätt humör och det kan behöfvas.

August har fått sig en dotter kan veta, men Kronprinsen Halfdan tycks icke vara mycket tracterad utaf henne, han har helt simpelt bett Fru Lindgren återtaga henne.

Han Halfdan bad om sin helsning till fabo Ernst Aug. och Laura öfver.

Här slutade jag i går afse, det var sent Kl. 11, så du får urskylla mitt slarf.

Samma väderlek i dag ½ gr. varmt.

Jag afslutar nu mina rader med den önskan att de måtte träffa dig frisk och framför allt med gladt humör.

Samma vännen
Fredrik

P.S. hof förbarmande och glöm icke våra halsdukar öfver

Sthm den 7de April -94.

Älskade lilla "Mormor"!

Hjertligt tack för bref! — Ännu är undertecknad konvalescent. D.v.s. mitt onda ben strejkar fortfarande. Jag kan nog vara uppe ö gå — stundtals — men med stor försigtighet måste det ske emedan det kunde bli så farligt. Två gånger har jag varit ute ö åkt, blef buren utför trappan. Det var härligt att vara ute i friska luften

duktig fortfarande ö bli en bra menniska. Vi ha nu en riktig gammal "Dadda" som sköter honom. Men hon blir qvar endast till den 24de April då vi få en barnjungfru som förefaller mycket bra ö reel. Hon ser ut att vara omkring 30 år gammal. Är något kunnig i matlagning ö bakning ö är villig hjelpa till med alla förefallande göromål inom hemmet så snart ej "pojken" kräfver hennes tillsyn. Men honom först ö främst. Min andra jungfru

6) Slutligen vill jag nu be om våra innerliga helsningar till alla de våra

i all synnerhet som det är
det allra skönaste vår
väder. Det har varit
sådant en längre tid
få se om det blir ihållan-
de. I Humlegården såg
jag just att en del
träd börjat skifta li-
tet i grönt o gräsmattor-
na äro som den vack-
raste gröna sammet.
Utmärkt för min lilla
gosse att våren o som-
maren stundar så att
man kan draga ut
med honom då vädret
det tillåter. Det kom-
mer att pigga upp
honom betydligt.
Han börjar bli så rar

o ger hvar akt på allt hvad
som omger honom. *) Ja,
tante Thecla, "farmor"
numera, tycker att det
är ett märkvärdigt barn;
"så försigkommet, o så
skriker han ju nästan
aldrig - tycker hon.
Nå jag o Hugo sen tyc-
ka förstås att det är
en utomordentligt stor
älskling. Han blir nog
lik Hugo. En mycket
söt liten mun har han
o stora mörka ögon.
Ljus föröfrigt, o komma
form på hufvudet som
sin pappa. Måtte han
bara få vara frisk o

*) Så börjar han skratta o svara som [illegible]
gollar när man pratar med honom.

*) komma på [illegible] [illegible] 3 (tre).
[illegible]

"Farmor" kommer upp till
oss hvarje dag, hon bor
hos Schottes, ô hon är för-
färligt viktig ô beskäf-
tig med pysen ô allt
möjligt. Hon blir nog
svår till dopet är
undanstökadt. "Farfar"
längtar rysligt mycket
efter att få se sin son-
son ô är oerhördt
ängslig för att pysen
ej skall få allt hvad
honom tillkommer
i skötsel ô mat m.m.
"Fajfaj" ô lille gossen kom-
ma allt att bli söta
vänner. "Mojfaj" ô "Mojmoj"
skulle också se honom.
Det är rysligt att vi ej

2.) får jag behålla så om är
jag lugn ô belåten för
dylika förhållanden.
"Pigescher" är ej det roligas-
te att ha att göra med.
Vi tänker möjligen att
i nästa vecka (i dag lör-
dag) få döpa lille pysen.
Det är gruffligt, måtte
han ej ge hals då.
Snygga namn får han
då åtminstone i vårt tycke.
3 stycken! Ja, ja vi få
väl snart er nyfikenhet
tillfredsställd bara vi
lugna er litet gö'vänna!
Något dopkalas ställa
vi ej till med. Vi säga
till slägten att komma
upp en f.m. Så bjuda
vi på thé ô chocolad el-

2.) i dylika ämnen men af helt främ-
mande, utomstående personligheter

5.) att få göra folk lång näsa ô sen
triumphera.

ler något dylikt på bri-
ka, först. Och sen litet
vingle med tilltugg o litet
konfekt. Intet mer.
Sen adjös med gä-
sterna. Vi ämna be pas-
tor Rosenius här i Öster-
malm döpa gossen.
— Få se om hur
länge det dröjer till
ångbåtarne börja gå
ända dit upp. De
hålla på att rusta
sig för sommaren. Månne
det blir så att Ni komma
ned något i sommar.
Det är ju svårt att
bestämma på förhand
förstås. Men Lisa o Ernst
komma väl ändå,

4.) det blir väl någon gång min tur också
pell oförtäckt till dem ytterst. Men

3.) få man höra än att, än detta annat som

det ha' de ju sagt ända
sedan förra sommaren.
Men nog vill jag först
se dem här innan jag
tror det säkert. Jojo,
jag känner av mina
"Klickare"! — —
Sådan otur med "Heidi",
stackare! Månne hon
kan bli bra o kanske
hon bara får stå o lida
utan att det blir det
önskade resultatet
— hennes helbregdagö-
relse. Nå "Rolf" finnes
förstås qvar o "Sally den
yngre"! Henne fick jag
ju aldrig se i somras.
Hon var redan ute på
sommarbete när ni kommo
ditupp.

3)

någon af Er derhemma
sett vårt hem heller,
eller åtminstone varit
inom dess dörrar.
Något så märkvärdigt
att se på är det väl
just ej annars. — Ja,
mångt o mycket får
man höra af nyvunna
släktingar o. d. dels för
sin härkomst o sen
mycken undran om ens
fosterföräldrar o det
märkvärdiga att de
aldrig visa sig. Somliga
tro att hela "min histo-
ria" — om man så skall
säga — är uppdiktad
af Hugo eller oss begge
m. m. Nåja, sådant
der får jag väl försöka

att smälta så godt sig göra låter.
1) åt mig aktar man sig nog att "tota".

Göteborg den 3/6.90.

Min hjertans kära

Broder Sällström!

Huru skall jag nog kunna tacka dig för den myckna frikostighet mot min stackars Hjalmar och för att han med familj nu får flytta till [illegible]. Till Vivi har jag sändt en god del kaffe-[illegible] och annat embalage

det så som Luther sager "att der Gud bygger sin kyrka, der bygger och Satan sitt kapell". Måtte derföre Herrans heliga anda få bedaga själarne i sanning och fruktan samt låta den goda säden falla i god jord och bära mycken frukt.

Vi helsa dig och alla de dina hjertinnerligen. —

Igår förnyade jag med Fru Bergh mitt hyres kontrakt på 1 år från den 1 instundande Oktober emot jag derifrån betalar 800 kr pr år, i stället för 1000 kr som jag betalat under de 3 sista åren. —

Din innerligt tillgifne och särdeles mycket förbundne broder

[illegible]

för att i möjligaste måtto
skydda deras bohag
under transporten. —
Hvad vi innerligt
glädja oss öfver att din
helsa blifvit bättre,
Karl — ja mycket
kärt hade det visst
varit om du kommit
till badort här i trakten,
men ännu hugnesam-
mare är det att veta
det du är så återställd
att du obehindradt kan
vara i verksamhet med
din mångfaldiga som
äfven är till så stor nytta
för andra. —
Mamma och jag hoppas

att i sommar få Hilda till
oss jemte Oscar och Dendi
[illegible] resa Norrut. I så fall
är det sannolikt att äfven
Ester gör Sigrid Rudebäck
sällskap till Kalix. Georg
reser förut och stannar
några dagar i ~~Kalix~~ Umeå. —
En synnerligt stor nåd är
det af Gud att alla de 5
mödrarne inom vår familj
blifvit lyckligt förlossade
under det föregående af detta
år. Ja Gud ske pris och
lof för allt! —
Med glädje har jag försport,
att en andelig väckelse
i Kalix denna vinter. Också är

Brev från O R Taube 1892 m.m

" " Anna till Johannes

Johannes " Anna

" " Elias Östman (vän till Ernst)

Adolph Taube till syster Anna

" " vänner till Anna

Hilda Taube till Johannes bl.a

Brev fr. 1860!

" " mamma till Anna

Hugo till mamma Anna

Mest brev till Anna Taube Sällström

Inbjudan till Bal å Stockholms Slott 21 jan 1887 till Johannes Sällström

Johannes Sällströms jordfästning 6 jan 1906

Nederkalix kyrka

212

H. M. Konungens Förste Hofmarskalk

får härmed på Nådigste Befallning äran inbjuda

Ledamoten af Riksdagens Andra Kammare

v. Konsul J. Sällström

till Bal å Stockholms Slott

Fredagen den 21 Januari 1887 kl. 9 e. m.

Klädsel: Stor Uniform, Herrar Kommendörer bandet utanpå.

All sorg aflägges för dagen.

Vagnarne inköra genom Södra hvalfvet till det Vestra.

Uppgång, Vestra hvalfvet 2 tr. upp.

Souper kl. 10-1 Ordenssalarne. Hemtning kl. 1.

I händelse af förhinder torde detta kort återsändas.

Härmed tillkännagives,
att framlidne Per Adolf Svanbergs efterlämnade maka,
vår outsägligt älskade och högt vördade moder,
vår kära goda svärmoder och farmoder

Johanna Vilhelmina Svanberg

— född Bergman —

stilla insomnade å Filipsborg denna dag kl. 5.35 e. m., i sitt 91:a levnadsår, djupt sörjd och saknad och i välsignat minne bevarad av oss, barnbarn, släktingar, trotjänare och en talrik vänkrets.

Nederkalix den 8 maj 1923.

HELENA SVANBERG.

DAVID och *DINDI SVANBERG.*

GUSTAF och *OLGA SVANBERG.*

Barnbarnen.

"Endast i Gud hav din ro min själ, ty han är mitt hopp." Psaltaren.

Så skön går morgonstjärnan fram och bådar klar och lyckosam Den stora dagens möte, Då själen, över jorden höjd, Får svinga sig med helig fröjd I himlafaderns sköte. Tiden, Striden Snart skall slutas, Friden njutas. Hoppet vinna, Tro och kärlek målet hinna. P. Ss.

Min älskade make

Grosshandlaren & Riddaren

Johannes Sällströms

jordfästning

försiggår i Nederkalix kyrka

Trettondagen den 6 Januari 1906 kl. 1 e. m.

Anna Sällström.

Fru Anna Sällström

INBJUDES

ATT ÖVERVARA

VIGSELAKTEN

MELLAN

MED. LIC.

EMIL JERLOV

OCH MIN DOTTER

ESTER

I NEDER KALIX KYRKA

FREDAGEN DEN 16 AUG. 1918 KL. 3 E. M.

SAMT DÄREFTER INTAGA MIDDAG

Å HOTELLET I KALIX

JENNY LILJEBÄCK
FÖDD TAUBE

Brödkort torde medtagas.

O. S. A.

i [illegible] 76

i [illegible] 76

Min Kära Ernst!

Jag känner så stort behof af att säga dig min kära Ernst, att du för Guds skull, skall akta dig för ondt sällskap, ty "ondt sällskap är förgift" jag vet ej huru det är i Luleå, men jag vet att werlden är ond öfveralt, och att vid din ålder är det farligast, jag beder ofta för dig att du inte måtte saknas på den stora dagen, "Kära barn, om skalkar locka dig så följ icke" glöm ej att läsa något Guds ord, helst Bibeln hvar dag, "huru skall en yngling sin väg ostraffeligen gå? Jo, när han håller sig efter ditt ord" om det ej smakar så bra, så är det ändå nyttigt, och bed Gud alla dagar, "ty allt det i bedjen skolen i få" tala med din medbroder Edin, någon gång, ty det är godt och nyttigt att samtala om det ena nödvändiga. Ja, kära Ernst, jag tänker så ofta på dig som du vore mitt eget barn var öfver förnöjlig med besöker och [illegible]

Din gamla faster Maria

Farväl Gud välsigne dig

Stå dig aldrig beroende af hvad menniskor tycker, utan hvad Gud tycker, det skall Ernst rätta sig efter — men intet förmå vi utan Guds hjelp — men han vill hjelpa, stödja, stadfästa

vattnet, att icke något ondt händer dig
och dina föräldrar skola få sörja öfver
detta barnet. När du kommer något emot
så gå och slå upp din bibel, så skall
du få se att du alltid får något godt.
Ty du finner så fullt af löften och tillsägelser
Jag måste hålla mig till dem, fast fienden
vill allt förstöra, och skrämma oss, men
Gud älskar fattiga syndare och har
gifvit sitt dyra blod och lif för att
frälsa oss. Om du kommer det svårt och
tungt ibland med dina alla läsningar, så
bed Gud, ty "väl bedit, är hälften studerat".
Helsningar från Farmor, hon mår så bra, och
är så kry. Lilla Viga går väl när du
kommer hem.

Kom ihåg Ernst att Guds englar äro kring
hans barn, både natt och dag, de lägra sig
omkring oss, till att uthjelpa oss, Jo saliga
äro Guds barn, fast de ofta äro föraktade i denna
tiden, men de hafva sitt goda gvar, när de komma
hem till Fadershuset. Nog skall det bli något att
mottaga, O! hvu efterstråfvansvärdt, emot allt
annat i verlden, ty det intet öga sett, och intet
öra hört, och i ingen menniskas hjerta stiget
är, det hafver Gud beredt dem som honom
älska.

Om någon gör dig emot och förargar dig, så kom ihåg att du ej hämnas, ty Gud vill ej det, utan förlåt dem, och tänk de veta icke hvad de göra.

Luleå 17/4 82

Älskade Föräldrar!

Tack för brefven; pappas bref var så långt och trefligt. Här är i dag ganska kallt, så att Karin har tidiga eftermiddagslektioner i dag. Om Tisdagen hade vi månadslof, rektorskan Björnlund begrafdes då. Roligt, att pappa haft en treflig resa, efter hvad jag hör. Var det ej i Finnmarken, som pappa skulle köpa en häst eller har pappa ändrat sig. Kassan räcker nog ännu så länge, Karin har 30 Kr. qvar. Nog ville jag gerna, att någon af eder komme hit en snipp i detta goda före, det vore bra roligt.

I Skolan har det hittills gått ganska bra och jag hoppas att det väl äfven hädanefter skall gå bra. I Grekiska, Latin, Historie, Naturvetenskap. Kristendom har jag ~~nog säkert~~ säkert fullt, tror jag, jag läser på dessa ämnen, så att jag möjligtvis skulle kunna få ett eller par AB. Men i Svenska, Franska och Mathematik är jag ej säker på, men hoppas att jag med Guds hjelp skall få fulla betyg, åtminstone i de två sistnämnda. Jag skall på en tid fråga (dem) läraarne om jag behöfver läsa för någon, men jag tror att det skall gå. Skulle jag likväl ej få fullt i Svenska, så kommer jag uppi nästa klass ändock, om jag kann skaffa mig ett öfverbetyg. Ännu har det ej gått så långt, att man kan med säkerhet säga något ännu.

Hälsa Farmor, Alma, August och Verner.
Må väl, hälsa alla och kom snart hit, önskar
~~papp~~pappas och mammas egen

Ernst

Karin hälsar.

Neder Kalix den 13 November 1883

Ärade Moster!

Tacksamt erkännande Mosters begge bref har jag härmed att bedja Moster ursätta min försumlighet att besvara dem.

Den 22dra Oktober sände jag med Hermelin 1 bur med fågel samt en bytta innch: 20 ℔ löjrom, hvilket jag hoppas framkommit i ordenligt skick. När fågeln afsändes var den åtminstone frisk.

Till Herr Hjalmar Taube är afsändt 5 tunnor samt till Finckens 2 tunnor Potatis. Allt enligt ordres från Moster och Morbror.

Här hemma (hos Eder) är tyst och stilla, sedan herskapet reste tycks det ej till någon menniska knappt, hvarken på kontoret eller annat ställe. Lena tycks vara den enda som fortfarande springer här.

Karin beklagar sig, och säger att hon gnäller och jemrar sig värre, ant hvad hon kommer i hug säger hon att "Frun har lofat" men jag tror nog att Karin står på sig.

I dag har jag tagit de saker som Robert skulle få låna härifrån hem till mig. Rummet har ej varit färdigt förr.

Det är
en (gul guztavianck) säng med sängkläder samt 3 par lakan
6 stycken stolar utaf dem som vi haft på kontoret
bordet från kabinettet (icke Ernst skrifbord)
1 byrå, den han haft deruppe i sommat.
1 Commod — — — samt
puffen ifrån sängkammaren.
Dessa saker hoppas tiu våren kunna återställa
i samma skick som de nu befinna sig.
Det är en ofantlig skillnad i huset sedan
Christine & Albertina flyttade med allt sitt
pick och pack nu sitter ej längre fullt med
folk i köket och gapar. Den nya pigan
ser ut tyst och stilla samt tjock och trinsig
vidare vet jag ej om henne, hvarken ondt eller
godt. Påstås vara bra ladugårds-deja
Pastor Markgren har några söndagar varit
förhindrad predika på dessa söndagar har Kollaraten
och orgelnisten Dahlberg läst predikan, hörbar
för endast ett fåtal, mycket uppbyggligt, men
lika mycket folk har det varit ändå.
Från Emytnäs har ingenting hörts utaf sedan
den högtidliga Sjelf-förgudnings akten med
Barnhemmets invigning. Moster borde verk-
ligen varit närvarande. Det var riktigt rö-
rande att höra med hvilken pietet han talade
om sin Mor och hvad hon gjort för hemmet

men glömde ej sig sjelf, utan kanske med ännu större känsla omnämnde huru mycket han nådigt låtit andra uträtta för att han måtte hafva äran. Ära den som äras bör.
Men jag tror att publiken tyckte att Bn så uttömt sitt eget lof på barnhemmet att på källaren, der fäst-talen hölls, fick han intet smicker, men detta förtröt visst gubben, ty vid ryssgrafven der Gottfrid Wiklund uppläste ett af hans far författat tal, utomordentligt i mitt tycke, fjantade och sprang gubben Bn och ryckte Wiklund i rocken bedjande honom upphöra; Och Wiklund måtte verkligen sluta innan han fått slut på talet, hvarefter Bn beståg talarestolen, tåg och tåg och inom en sekund flödade ord granna obegripligt.
Till orten väntas en ny prest vid namn Hulén, mycket klen efter hvad ryktet påstår.
Wid dettas framkomst har nog moster sett af tidningarna, hvilka, som sökt Kaly pastorat, inga storgubbar, bara vanliga menniskor, men kunna nog kanske vara lika bra för det.
De som känna kyrkoherden Lindfors anse honom för en ganska framstående prestman; Pastor Bexelius deremot anse förståsigpåare för en "Herrskapsprest" hvad de mena dermed vet jag ej men något märkvärdigt måtte det vara.

Haparanda den 4 Maj 1865.

Min kära broder!

Efter ett så godt tillfälle yppar sig, får jag omnämna att jag idag haft bref från Advokatfiskal Tham hvaruti han underrättar mig att Tulldirektören Bennich icke hemkommer förrän omkring den 9de dennes. Det är således att förmoda att vid den tid du kommer till, utnämning till Tullförvaltare i Sundsvall kommer att ske, hvarom jag ju tele-

graf blir underrättad. —

Vi må alla Gudskelof bra.

Hjertliga hellsningar från oss samtliga. Mycket välkommen hit. —

Din kära frände

A. Daube

Min älskade Anna!

Ernst är kry och rask samt med Guds makt i godt förvar.

Jag sände för ditt mar-strandshushåll:

1 En mjölkhämtare

2 En Skorp-hämtnings korg

3 En Korg för begagnande vid uppköp af bär

4. 1 Par Gummimanchetter.

Helsa hjertligen den täckliga Jenny! Din huldε Fader

[illegible]

Gbg d. 26/7 69.

Luleå d. 18 april -20

Kära, lilla Farmor!

Nu ska jag väl äntligen få tid att språka en stund med lilla Morsgumman.

Inga bref har vi fått i gångna veckan o det har varit tomt — ej ens det vanliga söndagsbrefvet fr. Kajsa, men först efter Påsk från alla barnen o äfven från Irmgard ett riktigt rart ett. Hon säger då, att de nog ämna gifta sig till hösten om de få rum. Och der-för kommer hon hem i sommar för att sy o få vara hos mamma en tid.

varit i veckan med att sköta köket mest helt o hållet, det hade jag aldrig trott henne om. Jag har kommit få sitta o laga stora högar med kläder som var kvar sedan förra (Dessutom tvätta o stryka) tvätten. Jag tror inte längre att j. behöfva skämmas för Gretas huslighet — det bara nog mest på viljan —

Dussigt o tungt i luften har det varit hela dagen men nu regnar det ordentligt. Hela stan har varit ute för att se o beundra Kapt Saunders voltor o fina flygningar o Emil har manat mig att springa i fönstren o titta o det synes nu fullkomligt likna

Efter allt knoget med
trätten, ja, sömmen först
hela månadegen, då Anna Kr.
gjorde färdig Gretas prom.
dräkt o så ändrade Alicias
långa blå cheviotkappa (efter
Greta) har jag nu Greta
i säng o Maj med för säll
skaps skull på den sidan
om Atlanten — På denna
har sjelfvaste Far legat i
förkylning — hosta o feber
Men vi duktiga Anna Gr.
Alicia o jag gingo trots
allt i Bethel — der var
godt som vanligt — dagen
o minnena svära för mig
Denna dag i fjol var Adas
sista på jorden — Långfredagen

Hvilket hårdt år, hvilken
kamp o strid både utvärtes o

invärtes o hvilket ynkeligt
resultat för mig. Tro Sins
Hopp Tro o Tålamod Ack
de äro visst oumbärliga
Mestadels får man ropa:
Herre haf förbarmande med
oss, led oss icke i frestelse
— — — Tio middagen steg
Ernst upp o kände sig nu
bättre. Ack lilla Mor,
han är underbar o älsklig
min Ernst på mer än ett
sätt. Ja, Mor har ju också
litet del i honom förstås!
Ingrid skref på tal om
Karin: Hvad det skulle
vara härligt att äga
en sådan dotter o nu kan
jag väl säga detsamma
till Mor om Ernst o som
Men så duktig som Greta

men på e. m. fick hon
komma upp o vi hade så
trefligt tills. Greta spelade
då o sedan på Bethels piano.
Förra sönd. hörde jag
Thunfjällska kören o det var
alldeles ovanligt vackert –
men tyvärr litet folk.
I dag är Gulli Högström
för pianofonden – den blir
nog stilig, men ingen här
ifrån är med – 3 kr:s-biljetter
Ja, nu har Bert klarat sin
kapten o det var ju roligt
för alla parter. Inte tycker
jag Vivi gör rätt som så
oroar sig för barnen – de
äro ju allesam. "färdiga" så
godt som, Birger behöfver ju
ett p. år till Pappas hjelp för-
stås, men de andra kunna
ju nu stå på egna ben.

Luleå Sönd. afton 9 maj

Kära lilla Farmor!

Tror jag måste sända
några rader ikväll till
lilla Morsgumman.
Vi ha varit åter på
e.m. på Bethel, Ernst o jag
o haft det härligt! (Stämman)
I fm. talade Gullberg
storartadt om Guds barns
frihet genom Kristus
"Till frihet har Kristus frigjort
oss; Stån derför fasta o
låten eder icke på nytt
fångas under träldomsok"
Gal. 5
Ett härligt o fullt evangelium.

På middan gick vi till Åskin(?)
Hanna stackan har försökt
vara uppe o sy på maskin
hela veckan, men låg då
idag, trött o förbi. Sade sig
vara ledsen för sin jungfru
som tycks trötta. Ja, det
undrar ingen på! De synas
nog ha tämligt klejst(?), fast man
hjelper o ordnar o Åke dess-
utom passar hela förmiddan
garna(?). Men naturl. kan
Hannas jungfru ej få springa
om kvällarna ss. Nanny gör.
Mycket ledsamt emellertid
att Sekmåsflickan skulle
ändra sig! Laura kan
jag ej taga, äfven om hon
ville komma, hv. hon naturl.
ej gör, då hon ju har 20 i mån.
Jag tycker o har hört af fr Bergst.

hur illa o orätt hon hand-
lat emot dem, som varit så
snälla emot henne.
Jag har anmält mig på Arbetets
förm(?) o ämnar ämna jag
ringa upp o höra med Föreståndn.
Men det hindrar ju ej att
äfven söka få någon fr. ~~Luleå~~
Kalix, om Farmor vill ha det
besvärat. I afton var jag
på mitt andra sjukbesök
till Anna Burman: Öfveransträngd.
Tänk, hur en fullvuxen mamma
ska till hjälp o endast en stor dotter
o så behöfva arbeta ihjäl
sig! Det är för tragiskt!
Jo, det var rektigt roligt
att Greta kom att spela tillsa.
med fast P. De var här
i tisdags — Nanny höll på
de dagarna tvätta mattor

utvandring fr. staden t lands-
bygden. Men förstås de vänta
sig hög dagspenning i som-
mar under ängestiden &
sedan i höst fly de hit igen.
Säg Sindi, att j. vill ej
att Greta ska följa Bert
till Kalix ofärlofvad.
Men hon kan ej heller
förlofva sig nu o sedan i
höst resa med o få under-
stöd för sina studier af
M. — Det vore ej juste.
Käraste Mor, hälsa m[illegible]
så innerligt till den tappra
kära Mors Hilda, till Sindi
o David, till Henrikin,
till Grytnäsarna o öfriga
släkten, till Lotten Silfverbrand
Sofie, Mimmi fl.
Alla hälsa kärt t älskade
Famor genom tillgifna Lisa

bese ångfartyget utan att
erlägga afgiften o utan att
förstöra sina kläder.
Det var verkl underbart,
man rent af trodde vid
blotta anblicken. Synd att
ej Kalixarna kunde få
njuta af något så ovanligt
o sensationelt!
Både Terese Burström o
Anna Nilsson ha sina födelse
dagar idag men som Terese
varit klen har först firar
hon den ej — med främmande.
Jag sände med en tredubbel
skär hyacint, hvilket hon
mycket sentterade — dessutom
ha vi ej på länge sett hr.
Jag ämnar jämt be dem
upp på kaffe, men än

Sånd beträngående det
klädstreck som var om kofferten
Vi behöfva det så väl, därför
snart

Roligt att Ernst kunna se till
de unga i Porjus o bli Gunnar hos
Gusti — där han blir det trevligt
men på den resan som Ernst o frö om
mamma

har man för brådtom, o än
ligger jag i sängen
Ett par ggr. har j. tittat in
t Hanna o en afton var jag
på Mongolsyförening, utom
dentligt trefligt – hos fru Bäck
ström – många begåfvade
talare (Alliance) – särskildt
rar o benådad synes mig
Mag. Nylander vara – af
den gamla goda stammen
full af entusiasm för Guds
sak – liksom min kära fader
Till Skarstedts ville jag
gärna gått, men orkade ej
mina ben ha haft en tråkig
tid. – – Intet hörs fr. Alice
är det ej underligt –
Anna Gr. stod vådligt bra på
sig likaså Alice. Hon fåra
fick igår nya galoscher

o är derföre stolt o lycklig
som en liten prinsessa
Men istället upptäckte vi
att sulan på ena kängan
hängde o slängde – ja o
det såg man ej förrn sent
igår afton, så imorgon
får väl Lisa hon vara hem
ma fr. Skolan o det blir en
faslig sorg. Lisa är gikt
– Jag önskar, jag hade
någonstans att sända henne
isommar att få hvila
Får Alice verkl. komma till
Margit – det vore skönt.
Undrar om Ina kan
skaffa mig någon tjenarinna
Nanny berättar om andra
bekanta, att de ska lämna
sina platser o resa "hem"
Det tycks vara en förmlig

Ernst o Anna N. reste
igen t. St. men dessförinnan
lofvade de Astrid få ha sitt
bröllopp hos dem — så
nemisel — så nu är det
bekymmet klarat för Emma
jag skrifver i flygande fläng
o hinner ej mera nu
Farväl kära Mor o hälsa
alla så hjärtligt!

Det blir synd om Alice
ej får komma t Margit
ty hon inbillar sig visst
något sådant efter hvad
lilla M. har skrifvit hit
Hälsa ock till Olga, reser
hon bort, hoppas jag hon
lämnar listen i goda händer

Flickorna voro öfverförtjusta
i Mors bref o det klingande
innehållet — stackars Mor

I lördags var Maj blomsterflicka
på Bethel — S.S.U.H. hade stor fest
o mycket trefligt, Endast Far o jag
voro hemma

Hälsa syster Hedberg

2

Hvad ska då vi säga som
ha 4 stycken i skolan o små
ännu o skötsamma!
Dessutom inga välsituerade
bröder som kunna hjelpa i
nödens tid — eller dödens.

Men nedtryckt kan man
nog känna sig litet hvar
förstås, ehuru man vill kas-
ta alla bekymmer på den
store Hjälparen, så håller
man ändå stadigt fast i
bördorna. Tiderna äro ju så
hemska o jag tycker, att ingen
kan ha det så svårt som Ernst
o ingen förstår det heller.

Jag tycker skulderna äro
det värsta kors som kan tänkas
Men j. vill inte tala om dessa nu.

Snart kan väl Mor gå o se på
Ernsts bygge, hur är nu
fint o bra på gator o vägar
nu —

Nu samlas vi till Siri Holm
som fyller 50 år onsd. 12 maj
På aftonen blir en enkel supé
hos fru Andersson å hennes
enskilda räkning. Siri hade ju
många vänner, men eftersom
det blef Hv. Bandet som ställde
sig i spetsen, så blir det ej
så pretensiöst s.s. om det varit
på Stadt. Flere hade ju velat
ha festen der först å men
nu blir den ej mer än hälften
så dyr 4 kr. o jag ämnar
vara med.

Till Svea Segergren samlas
ock, hon fyller 50 på torsdag
Kr. Him. dag. — — Greta har gått
ut för att försöka få sydd
sin sidenklänning, men det blir
svårt nog — få se, om fr. Öqvist
på Sveasalen åtar sig den.

Så lustigt — nu kom hon hem
o i samma veva ringde
Anna upp — det var så bra
Är lindt glad att få hem
Bert — hvad det är ~~[illegible]~~
att han stafvat sitt namn med
th, det är som ett flicknamn
då, tycker jag.

Jag skr. lite till Edith
men det pinkar mig så fas-
ligt, ty nu är så mycket
annat att göra o jag får
ej sitta vid det jag behöfde
å ständigt i ångest o oro.
Det kan ej talas om — brif
brefvet genast, är min [illegible]

Glöm ej Anna Gretas
födelsedag sönd 16 — ett
förtjusande hårband sände
Alice i brefvet o det är
nu på väg t. Karin.

Emma K. var så uppe
kryad af sin St.-vistelse

Min kära Anna! jag hade tänkt skrifva ett långt o ordentligt bref till Dig. men nu medgifver ej tiden. men än af allt hjerta önska Dig allt godt På dett ingående året. samt äfven innerligt tacka Dig min snälla Anna för den wackra kragen o manschetterna. Du må tro datt bar till att gissa från hwem dett hwar vi kunde aldrig tro först att dett hwar från Dig. vi har haft en trefflig jul. Chier Hjalmar på stod att ej något roligt kunde bli när Anna o Adolph är borta o visst är dett så att man då mest saknar de frånwarande. men jag för min del har altid då mest att göra med hur alla skall få mat o hwad som skall vara. att jag ej förr än allt hwar undan stökat om qvällen kunde. i Lungen satta mig o njuta af mina många julklappar. af Knoot fick jag ett Gravörkes foder. hwar dett ej mycke ? af Pappa en Nattsäk o en Bok. af Otto o Hilda i Lag nålstickadt till Klädning. af Mamma en yllenäsa af Axel Armband af Walirs en audenkålors flaska. af Gunnar Strengeband o Bokmärke som han själf förfärdigat. samt krappar.

Du får ej endra På om brefvet är sudeligt. jag är helt yr i hufvu. vi kom hem klockan half 4 ra på Morgan från Slädparti som var i går. då hwar mycket trefligt. men kort innan vi skulle bryta opp blev Glädjen störd genom att Fru Hegberg blev mycket sjuk i wåra kanaletjorer. o så fasligt. jag rysen änu vid blotta tanken der på.

jag hör att Du fått många julklappar. dett war bra roligt. vi undrade nog hur Du skulle känna Dig till mods.
Alterlina är nu här. o blev i några dagar. hon är sig fullkomligt Lik glad o muntor o änu Fetare
sent om sider tack kjära Anola för brefvet. Du urSägtar våt mig som är nog trög att skrifva. men nu har vi fått hyt en Magister Sven från Lund. man hade för Lott göra som. men ända är jag ej så and på honom som jag war på Allstadjers. hon war mer förarglig men den här mer odrglig. nå Du vet att nagot Påhang måtte här vara.
nu kinner jag ej mer. helsa hjertligt Lovis o Ericka från Din Syster.

jeanetti.

Haparanda den 7 de januari

Dett är nog roligt om Du kunne skrifva nagån gång johanna Ahlrom helsordig o saknar sig nog mycket.

Göteborg den 16 Febr 1876 –

Älskadaste Anna!

Mycken tack för brefvet i dag –

Du skall inte taga mitt förra bref på det
viset Anna, det kan du väl begripa att
meningen ej var så, att Emma skulle vara
illa till, men först och främst så var jag sjelf
och ledsen, och tänkte på barnen här och der
och med det samma hade det varit tal om
hårfrisyr och det der, som jag just inte myc-
ket hade tänkt på förut, men då framstod
det för mig att jag borde nödvändigt säga till
Emma om den der småsaken, men jag be-
griper inte huru det kom till att jag skref
det till dig, ty derigenom blef det besynner-
ligt och sedan när jag tänkte derpå så
tyckte jag sjelf det var ryslig dumt att jag
inte skref det till Emma, och att gå emot
var egentligen min mening att om det lex.
skulle falla, mindre bekanta Herrar än att
bjuda henne hit heller dit så tänkte jag

det gjorde han och fick skälla sin sjelf, så det blef
nog mycket bättre än här i [illegible] rummen, men
huru det var så kände jag mig illa till mods tills
jag fick honom Far lyckligt och väl i gå [illegible], men
mästerskorna följde honom till porten och ville springa
här utanför, men han bad dem att gå hem och inte bråka
de hänna nog Pappa så de tyckte visst det var mycket
besvärligt –

Du skall tro att morgonrocken har blifvit mig kär
på sednare tiden, jag trodde verkligen att jag ej skul-
le sakna ha den här hemma, och inte kunde
jag just ha den borta heller, men nu har den
varit på, hvarenda dag, och jag vet ej när jag
kan lägga bort den ty jag är så frusen, så jag
är nog mycket tacksam för att du gaf mig den.

Hvarför skref ni ingenting om Johannes och
huru han lefver och mestadels – annars var det
ett ovanligt utförligt bref jag fick den här gån-
gen som altid är roligt. Oskar Carsell har varit
hem, varit hit, farit hem igen, de skulle ha skidparti
i Mallgjö, och han skulle bjuda 2 gla mamseller som
ingen annan bryr sig om, sedan kommer han hit
och skall logera i lilla vindskammaren — att par månad

Pappa och Skolkamraterna hälsa så mycket. Hälsa [illegible] för Emma [illegible] – din [illegible]

att det var bäst att vara försigtig, och heldre vara hemma, för öfrigt tycker jag att Häggströms Bergmans och Cholers äro utmärkt snälla som vill att hon skall komma till dem, det vore nog ledsamt om hon skulle vara sådan att ingen tyckte om att vara i hennes sällskap också, och det kan då aldrig komma i fråga att jag tycker att hon ej kan gå ensam på sådana ställen men jag (tänkte) gett på Herr Hätsen hvad han heter, och sådana, det menar jag med att gå ensam, då ej den är med - men nu kan det vara nog om det der, ja Balen var förståss roligt för Emma att se, och det var ej heller underligt alls, men nog önskar jag att hon ej måtte få så stor lust dertill som jag sjelf har haft i min ungdom - men jag är då inte utaf dem som vill göra allting till synd för ungdomen, det är ju naturligt och hör till deras ålder att leka och vara glada, men lättika icke stö troget allvarlig tanke en hågen utan

göra efter samvetets röst, jag är säker den låter höra sig, någon annan regel är ej så godt att uppställa -

Det var roligt att du hört Johanson m. fl. så att han varit i Stockholm ne - här har det varit mycket vanligt d.v.s. de vanliga predikanterna och det är nog bra, nu det har varit mindre ofta l. o. m. jag för min del har då bara varit hemma, och blir väl ännu fast jag tycker mig vara alldeles frisk ne så vill jag vara inne och försigtig här är ett sådant oväder och mycket snö. Gud hjelpe de sjöfarande i detta väder det tänker jag på många gånger - Om Måndag skall Jenny resa, och är nog munter och glad, nu nast sitter hon med näsan i boken, och så tar hon några lectioner fast tiden är kort ja om Måndag har du dett framinnande jag skall nog komma ihåg er då nu till Fralag har Herr Larson bett kan den tänka, om det blir sådant väder skola de väl gå det som komma

Pappa brukar alltid bjuda Stentorsherrarna på middag då ärstahensbapsena äro afskedade men nu var jag ej frisk, och Jenny hade sitt göra, så att jag bad han bjuda dem på Grandhotel

Söderbyn den 8de Juni

Ändteligen, innerligt älskade Anna får jag kasta bort dagens arbeten å i qvällens lugn får jag samtala med dig. Först får jag hjertligt tacka dig för det lilla "minnet" du gaf mig — jag föresatte mig att ~~det~~ det skulle få betydelse af det blomsterspråk som mitt öga först skulle falla på det var: "Jag sitter under dens skugga som jag begärar, och kärleken är hans baner öfver mig," ett i sanning skönt språk. ack den som så kunde med Gudsmannen utropa! Lyckliga du, ty du kan ju säga "Jag sitter under Hennes skugga och skulle icke hon bistå mig? hans baner är ju kärlek."

Emottag ditt varmaste Tack för ditt kära kära bref, huru innerligt glad jag blef deröfver behöfver jag icke säga dig då jag i stället säger dig att jag uppriktigt å innerligt, så rena är jag hållit af någon (undantagandes min mor å min alltid saknade far) håller jag af dig. Du frågar om jag tänkte på dig pingstaftonen — Ja goda Anna jag är alldeles säker derpå — ty jag tänker då ofta ofta på dig, men till yttermera visso, så skall jag taga fram min "Dagbok" och ge dig del af anteckningen: " — — — Ack om Anna varit här säkert skulle hon öfven sett med mig och (hon kopparn jg om) — — — — — — ja kanske hade hon bett sin Gud för sin gråtande Tilda"

Huru innerligt glad jag är öfver att du säger att du kan hålla utaf mig, kan du då aldrig föreställa dig, ty du har alltid häft vänner som hållit uppriktigt af dig men jag aldrig

Du betraktade [illegible] för mig ett ställe som hela Roslagen kan du säga hvad
Det [illegible] betydelsen [illegible] den sägen att det är [illegible] likt.

Förlåt alla stafvfel — men ser du! då jag skrifver till dig, då kan jag icke stafva meningen förr än den är skrifven

derför kan du icke kunna hvad jag kände då du for ty du var ju
den ende jag älskade att tänka mig som min vän
vet du Anna aldrig för har jag varit frestad af "Svartsjuka"
men nu — vet jag icke huru det skall gå, hvem gällen det? skall
du visst tänka — jo just Margret H— o Emma L—, (jag säger
icke "Mamsell" till någondera, jag är ju så bekant med dem!) (!?)
Emma Liljebeck behöfver jag icke inbilla mig ty jag har sett hennes
portrait — men Margret ser jag ofta stå framför mig,
(i inbelningen n. b.) o då tycker jag bra om henne, har
du helsat henne ifrån mig? hvad sade hon, tyckte, hon jag
var mycket djerf af mig!. — — Men nu god natt älskade
vän! Klockan är 1/21 o. jag skall drömma om dig.
Ack om jag en liten fogel vore
Flande i rymden, då jag fore
Glad, om blott en timma jag fick stanna
hos dig Anna! —
Tisdagen d. 9 — Älskade Anna i dag har jag mycket göra o
mycket för jag visst icke tid att skrifva då gerna jag och
önskade att aldeles fullpletra detta ark, d.v.s. ännu en stund
måste jag upptaga din tid. Kanske skall det glädja dig höra
huru grufligt god Fru Lovis är emot mig — jag fick den 2 Juni
ett vakert Nättelduksklädning tyg, hvilket nu är sytt —
d. 3. fick jag kapptyget. — och i dag har jag fått en klädning
färdig af samma tyg som skickades till dig — så roligt vi skola
då kanske många gången bära dem på samma dag! men säg
mig Anna huru tror du jag skall kunna vara nog tack-
sam för all denna godhet emot mig! ofta är jag rickligt
bedröfvad öfver att jag så litet fortjenar den. —
I går var Syster Brita sjuk, i dag är hon något bättre.
Jag kände att om hon skulle gå hem så skulle många få

få vakna henne biltert, jag berättade henne att jag tänkte
skrifva till dig och hon bad mig helsa dig hjertligt, då jag
skulle gå ifrån henne frågte hon mig om jag visste hvad
jag skulle helsa till dig ifrån henne, jag svarte nej. jo sade
hon säg att jag lefver, ja jag lefver om jag ock död blifver fast nog
är det ofta jag icke tycker så, och så hoppas jag att i henne
få en syster för evigheten" hon hade starkt hufvud värk
och hennes eljest bleka kinder hade ne en röd färg, hon sag så
glad å lycklig ut att tårarna nichtigt stod mig i ögat
å af hjertlat tänkte jag lycklig lycklig den goda. hon
skall kanske snart gå dit den hon icke mer känner träffas
i dag är hon så mycket bättre att hon kan vara oppe någon
stund så är kledd —
På din bön svarar jag med Psalmisten både vakna å nysliga
ord i 2 97 salm. o s. Mär icke vill jag älskade Anna att
du skall mista mig, ty om du håller af mig lika mycket
som jag dig då tvifla du icke på uppricktigheten
~~bade~~ af mina ord och min vänskap. — Men du är bestämt icke
lycklig nu en tid, älskade Anna vill du icke saga det för mig?
Jo, nej, jag vill icke fråga, jag är säker på att du säger
det då du kan göra det — men ser du här pratas så mycket
att detta gör mig ängslig å orolig — Må Gud beskydda dig!
Kan du anna komt om ni kommer till att flytta?
Vi hafva nu det aldra herrligaste vädren, gjorden och träden
lysa af en nyfödd grönska, den lilla gredelina vår sippan är
i sin oskuldsfulla prakt, för andra är för mig andas allt
lif och lust, min vän ängslan är i vår skönkane
är för trov jag — allt upp lefver, naturen blir liksom ny
men jag är alltid den samma. aldrig en smula bättre i år än
i fjol — jag kan icke följa vänens exempel. —

Fruen ber mig helsa dig innerligt, hon bad mig afskrifva de oatser du begärt jag kan icke taga ämnsidt papper dyda behöfva brefven så stort — således: "Windbeutlar" — Ett halfstop mjölk och ett halft ℔ smör sättes på elden. När det kokar upp vispas deruti ett ℔ (skalpund) mjöl hvarefter det lyftes af elden. (låt det koka medan du ~~vispar dig~~ vispar dit mjölet) Då det något svalnat inröres 8 ägg och ytterligare 6 äggulor, hvarefter smetten öses i en sprits och uttryckes på en mjölad plåt i hvad slags kakor som häldst. Plåten sättes genast i ugnen att hastigt gräddas der, efter och att de ej få för hett."

De mera Thékakor har Helén skrifvit upp, jag tror äfven att hon har berättat dig allt hvad jag möjligt vis kunnat berätta — jag skall derför nu afskrifva den den märkvärdiga kötträtten — "Den såkallade goda rätten" eller "Italienskt Pastej" En slät form smörjes som betäckes med tunna fläsk skifvor; derpå lägges skifvor af mört och godt oxkött som beströs med fin stött svart peppar, salt, finskuren rödlök och råskalade potatis, som skäres i tjocka skifvor. Dermed fortfares i flera varf ända till slutet; litet mjöl strös mellan hvarje hvarf. När formen är full, betäckes den med tort deg och ställes i varm ugn att gräddas en timma; anrättas med servietten omkring formen. O.b.s. fläsk skifvorna kunna umbäras och i deras ställe lägges litet smör här och der i blandningen."

Och nu Anna innerligt älskade Anna är det icke mycket att skrifva på. Huru jag skal längta efter och med innerlig glädje emottaga ditt nästa bref behöfver jag icke säga — jag kan det icke eller om jag och försökte.
Söta älskade Anna då du kommer i håg mig så kom äfven i håg att dette för dig klappar ett ömt varmt hjerta

hos din Thilda

för utesluta resan.
Adam och Christern voro här i går
afton en stund, alla på Åsvan
mådde bra, och Hilda skulle
också skrifva litet.

Gustaf och Herman Rosen-
grén sitta här och läxläsa mera
så att jag nästan ej vet hvad jag
skrifver. Helsa alla de dina
innerligt från mig och min
Gubbe. Tacka Jeanette och
tacka för brefvet.

Lef väl och skrif ibland
till din trogna vän

Amalia.

Den 26 Febr. 1860.

Haf tack min snälla Anna
för ditt sista så innerligt glad-
jande bref, Gud gifve dig sin nåd
att fortfarande stå fast i hans fruk-
tan, så har du visst nått den
högsta ja den enda lyckan.

Det är visst troligt att du blir
ansedd bra dåraktig, men hvad
gör det om du blott kan fasthålla
dig, och i det afseendet akta verl-
dens dom för intet. Hvad har du
många som glädja sig öfver din
sinnesförändring, både de som
sjelfva sträfva till samma mål
och ni som ej äro bland dem,
men dock så väl veta att bättring
är ovilkorligt nödvändig för själens
frälsning. Jag blef så glad då jag
fick ditt bref att jag ej kan be-

skrifva det, Nanna sög att jag
fick bref o frågade från hem
hvilket jag hade hemma och då
hon såg mig gråta blef hon
mycket ängslig och frågade
om "Anna Sacke var sjuk".
Det lärer väl vara flere der i
H. som blifvit rättsinniga hör jag
af Hilda, det är för väl der har ju
varit så mörkt och Gudlöst, ja hör
hörs minsann ej många af som
bli rättsinniga, och tyst är det än
de fåor så ofta tieostälda ondakts-
öfningarne men så har ni väl
en predikant som så härligt fram-
bör Guds ord att det visst borde vara
nog om något gällde.
Hilda var i Söndags hit, det var synd
att hon skulle få dem der ögan

åkomman som ovar henne, men
som den tro gör det ringaste forlig.
Hon har nog också att tänka på stac-
kars liten, jag tycker det vore synd att
hon skulle bry sig om o — — —
Du får ej säga något derom, och
strart försvåra nitt bref — hör du
det! men jag är rädd att sedan A.K.
skref att hon skulle boda försiktig-
hetsskull fastän hon är alldeles
frisk, hon nog oroas och är
rädd att hon börjar bli sjuk igen.
Dock var hon bra nog glad o
belåten då hon sist var här.
Den 28de Nu har i största hast blifvit
fråga om att jag med Adam skall resa
till Norden, jag tycker nog det är
roligt, men för det som Gubbar min
ej ändå tycker det är bättre att jag
blir hemma, så att jag får ~~till~~ ~~hem~~

Jag skall då icke vara den som påyrkar att han fortsätter på sjön mot sin håg och lust, då vill jag hellre veta honom i lugn på ett skär, fast lungt är det väl sällan der också, vågorna bryta sig mätt väldsamt deromkring men de stå dock för det mästa qvar. Då man tänker på alla de ryslige sjöolyckor som händt i vinter så är det aldeles förfärligt, och Cimber och Navarras aldravärst af hvad man hör vet – sist dagen Gunnar var hemma läste vi i tidningarne om Navarras undergång – denna förfärliga storm var förutsagd och inträffade åfven – det var åfven derföre som jag åter omöjligt ville att Gunnar skulle gå ut den veckan – men nu kan det vara tid att sluta om den der saken – nej men det måste jag säga att jag haft mycket nöje af att hafva Gunnar hemma dessa månader, och att det är så tomt efter honom så, ehuru det var bra att han kom ut nu igen –

Länge är det sedan vi haft något bref från eder ja ej så länge sedan skref nog Emma till Ester men i går tror jag det var fick vi från Hilda som talar om sin Kalixresa och Frimarknaden och är mycket lyckad i sina beskrifningar och rolig –

Undras just om någon heller några af eder kommer

under tiden fick han då anbud på denna plats emedan en styrman blef sjuk och qvarlämnad på sjukhuset här och ehuru det var Angbåt så tror jag han var rätt belåten ehuru han icke sade det, och i en hast var han ombord med sin bästa kista och bästa kläder i egen prydlig hytt, skulle han nu ändra tankar i afseende på styrverket, så skulle han skrifva innan dess— men jag tror verkligen att han blifvit mätt på sjölifvet, och att han haft det svårt— och nu tycker han att tiden är ojämnt och han kan i alla fall ej bli något på land, men detta är just hans brist på sjelfförtroende och så hans outtåliga lynne som gör honom odruglig, ty han har både kunskaper och arbetsförmåga i många fall, så att det förefaller gruffligt onödigt att isolera sig ifrån menniskor och sitta på en klippa fastnitad vid en tjenst som nästan aldrig kan lämnas utan i all sin enformighet fordrar en ofantlig prisision och ansvar— Jag blef först nästan förskräckt öfver detta påhitt, ty omöjligt skulle jag ha tänkt att Gunnar skulle bli något sådant, men kanske det är det bästa för honom och då bör han ju få bli det han har fallenhet för då det är ett hederligt yrke, detta gamla ordspråket om kronans lefta mun dugga skaka får väl också tillämpas

Göteborg den 6/8. 82.

Min hjertans kära
Broder Sättstrand!

„Helse och tack, pris
och beröm" för all din
välvilja och frikostig-
het emot mig och min
kära hustru. Gud löne
dig och välsigne dig
och ditt hus!

Din hulde Svärfader

[illegible]

Nu vill jag be dig att du skrifver strax till mig
Vi undra om Anna kommer hit i sommar
jag tror att jag alldeles glömt att fråga henne
fast jag skrifvit ett par bref på sista tiden, att Em-
ma kommer ha vi hört från Ester nu, roligt skall
det blifva att få se dem här, Och så hoppas vi att
Hildas flyttning skall bli i Sept. som hon trodde, jag vill
nu ej tala mera derom, ty vi veta ju ej huru det ställer
sig, det hörs som hon inte tänkte komma förbi Göte
men det tror jag ej blir något längre (vore) och vore en
missräkning för oss — ja vi få se —
Och så huru är det på Nordanstrand och huru är
det med Ottelia, hon har nog ej tid att skrifva
men jag ville gerna veta något, och är der några
badgäster?? i Prinsen har väl besett stället?
du tycker väl att jag är bra Nysgjerrig —
På Vorö må de bra och kunna gå i Paradisdräkt
om hettan blir för stark — Far och Mattis ha varit
dit med Lotskaptin, som äfven lofvat att föra oss
allsammans dit då vi få vårt Norrlands främmande
Vi må allsammans efter omständigheterna bra
Hos Adolfs ha de fått sin femte Gosse i
dagarne — !!! jag har kanske bara brottat
dig med mitt småprat men var nu snäll lilla
kära Dindi och skrif snart till

Mormor

Göteborg d 24 Juni 88

Älskade Fredrique lilla

Det är mycket länge sedan jag skref till
dig, fast jag ofta tänkt på dig, denna sorgliga
tid, då du har genomgå en så stor och svår
förlust i ungdomens år, Gud gifve att du kunde
finna den rätta kraften att bära din djupa
sorg, och att du må få hafva hälsa, som
jag nu hört är ganska medtagen, och tiden
är en god läkare också, så att nu är det ej
underligt att det känns så svårt. hvem kunde
tänka detta i fjol somras, men det går ej efter
våra tankar, ty Gud hade annorlunda beslutat —
Jag borde nu ej bedröfva dig igen, men jag
har ej förut talat med dig derom och kan
ej annat än vidröra såret —
I dag hade (Pappa) jag bref ifrån Anna som var
godt — vi höra att du är der (i Kalix) och hop-
pas det bästa deraf, ty det är bäst att komma
bort litet, och så är ju Moster Anna och Du

Gerda Vanner som vanligt, Hilda reder sig nog
då hon har Nanna hos sig, och få mycket
att tänka på och syssla med, att det kan
vara en förskingring i sorgen, fast det är
besvärligt och medför många bekymmer —
Jenny är på Näs som du nog hört, det är
ännu ett par veckor heller mer innan hon
kommer hem, hon har varit hem en gång
och förefallit mycket ansträngd och trött, hon
har blifvit pålagd så många bestyr som
det varit svårt att frånsäga sig, de tro altid
att Jenny skall kunna med, och förstå sig på
så mycket, men det är verkligen ej altid så
godt för henne att uppfylla allas fordringar —
Fröken Tersmeden som var ute i Alo der, blef
sjuk genast i början och måste vara i Marstrand
så att hon är ambitad litet i det fallet, o.s.v.
Ester talar sig aldrig mera än hon tänkt och
det är tillräckligt för henne, hon har i vinter ej
spelat efter Jul med någon annan än Hanna
Bratt, men hon skickade i Tyskes feber för veckor

sedan och ligger ännu s. v. är Ester i Stockholm
vi väntade nästan hem henne i går qväll, Midsommar-
afton, Far, jag och Mattis, gingo då till stationen, och
satte oss der för att se på folk och vänta, men hon kom
ej dem ungen, i dag telegram att hon måste vara öfver mid-
sommar — du kan tänka dig vår ensamhet i dag t. ex.
(Midsommardag), vi tre Helena är borta hela dagen, och vi
gamla gå det nog an med men Mattis har ingen
anda att leka med, men så barnslig är han att han
sitter och leker som förr med sina fina barkbåtar som
han gör tacklar och laftar och Clara låter förolyckas
o.s.v. 2 dagar har han varit på Sjöryö hos Kemmans
men nu kom Captein hem, på några dagar, och så är
jag så orolig när han är der ocksa — I dag ha vi varit
i Bettlehem, vi 3, på f. m. och nu sitta vi som half
döda flygor, i den förfärligaste värme, men vid 8de tiden
skola vi gå ut i aftonens svalka — Mattis kom hit för
ett par veckor sedan; Arels ha reparation, han är ovän
med i Huset der de bo, och har billig hyra om ej något
dugenom — jag undrar om han förstås sig på det der —
Hjalmars ha ett sommarställe i närheten af Waxholm, ja
det vet vi genom Alma som väl nu är hemma —
Om fröknarna Holmgrens och Gerda Norlins förlofning
har du nog hört talas
Stålhammars har rest till Thorhult som vanligt, Annas
är der ocksa med sina barn

Jag har haft bref från Otto, i dag han har flyttat till Engelbrekts [illegible] hamn —
och mådde bra, der var bättre sade han — Helsningar till Anna Ottilia Emma m. fl. —

Göteborg den 10de Oct. 18[illegible]

Min kära Anna!

Jag tackar dig så hjertligt för 2ne bref, hvaraf vi hafva sett huru sakerna stå m. m. och önska att allt må slutas lyckligt och icke bli allt för tråkigt under tiden. Mycket kan också förändras på några år, så att det är bäst att lemna allt i Guds hand. Nog kan det bli lika trefligt på Näsbyn att bo der, men ledsamt tycker jag det skall vara att lefva i ovänskapligt förhållande om det nu tiden kan ändras då vederbörande få tid att lugna sig något. Visst var detta mycket ledsamt för er i alla fall men så der är det här i lifvet alltid något att bekymra sig för i mer eller mindre mån och väl om man kan finna sig i det ledsamma som sig bör, så går det också öfver, och man får ibland hafva mycket godt också, hvilket ingen troligen får beständigt åtnjuta.

Här lefva vi alldeles som vanligt, hälsan hafva vi, och tiden går otroligt, fast det icke alltid är roligt, men ingenting synnerligt ledsamt heller utan tvärtom får man vara glad att det är som det är. Adolf vänta vi åter hem, han skref här om dagen att han skulle till Göteborg och ville att Jenny vid återresan skulle följa

honom till Asa, Friherrinnan har bjudit henne
på ett par 3 veckor, hvilket nog kan bli roligt
för Jenny att få komma ut lite igen, så att
vi ha nu sytt hennes yllekläning för resan
och den blef rätt treflig med resår och skotska
kanter, och hon ämnar bege sig af till det
förnäma Herrskapet –

Sedan Pappa och jag gått och spatserat ett
par timmar och hemkommit, hafva alla de
andra gått ut, så att jag suttit ensam i hela
huset och skrifvit en stund, men nu komma
Jenny och Gunnar hem sedan det är alldeles
mörkt, men så vackert väder, att det är
fullt aberra med promenerande – Ottilia
och Emma äro hos Isabella den stackars
flickan som mistat sin Mor i förra veckan
och det är en stor sorg i Nissens hus, ja så att
de äro alldeles tröstlösa, och fast vi känna dem
alla så lite så har vi verkligen riktigt sörjt med
isynnerhet flickorna som voro der i sommar.
Det var en mycket älsklig menniska, och det
är i alla fall så sorgligt, att tänka på, Fru
Lindke var 34 år och lemnar 6 eller 7 små
barn efter sig – hon dog i Nerffeber –

August har nu på sätt och vis flyttat, han är
här på visit i afton, och har skrifvit till sin
Mamma som medföljer –

October med för alltid ett farligt bråk, så att
här tror jag att halfva staden har flyttat i år,
fram och tillbaka hålla dem på och flytta, så
att man kan verkligen förvånas, vi ha fått bul-
lersamma grannar ett stort hushåll i dessa fri-
rum, i rummet bredvid förmaket är det ibland sång
ibland spelas piano, och ibland väsnas barn –
och så ha vi vårt piano vägg om vägg eller mot
en tapetserad dörr som du vet –

Jag har verkligen så litet att skrifva att jag
vet inte hvad för småsaker jag skall tala om, men
jag tycker det är roligt att språka lite ändå,
jag tänker på att ni varit här så nyss ~~och~~ och
ser er för mina ögon men kan inte mer än
på papperet nu få tala med er och det är så m[...]
ket ~~att~~ som man skulle hafva sagt tycker man
alldeles som du säger –

Helsa nu så mycket Johannes och Ernst
från oss alla – din hulda Mor

F. Tacler

tänka dig så seg gubbe, icke
ömmade han [illegible] han tappade
så mycket blod så att trappen var
röd på flera steg och icke en
vrå han sade om att det tog
ondt då Doktorn sydde ihop såret.
Han är nu uppe och kry igen, farsgub-
ben. Om 2ne veckor är kommunstämma
och då skall jag fara dit om jag kan
komma ifrån, den är i en by (Storträsk)
3 mil härifrån, det skulle vara roligt
att få fara ut till bönderna och
se hur de hafva det, beror just
om ej Far kommer att resa till
Haparanda samtidigt. I går var Mor (d. 8/2. 84)
o Mia i Prostgården på bjudning
hvilken kom då Kl. var 8 på qvällen
Majors Grapes fruntimmer o Gustaf
samt fru Burman o Eva Lemmerström
kom dit Kl. 6 ungefär på qvällen för
att gratulera prostinnan på hennes
födelsedag, men så händer det sig
ej bättre än att de komma i april, ty
hennes födelsedag är i dag (d. 9 Febr).

man som prestinnan förstås ej kunde
låta den fara hem, fick han lofvad
fira sin födelsedag både i går och i dag.
Din August har jag ej sett sedan han
for till Ytterlignet(?) i Herr Schmaltz(?)
har bytt sig en hem med Robert Sten-
man, den han de tra drar i väg, som
Slätten(?), stor o vacker är den äfven(?).
Mia fick bref fr. J. H. Ström häromdagen
deri han bland annat så stort omtalar
att han dansat första valsen med
Landshöfdingen tänk dig så storstadt.
August Törnquist var in i går, han
har också hem, men i går klagade han
att den var lat. Nu vet jag ej hvad
jag skall skrifva — ja Calle Ullberg
helsa och tacka för löftet, glöm det
ej. Nu vet jag ej något mer och derför
slutar jag nu det är så tråkigt att
ej kunna skrifva så mycket man
vill, men då man ej har något att
skrifva om så måste jag sluta.
Helsa så mycket till din far
och Mor från mina Itta.

Lef väl önskar din vän
och broder
Elias.

P.S. Mia ber dig fråga Hen-
rika huru det går med brefvet.
Dina helsningar till fröken å
L. M. har jag i laga ordning
framfört. Du får ej vara ond
på mig att jag visade Mam-
ma den punkten om verserna
i ditt bref, men jag kunde ej
annat, ty det var så roligt. han
frågar om han ej får läsa något
litet af dina bref, ty han får ej
skratta så mycket, som då han
får höra dina qvickheter.
Elias

Skall ej glömma dig på Namnsdagen
men kommer ej bref från mig till
dess så får du straff efter.

Gyljen den 6 Maij 1883.

Bästa Anna!

Tack innerligt för ditt vänliga bref och för ditt löfte att försöka att skaffa Ida plats, men som du ej vidare låtit höra af dig måste vi nu ytterligare göra oss påminta, du måste nu vara snäll och låta mig veta om Ida har hopp om plats i någon af de förnämda husen, samt om du ~~tror~~ att det är lönt att höra efter hos Burmans, visst är det nu litet ledsamt der i huset, men hon är derpå beredd, kanske på ett annat ställe blef det något som ej vore bättre, var derför snäll och med första gif mig några rader, ty hon har

ej hört efter på något annat ställe emedan vi väntat på bref ifrån dig.

Jag med alla de mina äro friska men ledsamt nog har Nervfeber lagt ner tre stycken på några dagar, och efter hvad det ser ut har en flicka (stalldrängens dotter) snart kämpat ut hon är några tjugu år stor och kraftfull; det är som om jag hade så stor del i alla på Gyljen det är som om de alla tillhörde mig, så jag deltar mycket i deras sorg som stå henne nära, sjelf är hon lycklig och nöjd öfver att få gå till det rätta hemmet hvarest hon länge haft sitt fäste, hvarför skall man ej då glädjas istället för sörja?

Vi skall dock hoppas att sjukdomen ej alt för hårt griper omkring ty här brukar inga smittosamma sjukdomar trifvas, denna har kommit genom smitta ifrån Hökasjerf.

Var nu snäll och låt mig snart få några rader.

Barnen ber om sin hjertliga helsning till deras så kära Farbror Svanberg och är du sjelf innerligt helsad af

tillgifna vännen

Amanda

Göteborg d. 15 de Juli 1883.

Kära Älskade Anna!

Förmodligen är väl Johannes hemma vid detta laget, vi ha nog tänkt på honom i det blåsväder som varit i förflutna veckan i fall han kom att resa då som han hade tänkt, vi ha ej hört något från Hjalmars sedan dess.

I dag hade vi bref från Ester som omtalar bland annat att hon var sjuk - vi hoppas att hon är bättre, och antaga att det är något varligt, men derföre kunde vara farligt, doch om det varit så hade det ej räckt så länge, och nu antaga vi att det är öfver.

Det är Söndags afton och här har varit stark blixt och dunder så att vi få nog höra nånting igen af dess framfart. häromdagen kom den så hastigt, blixt och åskslag i ett i ett, och vi tyckte den var alldeles öfver oss, lilleu litet mera åt staden till, och då hade den slagit ned vid Lorentsberg dödat 2 hästar och 3 illa skadade fördes till sjukhuset der 2 afledo och den 3 die lär ej vara mycket att hoppas på heller. Och nu ha vi satt oss här vid matsalsbordet Jenny Ottilia och jag för att skrifva till Norrland, på hvar sitt håll

Nå, och öfverlåtande till Herren, och hans vilja och på det visst öfvervinna i allt detta, genom honom som oss älskat hafver, och så sedan att möta Herren man sig haver svårt här kan skalla den ena efter den andra, och så finna man sig så inlagen af jordiska omsorger och småsaker att man vet inte hvar man håller till, detta är mycket illa, men ändå värre om man icke skyndar att känna sin synd deraf- innan fast det skamligt nog blir åter och åter samma klagovisa, och fly med allt sitt elände och usselheter till det evigt rinnande blodet igen, så kära Anna du tror väl tycka att detta är en gammal läxa, men jag vet nu ej bättre af -

Ni ha väl nu vackert på landet, ty denna sommaren är sedeles härlig, och aldrig har man väl sett en sådan rikedom på de blommor i träd och på mark, isynnerhet Rosor finns det så ovanligt utaf, och så sköna, att man skall ej nog beundra dem, vi voro i går i Slottsskogen der det är mycket vackert, men högst sällan blir det utaf att gå dit chara öjna spårvagnar gå jemt.

Nu skall jag säga dig farväl - Ottilia och Jenny hälsa samt vi alla till dig Johannes Ernst och Anna Jenny reser till Wermland och Ottilia till Helsingborg i denna vecka - hoppas snart få höra af eder din

Moder -

Axel gick just ut strax före Åskdundret, och
har ej kommit in ännu – vi ha sutit och talat
om eder och undrat om ni kommer hit i
höst – Nog vore det mycket roligt för oss, men
det förefaller som det ej skulle bli utaf, fastän
Johannes tycktes rätt hugad för det, då han var
här – Det skall bli märkligt att höra om ett
och annat från eder, då något blir afgjort, Det
är som man skulle ha drömt att Emma har va-
rit här, det blef alt bra kort, men väl att hon
är lyckligen hemma nu igen – Bed henne skrifva
något om huru det gått att få hem sina blommor
och alla saker också, när hon skrifver,

Ottilia som varit sjuk på våren är hemma som
ni nog hört af Emma, Hon har nu rådfrågat
Läkare här och han (Carlander) tycker det är
bedröfligt med henne, att hon har så förfärligt
lite blod, jag tycker hon är ungefär som hon
varit, och isynnerhet nu sedan hon börjat medi-
cinera är hon als inte sjuk men hennes krafter
förstås, hon skall nu endera dagen resa till Helsing-
borg för att bada och sköta sig så länge som
möjligt, men inte tror jag det blir så länge, och
så får hon bara ett bad hvarannan dag, Eva har

med sig hvart hon far, och ett märkvärdigt tålamod
har hon med denna flicka, som visst är mycket
lydig och snäll, men stackars barn hon är så van-
lottad på förstånd, och behöfver mycket af kärleks-
full tillsyn, stackars barn, ty hon blir mycket led-
sen om se att man tycker illa eller ledsnar vid
henne, och förstår mycket väl sådant fast hon inte
kan lära sig, och fatta något som behöfs tänkas
till. Blir nu Ottilia fortfarande bättre så är det ej att
tala om att hon skall lämna sin plats, och kan
hon, så vet jag ej om det vore så värdt att taga hen-
ne derifrån, förrän som man förmodar husbonden
gifter sig som han väl måste snart, och då hade
hon ju uppfyllt sitt värf, och det vore den bästa
upplösningen – det kan ju vara möjligt att hon
besinnar sig och kommer hem i vinter också
Jenny kommer nog att vara hemma ~~också~~
tänker jag isfall Axel upplöser sitt hushåll som
han tänker så är det ju naturligt – så vi bli ej
så ensamma som vi nu varit ett par år, för i
vintras hade vi då Ester – Om vi lefver få vi
se huru alt ställer sig för en och hvar – Gud
styre alt efter sin vilja, må vi göra hvad rätt är
bida och hafva tålamod, men dertill fordras mycken

Göteborg den 9 Sept.
1883

Älskade Föräldrar!

Tack för brefvet. Det var då verkligen en god sak att få höra om det fans någon menniska qvar i Calix, så tyst från det hållet har det varit.

I dag är det söndag och detta har gått så fort att jag förstår icke att det är qvar sedan. Vi hafva varit i kyrkan på "Klippan", som ligger en fjerdingsväg härifrån, och hörde på en predikan af Pastor Östermans, som verkligen höre den bästa pre- dan jag fått länge hört.

Den blir utmärkt bra att efter omständighet kan skyttas till Kalle.—

Kära Broder Ståhlström!

Efter det ej anländer till Umeå 10 dennes, har jag i dag per tele-graf anmodat Åhman sända sytladan på Stockholm för vidare befordran hit.—

Då det anländer till Stockholm så sänd den räkning till Södra jernvägsstationen för att under adress till mig hitgå med godståg, eljest får du betala mycket för öfvervigt med persontåg.—

Godt att Ernst tyckes trifvas bra hos Morfar och Mormor samt att skolgången är bytkad. Endast vi nu få dig och Anna samt Alma och Henrika väl och verksamt hit, så synes företaget arta sig väl deritill Gud af nåd och barmhertighet gifve sin välsignelse.

Helsningar!
Kalle

P.S. Inventariesaffären är retad på det sätt som du och Anna skall delgifva till Langhammare. Den passar utmärkt bra der! Båtten kostar dertill vara alldeles

I går afton kom konungen
hit och hela staden var illumi-
nerad på bästa vis. Han nämligen
kungen såg riktigt ståtlig och
på samma gång nobel ut,
ehuru han håller på att krö-
kas af ålder, möder och bekym-
mer som en uttryckte sig. En ofant-
lig menniskomassa var i rörel-
se här.

Morfar helsar så mycket och
beder att far och mor frågade
kommer hit. Han vill att två
par "rennstafvar skulle medta-
gas till de skidor som han
har här.

Morbror Axel helsar samt
alla morbröderne genom fars
och mors egen son

Ernst.

Sentamen har gått någorlunda bra.
Kom för all del snart hit och
uppskjut ej resan allt för länge
ty då blir den aldrig af!!
Ofta när jag är borta från hem-
met, kommer jag ihog gamla
farmor, der hon sitter i sin kam-
mare och jag ihogkommer då
äfven hur hon hvarje afton nedkal-
lar den högstes välsignelse öfver oss
alla, som ligga henne om hjertat,
och känner då liksom man
vore mer och fastare omsluten
af de eviga armarne i hvilka
man tryggt kan hvila.

Visst är väl att en förbön
från en sådan ädel själ i den Hög-
stes krona måste verka oändligt
mycket hos honom, som lofvat
hvia troguá att hvad de bedja
om det skall varda dem gifvet.
Helsa hemmet och alla de kommande
varande från pappas och mammas son.

Axel säger [illegible] man säger dem smycket [illegible]
Axel säger säg hälsa tack [illegible] ock ej

att du skrifver så länge. Hjerta [illegible] säger [illegible]

Lördagsafton.

Kära älskade Anna!

I går qväll erhöll jag ditt bref - hvilket gladde oss mycket - naturligtvis längtar man nu att höra utslaget i de punkter der sådant kan ges nu -

Man kan ju ej vänta att B.S. skall ha samma intresse att vara höfliga mot vederbörande som Folk - men att de ~~gjorde~~ vore det ändå!!! —

När man tänker huru dessa fula och nänfulla beskyllningar mot Sällström voro visade vid omkring i hemlighet förr tinget så tycker jag att jag bara kommer ihåg förbudet att beljuga

förråda baktala och illa berykta sin nästa — och det bör få ofentligt tillbaka visas och sedan med Guds hjelp glömmas —

Jag har lilla Oskar sjuk — han har haft messling men blifvit sämre efteråt så att jag har varit mycket orolig ett par dagar då Doktor Genberg varit borta — men nu har han nyss varit här och lugnat mig — Gud vare tack och lof —

Få se om John och Emma komma snart — Helsa dem hjertligt välkomna och tack för Emmas snälla bref ifall de äro hem

må då ni få detta bref—

Helsningar från Kroakstia

eder— din egen Hildur—

Fru Nanna Kroak

Ship Svea.

Rangoon

East Indies

Schwedisk Consulate.

Göteborg d. 21/6 1883.

Min älskade Anna!

Tack så innerligt för ditt bref med protretter. Ehuru jag icke har egentligt nytt idag att förtälja sänder jag dig några rader efter jag hinner innan postens afgång. Jag har annars skrifvit hela dagen och är trött –
Det är sorgligt att man antagligen får wara borta tills medio af Juli, således hela den wackra tiden.
Gubben swärfar som nu genomgått alla process-papper har nu afven funnit att det endast är bara okay och orätt fördigheter aut hwad B. har för sig

i denna sak, och detta har han sagt ut rent åt Emma, och mycket mera — Han är sin sida säker hålla i sig, och har warit icke så litet snål och kanske något oartig emot mig, men detta har jag icke låtsat om

Du nämnde icke hvad du sade åt Bergman och hvad han swarte. Han skulle nu försöka öfwertrumpla dig då jag war borta, och hade detta lyckats, hade det icke warit så liten sägs för honom, tag då hade du ju på sätt och wiss erkänt hans rättmätighet i handlingar mot mig —

Gud hjelpe oss emellertid

för denna man — Bläst man kan lemna saken åt Gud nåd[?] helt, så nog skulle det gå, men detta är så swårt, man will gerna knaga ~~[illegible]~~ något sjelf —

Emma tänker taga Ester med sig tiu Kalles —

Här regnar och är grått. Helsa nu Ernst. Måtte han få blifwa frisk — Bed honom skrifwa tiu mig —

Gud ware nu med och öfwer Eder kära söta make och barn beder sörskas

Eder Johanne S —

i största hast —

VID

LULEÅ LÄROVERKS GYMNASTIKLÄRARES,

KAPTENEN VID NORRBOTTENS FÄLTJÄGARE-KÅR,

C. W. A. LÖWENHJELMS

GRAF

DEN 31 OKTOBER 1882.

LULEÅ.
AKTIEBOLAGETS TRYCKERI.

Nyss klang hans röst så högt i öfningssalen,
nyss ljöd hon också der på Pitholms plan;
väl ljöd hon ej som åskan öfver dalen,
men sträng hon var dock, och vid allvar van;
närhelst man hörde denna röst befalla
bland lederna, så vardt det tukt och pli,
hon visste plötsligt allt till ordning kalla
ty gjuten var hon blott af energi; —
men *nu* hon tystnat, hennes order slutat,
och *Han*, som saknas här, Han fins ej mer,
o nej, den starke nyss sitt hufvud lutat
så tyst mot grafvens kudde ner.

Väl var han dyster stundom till sitt sinne,
och icke alltid just hans öga log,
men ack, det goda ock bör få sitt minne,
och hjertat var så godt, och det var nog. —
Du gamle man, Du som engång har gifvit
din dotter till hans stöd på lifvets väg,
var han ej tacksam, sökte han ej, säg,
att läka såren som din lott ha blifvit?
Och Selma, Du hans ädla, väna maka,
som tidigt ryektes undan, tro Du mig:
han skulle velat ropa Dig tillbaka
för att få trofast älska Dig.

Helt nyss en stilla hviskning honom nått
att hålla sig till uppbrott färdig redan;
ja plötsligen, för få minuter sedan,
har han en högre kommendering fått.
Der öfvar man ej lek med lod och svärd
och disciplinen man ej slappad finner,
o nej, der blommar harmoniens verld
och segrar blott i kärlek der man vinner;
ja *der*, der strålar ljufligt till hans möte
det bästa som han egt och som han har,
der strålar Selma, i hvars väna sköte
han lefver åter lyckans dar.

L. G. N—n.

Haparanda den 25 Oktober 1882.

Broder Sällström!

Efter att bortåt tre timmar hafva åhört gubben Bergmans uppläsning af den utförliga, skriftliga utredning han utarbetat angående Båtskärsnäs, hvarvid dock ej allt, utan endast sådant som berörde din ställning till intressenterna, genomgicks, kan jag förstås ej hafva fått mig in i alla förhållandena, men något har dock blifvit klart för mig.

Jag tycktes mig finna att mycket är svagt i utredningen och kan ej bestå inför en allvarligare kritik, då motsidans skäl jemväl beaktas.

Kompromiss synes mig vara farlig. I öfverensstämmelse med hvad jag förut uttalat har jag just icke förtroende för detta sätt att afgöra tvistiga fordringar, emedan dessa oansvariga samvetsdomstolar, ledamöterna må nu gå domareed eller ej, hava ~~sitt~~ detta sitt uppdrag för lätt.

Exempel derpå saknas ej. Tvistefrågornas

utredning vid domstol synes mig lemna bättre garantier för en allsidig pröfning och derwid blir alltid tillfälle att få Hummel hörd, då han säkert ej kan undgå att nödgas medgifwa att han samtyckt flere af de åtgärder som nu äro föremål för klander.

Inför kompromissrätten kunna vi lätt glömma att åberopa omständigheter, hwilka kunna wara af mycken vigt.

I fråga om fleråriga affärstransaktioner kan man ej så i en hast erinra sig mundtliga medgifwanden. Hwem har ej gjort den erfarenheten att efter en och annan månad kunna ur minnet dyka opp saker som nu äro glömda.

För umgängeslifwets trefnad inom slägten wore wäl bäst att hwarken kompromiss eller domstol behöfde anlitas, utan att intressenterna ändå kunde träffa förlikning; men som obehagligheter nog framgent komma att uppstå, med mindre du ej tar din hand från Bergbom, Swenberg och för egen del icke heller befattar dig med träaffärer – ett offer från din sida som wore för mycket begärdt – , synes mig att du ej bör gripa

till reträtten i förtid. Ett slut blir det och

på en rättegång, hwarför gubben dock synes wara obenägen.

Hummel måste ovilkorligen dyckas in i striden och sådant kan ej ske utan rättegång. Den enigheten, som nu är rådande mellan dina motparter, kan wara bortblåst nästa wår.

Helsningar!

Din tillgifne

M. Krook.

I morgon skola E. och jag
gå en consert i stora Börssalen
gifven af Harmoniska sällskapet
det skall vara mycket god
musik, jag köpte biljetter dem
de kosta 3 kronor stycket
det är den första consert vi
bestå oss sjelfva sedan du
reste.

Nå min kära vän, kommer
du ej snart? vi hafva
längtan få att vara stor
efter dig, hvad jag undrar
hur du mår, och hur det
nu är fatt med "ställningar
och förhållanden" ack om
det nu vore klart och du
slippe vidare trak med dem
Gud vare med dig älskade
Johannes, och låte dig lyckligt
komma hit till din egen

Anna

Hälsa Tamor och Dora, Emma och Edvard hälsar
Torsdag skall jag skrifva igen till dig.

sås och lingon

kastrull med ättika och marinaden
hvit skumma sedan blandas
med en kall kokade
ättika fatet som hel öppnar
lägges runt om jämte små
stekta potatis

Äkta ålands kroppkakor

1 1/3 liter potatis 3 stora ägg
1/6 liter mjölk 425 gram
hvetemjöl salt. Till fyllning
300 gram färskt fläsk
50 gram rökt medwurst
potatisen skall vara
dagkokt, arbetas till med mjölet äggen och mjölen
en lång bulle denna
skäres i bitar tillplattas
på hvarje bit lägges en
liten sked af det i tär-
ningar skurna med salt
och peppar stekta fläsket
och kanten hopnypes

Göteborg d. 26e Nov. 1882.

Kära Anna!

Du skref till mig ifrån Carlsborg ett långt bref, som
som jag nu får tacka dig för, ty jag har ju ej skrifvit sedan,
annat än i tanken, och det har du nog ej förnummit —
Vi ha just slagit oss ned kring matsalsbordet Jenny Esther
och jag på Söndagsaftonen och skrifva till litet hvar. Du
och hon. Axel tog sin Mattis och gick hem för att skrifva
troligen till Adolf, ty de äro nästan som ett, och da något
är på färde så är han den bästa för honom, nästa gång vill
jag väl tro. Stackars Axel har ledsamt nu igen, som du nog
sett af tidningarna, har han fått en ovän som angripit
heder och ära på ett oförsynt sätt — Denne Le Maire
som Axel arbetade hos förut, är nu så förbittrad på ho-
nom för att han gått till en ny firma, som kommer att
konkurrera med honom, att han flugit och slackt satt in
denna annons, som omöjligt kan annat än verka
en mycket dålig tanke om Axels redlighet, för de
som icke känna till förhållandet, men ett mindretal
som känna den veta nog att det är en nedrig slacht
och als icke någon som helst orätt begången, men
Axel vann i affärsförhållanden och icke så mistro-
gen satte också in en förklaring, som ej lär vara

Jag har nyss varit till Baudins som man aldrig ser till fast
de ej bo långt härifrån, jag ville veta om de hört något
från Clara, Viktoria har nu skrifvit och det hörs något att
hon vill säga så skonsamt som möjligt till Gunnar
men att Mamma har fått en Nervsjukdom säger hon
och är mycket ledsen och nedstämd, har en fix ide att
hon har mistat så mycket pengar som nog kan
vara sant men att hon ej har något så att hon
blir alldeles utfattig och det ej skall räcka till för hen-
ne att lefva af, förmanar Gunnar att skrifva glada
bref och ej nämna Wellgott, samt skicka brefven
till Viktoria först, Doktorn tror att hon kan bli frisk
men att det drar länge ut — Tänk så underligt, medan
hon inga pengar hade misströstade hon ej, men sedan
hon fick dessa kan hon icke tro att det skall räcka
till utan bli någon utväg — hennes själstillstånd i öf-
rigt talar hon ingenting om — Gunnar har varit sjuk
och dras gosse, och trägit arbete har han, men när du
jag kom dit sutto de der i sina varma upplysta rum
i all trefligthet för sig sjelfva så förnöjda som helst —
men inte kunde han krafla sig ut fast han visste så väl
att vi väntade att få höra något om modren han är så lugn
som en galt, men obegripligt hygglig och snällt —
många gånger har jag tänkt be dig tacka Ernst, som för-
modligen hade lagt 2ne böcker i min kappsäck när jag reste
i sommras, det var ju så snällt tacka den som gjort det —
Jenny har skrifvit till Hilda nu, vi ha nu först kommit
att tänka på att vi ha väl blifvit förstådda och tänkt att han
gjort något galet, men så är det als inte. Nu god natt och Farväl
många helsningar från oss alla, mest från din moster Fr Tacoln

i sådana ordalag som om han tagit en liten ilsklag
affärskarl som L. Maier att skrifva den, bättre hade
kommit få saken i sitt rätta ljus, nu är det som det
är och sölt kan tro hvad som helst, men går han
ännu längre så att Axel blir tvungen att skämma
honom så vore det tråkigt – Om Axel kommit samman
med Gebelow och fortsatt på hans Kontor så hade det
varit lätt på alla håll, men Axel som ej just har stort
tålamod, var väl kanske för mycket att säga sin me-
ning, jag vet det ej men det är ju möjligt, att nog
Gebelow blef mer och mer tråkig och Axel tyckte sig
märka att han var öfverflödig, hvarföre han skref och
uppsade sin plats till d. 1 Aug. medan vi voro borta, nu skrifver
Gebelow d. 1 Juli, nå det är det samma, men han
skulle ha gjort det muntligt, och allt möjligt småaktiga
och formaliter som hör till affärer och som ingenting
betyder men att gör Gebelow nu till narraktig dåligt –
ja nu skrifver jag ej mera om detta – Gud styre det som
han vill, ledsamt är det, men han kan vända det till godo
på ett eller annat sätt –

Nå har jag talat om detta blott, men Johannes har också
mycket ledsamt på sitt vis som jag hör af ditt bref –
Huru det nu kommer att bli, om saken tagit någon
gynsam vändning eller om den står på samma punkt
det undra vi så mycket, och du borde skrifva och låta
oss veta något derom med det snaraste, att det ej

blef någon resa till Stockholm förstå vi, och det var nog kan-
ske bäst efter det blef vinter då här hastigt, ej för årstiden hastigt
men efter hvad det såg ut att bli – så att det var ut lite ledsamt
på flere håll, Gud gifve det ej blir något värre ändå ty
tänk om Axel vore skyldig till hvad L. M. vill låta på-
skina, det hade varit värst – men han skadar honom ändå, dock
är det ju en annan sak, och måste väl sluta någon gång –

Från Adolf hade jag bref i dag som låter godt och väl
han har mycket trägit arbete med thy åtföljande
goda inkomster så länge han kan sköta allt hvad
han nu har att göra och som så väl behöfdes för
dem, men han var ej riktigt frisk, han har förkylt
sig efter ett bad, så att han ådragit en stark katarr
som han alltid haft deraf har uppstått en sjukdom
i hufvudet, ett svårt utslag kan du tänka, som
är mycket besvärligt för honom som ofta får vara ute
på resor, så att om det blir ännu lite värre så blir han tvun-
gen att hålla sig inne en tid, och det vet han ej huru
det skall gå, med allt hvad han åtagit sig – men äfven
om för detta sörjer Herren som har sina visa afsigter med
allt – Om vi bara kunde se alla saker i Evighetens ljus, både
före, under och efter allt hvad man tagit sig för, så vore
en del annorlunda kanske, men då det icke kan annor-
lunda vara, taga det till nytta i tålamod och om
någon slår dig på det ena kindbenet vända det andra
till, det hör nu till en Christen men det är nog svårt –

Stockholm d. 9/III 1894.

Käraste Mor Anna!

Tack hjärtligast för vänliga telegrammet! Och för bref igår, strax innan barnet föddes!

Ja, såsom Mor ser af vårt meddelande, födde Alma igår kl. 5 e.m. efter 14 timmars temligen kinkigt förlossningsarbete en präktig liten "kronojägare", som vägde på pricken 8 u 6 ort och 28 lod eller 3 kg 800 gr. — han ligger nu och skriker af alla krafter i sin vagn. Inte för att han är just så vacker, nåja det kan ju ändra sig så ofantligt mycket, men han har prydliga blå ögon! Och växer väl till sig till en bra och duglig människa, vill jag hoppas! Och det är ju hufvudsaken!

Något vidare hinner jag ej nu idag att skrifva om. Hjärtligaste helsning till alla

från "mormors" Hugo.

Alma är kry och glad som vanligt — barnet repar sig nog fort nog! Första dagar skall hon ligga, sade Johan Nordlund nyss, då han var här.

Sthlm d. 22/III 1894.

Käraste Mor!

Några rader blott, innan jag efter en hel dags oafbrutna skrifgöromål kryper i säng inne i mitt "ungkarlsrum".

I morgon skulle Alma egentligen få gå opp, men det hoppet har svikit på grund däraf, att hon fått ondt i sitt ena ben, stackars vännen! Det har värkt i ett par dagar nu, och John Nordlund säger, att det kan bli blodpropp, hvarför hon måste hålla sig kvar i sängen än så länge eller åtminstone fortfarande i absolut stillhet, hvilket naturligtvis kännes ganska påkostande. Och detta för oss båda, ty jag hade så innerligt önskat, att få min Alma på benen till Påsk, då vi troligen blifva ensamma, ty föräldrarna komma nog inte opp, som det eljest varit tal om. —

Lillgutten är kry men har fått det där vanliga, tråkiga utslaget, som barn bruka hafva i ansiktet. Det går väl emellertid öfver — vi tvätta honom med hafrevatten i ansiktet.

Med hjärtliga helsningar Mors tillgifne

Hugo Lzs.

d. 23: Alma är idag bättre och ligger för första gången ofvanpå. Jag vill hoppas, att det onda i benet ej kommer att utvecklas! —

Käraste lilla mor!

Tack så hjärtligt för telegrammet med den kärkomna underrättelsen om mors tillfrisknande! Ester hafva vi ännu ej hört något af, och känna ej heller till, att hon ämnat begifva sig till Stockholm för att hälsa på Emma, som nu lär vara alldeles kry igen.

Än en gång vill jag tala om, huru lyckligt vi känna det, att mor tillfrisknat! Kära lilla snälla mor!

Många hälsningar till Far

från Eder tillgifne

Hugo Szs.

Sthlm den 2a Mars
1894.

Älskade Mamma!

Mycket undra vi hur det nu kan stå till med vår kära mor o lite hvar för öfrigt hemma på Udden. Vi hoppas på att snart bref-ledes få höra något derom; roligast blir det när mor sjelf kan skrifva o tala derom för oss. Här knallar o går en dag om en der utan något nämnvärdt afbrott. Det man väntar

P.S. Just nu kom mors telegram med de glädjande underrättelserna om att Oscar nu är frisk. Tack för helsningarna!

Mamma må tro att jag nu är totalt qvitt mina mer än besvärliga finnar o det är jag ej litet belåten öfver förstås. Ja hela vintern ha' de varit sig kos o inte lära de väl komma igen efter persen heller. — I går såg jag Elsa Bergman ute o hörde af henne att moster E-a nu varit ute o åkt hvar dag, tänk så skönt. Annars har jag ej hört något vidare från det hållet. Ja Hugo såg Morbror John på Turist-föreningens allm. årsmöte

på tycks ej brådska vidare.
I går e.m. trodde jag ändå att det möjligen skulle bli slag i saken. Jo, pytt också, här får man att lära sig ha tålamod! — Nu ha' vi fått ett sådant odrägligt väder här igen att man helst håller sig inomhus. Regn, slask o smuts utan all ände. Det är litet tråkigt förstås för den som förut dragit sig när det gällt att gå ut o taga motion. Den så väl behöfliga motionen.

Dessa sista dagar har jag haft rätt mycket besök af vänner o bekanta som velat göra sig underrättade om hur det står till med en. Det är nästan smått förargligt att, vi som bespetsade oss på Febr. månad o nu gå vi ju in i Mars. I dag ha' vi "Ernst", det tycker jag kunde bidraga en smula till att dagen skulle få dubbel betydelse, men . . . Ja, ännu är ju icke denna dagen slut. —

Papperet är olinjerat så det skrifna blir litet snedt o vindt, men det får jag be mamma ursäkta, om mamma annars kan få någon reda på mina kråkfötter.

bärning i köket 5 kr per
famn. Och björkveden
har kostat 36 ja visst
nämnre 40 kr famnen
ett tag. Och detta fast vi
haft en blidvinter kan
man säga. Vi ha ej
bränt annat än barr-
ved största delen
af vintern, men den
förslår ju ingenting.
Dessa rum äro ej
heller varma, dock har
det gått för sig med
det i följd af blidan.
Men jag tror ej att vi kun-
na bli qvar ett annat
år i denna våning.
Rummen äro små
i följd af tillökning i fa-

miljen ständigt tilltagande [illegible]. Och
få vi ju ej hem denna annan till längre fram.

oss begge! Blif nu snart bättre!
Helsningar! Mors Anna.

2) å Grand Hotell i lör-
dags förra veckan. Och
tycktes han då vara
riktigt uppe i fest-
tagena efter hvad Hugo
påstod, dock vet man
ju ej hur det slutade
ty Hugo jemte ett par
kamrater anträdde väg
hem redan innan
någon af deltagarne
lemnat festen. —
Vi ha så mycket att
titta på nu om dagarne
när vi se ut genom våra
fönster. Än sprängs det
alldeles här utanför (mindre
trefligt!) än komma långa
rader af ryttare som
varit på öfningar utåt

Lill-Jans skogen, så hålla
de på att profva den
nya elektriska spår-
vägen som skall gå
från Humlegårdsgatan
o upp hela Engelbrekts-
gatan förbi Rimbo jern-
vägsstation o ut till
det natursköna Djurs-
holm. I morgon kommer
visst spårvägen att
öppnas för allmän tra-
fik. Då blir det nog
lif o rörelse på vår
annars så tysta gata.
Hela villastaden här
är ju så fridlyst som
någon stadsdel gerna
kan vara, Om man

nu frånräknar de ryslig[a]
o ofta återkommande spräng-
ningarna som förekomma
i o för en ny gatas full-
bordande. Det bygges
annars ovanligt litet
i vinter o det finnes
ju så mycket lediga
våningar så det är orim-
ligt. Men det finnes
också mycket arbetslöse
o det är ju svårt. —
Godt att vintern ej varit
kall så de fattige behöft
frysa ty veden är orim-
ligt dyr. Barrved kostar
20 kr. famnen ångsågad
o hemkörd, sedan kommer
nedbärning i källaren o upp

Ja nu kära mor lilla, afbryter jag
mitt prat för denna gång. Och ber på
Mor helsa alla derhemma så hjertligt från

Göteborg i November 1883.

H. H.

INBJUDES VÖRDSAMT

att

Måndagen den 5 nästkommande November kl. 8 e. m.

å **Göteborgs Högre Allmänna Läroverks stora sal**

närvara vid firandet af **5:te årsdagen** *af Good Templar Ordens införande i Sverige.*

Generalkonsuln och Ridd. m. m. Herr **C. O. Berg** *kommer vid tillfället, i egenskap af* **Chef** *för Skandinaviens goodtemplars, att hålla föredrag.*

Med högaktning.

STYRELSEN

för **Göteborgs Distrikt Loge**

af

J. O. of G. T.

Stockholm den 12/5 84

Kära Moster

Hjertligt tack för brefvet som var så oväntat då det kunna vara två dagar sedan jag rest, ja nog är det underligt att komma hit bland så mycke menniskor och inte känna någon, syster Elna är ju ordning här på D-huset. Dock går det ju ändeligt, jag är nu under syster Louises vingar ordnas som en profsyster jag ligger på profsystrarnes rummet

te på kanal, på aftonen var jag i kammarens med två systrar och hörde Ring i Betlehem det var mycket roligt. Emeli har varit sjuk, hostat är klent hon har trott det skulle gå med sej som med syster H. men nu är hon bättre, hon har varit i Piteå hos Doktorn. Nog kan hon tänka sej hit äfven som [illegible] hon [illegible] komma [illegible] hon ej mera [illegible] om det medan jag kom, ej det tänkar sej här [illegible] så mycke folk för [illegible] di bestämt ändrar di inte förstås. Nej nu farväl förlåt mitt slarf jag har ej varit en halv timme på mej (middagsvila) jag skall idag på gymnastik o få bära mössa band på mina Mostrar. Helsa Morbror Ernst o Alma från Mosters

tillgifne Henrika

emot hemmet, i tre dagar har
jag fått hjälpa ordna med mina
kläder märka allting som jag
möjligen kunde komma att behöfva
här, han är ju så fruktansvärt
noga (H. Lamm) så man måste skratta
åt honom eller också gråta men det
är då mindre lönt, Nog skulle
det väl möjligen gå att vara här
för fåfänga, men nog bör
man vara öfvertygad om att
Gud har satt man hit, är man
inte det så är det ju omöjligt
att gå igenom alla stadgar både
på det andliga och lekamliga
området det yttre skulle väl
gå när man lite fick sätta sig
in i alla förhållanden, men att det
det skall vara så inskränkt i and
liga det är värre, jag tycker

att det begges för stor nytt vid
sommaren vesande, men jag nu är
van å vara bland mera främmande
så är det allt för stupt.
Om Söndag var jag till Funcks
det var så roligt komma dit,
di mår som vanligt Fru Funck
så att det är sinte roligt att
sträfva sig igenom. H. Funck har
ofta nyttiga anfall, Di har bygt
ut hela Svalkan och han ska bo i
Staden. Om Söndag den 17 [illegible]
var komma. I går Söndag var här
sått hopligt vackert väder, kvällen
hjälpa å plocka ut å gräsmattorna
åra gräna inte har det kommit
så långt som i [illegible], ända
Till middagen var här många
Främmande, deribland Fru
Angelika Bergman jag känner
henne ju inte, så jag behöfde in

Neder Kalix den 18/12 83.
Filipsborg

Snälla Kusin Ernst!

Jag har nyss kommit hem från skolan från Haparanda men nog kunde jag få [illegible] ha satt i Haparanda och ej från Haparanda för si det passar ej bra, [illegible] hör du ej det [illegible] Wi hafwa warit frisk, nej, nej Jag har warit frisk, men icke skall tro heller att Simon har hafwit någon feber. Nu skall wi sluta skoja tror jag och tala om andra ärender och kommer som wi hafwa skapat [illegible] du..!!!!!!! Skrif till mig och så några millioner och

Filipsborg

Nu antar jag du har blifwit en riktig bokmal så att du gnager sönder böckerna. I går war jag till Elias Östman och han hade nyss fått hem sin ren från Lantgärf nemligen den han har köpt af [illegible] till ett pris af 45 kronor. Nu måste jag sluta mina korta rader Och nu endast några hjertliga helsningar från Simon och från andra bekanta samt från din

Kusin
Gustaf Ahlwanberg

Filipsborg den 18/12 83

Helsa mycket till Faster och Farbror, [illegible] och Alma Henrike från Densamme
Lycka till en god Jul och ett gott nytt år

Nu kan du ej kursa med den
dagen igenom men den
förmånen måste ändå Neder-
kalix borna ha mot Göte-
borg borna. När du nu
skrifwer till mig som jag
antar, förstår du, så måste
du skrifwa ock tala om för
mig huru du mår, det har jag
gjort nu, Hittils har det ej
warit någon is eller snö
som är att räkna det har
Regnatt ena dagen ocksa
regnat den andra igen
ock med isen har det lagt
ock hållit gå ock köra åk
när man om morron har
waknat har det warit ~~[illegible]~~
fullt med watten på isen
ocksa har det warit ombyte
i wäder snart sagt wara
enda da

Filipsborg

Wet du att det lönar sig ej
nästan att skrifwa till Dawid
ock till på köpet så långa
bref som han sade du hade
skrifwit till honom. Jag
tycker att du kunde skrifwa
till mig någon gång. Nu war
det så att man ej nästan törs
ut skall du tro nimsan. Jag
har så litett att skrifwa, så
att jag ej wet als wad jag skall
berätta dig det är så fattigt
här i Neder kalix med nyheter.
Wi få wäl nog nu snart
höra [illegible]. Wi skola ha Farbror
Wedbergs [illegible], ~~men~~ för närwa-
rande är han i Öfwer. Kalix
men den skulle wäl an
komma nu. [illegible] är i
Töre böle der [illegible] bor
Den lär wara en [illegible]

Göteborg Fredagsqväll
den 22/1. 92.

Min Käraälskelige Anna!

Hjertligt tack för ett långt och intressant bref samt för den mycket glädjande underrättelsen om Johannes förbättring och Ernsts friskhet och hurtighet. Här har i stället Ester varit sängliggande snart 14 dagar i en mycket elakartad influensa, gångbar i staden och på landet häromkring liksom öfverallt snart sagdt i hela verlden. För äldre personer ofta nog dödlig. — Under de 7

flere personer härifrån staden som rest till honom mycket sjuka, hafva återkommit helbregda. — Det blir mycket skönt för oss om Ernst ville stanna hos oss. Här finnes både skridsko-banor och kälkbackar hvarest Ernst väl numera Ingeniören Eric Kennan flitigt trafikerar. — Hans far Kapten Kennan är nyligen hemkommen efter att hafva blifvit antagen till Disponent vid varfvet Kusten nära Klippan. Hans familj, fru och barn samt deras värdinne glädja sig mycket deråt. — Bostadsvåning få de vid Kusten. —

perthy dygnen förbande Esther
likt vingarthe föda och
ännu går det mycket
smått att få något som
smakar henne emedan
feber ännu är i kroppen
synnerligast mot qvällarne.
Morfin har han nästan fått
intaga för nätterna för att
få sofva som deder ringa
[illegible] henne, hvarföre
han ännu är mycket
svag och klen, kan icke
utan hjelp förflytta sig
från den ena sängen till
den andra. 2 Doktorer
gå här och en utmärkt
sköterska hafva vi
i Anna en Diakonissa.
Doktorerne förmodar att
Esther åter blir frisk ehuru

det kommer att gå mycket
långsamt. Sannolikt blir
det vårkotal [?] innan hon kan
återtaga sin verksamhet i
Fröken Rudebecks skola.
Mamma och jag äro Gud
skelof mycket krya
ännu. — En gång hade
jag af en flunsan i slutet
af December, men då gick
den hastigt öfver. — Jag
sysslar nu dels med till
hjelp i sjukskötsel, dels
med ordning och putsn-
ing samt fyllning af
lampor o.s.v. Ja att
allt är i ordningsvägen.
Nog vore det väl om Dall-
ström under någon längre
tid blefve under Doktor
Westerlunds behandling. —

stund tala förnimma Kristi
Gifliga närvaro i själen,
men så äfven icke kärna-
men tro — af öfflygd nåd
genom den förlåtelsering som
i Kristus Jesus skedd är,
Så dessa bönesuckar
(icke vrålande) äro
såsom L. J. så skönt
skrifver:
"O Jesu gif mig nåd att vara
dra, i tro och kärlek
inför dig; låt mitt exempel
visa andra, att Herrans
Ande bor hos mig —
Gör mig alltmera så
till sinnes, som Du i allt
till sinnesvar; och för mig
hvarje stund till minnes,
att Du ett öga på mig
har." —

2.) Af här utkommande tidningar
finner jag med nöje att i år
Norrländska Trävaror äro
mycket efterfrågade till högre
priser än flere föregående
år; detta är ju bra för våra
Träkarlarne — Räntans
sänkningar hafva äfven
betydligt nedsatt, äfven det
för affärsmän af icke ringa
betydelse — Ja detta är nu
här i werlden i hvilken
Christus sannerligen icke
kommer att regera i de
ting som dertill höra, efter
Han tydligt sagt att "mitt
rike icke är af denna
Werlden". Att Hans Ande
ligt Regemente ännu skall
få mycket större uppen-
barelse, derpå hafva vi

Guds ord som är ett ljus i
mörkret och en lykta på
alla våra vägar. — Kristi
första lärjungar voro lika
som nu Wagner — Groben
m. fl. af den öfvertygelse
att Kristus skulle blifva
Werldsregent — så det är
Han, — men andeligen. +
Det står ju skrifvet att
denna Jesus som ni nu
se uppfara, Han skall
så återkomma med stor
makt och herrlighet
för — att döma lef-
vande och döda. —
Bland annat läs t. e.
för den 7de September
i Rosenii hvardag för
året. —

+ som Han vill Han styrer alltså och Kungarne regera —

skada att våra vänner
Lestadianerne äro så
trångbröstade att de anse
endast sitt parti för det
rätta. Skulle så vara,
vore icke den oräkneliga
skaran af allehanda
slägter, folk och tunge-
mål, ur stående
inför Lammets tron
och lofsjungande om
frälsning. — Dessutom
äro de Lestadianska
s. k. väckelserna alltsam-
mat och köttsosamma.
Luther säger tydligt
"att tron är emot känslan
och känslan mot
tron". Saliga de som
icke se och dock tro — så
visst skola dessa äfven

Göteborg Söndagsqväll
den 3 Januari 1892.

Min innerligt älskade Anna.

Såväl du som din kära man, betygas innerligt hjertlig tacksamhet för telegram och bref senast från dig idag ankommet till Mamma och Esther, huru smärtsamt höra att vår kära Johannes åter blifvit sämre till helsan. Gud gifve att det åter blir bättre till en början att han kunde komma under Doktor Westerlunds behandling emedan han fortfarande

Såsom synnerligen beaktans värdt och en pröfosten för de mångahanda lärdoms-väder som synnerligen i denna werldens afton gå i svang, ber jag Gud innerligen för mig sjelf och alla de mina, bland annat behjerta förklaringen af Joh. 3:16 för denna dag (den 3dje Januari) i Rosen hvardag förut. Denna förklaring är i och för sig sjelf en liten Bibel. Herren gifve oss ögonsalva att se. —

är ett medel i Guds hand
till många menniskors
helbregda gjörelse. —
Kommo Ni så långt
som till Enköping, nog
pas vi få se Eder här
i Göteborg der Ni hos
oss gjerna kunde gjöra
Almas bröllop emedan vi hafva en stor rym-
lig sal och andra bequäm-
ligheter samt Sigrid kunde
bedja vägg om vägg
färdig att inhysa många
af bröllopsgästerna. —
Nå dermed må nu gå
huru det kan endast
Johannes blir frisk och
återfår krafter. Åtren
här finnas flere skickliga

läkare och hos oss kunde
Johannes och du samt
Ernst bequämt in-
rymmas, hvilket min
vänd har ett ledigt
mycket snyggt rum
rum att aflåta. —
Ställ det nu som Eder
bäst synes. —
Tack så hjertligt för
boken "Från Tabor till
Golgatha". Ännu har jag
ej hunnit läsa mera
än första delen deraf
och det med mycket
nöje och uppbyggelse —
Ja ett godt nytt år
får jag jemväl nu i
bref tillönska Eder.

jag alltid utaföre de 3 o/o
som tullstadgan medgifva men nu då
det kom till afgörande
befannes icke mindre
än 11. fat totalt i
utrunnen. — Dels detta
oaktadt må jag
vara innerligt tacksam att komma
undan för så godt
pris.

Hjertligt tack för all
Eder hjelp till Hjalmar

Vi må ha ännu
sadsselat godt ehuru
influensan är varit
om oss. En släng deraf
hade jag för några dagar
sedan, men bes Gud

[illegible]

2) Den der af dig omskrefna
studeranden Bergström
som skulle komma hit
för att studera tand-
läkare yrket, har jag ännu
icke afhört. Kommer han
så skall jag gerna bereda
honom billig bostad m.m.
Först i morgon blir jag
alldeles fri från mina
tjenste bestyr, ty då slutas
inventeringen af
depositioner handlingar
m.m. — Oaktadt mina
härtills hafda inkomster
minskas med nära hälften
är jag glad att komma i
lugnare ro hvilket förut
ej varit sagt är godt då
man haft ärligt ansvar
för flere miljonersake;

stående till emot faktiskt
af under min vård varande
Nederlagsgods eller andra
hypoteken. — Gud har
under dessa 12 år jag
innehaft denna (i Sköflet) ömnast
ansvarsfulla tjenst, nåde-
fullt hulpit mig — så
jag kan säga under-
bart räddat mig från
större förluster som
till och med kunnat
bringa min person
till ansvar. Endast
några hundra kronor
har hittills förlorat
mig genom konkurser
och nu till sist helt
oförmodadt och emot all
beräkning torde 2 à

300 Kr. frånplåckas mig
genom firman "Roman
Alberts Konkurs". För
denna firma har jag aktat
mig så mycket som möj-
ligt emedan jag fruktat
för dess fall som nu blef
så starkt att oprivi-
legierade fordringsegare icke
erhålla ett öre för sina
stora fordringar. För min
del hade jag i faktiskt
för at den från Nederlags
exbetkommna varor hvari
stått uppgjort till 902 Kr,
41 dat pris som efter
fakturas pris afsetat
lade representerade
c:a 1200 Kr, men något
lejtage beräknade

ningen från af till Eder och vara
skrifva Rätta sa [illegible] och
i Rättegång [illegible] Herman Rask
att [illegible] huldo [illegible]

och apostlarne hafva
[illegible] i det heliga
landet m.m. galematias,
och Satans lismeri,
förnufts bedrägeri. —
Då jag läst fadern och
åter har hört det
predikas bland andra
af Edv. Ackerman,
har jag ihågkommit
Luthers ord "När
de Gudfruktiga börja
galnas, galnas de
grufligt". —
I dag utgår ansöknings-
tiden till den tjenst jag
nu innehaft. Det blir
sannolikt många fram-
stående sökande, hvilkas
antal ej hade blifvit
så stort, om de kunnat

föreställa sig huru ansvarsfull och tragisk
uppfattningen är. — I dag är åter [illegible]
dag kl. 4 af Tullkammaren för mig och Tullförvaltaren
[illegible] för [illegible] ombudet [illegible] dag afsked från

3) "Låt ingenting i hela werlden
Få draga hjertat bort från Dig!
Stäng ögat, örat till för flärden
och led mig Du på lifvets stig.
Låt mig ej mera blifva fången
af jordens lust och jordens nöd
De redan förtorkat ha så mången
I evig fångenskap och död —
Men helga viljan, lifva modet
och lär mig fatta fast och stilt"
En daglig venning i det bladet
Som talar mig af all min brist.
Jag bifogar hajemte de
3 första Numren af Stads-
missionären för den händelse
ni ej hafva den. Jag skall
prenumerera på den
på postkontoret i Ersk[?]-
ning för den tid ni vistas
i den staden och sedan å
Kalix postkontor vid
hemkomsten. Denna

Hälsa varmt och innerligt din Johannes
Ernst och Alma samt de öfriga våra
kära i Näsberg och på Björkfors — Din
huldi Fader O. Bäckes[?]

dagen firades endast af
oss — Ett vill jag då Mam-
ma och mig, Etta, hennes
fick sköterska och Maria
Nord som var här för
tvätt. Två vackra blom-
kakor hade jag köpt
och placerat på prakast
bordet jemte apelsiner,
sedan kom på qvällen
från Fru Olga Kullgren
en gyndlig blomster-
kaka och från den snälla
fröken Rudebeck en
korg med äpplen, apel-
siner och vindrufvor,
af hvilket att vi ännu
hafva öfverflöd hälst
Etta stackare ej får för-
tära det ringaste deraf
ehuru stor lust han har
dertill. — Jo Esther är

Göteborg den 11/2. 92.

Min hjertans kära
Anna!

Mycken och hjertlig tack
för ditt kära bref, så och
för bref idag till Mamma
hvilken öfver den kära
Emma samtidigt till-
skrifvit. Vi fägna oss
mycket öfver Edert väl-
befinnande och arbetsam-
het samt att Ni ej för-
summa att näras af
lifsensbröd. Att Ni
hafva det lekamliga är
ju också en välsignelse; —

många fickna detsamma och äro dessutom i andligt mörker. Tänk på de arma Ryssarne. Det rysser igenom mig då jag dagligen läser om det elände hvaruti de befinna sig och ändock äro så många af vårt svenska folk så alldeles samma – ja vi äro det sorgligt nog alla – för Guds tålsamhets, god-hets och långmodig-hets rikedommar som vi i så långliga tider fått åtnjuta i jemförelse med andra Nationer. Gud väcke oss Nådeligen

till besinning – bättring – tro och helgelse. –

Jag telegraferade ej rätt som sig bort till svar å de kära Näsby barnens telegram till Mamma, emedan jag först vid Adolfs kunde riktigt läsa detsamma; jag såg nämligen endast att det var frågan om hura det var med Esther och skyndade mig att genast svara derpå utan att å Mam-mas vägnar tacka för lyckönskningarne som observerades sedan jag afsändt svaret; emellertid tackas du och de öfriga hjertligen för hågkomsten. Jodelsen

är allmän att Mamma
och jag hafva äpelen
Kännning deraf ehuru
föröfrigt mycket krya.
var god helsa Annas
och Hjalmars barn
att om de nu varit här
skulle jag bombardit
dem med amerikanska
äpplen, apelsiner
och vindrufvor. De
äro mig alltid i min-
net när sådane vari-
turer äro framme. —
Nu är det redan några
dagar sedan jag blad
från blad genomläst
Wagner Grubens
betraktelse "från Tabor
till Golgata". Det har
varit mig ett riktigt

2) nu Gudskelof feberfri och
hörseln bättre samt aptiten
god, men får ännu ej
förtära annat än föda
i flytande form. — Doktor
tycker att allt är så bra
som det kan vara efter en
så svår och långvarig
sjukdom, säger att Ethu
i nästa vecka kan lägga
bladet och stundtals sitta
uppe. All möjlig
försiktighet skall iaktta-
gas för hennes
tillfrisknande som
Gud nådeligen nu
dagligen låter fortgå
till vår stora glädje
och ålderdoms hugnad. —
Snarare och kaffe

3) gästabud att läsa detta, undantagande utflykten om tusenåriga riket, och jag tackar dig hjertligen för den Julgåfvan om Kristi lidande och död som nämnde författare synnerligen behjertansvärdt framhållit. Jag läste derpå Rosenius betraktelse (för hvar dag i året) den 14de och 15de Mars och de voro riktiga hammarslag att ytterligare inprägla hvad jag haft derom lärt af Wagner Groben — Gud gifve att dessa intryck alldrig må försvinna från det svärmiska af mitt arma hjerta. Så dör jag saligt i tron på min Frälsares tillfyllestgörelse! —

Winge barnen äro krya, så och de i Malmö och Helsingborg. Gunnar var nyligen till staden och Adolf (Marie och Hilda) förväntas endera dagen. Nanna är nu frisk äfvensom Otto och Assar Krook hvilka haft influenza. —

Den 12te Februari

Allt fortfarande väl med Eder och oss öfriga. — Nåd, välsignelse och frid! vare med och öfver Eder och oss. —

Din hulda Fader

ORSandler

Nog hade det varit kärt
att få se Eder här på
vår sidan, men Gudske
lof att Johannes och
Ernst äro friska. —
Måhända Ernst kommer
mer att vi få gjöra
bröllops af honom.
Jag är nu rätt ligen
förfjöld med Ernsts och
annat godt i hushållets
från Ernst en gång
ytterligare till den snälla
Elisabeth få är det
så godt att han med
tagen henne hem såsom
hustru, eljest måhända
får han aldrig andra
vigselsedlar och det

vore ju för svårt för den
arma fleckan som nog
förut haft bittra stunder.
Det gläder oss innerligen
att Hjalmars hälsa fått det
så bra hos Eder. Gud
löne Eder för allt godt.
Helsa Johannes på
det kraftigaste, så äfven
Edra barn, Emmas,
Hjalmars och Mannes.
Tack till Emma för
hennes kära bref till
mig; han kunde få
del af detta, så är det
ju som skulle jag skrif-
vit äfven till henne. —
Alla äro vi i kärt
och tacksamt minne hos
oss äfvensom Gud och
spjörligen dagligen omhuldas
äfven Eder och Edra barn.

Gammelgården den 3/1 1887

Goda Patron Lilljeström jag har nu
Lemnat Lilla Adolph ur mina
händer. men jag har ej lemnat
hånåm ur mit hjerta jag har före
jul haft hånåm i Skola hos Mamsel
Heggström men derifrån har jag fått
ta hånåm med en Sorglig underrättel
se Som ero Sårande minnen för
mig. myckket har han lert i Läs
ning. Så att nog Synes han hattt
för att Lera. men att dett er annat
Sam er obegripligt. nu hafva vi
Lemnat hånam till en Bonde i
hålmtressk Som har Myckket
Barn för att försöka om dett kan
bli bättre när han får wara till
Sammans med barn der er ejen
Skola i gården ock. Små gåsar Så
han har Sellskap jag har ejen stett
dett Så att om han otrifs Så får
de Lemna hånåm hit

igen. men Goda Patron Selström bed gud
för ditta Barn. för Wad Som er omöj
ligt för menniskor, ditt er möjligt
för Gud en Sorglig jul har jag haft
och ännu Werre Sen jag Lemnra hånöm
ur mina hender för mina tankar
er jemt i hånöm men min nöd
tar öfwer mig att frambera
hånöm i bön till Gud. ditt er
endå en Saknad Som jag ej kan
beskrifva. men. jag har i denna
Sak frågatt min Gud. då Wet
jag han har hindrat ditt om ditt
ej har varit hans. Wilja. men
her tyckte min egen Wilja vilja
vara Rådande Så att jag er i en
Svår Strid jag Gud hjelpe ditta och
i att fridens Gud Ware med ösß
önskas af Mari. Bångrist

Wasa den 6te Jan 84.

Käraste Annika!

Ehuru Söndagsskoltiden snart är inne kan jag ej låta bli att sända dig, på samma gång jag sänder Marias bref till Johannes, ett varmt tack för boken hvilken på julafton kom mig tillhanda och hvilken jag tycker är "skön" och god; samt en Spirtlig nyårshelsning till er alla. Jag önskar Gud sänder er under detta år just hvad ni behöfva af fröjd och tuktan. —

Hemma i Haparanda voro vi endast en half vecka, och var det särdeles kärt att vara i kretsen af de sina ännu en gång. Mamma är ej så alldeles rask, och är det som hade jag en aning att vi ej så länge få behålla henne. Med hvis hände jag det hopplösare än

jag tänkt mig det. Tänk, 9 ~~10~~ personer hushåll och försörja sig med renskrifning och ej heller detta alltid fullt upp, gamla skulder och ingen utsigt för framtiden. Icke ser det så ljust ut, men, Herren lefver! Sitt hela hopp sätter han till Himmel, och ehuru jag ej vågade dela det, nändes jag ej heller beröfva honom detsamma, utan kunde endast stark lust att sjelf eller genom andra, ödmjukt påminna Honom om de löften han gifvit, samt bjert framhålla huru afskagta nöden det vore att han gjorde det hvad han kunde. Fanny var ej heller rätt frisk, utan plågades af en svår hufvudvärk. Barnen såtaroch ~~\[illegible\]~~ trefliga, i Fasters ögon åtminstone.

Jag kom icke heller på detta med tidnan jag gick till Söndagsskolan och vill derför fortsätta en stund att språka med dig. Om Onsdag skola vi hafva vår Julefest för Barnen

Din f. — Anna vore mycket att säga, men jag måste afbryta tvärt och skynda mig från posten.
Gud vare med dig och de
din älskade Anna.

Din tillgifna

Margretta.

och kände det just liksom litet grus samt att börja stiga ihop till skalas då man knappt vet hvart man skall vända sig och ingen intresserar sig derför. Måtte Gud hjelpa i alla stycken; jag vet ej hvarför det känns så tungt och hopplöst med den kristliga verksamheten på sista tiden. Alla partier vilja verka hvar för sig, icke två kunna enas, och detta gör att Guds rike snarare går tillbaka än framåt. I dag börjas bönveckan, men huru vi skola hafva det från Näsbyn vet ingen. I Ytterbyn hafva de haft godt och trefligt i helgerna, i Haparanda var det deremot ovanligt kallt och dödt och icke ens de som annars brukade vara tillsammans kommo nu med. Gud hjelpe att icke Guds-staken blir tagen ifrån oss och vi åter komma i mörker, Gud hjelpe oss att vi ej försumma hans nåd. —

Hilda träffade jag så olyckligt
då jag var i Ala, tittade in hos hen-
ne Julafton, men hade brådt då
och skulle sedan göra om det båten
men fick ingen tid dertill. Han
och Anna Fernes mådde godt. Anna
Jakobsson helsade jag på ett par ggr
och kände mig deraf hjertängslig. Ytterst
eländig till kroppen, svåra plågor och
svår otålighet med hela sin omgifning,
fridlös, men utan behof af Jesus;
o huru uselt det kan blifva med
menniskors barn. Hvad de menniskor
dock äro lyckliga som verkligen fun-
nit Gud, de kunna dock aldrig
bli så hopplöst elända.

Men vännes, hvad säga ni om Konrad
Bäckströms olyckliga slut, det första kan
vara sorgligt. Huru fruktansvärd
makt kan icke fienden få öfver
en menniska der han får regera
i hjertat. — Ingen menniska kan
ju med bestämdhet säga anledningen
till hans förtviflade handling, men jag
tycker att då man sammanställer
hans yttranden från sista tiden så må
det hafva skett dels deraf att han
var så orolig och utan sömn, dels för
otrefnad inom hus. — Mycket bedröf-
ja förtviflad hörs gumman varit, men
om Jenn säga de att det ej mycket
märkes på konan.

Det har varit mig omöjligt att titta
in till Farmor sedan jag kom
hem, emedan det varit fullt upp
med marknadsbesökande, men
Maria har helsat från mig och sagt
att alla mådde bra utom Karin
som hade en tråkig tandvärk.
Robert och Lydia äro till O. K.
men väntas hem i morgon.

Yngve Dyserman har jag t. m.
hos sig krank, han har fallit
i sin marknadsstuga och slagit
sitt bröst emot en stolkarm, så
han föll i stugan och ut i

Wasa 19 Jan 1883

Hjertligt Kära Anna!

Åter har jag fått mottaga ett
långt och kärt bref från dig
du min bästa vän, och sänder dig
härmed ett hjertligt tack för detsam-
ma. Vi voro just samlade hos
Lindgrens för att fira Albertinas
födelsedag då jag fick ditt bref.
A fick då ock kortet från dig
och tyckte det var så innerligt ro-
ligt att du kom ihåg henne, samt
bad mig helsa och tacka dig så
hjertligt!
Då du hört Ekman skall du
riktigt låta mig veta om du haft
godt af hans föredrag. E. har skrif-
vit och [illegible] [illegible] måste komma
besöka H-a, Kasi och Raina; men

att du delat dig. Men så alldeles
klart är det icke att "Guds barn"
sett att du "ställt dig på deras sida".
Jag som känner dig så innerligt
väl har vetat det, och kanske
ock någon annan af dina närmare
vänner, men i allmänhet har
Guds folk, emedan de älskat
dig så mycket, med sorg sett att
du ej kunnat skilja dig ifrån säll-
skap som de trott varit skadligt
för ditt andliga lifs utveckling.
Vet du älskade Anna, fastän jag
nu sagt dig så här mycket och
fastän jag tror att det [illegible] litet,
fruktar jag ej ett ögonblick att hafva
sårat dig. Utan att du måste kän-
na att det är kärlek som drifver
mig. Men ett måste du och Gud
förlåta mig, att jag ej förr talat
ut i detta ämne, som dock emellan-
åt tungt hvilat på mitt hjerta.

ännu har ej svar kommit, ehuru det godt borde hinna det. De som hört honom, med hvilka jag talat, hafva sagt att det varit synnerligt godt och tilltalande det han talat. P. Ol. har väl sina vedersakare och vänner der som annorstädes? Har du läst hans tvenne sista Pistiler från förra året, jag föreställer mig att du skall tycka om hans uppfattning af dop och nattvard. Baptisterna har äfven litet märkt från honom, t. o. m. Farmor tyckte han var aldeles för tvär säker i sina påståenden.

A pro pos Farmor så kom jag helt från henne, var der en stund med mitt arbete i går. Hon hade varit litet illamående och var på sitt tyg, men ville bara att jag skulle läsa för henne ur boken som handlar om himmelen, och hvilken hon fick till Jullen från eder. Den tycktes särdeles slå an på henne och Maria sade att hon läser den om och om igen. Det är jo ej heller underligt då hon sedan länge varit har tvi ungängla i himmelen. Det är väl för att jag mera ofta varit tillsammans med henne nu än förr, men jag tycker mig ej förr sett hafva verklig och djup hennes gudsfruktan varit.

Jag hade tänkt att icke vidröra ämnet om "haltandet" vidare, men efter jag är öfvertygad om att du känner mitt hjertelag emot dig, kan jag jo fritt språka med dig, som med en tie vän. I ett fall hade jag verkligen missförstått dig, men ej i det fall du menade. Jag hade trott att du vist derborta väl fått ögonen öppna öfver "pimkandet", men temligen tydligt har jag sedan förut haft klart för mig att icke egentligen lust för verldsalskap, utan fastmer fruktan att stöta sig med andra hellrt gjort att

Af mitt sista bref ser du huru Erics hafva det, Gud hjelpe honom snart till arbete och inkomst.

Christine B. har bedt mig helsa dig, samt Lydia Bauman afven ber tacka så ryslig[t], ryslig[t] myc-ket för kortet och säga att det var så ryslig[t] trakigt att hon ej visste när Christi-na skref, så skulle hon skrifvit några rader. — Nog måste det vara mera lefno-digt på Akraken, och hans höres fort-farande rumla. Amanda hade varit så dyster efter sin hemkomst derifrån så de just tyckte det var synd om henne. — Kraaks göra fortfarande lyckliga resor, i början af December voro de i Savannah N. Amerika, men skulle derifrån afgå på Frankrike så vid det här laget äro de tillbaka i Europa igen.

21^sta Elias var verkligen afvor i går och talade öfver texten om Zacheus, gemen-ligt och enfaldigt. Man hör att hos honom är själens frälsning hjertesak.

varit bättre, och både F. och jag hafva tyckt att det mindre märks på hans utseende nu att han rumlar. Emma har jag ej sett till sedan jag fick ditt bref, jag var en gång för att söka henne, men hon har en hel vecka varit på Brytnäs med Johanni.

Vi hafva så ombytligt väder här, Uppsala i förrgår 24 grader kallt, i dag 8 gr varmt, töväder och takdropp.

F. säger som du att Neander förstår han sig icke riktigt på.

Om du någon gång mera kommer i samtal med fru Westlind så fråga henne från mig om hon är samma Emma Schalström som 18?? var i Sundsvall och badade samt hade förlamade ben. Hon var då en 11 årig flicka, och jag minns mycket väl det lilla tankfulla barnet hon drog i vagn. — Hvilken gråt[?] kunde hon ej ... då ej b. var ... ... dags åt honom.

att veta huruvida barnets missbildade fötter, och ... gick. Hvar gossen sjuknat i lunginflammation och dog efter några dagar.

Du nämner aldrig Pastor Lonzius Änis, han då ej mer i [illegible]

Som du hörde genom Karins bref så hafva vi varit samlade alla bönveckan, hvilket nog varit godt, ehuru jag för min del fått så litet under densamma. Lördan och Söndan var jag med F. till Yttar byn, och der talade Elias B. öfver språket: "Du gode och trogne tjänare öfver en ringa ting hafver du varit trogen, gack in i din Herres glädje". Mycket godt, och varmt talade han ut. Han bör komma i morgon och tala på skolan här. — Vår Söndagskolefest var riktigt trefflig och lyckad. Vi hade kaffe åt barnen och gåtan [illegible] det förtag stelheten, afom gengå vi ifrån den gamla vanan, och låta barnen gå omkring spelgramm mark: [illegible] Dansa. F. talade till barnen (Pastorn hade ej tid att komma) det lärde jag hört af honom i den vägen, och

de vara öfvermåttan lyckliga åt sin fest.

Fredrik säger att nog göra vi oss den nyttan af Ajax vi behöfva, och tycka det är mycket trefligt att hafva honom. Märkvärdigt nog så förefaller det som skulle han alldeles ~~[illegible]~~ glömt bort att vara rädd, och på sednare tiden har det ej varit någon svårighet att köra hvad som helst med honom. Lamheten i benet har längesedan försvunnit ehuru jag glömt säga derom. Det var troligen tillfälligt.

Anna vet man ej utaf något Testamente af gubben Bäckström men i julas gaf han Carl Johans ett skriftligt löfte om 10,000 kronor. Han hade sagt: efter vi ej hafva vårt lif i våra händer skall jag gifva dig detta. Af många yttranden framgår att han sedan sjelf tänkt på detta. Åtminstone kommer det mycket svårt öfver gumman hvis det.

varit här i byn, och ordnat om att gamla
Barnhemmet skulle blifva samlings
plats för Goodtemplarna. Icke tror
jag hon själf skrifvit in sig, men
hon kan ej låta bli ifrå för den
goda saken. Karin sade att hon
hört att vid inskrifningen hade Kon-
sul Bergman rest sig många gånger
i afsigt att låta skrifva in sig
men det gamla begäret segrade tro
ligen och det blef afgjort. Du un-
drar huru det är med honom nu
för tiden, men vet du jag har verk-
ligen hört så litet derom. Det enda
jag hört är att han en gång före
jul skulle kommit hem drucken
och varit elak så alla för en stund
måst rymma huset, men det hade
snart gått öfver. Icke kan jag ju
heller gå i borgen för att det är
sant. Maria sade i går att Fredri
ka sagt att han en lång tid

Men en sak måste jag förebrå dig
och det är att du icke *lika* ärligt säger
hvad du tänker. Jag har ingen svårig
het att läsa emellan raderna då du
skrifver: — "Ty mången fäster en så
utomordentlig vigt vid att aldrig såra
de christna genom *detta*, som ju är
så synligt, *men kunna göra det lika
mycket genom annat.*" Säg mig nu
rätt hvarmed jag sårar de christ.
Och ännu en sak som du icke
behöfver besvara utan endast *tänka*
litet öfver. *Om* du inser hvad som
är *rätt* i fråga om natvardens
firande, hvarför då själf göra det
som är orätt och styrka andra att
att göra detsamma. Månne vi måste
vänta på att få lugg i samvetet
för att öfvergifva en sak som är
orätt, är det icke nog med att vi
inse det rätta.
Och nu dyraste Anna skola vi

alldeles lemna detta, för att i endrägt
och kärlek fortsätta det muntligt
om Gud låter oss återse hvaran-
dra. Jag gläder mig åt att det
lider så fort fram då vi skola
återvända. Det måtte väl aldrig
vara något som gör att vår Hem-
resa kan fördröjas.???

Men Anna, aldrig kan du väl
mena att det ibland de kristna
finnas sådana som ej vilja höra
talas om Jesus. Har du verkligen
sjelf hört predikanter som kraftigt
våga tala om honom? och till hvilket
parti höra dessa? Jag vet ju
att min egen käre gubbe beskylls
för detsamma, och dock vet jag
att han ej tillbjuder någon, ej heller
sjelf vet af frälsning i och genom
någon annan än Jesus Kristus,
och honom korsfäst. I sanning också
besynnerligt att förhållandet emellan Missi-
onsmedlemmarna skall vara sådant.
Der har nog Satan fått ut sitt
agnas som han sannerligen ej spa-
rar. Gud hjelpe och bättre! —

Ehuru ingenting afgjordt för vid
rättegången i förgår, måste man
ju dock glädjas med eder öfver
den vändning sakerna tyckas taga,
samt öfver att ni tyckts få en väl-
dig domare. Att han nämndemän
voro in till oss i går och då vi
ville veta utgången sade de, "jag
nog hör man på hvilken dera ??? sida
rättvisan är." Äfven sade de att man
ej alls kunde förstå att domaren
skulle lutat åt ena eller andra
hållet. — Stackars gubben B. han
har verkligen gjort [illegible], och spelat
en mera ömklig roll. Sina allmän-
nyttiga tankesätt kan han dock
ej glömma och redan i går fick jag
mina [illegible] snart efter [illegible]

Jag fick i tid att erfara sägat i mitt föregående bref om lille Adolf som Marie Rönnqvist skrifvit. Han blef på sednare tiden så ohjelpligt elak och full af allehanda styggа upptåg att det blef dem omöjligt att längre hafva honom, hvarför de låto honom tagas från Nyåret tillika med de andra fattighjonen, dock är deras tanke att taga honom tillbaka om han blir så att de kunna det. Marie tycks vara mycket fäst vid barnet och gråter och oroas öfver honom. Troligast är att det är någon sjukdom hos honom, men min tanke är ock den att Mlle Heggström, så bra uppfostrarinna hon än kan vara, ej hade det rätta sättet med detta barn. Hans sista mani var att skära sönder kläder, och det gjorde han till den grad att Bernhard fått betala 30 kr till Mlle H. för sönderskurna kläder. Han är nu hos en syster till Fru Sandberg

Förra Måndan reste Fru Frodin till [illegible] med [illegible]
bland dem det minsta hvilket hon skulle hafva till Doctor Wagner [illegible]

på Wallen, en som bor i Holmträsk
och lär det vara bra folk, som haft
hel mängd barn. Ack för barnet
jag ömar den lilla stackaren och
[illegible] han hjerta, att icke hem
[illegible] får hitt i [illegible] der. Någonting
dylikt har jag för min del ej sett
eller hört. Nästa gång vi hafva
B. klass skola vi till Ryngvists
och inviga deras nya hem.
Jag minns ej om jag nämnt att
[illegible] afskaffat kaffet från våra bibel-
[illegible], och i stället skall den som man
samlas hos gifva 5 kr till Missi-
onen, 25 öringarna dessutom. För Missi-
onen blir det en vinst, och för oss
[illegible] tror jag försakelsen är väl
helsosam.
Nu har jag talat om hvarje-
handa, just ej så intressant, dock de
bästa jag vetat. Dock vet, ett annu
är verkligen bättre, talat om Jesus
men honom tala vi så litet om.

Helsa Fahrägarnes så kärt, äfven [illegible] Selma och
alla hos Sandens. Skrif snart åter till din Ada Margareta

Haparanda den 20 Februari 1884.

Älskade Anna

Hjertlig tack för ditt långa angenäma bref! — "En god menniska bär godt fram af sitt hjertas goda fatabur" tänkte jag då jag läste det — Måtte du och ni alla framgent få känna det godt men ni äro der nere — hvad det är lyckligt kan få bereda mången treflig stund för de gamla — Då jag tänker på huru kort och jäktad vår sammanvaro varit de gånger de varit hit upp till oss! och nu är det som det skulle nog ana mig att kanske snart någon förändring kan vara att vänta —

Först skall jag besvara din fråga om Krook ännu vidhåller att det var godt att Pappa sökte ställa till rätta svårigheterna med Bergman Hummel. Det gör han nog — men väl tycker han att Pappa kunde behöfva Assessor Montelius vid sin sida — Han tror nog att Lubom och John äro skyldiga nog —

Du minns väl att brefvet är skrifvet blott för dig —

i själ — att ett sådant lugn skulle komma henne till del i år — kanske att jag ropar hej innan man är öfver bäcken — få se hvad fri marknaden med för — han ämnade sig nog hit då — men godt ser det ut — Krook tror att den har brutit ringen med Hummel och äfven denna rättegång — för måste ni gifva honom ett verkligt intresse för affären — Ganska förbehållsam var han angående båda dessa saker säger Krook —

Emma yttrade blott på tal om att Therése gerna ville ha Ottilia upp till sitt bröllopp — att hvad kan det bli för roligt för den som har delade intressen ty den här olyckliga rättegången förekommer just vid den tiden — ja sade hon nog är det då säkert att svarspar så skulle önska slut på denna sak — han är så trött vid den så — nå men i alla tider — nog ville väl den browne de parten nog gerna ha slut tyckte jag ja sade Emma inte vet jag det men det vet jag att nog vill svarparock gerna ha slut —

Nog har Krook prest samma å
sigt som förr att Gubbens ersätt
nings anspråk voro olagliga och skam
lösa — och han tror ~~nog~~ och alla för desto att rättegången
i tidernas längd utfaller till vår
förmån — men han tycker att P.A.
S. borde ej så mycket ha försäkratt att
de voro kapital starka nog att utstå
rättegången — att de nog kunde låta
Båtskärs näs ligga nere ett år — o.s.v —
P.A.S. visade Krook det förtroendet
att sända hit det kontrakt han slutit
för detta år — Krook tyckte att deras
stora beroende af Bergman Hummel
framgick deraf mer än väl — och sorade
derför — "det synes nog hvar skon kläm
mer" — tro ej kära Anna att jag tycker
detta var vänligt af Krook — jag har
först fått veta det nu sedan jag sett att
Krook nog funnit det ledsamt att hvar
ken Bergbom eller Svanberg besökt
oss i vinter — och sedan jag på Marguthe
fann att något var i olag —
Hvad jag nu skrifvitt måste vara
endast oss emellan.
Jag beder dig innerligt Anna —

tänk noga och gemensamt öfver
ifall Pappa kommer upp — att allt
kan ställas så att inte Emma får
svårigheter och för stora — jag kan
aldrig få den känslan att hennes
och Johns förhållande är så genom
godt att icke det behöfver väl vår
oss.

Tänk dig min öfverraskning här jag
stod i går med morgonsklädning i våra
salrum (vi hade byke) så kommer
Emma in så glad och bara promenad
klädd — de hade kommit på natten
och tagitt in hos Hertzmans — Emma
var så frisk och duglig men minsann
inte så vätt som förra gången utan
så skarptunna som helst på i ansig
tet — man kunde just hvilken för
lust det vore att hon mistade sin
smidighet och blefve en sån gumme
som andra — John ser ut som hel
san sjelf — och kan du tänka dig att
så stadig är han i denna vintern att
det är rent som en annan menniska.
Emma sade ej mycket härom — blott
att hon aldrig hade kunnatt tänka

ut – hennes oro för John –
han längtade minsann efter dig
men gjorde goda föresatser att
icke först springa till dig – ty
sade han John tycker att jag
bättre vårdatt mitt hus i vinter –
jo jo – det fordrar nog John
det märkes väl.

Ja kära Anna nu vet jag
ej vidare att berätta här ifrån
Vi äro inbäddade i snödrifvor
och öfver de vackra hvita fäl
ten ha i dag flere stora ~~tem~~
rajder dragitt fram – och
jag känner mig så norrländsk
till sinnes och nöjd med enfor
migheterna – och måtte Herrans
ande hvila öfver Norrlandens
Till sist en liten vers –
O du Herre som med mäktig hand
Af stoft dig kunnatt dana –
Han håller och din själ i hand
Skall dig ej låta fara – Tro derför vän
ta må i ro – Tills du hans stämma hörer
Så skall han bygga dig en bro – Som
till Guds rike förer! –

Från Master Amalia har jag
haft ett långt snart bref – Hon
säger att Master Clara är under
rättad om Fingals bortgång
ur tiden och att hon ju varitt än
nu dystrare och svagare sedan dess
ligger mest och små gråter för
sig sjelf – men att sedan Victoria
tyckatt öfvertyga henne – att hen
nes barn äro så utan strumper så
börjar hon emellanåt åter sin
stickning igen med hvilken hon
ifrigt sysslatt förr i vinter och som
förstrött henne mycket.

Hos Slussens ha de varitt bra kom
sökta af sjukdom – och det är de så
ofta – ömkanligt nog på den friska
trakten Udden –

Hvad det var roligt höra att Pappa
varitt med om festen hos Kanunger
och att han ejfesst haft trefligt
på sin Stockholms resa –
Ibland får jag stor längtan att resa
neri sommar – men det kan väl

Min Man och mina barn helsa Johannes och dig – Samt
Till alla i hemmet –
Elida

andlig komma i fråga för Stås –
det är ju bra att vi kan låta bar
nen här få flyga ut nu – men
just det att det börjat förefalla
mig så ovisst att få träffa Far
och Mor i lifvet mera, gör att lång
tan tar mig så ibland –
Tänk så det var dumt att Dindi
dröjde så att skrifva och tacka
Mormor – jag kände det nog
men hon är så trög att skrifva
och så var hon lösen – kanske jag
bör säga ond öfver att hon ej hun
nit något till julen åt Mormor –
ferierna upptagas väl mycket
af läsning af roliga böcker —
Alltid tycker jag att det skickas
för mycket – det vet jag [illegible]
Anna brann strax mitt bref.
Ack om ni tyckades få er
lilla Ernst frisk – med öro
nen torde det ha blifvit bra
efter du ej nämner något om
den saken – Jag har lille Oskar
så döf j.n. han har haft svår

örslygn och derefter börjat
höra så illa – jag håller på
med bränvin och salt som jag
tror är bra för all ting – det står
i boken att det är bra för
för svagad hörsel också

Herr Liljebäck gjorde nyss en
resa till Kalil på en dag med Rik
Fors som skulle på ett seminarie
sammanträde – han gjorde två
visiter – hos Bergströms och hos
Gubben Sundvall – åkte genom
er gård som stod der så ödslig
och vacker sade han – han lefver
som snäckan i sitt skal mest
ensam här nere stilla och tyst
Goveniuses och våra barn ha fina
[illegible] och sin kellasning
hos honom och alltid är han villig
att hjelpa dem —
Då jag läser igenom detta
bref så ser jag du kunde tro att Em
ma haft så tungt för att ni
varit borta – men nog tystade
det alldeles på det andra en

Nyss kommen från mormor.

Mamma hade just kommit dit för ett par timmar sen

Jag talte om att jag skulle skrifva och frågte henne

om hon ville sända helsningar, och gammar kom

i riktig Nestås

Nu skall du (för att utrycka mig som hon) af

hjärta hälsa henne och morbror och alla de andra och tacka henne

för all hennes omsorg om mig och tillika säga

att ~~jag~~ hoppas att få återse Eder alla

Mamma hälsa och tacka för moster's bref hon skall

var ike här nu han far hem i morgon
Fröken Rosenius hälsa ocksa och tackar för bref hvilket
hon sedan skall besvara
Fru Bergbom d:o d:o
Mamma bad moster helsa Henrika och lemna
henne den lapp som är bifogad det är adress
till Emelia Bergström i Amerika

Fredrik

Hon är mycket glad (mormor)
när hon får bref det är ej länge
sen så fick jag uppläsa för henne
morbrors bref till henne och då var hon så glad

haa bodt stå vid Johannes
sida —
Kvalk påstår nog att ännu har
ej creditten lidit af rättegången —
Om bara goda konjunkturer ville
men finge komma — så kanske
Johannes åter kunde få någon
frid —
Ända från hösten sedan vi har
då vi ju så mycket tänka och tala
allt er här i vår ensamhet — att
<u>om</u> man kunde få Montelius
att blanda sig i saken — Då nu
Fru Montelius uppmanatt
Pappa — tror du då att Pappa
kunde uppmana Montelius?
Kanske är stilhet det bästa —
Ack — ack — om Gubben ville
bara stå all grämelsen på
Kvalk — för oss gör det ju in

Haparanda 24 Mars —

Älskade Anna!

Många ark har jag skrifvit och
rifvit sönder sedan jag erhöll ditt
sista bref —
Och nu har äfven dessa redr
hvilat till den 26 —
Du hörs så bekymrad — fast
är du ju haft mycket godt
att tala all också —
Nog anar det mig att ni alla
nu tyckt det var så galet att
icke kompromiss kom att
bli i denna sak — Glöm
dock ej Anna huru gräsligt
krångliga tider det var — och
svårt att få kompromissarie

Mycket mycket dumt var
det jag skref – nog ser jag nu
det – men Krook har alltid
bara nämnt Svanberg – jag tror
han hoppads att S[vanberg] skulle skaffa
sig ny förläggare i höstas –
Krook har varit orolig – tyckt
som så – nog tror han att nästa
gången vinnes – men om det
var nödvändigt att bli så beroen
de af Bergman Humma – hvar
för då strida – bäst då att ge sig
strax – men nu åter de orolig a
konjunkturerna gjort det – störst
så kan ju ingen menniska
hindra händelsernas gång –
Jag ville gerna sända inne
liggande bref till Alle – men
jag lät Krook läsa det och han

varnade mig för inblandning
var mera hoppfull nu och mena
te att ännu kan vi få se Gub
ben B. och Joh – som vänner –
vinnes nu ett godt utslag vid
nästa ting så hvem vet – och så
visade han mig några lifstecken
i tidningarna från
i tre våra marknader – och
tyckte att vi skola vara hopp
fulla ändå som P. A. S. –
men denna underliga man
hvad han inverkade på Krook
nog finner jag det – så det
är jo och hvad Krook älskar
lagens bokstaf – Säg mig upp
riktigt – hvad tycker Pappa –
det kan aldrig bli värre än jag
anar – Alltid var jag så orolig
och kände just att Pappa med
sitt goda hufvud och varma hjerta

gunting – men du får stå nog
hara jag känner det – om
ni hade kunnat ha mindre
bekymmer – det är saken.!
?

Älskade Anna –
Nu ha vi den 30–de men ännu
har ej något bättre bref kom
mitt till stånd – Förlåt att du
nu får taga emot detta chara
jag känner att det icke är
så granntaga – Jag sänder
det jag skref till Axel – Säg mig
om du vill att jag enligt din fan
begäring du der finner skrifver
till Mamma – jag har ututslutit
att skrifva det till Axel –

Vi undra undra huru ni nu
ha det – har Axel fått Lund
chara det icke stått något
härom i tidningarna?
Tante Törnsten har skrifvitt
till Fru Vallin att Axel
skrifvitt att han skall flytta

men inte hvart—

Jag hoppas ha bref på vägen om ej—så skrif några ord.

Farväl käraste Anna—
Gud välsigne eder alla—

Din syster Hilda.

Wassen den 14/4 84.

Gode Ernst!

Tack för det långa bref jag för någon dag sedan erhöll. Till hvad tänker du de frimärken som låga deri? Hur lefver alla di andra, som du ej låter om alls, du är fasligt fåordig. Jag, och alla andra Kalixbor må godt, bland dessa äfven Karin som mår som en drottning. Hon har nu köpt sig en symaskin och hon tänker kanske med tiden sätta bo och —, men inte är det värdt hon spanar för länge för hon är snart på listan

Farmor har varit dålig och haft en sånder sömnlös men är nu kry igen. Unr hon har fallit och stött sig i ryggen på något sätt, så att han varit dålig några dagar. Vi ha nu påsklof från skolan förstås. I skolan går nog bra fast inte alltid som det borde.

Här är nu vår och solsken snön smälter fort, kråkan börjar nu låta höra sig och barjord fläckar titta fram kring träden.

Inga nyheter att förtälja alls har jag nu.

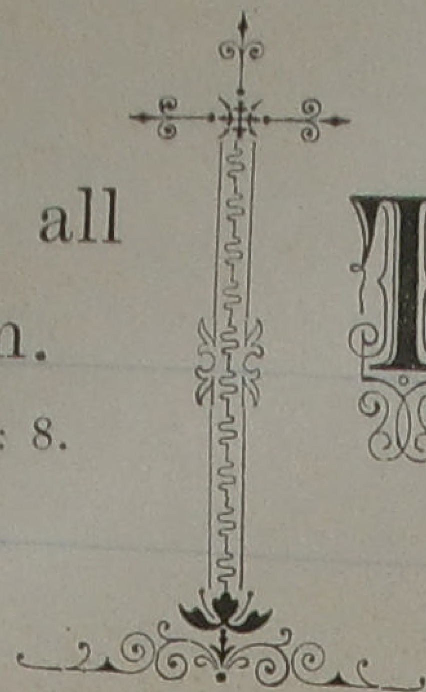
Förlåt mitt rysliga slarf! Jag har en rysligt dålig stil nu men på skolan får jag väl lära om mig.

Hälsa alla Kalixbor från din

Lef väl! Skrif snart!

Werenius

Gud välsigne oss, och all verlden frukte Honom.
Ps. 67: 8.

Ty de, som frukta Honom, de hafva ingen brist.
Ps. 34: 20.

Snälla Tant!

Eftersom jag ej träffar Tant personligen ville jag härmed blott sända en hjertlig afskedshelsning och på samma gång framsäga min hjertliga tack för all den godhet och vänlighet jag fått röna af Eder. Gud vare med Eder alla och gifve Eder en lycklig resa. Helsa hjertligen Ernst och var äfven sjelf helsad af

Vännen
Elias

Var god och lemna inneliggande till dess egarinna. D:o

Skynda dig, Herre, till att hjelpa mig. Ps. 40: 14.

Jag är när dig, säger Herren, att jag skall hjelpa dig. Jer. 30: 11.

Kära dyra Fru Sällström!

Ett gladt och välsignelserikt nyår!

Tack så hjertligt för kära brefvet till jul. Jag riktigt förebrår mig att det är orätt fästa sig så mycket vid menniskor. Känslorna ville så taga öfverhand att det smakade så godt få gråta och läsa bref. Bra roligt var emellertid att närmare få höra från de kära Göteborgsborna. Lite kan man väl få snåla sig till att veta genom andras bref, men lite är det ock, ty jag har nästan varit

Juldagsmorgon och afton sköna predikningar af Pastor M., myken vacker sång.

hafva vi i allsköns lugn firat nyårsafton med de våra samt plundrat julgran. Huru ofta mina tankar var hos Eder julafton, är ej lätt att hafva räkning på. Det första året af 8 jag ej varit hos Eder. Nog hade vi det ju rätt trefligt med de våra, ingen mer än Elias var hos oss en stund. Juldagen voro vi hos Östmans sedan vi rustat bort de våra. Hemmet har blifvit ganska rikligt ihågkommit, så att vi kunnat undfägna barnen såsom förr. Mycket längtar jag på Margreths återkomst från Haparanda, ty med henne får jag riktigt höra hur det är med Thiära. De hjertligaste helsningar sändas till vår Fader Sällström samt till Alma, som jag nu hoppas är riktigt frisk.

S. Hilma beder om sin helsning genom Maria Hallberg.

stängd från den öfriga verlden sedan jag kom hit. Mycket arbete, "mygg gör" och kroppslig krankhet har så upptagit mig, att jag mycket sällan råkar någon af de gamla vännerna. Ottilia är den mest flitiga att titta hit, hon är så kry och växer betydligt. I förgår var jag en stund hos Farmor på Näsbyn; kärt för mig och som det syntes äfven för henne. Hon var kry, kom fr. G. Öhman då jag kom. Att Anna Bäckman lämnat hemmet och rest till en Moster i Skellefteå har Fru Sällström troligen hört. Thina är på Haparanda Lazarett för en svår sjukdom hon fått (blåskatarr). Ingen kan tänka hvilken nöd vi haft med och för henne innan det kom sålångt. Svea har måst lämna oss, ty en af de små fick samma sjukdom och

ett springande och bestyr blef innan vi fingo bort henne. Det ser ut som skulle lilla Christine blifva bättre; hon samt Nanna och Selma hafva alltsedan dess medicinerat. Barnen hafva ej ännu blifvit riktigt trygga här. De vågade ej sofva sedan de kommo hit af fruktan för Svea. Få se huru det blir efter den hemska tilldragelsen i går afton. Wid 5 tiden kom den gräsliga underrättelsen att Konsul Bäckström hängdt sig. Han hade blott segelgarn och lådknappar i disken. Ack huru förskräckligt satan kan bedraga menniskan. Det är allmän bestörtning, Gumman är tröstlös så och Carl Johan. Den tröge Werner lärer se komfys ut. Emellertid stackare dem. Ingen anade väl något sådant då man blott hade 30 kimmar qvar af året och dock! I afton

Maria Svanberg var hos oss en stund på juldagen Hon var rätt frisk.

Nya Pastorn predikar kort och godt, men är för öfrigt lite för sig.

Tack för sköna bibelspråket.

Doktorinnan har talat om att skrifva jag vet ej om hon kommer [illegible]

näbb och klor. Jag tänker mig
det är Alma och Mattis, som
leker der, men den tredje vet
jag ej hvem jag skall likna
vid. War så god och helsa Al-
ma mycket med tack för lilla
tösen. Roligt se att Alma så
stadgat sin stil. Till i morgon
önskade jag åter vara hos Eder
men ack! De snödrifverna, som
hindrar den, som är en dålig
skidlöperska. Wårt stora hem
var i går mycket besökt. Jag
riktigt skämmes att Kalixborna
fortfarande äro så vänliga mot
mig. Få se om vi ej skola få
vår kära gamla Farmor till oss
någongång i vinter. Det är riktigt
rörande se huru glad hon är,
då man någongång tittar på
henne. Nej som synes har jag brått-
om och måste derföre afsluta. Her-
ren sköte Eder alla kära vänner i

Innerligt kära Fru Sällström!
Guds frid!

Allt härintill hafver Herren hul-
pit oss. Ofta ser det dystert ut då
allt surr och bråk hopar sig öfver
enom, men ack om jag under allt
blott kunde vara stilla, då vore allt
ock bra. Gubben B. surrar och [illegible]
star med stolar, bord, bänkar, väf-
stolar, saxar och hvad det allt he-
ter jag försöker ibland se intres-
serad ut, är det ock ibland, men
är i botten innerligen glad att
ej jag behöll förtroendet mig
höll på att blifva gifvit. Jag har

Götheborg. Tack för Eder vänlighet mot Gl. Farmor

fallt upp att göra med mitt
och mina, men får nog ofta
göra besigtnings färder med
Drotten genom Midgård. Om
Måndag skall slöjdskolan börja
Prostinnan, som skulle utgjort den
först uppträdande Friggan, har
fallit och stött sig, så att Drot-
tens Fru måste denna gång ve-
karjera för henne. Jungman
Bergman är nog vänlig och snäll
emot oss, om det än svirrar lite
om för henne som förr. Ja på
det hela hafva vi orsak vara nöj-
da med vår lott, vi gå och vara
det, isynnerhet, som Gud låter
oss få vara så friska, då defterin
riktigt rasar omkring oss. Lund-
ströms och Apothekarens hafva
mistat hvarsitt barn nyss och
Torsten Åkerström har varit illa
deran, han var dock i går bättre.
I byarna dö många barn, så att

af 200 döda var 130 under 5 år, och
det pågår ännu så. Thina lefver
ännu. I dag väntas Gubben Öst-
man hem från Haparanda, jag
hoppas han har riktig reda på
huru det är med henne. Jag är
så frisk sedan jag var och såg
om Thina, efter Jul, då jag och
talade med Doktor Genberg för
mitt onda, som varit riktigt plåg-
samt i höst och vinter. Gud väl-
signade läkemedlen, så att jag är
så frisk och glad som någonsin.
Jag riktigt skämmes att jag ej kom
mig för skrifva till kära Far till
den 21/2, nog kom jag ihåg honom,
mindes och väl hvilken rolig af-
ton vi i fjol tillbringade hos Eder
men det stannade dervid. Helsa
emellertid kärt, Tack så hjertligt
för vackra snötaflan i går. Dok-
torinnan hade nära mycket den af
mig, jag fick hålla den fast med

S. Hilma är i skolan, men önskar helsa det vet jag.

Eder varmt tillgifna Hanna Hallberg.
Neder Kalix 1/3 85.

mantråffa hos Direktör Burman —
och vid 7 tiden kom John åter
satt hos helt lugn och nöjd med
oss — och var tillsagd att vara i
ordning till hemresa 7 på morgonen
hvilket skedde all right —
En dag sistlidna vecka var
jag jemte Otto Fred. och Oskar
bjudna till Gavrinuses — der till
bringade vi en treflig afton —
kommo hem 11 tiden och då var
det ljust i alla rum här hemma —
ja sade Isak när jag for efter
Frun så kom just ett fruntim
mer åkandes in på gården —
naturligt vis Emma — det var klart,
men så var det Syster Marie från
barnhemmet — Hon reste följande
eftermiddag — tillika med Elias
Östman — många helsningar
bad hon få sända till dig och
till Johannes då hon hörde
att jag ämnade skrifva —
och stor saknad efter eder hade
hon nog.

Haparanda Tjugondagen 1884 —

Älskade Syster!

Nu fick jag en så liten tid full
aftonstund — Otto och Fredrique gick
i ett Goodtemplar föredrag — och Os
kar fick en lekkamrat till sig — mi
na tankar ila till dig — och önska
dig innerligt ett godt nyår! —
Tack kära snälla Anna för boken,
för alla vackra bokmärken och
allt hvad det var — och jag tror
att båda Ester och Jenny Syte fick
klappar ty jag fick visst den söta
lysduken från Ester och en tafla
från Jenny — Ja vi ha fått vara
friska och ha det lugnt och godt —
det är bara så att man fröjden
inte vet vara så tacksam som
man bör —
Igår afton hade vi en barn
bjudning — med dans efter ett
dragspel — men lyckligt nog

ha de så kallade Kalix lekarne
blifvit införda här nyss af Eva
Vennerström och häradshöfding
Lindbäck hvilket är riktigt
roligt – dock, får inte Fredrique
en ordentlig Schottis så tycker hon
sig gå om hela sällskapslifvet –
men nog är det henne hjertans
likgiltigt med hvem hon dansar
roligast med de vanliga skol
kamraterna –
Granna betyg fick Fredrique
i skolan i år – och mycket beröm
både af Fröken Borg och Magister
Näsman – Hammaren hälla sig
till sitt vanliga "godkänd" och
det kastade tårar ty han tyckte
sig ha arbetat så med Geometri
i terminen – men det är endast
Emma Montell med sitt utmärkta
räknehufvud som kan
påräkna "med beröm" –

Otto kan ju ändrig påräkna
några lärarens betyg – då han
hvarken har godt hufvud eller är
lättsförmögen – men Gud vare tack
ändå för en god vinter det får jag
säga – hans glada lynne är en
riktig skatt här i hemmet – då
bara Pappa inte är missnöjd
med honom utan han får tala
och svamla fritt, och det har
han märkvärdigt mycket fått
under lofvet – och dessemellan
utfört åtskilliga små arbeten
för Tullkammaren till belåtenhet.
Ja nu fick du höra nog om de
mina – kanske tillräckligt –
men så har jag fått höra för litet
om Ernst. –
Dagen efter Nyårt satt Regina
och jag och drack kaffe i all
oskuld i matsalen – då Svåger
John inträdde – stor förtjusning
jag trodde mig ha Emma i famnen – men så vardt ej – John var
med Gubben – som for till Torne
Efter middagen skulle de tam

Jag kan ju tänka att det varit
bra svårt för eder att på den
ohyggliga underrättelsen om
Gubben Bäckströms bortgång

Stor bestörtning har den ju
väckt —

Flere af Harpalikens
toner har nog vunnit genswar
i mitt hjerta och isynnerhet sån-
gen — Mina tankar — om tyker
jag allra mest om, och om alla
om igen betraktar jag teckningen
af min älskade syster
Jennys hand — Nog har du varit
bra snäll att skrifva i vinter — men
jag vill hoppas att andan faller
på dig att skrifva ännu något
jag är så tacksam för hvarje
beskrifning om hvar och en af
eder så —

Margrethe fick jag träffa
så allaless för litet när hon
var här – Julaftan var hon in
allrasam hastigast – och så träf
fades vi på Söndags skolans fest
det var allt. Mycket bedröfvad
hade hon varitt öfver kallsinnig
het i christendomen som hon fun
nit här – och jag kan icke motsäga
henne häruti –
Trettondagen tog jag mig
en promenad till Törne kyrka
ovis om finska eller svenska
predikades der – mest för att
promenera – Det blef en skön
stund – Pastor Snellman predika
de öfver orden – "Jag vet på hvem
jag tror – och är viss att han för
mår – försvara mitt betrodda gods
intill den dagen" och Gud vare
tack för Sitt ord och Sin anda
Han är sannerligen när oss alla
dagar intill verldens ända.

Krook ber om sin helsning
till Johannes och dig –

och helsa helsa så mycket
från

Syster

Hilda.

Göteborg den 1sta Dec. 75

Älskade Anna!

Som Efter skrifvit till Emma har hon nog omtalat allt som är nämnvärdt men jag skall ändå skrifva litet, det kan nog ledsamt att Jenny reste bort just nu helst jag sedan i dag, läst om flere Jernvägs missöden, man kan väl tycka att det icke heller var så nödvändigt, just nog — men det var sedan då Jenny flyttade derifrån aftalt att de skulle skicka henne pengar till en resa dit, för att helsa på dem efter någon tid, nu tänkte vi icke mera derpå just, men som Baronen har måst resa till Nissa hela [illegible], för sin helsa, så fallt det Friherrin nu så gruffligt roligt att nu få ha Jenny der och rigtigt på för hand prata och vara sig, så att det var nästan omöjligt att neka Jenny hade verkligen skrifvit och sagt att hon ej kunde komma, men i allt fall —

i hade Friherrinnan också skrifvit och skickat pengar, och bedt henne komma före Jul, och då tänkte Jenny att huru skall bäst det är så faller det Baron in att komma hem, och då tyckte hon att det var mindre ändamålsenligt med resan sen – nu skulle hon komma hem strax före Jul om allt går efter önskan – men jag hoppas att det icke hindrar er att komma när det faller sig ledigt och bäst – jag önskade mycket att få veta ungefär när ni ämnar bege dig dit, utom att vi skulle få höra närmare besked om dagen o. s. v. och att vi bli här både länge och väl, om du trifs, ty nog kan det vara bra enformigt i det gamla hemmet nu för tiden, och bra roligt hade det varit om Axel och Mathilda varit här men det blir ej, och obegripligt kunde det nog blifvit men alltid tror jag det blifvit en råd – jag stackvar lite och skrifver, sedan jag suttit der nere och pratat med Fru Dahlberg

en stund och så kom Fru hem, och det är gr...

Var nu snäll och skrif snart – obegripligt roligt skall det bli att få emottaga er hos oss en Jul.

Från Gunnar ha vi intet bref fått, fast vi för längesedan i tidningen sett att Fartyget kommit till Malaga – så att huru det är –

Pappa helsar mycket –

Ingegerd helsar Emma –

Skrif snarligen till din moder

Fredrika Taube

Kalix 31 Dec. 1883.

Älskade Anna!

I fredags - då
jag var ensam hemma - John
var på stor bjudning hos Bratteby -
skulle jag börja ett bref till
dig och till mamma, m. fl.
men så fastnade jag för mina
julklappsböcker och Luleå-kon-
fekt, som jag just fått af John
att "roa mig med. Och så igår,
söndag - hade jag då riktigt
tänkt skrifva och då....
skall du få höra! - På förm. slog
det ej, den går också så fort - och
då vi ätit middag, kom det för
mig att - emedan det var så
utmärkt vackert väder och Johnny

ström har varit hos gumman hela
natten, hon och Carl Johan lära
vara förtviflade men Verner
mera outgrundlig. - Gubben
Bäckström har lidit af sömnlös-
het en tid - nu påstås det att
han ej sofvit en blund på 11
dygn, fast han tagit in kloral,
så att han lär ha sagt härom-
dagen att "det var så förskräck-
ligt att ej få sofva, så man kunde
rakt taga lifvet utaf sig."
Du kan väl ej läsa mitt kludd
knappast, förstör det genast.
Jag sitter på Gryt[illegible]rummet och
har så brådtom, ty vi skola
just fara till Björkfors [illegible]
Mamma skulle ha julgran i skol-
huset för torparbarnen.
Tack för julklapparna åt Johnny
och mig och för bref och kort,
tack mycket. - Helsa alla -

skrifver du & till mamma [illegible] Anna.

just vaknat och var så kry- jag skulle åka ut med honom och titta in lite till Doktorns, der jag ej varit på alldeles så länge. Sagdt och gjordt! Färden var treflig och Doktorn och Julia satte i hans rum och läste i diskons lugn och ro, medan barnen rustade om i barnkammaren- och alltid äro de rödvänliga när man kommer dit. Jag höll just på att taga utaf Johnny ytterplaggen- då först en pojke, så en dräng komma inrusande och sade att Doktorn måtte genast komma till konsul Bäckström, man har funnit honom sjuk på kontoret. Doktorn iväg först- och så undlade en stund om gubben

fått slag, tills— man fick höra hela den olyckliga händelsen att de funnit honom i boden, död, med ett snöre om halsen- sjelfmord. Sedan har jag hört att det var lorgnettsnodden, iskarfvad med ett segelgarn, instucket i en bodlåda och så hade han satt sig på golfvet— i den der lilla mörka boden du vet, der han först börjat med itte brännvin! Hvilken märkvärdig Memoir!— O- måtte denna upprörande händelse lända oss en hvar till väckelse och besinning- huru olyckligt det är att lefva utan Gud. Det ser sorgligt ut på nyårsafton i kyrkstan, med alla flaggor på halfstång. Herre ...

Den 4 Maj —

Älskade Annika!

Tack så innerligt mycket för dina båda bref — och för det öfver seende du visade mig i det för sta — Högst märkvärdigt skall det bli att höra huru händelser na nu gestalta sig — min tro är att Pappa nog kommer upp — och måtte då hans lugn och tålamod stå honom bi — Än dels troligt är ju att Fruarhand. B— önskar slut — men han är väl så rädd att någon skall tro att att han tycker sig ha orätt — och det vet vi ju så väl — att de hela familjen anse Borg

Hur jag njuter af dina skildrin gar — från lifvet i hemmet — ja du har beredt mig mycken glädje i vinter med dina bref — Ja du kära Gubben Hög som — som nu fått gå in i sin Herres glädje.

I går fann jag ett gammalt bref från Morfar som det föll mig in att skicka till Mamma för jag tyckte det var så likt Morfar —

Vi äro alla friska — med våren går det sakta — få se när vi kan komma upp —

Jag skall nu gå och höra Borg som icke tröttnar tala Guds ord till oss —

Helsa innerligt till alla —

Måtte du nu få Johannes frisk och Lionori åter — ja han har nog varm kommit — Frid och hopp — Hilda

menska ragen stå så högt
öfver andra menniskor att
de, som liksom Johannes –
hafe en ära att tjena dem – och
så mycka – kunna visst
aldrig bevisa sig ha rätt –
ny aldrig aldrig – det skall
du få se – så utan att ge vika
för denna åsigt som jag rent
af tror att de gjort för – är visst
ingen tid att vänta –
Dock hoppas jag att Gud är
med vår gamle Fader om han
skall åtaga sig detta upp
drag – Om också någon
af hufvudstadens ansedde
män kommer upp – så måtte
det väl åtminstone få vara
en trä-häl – som förstår

saken –
Det känner du nog Anna att jag
minsann inte ledsnar höra
om detta – du ser sjelf att jag
af mitt intresse lätt förleder mig
att lägga mig i och prata för myc=
ket – men tack skall du ha som
skådat en visst bevekelsegrunden –
I dag är det visst Johns och Em
mas 3 bröllopsdag – jag längtar
nog efter underrättelse att Emma
fått sitt lilla –
I går hade jag visite af Fru Wallin
och Agnes – Fru Westergren – Bede
Fanny och Hanna – Mathilda
Grape och Jenny Degerman –
Vi drucko caffe endrägteligen
tillsammans – och jag fick
vackra buketter –

Udden den 30 okt 83.

Min Kära Anna

Tusenfalt tack för brefvet som var så kärkommet. Anna skall helsa så mycket till Johannes, Ernst, Henrika Alma och allihop, I sväfven alla i mina tankar då jag vaker om nätterna och jag befaller eder Gudi och hans nåds ord. Jag har fått vara frisk och sluppit mina sjuktar sedan ni reste. Maria har nu varit hemma till de skulle få stöka ifrån sig, men nu tänker hon komma hit åter.

Vi äro nog glada att ni trifves
men tycks också det är roligt
att ni tänka på oss och hem-
met här, samt att Udden ändå
är det ställe der ni bäst
trifvs.

På Philipsberg må de som
vanligt, Johanna har brådt med
sitt arbete, så hon har ej så
mycket haft tid att vara här.

Maria skulle nog gerna önska
att du skref till henne någ-
ra rader. Lia Maria har varit
hos Augusts läsveckan, hon har
slutat ut att bära sig ty kläder
utan skall vara hemma i vinter
och laga till fången som det
varit tal om hon skulle ha.
Hos Augusts må de bra och
resta med jord och hus. Vi
hafva ~~nästan~~ beslutat att Robert
skall ligga här för det mesta
vi tycka det är tråkigt vara barn-
qvinna.

Många helsningar till alla i
hemmet och alla hos Taubens
isynnerhet Morfar och Mormor
och tacka för all välvilja och
alla helsningar de skickat mig.
Och nu ej mer än det bästa
af allt, att få befalla eder
i Guds hand. Han har sagt
"Jag lefver, Skolen och lefva",
på det stora löftet får vi
och trygga oss.

Alla eder tillgifna

Farmor.

Tacka Ernst för brefvet, det
var kärkommet!

liksom jag ej heller kan eller vill
frånkänna mig sjelf detsamma, men
det är så lätt förnimbart hos oss.
Ja Herre hjelp oss att vi icke bortsom-
na i döden. Dagens text är så behjer-
tansvärd att då man närmare begrundar
densamma, utur djupet ovilkorligt tränger
sig den suckan: "utransaka mig Gud
och få veta mitt hjerta och förnimm huru
jag menar det, och se till om jag
på en ond väg är och led mig på
den eviga vägen." Tänk om vi skulle
gå och inbilla oss att allt är väl och på
sistone få höra: "Jag känner eder intet."
O, det gäller icke litet då det gäller
evigt lif, eller evig död. Icke duger
det att leka sig fram, icke att
sofva sig fram, nej allvar, fullaste
allvar, måtte vi hafva med vårt sökan-
de efter frälsning. Ack Herre, Herre
hjelp...!!!

Sofi har länge uppmanat mig att
komma med i Söndagsskolan, men
det har varit en svår strid emellan

Wasan den 25 Nov. 1883

Du kära, kära Vän!

Så innerligt snällt du är som
skrifver mig så långa, vänliga och
kära bref! Tack dyraste vän min
för det sista.

Så tomt det än känns efter dig kan
jag dock ej annat än fröjdas åt
att du är der du är, ty att du skall
hafva trefligt faller af sig sjelf, att du
har nytta för din själ märker jag
på dina bref. Särskilt fröjdar jag
mig öfver och tackar Gud för att du
börjat se det din fara varit ett halt-
ande åt begge sidor, ett delande
emellan Gud och verlden, ett för-
sök att kunna litet vara med Guds
barn och litet med verlden. Så ock
kära vän nog har det gjort mig ock

vännerna hjertligt ont att se detta edert grinkande, att höra verlden taga stöd af detsamma och vännerna stäta sig derpå; och att se den skada som edra själar taget deraf. Gud gifve derför eder vänner och oss nåd, att helt vara det vi gifva oss ut för. Jag tror ej du af detta skall tro att vi tyckt oss vara bättre kristna än ni, ej nej om någon kan tycka det stå sländigt till med kristendomen hos mig så är det jag; men vi hafva lett denna eder fara och å edra vägnar fruktat för densamma. Nu säger du mig nog uppriktigt hvilken fara du ser hota mig och oss. Den fiende till mitt andeliga lif som jag sjelf en lång tid varit medveten om är en plågsam dåsighet och tröghet, ja så plågsam att det kännes som skulle det helt vara ute med mig. Endast sällan och då ocksä korta stunder får

jag förnimma kraften af det Guds ord. Jag hörer och läser, ringa kärlek känner jag till min nådesegen och ä gansku liten fördragsamhet med dem som det minsta" sätter sig upp emot oss och visa brist på förtroende." Jag känner det och pinsamt att förnimma det vi i anden mer och mer komma längre bort från dem som tänka olika med oss. Gud hjelpe och bättre..."
Om vi, de ena och de andra skulle mer helt börja lefva ett verkligt lif i och med Gud skulle vi ock ovilkorligt och stökt dragas närmare hvarandra så att "i hela hopen som tro, blefve ett hjerta och en själ;" men nu är så mycken tröghet och död att det ej kan blifva annorlunda. De enda jag "kan draga känsla på" att de lefva riktigt är min Fredrik, Alberthina, Sofie S. (och Farmor och Maria naturligtvis).
Jag trefvas nu ej heller på att andra som bekänna lefva "heliga lif," ~~men~~

uttryck då du talar om att de "spe-
kulera" om allt nytt. Jag tror att
ju friskare lif vi lefva desto mer
känna vi behof af att fatta mer
och mer af sanningen, och äro vi
"ärliga" i vår forskning skall Gud
ock bevara oss från afvägar och
fall ifrån Honom. Nog tror jag
du måste taga farväl af några
dina gammaldags idéer, och kom-
ma underfund med att icke allt
var hållbart, icke allt godt fastän
det var gammalt; liksom icke
heller allt är det som är nytt.
Nog kallas detta nu nytt att Guds
barn skilja sig från verldens för
att fira Herrens Heliga Måltid, men
månne ock Jesus och Apostlarna
skulle göra så, månne de hålle
sig till Statskyrkoförsamlingarna eller
de "frias" om de nu uppstodo ibland
oss? Detta ett ex. många andra
att förtiga. — Tycker du dig finna

det som behöfs, och om han ej
alltid är så grundlig får man ju
icke låtsa om. De lägga sig nog
uti det som saken angår mindre
än andra, så får man ju gen-
dra på honom. Det har ock en
lång tid varit så dåligt före, så
alla körslor fått hvila, hvarken
burit eller brutit, hvarken kärr
eller slädföre. De sista dagarne
har dock kommit få frostnätter att
man kan begagna släde, men
inga isar och ingen kyla. Rik-
tigt Göteborgsväder.

Det var roligt få veta hvem sig-
naturen L–d Wall, vi hafva ofta
fäst oss vid hans artiklar och tyckt
det vittnat om lif och friskhet, men
ej vetat hvem han var. — Ser du
lille Silfverbrand något, och på hvil-
ken ståndpunkt står han? Tror
du ej jag skulle tycka om honom
också?

Du nämner ingenting om Doctor W-d. för hvilken vi intressera oss så myc-ket, i all synnerhet för hans tal vid Luthersfesten. Om du ej hörde detta, måste du läsa det i [illegible] W-d.

Den 30. Mitt bref har nu fått hvila många dagar, dels emedan vädret och föret ej tillåtit en att komma ut och få helsningar från ditt hem, dels emedan jag ej känt mig dispo-nerad för skrifning. Genom brefkort från Maria till Henrika fick jag veta att står väl till hemma och att Far mer kryat till sig igen, någorlunda åtminstone. Maria har tyckt hon varit så klen att hon helt säkert trott att hon skulle få gå hem, men nog tänker jag hon många ggr va-rit sådan. Karin helsar dig så mycket, att hemma går till sin jem-na gång, den andra kassan vänta de nu alla dagar, och äro fortfa-rande nöjda med Josefina. Emma helsade jag på i går och kan således helsa från henne. Hon mådde godt och såg glad ut. Lille Johnni är mycket rar, men ohjelp-ligt blyg och sätter händerna för ögonen bara man skall se på honom.

Systrarne hafva blifvit så osynliga att det är ett under om man träf-far dem någongång. Maria säger de hafva så mycket att göra. Af en andra vänner, utom Berglunds ser man sällan till, för först skulle har ingen Bibelklass kunnat vara på snara en månad. — Nu just är jag den första [illegible] från hemmet da [illegible] aldrig än så länge.

Så innerligt roligt med Jenny! Gud bevare henne i sin sanning och fruktan! Du skall helsa henne kärt från mig!

Mamma du begagnar [illegible] starkt

Näsby den 12 Mars 1893.

Min Älskade Ernst!

Tack för dina båda bref, ett till Haparanda, och ett dit hem eller rättare sagt två.
Skrif och säg när ni får lof, och hvad tid på dagen, så att man vet när hästen skall sändas till Råneå dit får du och Axel taga en åkare från stan som får skjuts tillbaka nemligen Fröken Burman, säg det till den som skjutsar Er, tag Hjort han kör visst bäst. Säg ej den den Ernst som skjutsade oss till gamla stan
I går voro vi på stort kalas hos Englunds, Olof Englund och Brita Louisa Rånbäck samt Alb. Ekholm och Hilda Englund slöto Hymens band.
Elias var äfven der, jag tror han är betagen i Emilie Markgren, men bevara dig väl att säga något dennes

Pastor Markgren begick det misstaget att
han förestafvade endast Brudgummarna
eden, men icke brudarna, det var
mycket obehagligt och ledsamt för
Hanna, han måste emellertid efter
åt fråga brudarna om de ville hafva
sina män, han var just här
nu och sade att han icke sofvit
en blund i natt för ångstan.
Säg det ej för någon annan än
Hanna, så att det ej blir någon historia.
Pastorn har haft Nattvardsgossarna
en vecka här på nästbyn, troligen
blir det så äfven nästa gång.
Ja, det blir visst trefligt att få
hafva dig hemma under den tiden.
Och nu att få dig hem på
ett ryck blir mycket kärt.
Helsningar från alla

Din Mamma

druckit Landshöfdingens skål under ytt[e]rande:
"min Höghet dricker Ederö Höghet till".
Jag må undra hvad Bergman skulle
hafva svarat om Landshöfdingen genmält
"min höghet och din höghet rymmes ej
under samma tak"? —
Luthersfesten derenuat [illegible], kan jag säga,
icke varit just någonting att prisa: Wester-
bergs hållo predikan öfver Luther i Kyrkan, som
var ganska bra upplyst af ljus, någonting
riktigt ovanligt att skåda för bönderna,
som efter utkomsten derur, uttryckte sin
förvåning öfver så många ljus. —
Af Elias hör jag att du icke förr än klockan
6 på aftonen har ledigt ifrån skolan, men
eftersom du icke skänkte mig flere än 3 ra-
der, så, ifall du vill skylla på knapp
tid, förmodar jag ~~att~~ du om morgnarne roar
dig med att ligga och filosofera öfver

Broder Enskilius!

Under anhållan om din ursäkt för
min uraktlåtenhet att förr skrifva till dig
får jag tacka för dina 3 rader, som inga-
lunda motsvarade min förhoppning att
blifva underrättad om hur du trifs, befin-
ner dig, samt med hvad du vanligtvis under
lediga ~~stunder~~ sysselsätter dig med i
Göteborg. Äfvenledes hoppades jag att i ditt
bref finna någon skildring af lifvet och möj-
ligen något pikant gatuuppträde från sistn.
andra stad. Enligt din önskan får jag med-
dela att får min del mår jag bra och äfven
öfriga Kalixbor hvar och en i sin ordning
~~mår~~ mer eller mindre godt. Deremot
kan jag icke, hvad min bror anbelanger,
gifva dig någon tillfredsställande upplys-
-

ning om hvarest han bor. Jag har icke
sedan slutet af Augusti månad erhållit
något bref från honom. I slutet af Sep-
tember skref jag till honom under adress
Poliskonstapeln J. M. Rommbäck, i hvilket
bref, som jag för att det desto säkrare skulle
komma fram rekommenderade, inneslöts
ett bref till dig. Sedermera har jag hört
uppgifvas att han rest till Borås, hvarest
han erhållit förmånlig plats, men att
hans mästare der aflidit, hvadan jag icke
vet om han vändt tillbaka till Göteborg
eller hvart han begifvit sig. —
Om förhållandena här torde icke vara
mycket att orda. Dagliga samtalsämnet
här är den ovanliga nederbörden, som, ehuru
vi nu äro i slutet af November, fortfarande
är blid. Regn kommer snart sagdt hvar-
enda dag; i hela två veckor har det varit

förfärligt ruskigt väder. I följd deraf
att marken är svart eller grå har vår
Herre i år bra lurat hararna, som äro
alldeles krithvita. Också hör jagtfärder till
ordningen för dagen. För min del saknar
jag både bössa och tid så att hararna
icke behöft frukta något förråt från
min sida ehuru jag visst icke skulle haf-
va saknat god lust dertill. —
Om Kyrko-orgel- och Ryssgrafvens-in-
vigning behöfver jag visst icke nämna
något emedan jag hoppas att Elis till-
räckligt och omständligt förtäljt detsamma
för dig, dock tillåter jag mig här om-
förmäla, att, sedan gubben Bergman
och Landshöfdingen, jemte öfriga i fest-
ligheterna deltagande personer, från kyr-
kan ankommit till nya Bankhuset, i
hvars sal festtal upplästes, Bergman

kroppens och andens strid; kroppen vill
naturligtvis qvarligga så länge som
möjligt, då anden deremot kämpar om
att få kroppen upp med sig, och kroppen
segrar menar du väl att jag tror?
Nej; nog förstår jag alltid att anden
får öfverhanden huru striden kan
fortgå, om icke till middagen så åt
minstone till tiden att gå i skolan
infanit.- Jag deremot – min stackare –
får icke och orkar icke heller sofva län-
gre än till 8-9 om morgonen hvarefter
jag börjar arbeta och fortsätter utan uppe-
håll till 1/2 9-9 på qvällen. Som jag
nu i vinter blir ensam skrifvare, oaktadt
det varit meningen att få stud. Ullberg
till min medhjelpare, kommer jag nog
att få hänga på allt hvad tygen håller
och kan icke räkna många
lediga stunder. Häradshöfding Lindbeck

har flyttat till Haparanda och Appelberg
tänker sjelf förrätta sina ting -
Jag hoppas och beder att du snart med
några rader uiee ihågkomma

Thine friend

d. 23/11 - 83.

Vuairkännäck

Hälsningar från Elias och mig

Näsby den 12 Mars 1895.

Min Älskade Ernst!

Tack för dina båda bref, ett till Haparanda, och ett dit hem eller rättare sagt två.
Skrif och säg när ni får fast, och hvad tid på dagen, så att man vet när hästen skall sändas till Råneå dit får du och Axel taga en åkare från staden som får skjuts tillbaka nemligen Fröken Burman, säg det till den som skjutsar Er, tag Hjort han kör visst bäst. tag ej den der Ewald som skjutsade oss till gamla staden.
I går voro vi på stort kalas hos Englunds, Olof Englund och Brita Louisa Rånbäck samt Alb. Ekholm och Hilda Englund slogo Hymens band.
Elias var äfven der, jag tror han är betagen i Emilie Markgren, men bevara dig väl att säga något derom

Pastor Markgren begick det misstaget att
han försäkrade endast Brudgummarna
eden, men icke brudarna, det var
mycket obehagligt och ledsamt för
honom, han måste emellertid efter
åt fråga brudarna om de ville hafva
sina män, han var just ledsen
nu och sade att han icke sofvit
en blund i natt för ångslan.
Säg det ej för någon annan än
Karin, så att det ej blir någon historia.
Pastorn har haft Hallmansgossarne
en vecka här på nästgen, troligen
blir det så äfven nästa gång.
Ja, det blir visst trefligt att få
hafva dig hemma under den tiden.
Och sen att få dig hem på
ett ryck blir mycket kärt.
Helsningar från alla

Din Mamma

nu fått höra att dom ligger qvar för Stata Ång-
båten gick samma dag som vi skickade in det,
ja så är det att bra skynd-undan, man vet
ingenting. Har Du hört att Magister Linc är
nu förlofvad igen, med en Mamsell Holmberg
mycket har pratat, att han har tyckt om Clara
Baudin, men förmodeligen ville hon ej hafva
honom. Nu skall jag väll berätta mina Julklap-
par, Af Louise Hartin Blå o hvita Ampla[?] af
Pärlor mycket vakra, Af Helen Gardinshållare
af Robert siden till förkläde o tvänne Ulle
mössor, Af Bror Carl Pappas Porträtt, som
Du såg satt hos Thurdins. Af Erica Stinberg
svart bräcks af Nanne Nytt skrufvar. Af Erica
en lampa af Thilda svart krage och ärmar
samt några flere små saker som jag ej så noga
minns. Hvad tycker Du om de nyheterna vinder
som har varit i höst, ja krigent också ligt
höras det på alla vis, nog torde det enligt Guds
ord lida till lifvets aftan, Herren alena hjelpe
oss att vi måge vara bereda, Du skall tro att
jag är rätt ängslig ibland jag tycker vara så
kall och död, så jag är rädd att jag skall bedraga
mig sjelf med att falskt hopp; men då vill jag
vist bedja till Gud att han må bruka hvad

Min goda kära Anna!

Mången innerlig tacksägelse som kom
ifrån mig med bref Julaftan, det hvar så sär-
deles kärt för vi saknade dig och Hussa så mycke
och från den senare fick vi äfven vackert
kort, och växer, så det synes han äfven kom-
ihåg oss. Ack Anna hvad jag har ondt af
Er alla som har måst lida så mycket, och
nog kommer ofta den tanken öfver menniska
att Gud är underlig ja som vi tycka nästan
orättvis som lägger så mycket på en del som
man ej tycker har förtjent så mycket svårt;
men Gud vare lof, att Guds vägar ej kunna
våra, och att vi veta att det är allt af kär-
lek fast det kan kännas alldrig så hårt,
ja Gud vare lof, att Ni äga det hoppet att

Otta är hos Gud, då kan ni ju ej önska honom något bättre, man kan alltid påtänka hwäm-det om han har lefvat några år till om han har varit lika bögslig för Herrans vilja. Jo aldrig kan det vara så svår sorg då snart man slipper sörja själen; men Du skall tro jag frugtar så ofta att någon sådan sorg skall drabba mig och resonerar jag ofta med mig sjelf hur skall jag kunna öfver lefva något sådant, vi tänken på evigheten men så länge nådadagen varar har jag hopp om någon förändring, jo skälla stora Anna någon gång en bön till Gud för detta mitt stora bekymmer. Nu har vi Julen bakom ryggen, och ganska roligt har den varit Gossarna kom hem veckan före Jul friska och glada, Gustaf har fått lägga bort sin käpp så han nu både kan stå och gå obehindrat. Eric sitter i andra klassen och har vackra betyg, Axel sitter även i 3dje men ej har han någon anmärkning eller något att klandra. Svante är lika tyst, men öfver lika godder-an et. Annandag Jul hwar här litet främmande på dem i sjal på söndagen hwar vi med flere hos Stenbergs dem hade endspelman i från byn så ungdomen fick dansa, och det hwar stor fröjd för ungdommen. på måndagen hwar alla hos Thun-dins; men Robert och jag hwar hemma där-före orkar jag skrifva dem som var ute i går, är så trötta så dem bara ligger och gäspar. Mycket tänker jag på hur det skall vara den som lefver nästa Jul, då ej Louise Harlin finnes här mer, och kanske Helen borta men ej sörjer jag för den dag jag ej har sett. Wi hafva dem et hopp att Hjelmstedts skall komma hit i vinter hwad det vore roligt om vi finge se Hilda öfver kära Anna skrif och uppmana henne att göra det det vore så innerligt roligt. Tack snälla älskade Anna för det vackert kort som jag fick i sommar, kan Du förlåta mig som var så dålig att jag glömde tacka dig därför sist jag skref, det är så likt dig så det är därföre roligt att skåda; men nog är det litet stålare holning än hwad Du har, men man kan ej begära det bättre, för det är ju dött ändå. [illegible] till hwilken jag sände [illegible], hur jag

medel som hälst blot han skaper om mitt
hjerta, så jag ej må gå förlorat, ja stor sak
hur det må blifva för mig här i verlden blot
jag må hafva en bärgat själ.
Ack Anna hvad jag är glad öfver att Du
har en så hygglig käraman alla Menniskor
som talar om honom så berömmer honom
orimligt, den brukar ej [illegible] blifva kärt
så den skall gifta sig, men så är ej händelsen
en gång med honom, ~~att~~ han motte vara förhygglig
föratt förtalet skulle kunna honom, ja jag tänker
hur roligt Du skall få, som tillsammans
med honom får språka om den ni båda älska
och den som har älskat er så högt att han
har gifvit sitt lif för er och alla.
Nog är Du leds med mig för länge sedan trött-
tet ej är att undra, så därföre får jag sluta
med att säga dig innerligt tack för detta år för
all vänskap och kärlek Du bevisat mig, Anna
ofta tänker jag det skulle vara nyttigt
att älska Anna Taube och ej få henne, för
det är ej med vanlig vänskap man fäster sig
med henne. Helsa Taube och [illegible] innerligt

och tacka dem för underrättelsen om Ottos död, och säg att jag deltar djupt ~~med~~ i deras sorg. Helsa äfven din Systerman innerligt från mig Robert helsar dig outsägligt jemte Lovisa Karlin, Gummorna, Gosarna, och Flickorna jo med ett ord alla helsar dig innerligt genom din tillgifna väninna Lovisa

Sörbyn den 29/12 63.

Dyre älskade Wän!

Mycken tack för de kära brefwen som Ni tillsändt mig i ~~aftan~~ i wecken. Jag har nu på-aftan, till äfwen min stora bestörtning, hört att Otto ej mera skulle finnas till ibland Oss, men wet ännu icke om det är sant – ehuru det förefallit mig att det i werkligheten så är – Måtte Herren ~~hafwa~~ annamma Honom i sina Hyddor, om han tagit Honom från denna sorgedalen, ty då har Han uppnått den största och högsta lyckan – således komma de orden tillpass: Herren Gaf och Herren tog wälsignat ware Hans namn! Men jag wet af egen erfarenhet att Naturen kräfwer sin rätt, samt föreställer mig hwilken bedröfning och sorg detta måtte wara för Eder, äfwen jag känner mig djupt gripen, så att jag nästan är oförmögen att säga något – Herren styrke och ware Eder stöd, samt hjelpe oss ~~alla~~ enhwar att aldrig förgäta att äfwen wi snart skola samlas till wåra fäder, samt framstå för domaren –

Ja, min innerligt älskade Wän! detta war wist en bland de största förluster ~~som~~ och hårdaste pröfningar som kunde inträffa, men låtom oss aldrig förgäta att den Gud älskar den Han Han tuktar annat än äga; således få wi tro att detta, ehuru hårt, war Guds kärleks wäg med Eder, och troligen äfwen med Otto, ty Har Otta fått gå in i den ewiga Friden, böra

wi icke önska honom tillbaka, utan fastmer,
bedja Herren samla oss till samma Fröjd, hvarest
inga slitningar eller skilsmässor mera förekomma
Och hwilken härlig ~~frid~~ tröst, då wi här blifwa
åtskiljda, att weta det ~~ute~~ på andra sidan åter
skola få träffas; detta bör och wara En stor tröst
för oss alla, ty denna tiden är warar endast ett ögnablick
och så är allt slut.

Klockan är nu mycket, ja, jag tror snart Elfwa på
aftonen, och mera skulle jag språka, men jag har
samt sagt war blifwit slagen så att jag icke widare
förmår – Helsa emellertid Mamma, Pappa, samt
alla sörjande, små och stora från dear och Din
egen deltagande wän Johannes.

Låt mig weta huru det är med Eder, med vändigt svar –

Göteborg den 22 December 1875

Älskade Johannes!

I går kl 11 kommo vi lyckligt hit efter åtskilliga äfventyr. Kl 5 gingo vi ner till central stationen, och det var ej roligt ty hela det stora centraltryckeriet som ligger midt emot stationen stod i ljusan låga, det var förfärligt att skåda isynnerhet som man hörde att fyra personer voro innebrända, hela torget var som en sjö af vatten från sprutorna, och hela golfvet i ytterväntsalen torget var fullpackadt med åskådare, så att vi med möda slapp fram, kyrkklockorna klämtade så dystert i den mörka morgonen, hela centralstation lyste som solen af återskenet från elden, det var ryslig hemskt. Så gick då tåget och det var så fullt med resande så att vi med möda fick plats, ingen damcupé fanns utan vi fick sitta med fulla skråliga bönder, innan vi kommo till Katrineholm blefvo de så otäcka som drucko och larmade så, att jag sade till conduktören att vi icke kunde vara der men han brydde sig ej derom, vi gingo då in i en andra klassens vagn, conduktören grälade

på oss, men jag sade att man kan ej vara tvungen att åka med fyllhundar, och att när den ej har damcupé som det skall vara, så måste man ju söka sig en annan plats, emellertid måste jag betala prisskillnad 17 kronor till Falköping jag kunde ej vidare krångla med conduktören Morgonen derpå när vi skulle resa från Falköping och jag såg att alla de otäcka karlarne voro med frågade jag stationsinspektören om ej en damcupé kunde arrangeras på 3dje klass, han bad oss då gå in i andra klassens damcupé, och der fick vi åka utan prisskillnad ända fram. Emellertid är det rysligt tråkigt att åka på tredje klass denna årstid, ty de är ej uppvärmda, och så resa så mycket arbetsfolk denna tid.

Här är mycket trefligt förstås, men dig sakna vi mycket, du kan vara förvissad, hvad jag undrar huru du mår, och huru du har det nu i din ensamhet, och om julklapparna som jag sände kommit fram.

Dagen innan vi reste "som var Söndagen" var jag till Bergmans för att få lite mera pengar emedan jag var rädd det skulle bli för lite för mig, Aug. Bergman var då hemma, jag bad bara om pengar och skulle strax gå, men då bad han att jag skulle komma in i hans rum ty han ville tala med mig, du må tro jag blef häpen. Han var mycket artig och vänlig

men mycket sorgsen, så att han tittade med gråt
han sade naturligtvis att du hvit dig mycket
illa åt, isynnerhet ifråga om det sista kontraktet
och att du hade bedt dem att skrifva under
sina namn utan att de visste hvad du skrifvit
jag sade att jag ingalunda kunde tro att den
Hummel begå en sådan blunder, att skrifva under
ett contrakt som de ej läst igenom, isynnerhet
som förtroendet till dig ej lärer hafva varit synner-
nerligen stort någonsin. Äfven sade han att du
och Broms så illa skött affärerna under Hummels
bortovaro, och gjordt af med sådana penningesum-
mor, så, att den om, för Er skull, ~~som~~ voro nära
att lägga in om cession, och hade det rysligt
svårt, men att allt detta förtjenar ej för våra
synder, sade han, dock var det sorgligt att
just de personer som man hjelpt upp i verlden
skulle vara medlen till straffet. "Ett godt har
dock vunnits, och det är att Hummel lärt känna
Broms falska karaktär"! sade han.
Mycket mera sades, som ej lönar mödan att
upprepa, så mycket förstod jag af samtalet att
du har en fiende i Kalix som yppat allt
hvad du sagt, och denne är bestämt Andersson
tag dig i akt för honom, af Fru Hummel hörde
jag förut, att Andersson och Bergman underhålla
liflig korrespondens, och att det är fasligt väl.
den emellan.

Det glädde mig att jag fick tillfälle att säga mina
tankar, alldeles lugn var jag; ty hvad han
sade, rörde mig ej det minsta. Jag sade, att
försvara mig var kan ej komma i fråga, ty först
och främst förstår jag ej affairs, och för det
andra är han handlingarnes innehåll, för mig höjdt
öfver allt tvifvel, menskligt att tala, ur christlig
synpunkt kan man ju säga att det voro godt
att ha en sådan tro till Gud, så att man
villigt kunde låta göra sig orätt.
Men hvad Broms beträffar, kan jag då heligt
försäkra att han gjorde allt för att stå på
Hennes bästa, af Fru Hummel har jag hört
hvilka ledsamheter som kommit honom till del
och det är minst sagt orättfärdigt, och förfärligt
illa gjordt. Han sade då, att om Broms, som
visste huru det contrakt kommit till, upplyst mig
derom, så hade jag utan tvifvel inverkat på
dig så att du rifvit contraktet i bitar, detta
var Broms ryslige falskhet. Öfver Pappa var
han ledsen på, och sade att nog hade han
väntat af en gammal bepröfvad man, mera
sans och förstånd, än hvad han i denna sak
bevisat. Till sist sade han att du utskämt honom
för hans anförvanter, att han tillkallat Vilhelm
och visat honom alla Björkfors räkenskaper
och öfvertygat honom om, huru du bedragit honom.
för mig förklarade han ock huru det var

med Bjäckfoss affairen, med många vidlyftiga ord
men lika klok var jag. Han frågade om jag
ej tyckte att det var oädelt af dig att vilja
utskämma honom för hans släktingar. Jag sade
att det var visserligen icke ädelt, och att jag
var öfvertygad om att du sjelf skulle önska det
ogjordt, men att när man blir så behandlad
som du, uppstår så mycken bitterhet i hjertat
så att man vet ej hvad man gör. Jag kände
det mycket ledsamt att han skulle få denna
klick på dig, och det tänkte jag strax du
omtalade ditt samtal med Angelika Bergman
att det vore bra om det ej skett.
Summan af allt är, att det är bedröfligt i
verlden, och Gud gifve att man kunde i allt
handla samvetsgrannt och förlåta sina ovänner.
Jag har undrat om jag alls skulle vidröra
mitt samtal med S. A. B. för dig, men jag
kände det så, att du borde få veta det.
Han var mycket artig emot mig, och sade att han
hyste ingen ovilja? emot oss, men att han var djupt
sorgsen, och dermed var audiensen slut.
Ernst är hos Pappa på Tullen i dag, och Alma
Chon är nu så snäll och behändig, och har så många
som vår och likes med henne, nemligen Mostrama.
Jenny kom hem i dag från Lidheim.
Mamma och Anna Greta nystar och bakar
tårtor och kokebröd, och språkar om gamla tider.

Mamma säger att ingenting fattas oss i vår lycka här och fullpojöl, mer än att du vore här.
Här är helingen och ruskligt halt och bedrägligt på gatorna, nu ser det dock ut som det skulle börja att klarna.
Hälsningar har du många och hjertevarma från hela familjen.
Helsa Farmor och Dora, Svanbergs och alla.
Lef väl, strax efter jul skrifver jag igen.

Din egen

Anna

Jenny och jag äro ensam hemma i afton, det vackra vädret
har lockat ut alla vi ha i dag riktig full sommar, sedan det
ett par dagar regnat har det nu blifvit varmt och är så härligt
ute, vi åkte i morgse till kyrkan och äfven hem Pappa jag
och Jenny, Domkyrkan var så packad att det var svårt att
vara der men både förhöret och talet voro korta så att
vi kommo hem kl. 2, och foro dit 1/4 10 - det var nog ganska
högtidligt förstås - Jenny hade samma drägt som på ditt bröllop
och sin lilla svarta Paletå samt hvit sticken tyllhatt som [illegible]
gjorde i går åt henne, svart sidenklädning har hon fått - om
Söndag skola de gå till Skrift i Domkyrkan, och vi andra
om Lördag i Magasinet? - i går aftons hade de också förhör inför
almänheten i Domkyrk: - så att nu på sista tiden har de varit
hvar dag hos Presten - Domprosten höll sjelf talet, han är mycket
klen och gammal så att det är sista året han haft Läsarne -
Jag gläder mig så mycket åt att Anna skall komma hit
och nästa Sommar hoppas jag att Du och Krook kom-
ma, hälsa honom det, jag väntar bref från eder nu igen -
Jenny har tagit sig för att drömma, hon drömde om Anna
och hennes lilla Gosse om natten förr vi fick telegrammet, att
Anna var så grufligt sorgsen och [illegible] och skulle gömma
honom undan för nånting mycket farligt tyckte hon - och för
en tid sen drömde hon om dig som också blef sant strax derpå
det var förr du fick lilla Otto - Nu hoppas jag att både du
och han äro friska, Gud gifve det vore så väl -
Vi ha inte haft bref från Adolf inte kan hem han ändan
på Skolan, men inte vet vi hvem han vill, han talar om
att resa utrikes, här om dagen kom ett bref hit till ho-
nom ifrån Amerika, Pappa skickade honom det och skref
med samma, han måtte bestämma sig snart om han skall
få någon plats - Jag undrar just hvem han tänker nog ha-
de han tid att skrifva, har han ej skrifvit till Mamma -
Jag borde skrifva till honom, nu sist jag aldrig för något än
men jag skall nu skrifva till Anna också -
Farväl för denna gång alla helsa eder så mycket genom

din Mamma

Göteborg den 25 Maj 1867.

Käraste min Hilda!

Jag börjar mitt vanliga Söndags aftons nöje, att sätta mig och
prata med någon af eder derborta, en stund, vi må alla
väl och önska eder samma förmån - dock fruktar jag att du
ännu hade något qvar, fast du tycktes vara frisk då du
skref men det kan väl hända att det gått väl och du
är rask - jag måste nu tala om nånting förstås, an-
nars blir det inget bref utaf - I förra veckan voro vi på
en liten tillställning som en del Gymnasister och stud-
[illegible] hade på Elementar Läroverkets Solennitetssal och i
hvilket sällskap Axel är med, det är ett oratoriskt
sällskap och en sångförening, som gåfvo en Soirée eller af-
stälning - det var ingen afgift, utan hvar och en af säll-
skapet hade ett antal biljetter och bjöd hvilka han
ville Axel hade 20 st. och bjöd utom oss [illegible]
Predebeck Fru Bejer Åströms m. fl. rummet var fullt
och alla tyckte det var roligt, emedan det var dessa
Ungdomar som högst sällan låta höra sig eller ob-
serveras, och äro just icke uppmuntrade dertill af sina
Lärare utan tvärtom, men de voro dock närvarande
Åtskilliga tal och verser som de författat och som
till det mästa voro lyckade upplästes, och emellanåt
uppträdde Sångföreningen (hvaribland Axel) och det
var mycket roligt att höra dem, så att de blefvo in-
ropade ett par gången och fingo mycket Applåder för-
stås - samt beröm i tidningarne, du kan begripa att dem
tyckte det var roligt också - du känner -
Just då vi gingo hem och gjorde en liten promenad kom
kom jag att tala med [illegible] Bejer som [illegible]

han tyckte det var så synd om dig, och sade sig
så väl känna igen alltsammans, emedan hon
genomgått detsamma, det är nu på 3dje året sen
men hon sade att det står för henne som en fasans
tid, som hon aldrig kan glömma — och om det kom-
mer i fråga en sådan resa till så säger hon att hon
vet icke hvad hon skall taga sig till så förskräckt
blir hon, [illegible] jag skulle icke trott att hon vore så
oförståndig, efter ett par veckor kunde hon icke amma
och fick samma åkomma som du samt led mycket
hennes lynne blef så omåttligt att hon grät nästan
ständigt och tycktes blifvit alldeles olycklig och förän-
drad på allt vis. Gossen fick amma och det tyckte
hon också var svårt, men emellertid blef hon frisk
igen, och man skulle icke tro att hon nånsin varit
sjuk eller sorgsen — så att det skall icke heller va-
ra misströstande hvarken för dig eller Gossen,
men ännu är det väl mycket besvärligt att
sköta honom, hvilket inverkar på lynnet då man
är svag till, ty jag hör nog att du är så obeskrifligt
orolig och sorgsen hvilket förvärrar allt — Sök att lämna
dig och allt i Guds hand, bönen är lifsgrundsten och ett tecken
att menniskan icke kan vara utan Gud, de som aldrig
bedja hafva löskslitit sig från sitt ursprung, och vara
utan att veta hvad de taga vägen, hit och dit — ungefär
så uttryckte sig Doct. Tjellström i predikan, som jag
önskar du hade hört — ty den var mycket skön —
Just nu kom en af Jennys läskamrater hit för att få
Jenny ut med sig en stund, det var märkvärdigt nog och

första gången någon varit till henne af dem, men de äro
nu i en sådan orolig väntan hvem denna vecka skall af-
löja, så att det gör väl ett litet mera närmande
De ha en sådan respect för Past. Lindgren att jag tror de tör-
ha mer på honom än på sjelfva saken —

Den 30de Maj —

Sedan jag skref det föregående, har åtskilligt försig
gått både här och der — Dahlströms lilla Otto har
slutat sitt unga lif — Och i dag är Jenny Confirmerad
det är båda tankvärda tilldragelser, Jag kan icke
nu än tacka Gud för allt ändå. Gossen var ju så
klen att det var icke önskvärdt att han skulle lefva
och i alla händelser är det godt hvad Gud gör churu vi
icke kunna altid taga det så som jag nu tror att
Alla göra då man ser för ögonen att det är en nåd.
Jag fruktar nog att Anna skall vara sorgsen vid tanken
på hans lidande och att som hon nu fått erfara, men
Jag tror ej hon ville kalla honom tillbaka om hon
kunde, ty hon vet att han är i godt förvar hos Gud, vi
fingo telegram den 27de om hans död — och i dag har vi
också fått telegram ifrån Dahlström, emedan jag skref
och frågte om han ville vara på Sari [?] och bedja [?] så
skulle vi taga rum der, men han svarade att han
ej kommer förr än på hösten, och Anna Midsommar
tiden, är så vist behålla Anna bra länge då hvil-
ket är skäl till, Då man gör en sådan resa.
Vi komma således ej att flytta ut, utan om så
är taga vi ett rum tillsammans med Palanders, så
att man kan fara ut på någon dag och så dit.
Pappa vill nödvändigt det, kanske Man och Jenny
komma att bedja någon vecka, och så kunna Gossar-
na ha nånstans att vara om de fara ut på ma
några dagar

Hvad skall man säga om hur Doctor [illegible] var ute och promenerade i staden [?] efter 14 dagar och
gården och hängde upp kläder, utan det minsta sjuk — ännu är barnet [illegible] och, hon [illegible] —

Elise [illegible] har en sådan ängslan som jag ej kan beskrifva — Nyss kom [illegible] fast har skrifva —

Göteborg d. 14de Jan 1883.

Kära Anna!

Det är nog mycket länge sedan jag skref till dig, jag minns ej när det var, många anledning har jag att äfven nu göra det, först önska dig mycken Nåd frid och vishet att detta året som ingått, också må blifva till välsignelse, i evighets ljus, om och under yttre oro och ovälkomna stundor, men nog är min önskan att Herren ville föra oss på en jemn väg —

För alla prägtiga Julgåfvor, jag tycker bara det är alldeles för mycket, och skulle inte ha väntat vänding alls, den prägtiga Ylletröjan till mig är skön men jag tror bestämt att du hade behöft den sjelf och tänkte det ej först att så när som helst dessgemeni nu var det jo meningen att tacka så mycket för denna och allt annat, jag förstår väl att de andra hafva skrifvit sjelfva och tackat för sina omfångrika gåfvor, eller tänka göra det — de småsaker vi sände voro ju ej af stort värde, Nog hade jag skrifvit ditt namn på duken men vi måtte ej ha sett det förrän den var upptagen och papperet hade blandats bort — det är den jag sydde två, en åt dig och den andra åt Karin —

Helsningar många från Johannes, skrif snart till din moder A. F.

något att göra, men fru Kollmius har hållit henne hemma och är mycket rädd om henne, så att någon plats har hon ej fått söka, men nu har någon skaffat henne plats i England i en Skola, fast hon får ingen lön och detta var nu till så stor belåtenhet för dem alla att det var alldeles ingen rist fast de ej alls veta något vidare om huru det är, men väl är det att flickan kommer ut —

Ottilia är mera tystlåten att bref har jag haft men sist der hon talar om huru mycket göra hon haft hela tiden med slägt. främmande som varit der, och det tycks som hon tager på sig mer än hon står ut med, Johannes hade varit der och hos Hjalmars och det var så roligt tyckte de, vi väntade honom nog snart, men under tiden kom ingen att skrifva och lite visste vi om han var qvar der, hade han velat komma hade det varit mycket roligt, men annars kunna vi bara undra hvad resultatet skall bli af den der saken

Från Adolf ha vi bref som ofta att han har fullt upp med göromål och är frisk nu, har varit i Köpenhamn mycket, han sände mig en vacker sak som jag ej vet om det är en ampel att ha blommor i, heller en lampa, af hvitt kant målad porslin —

Detta brefskrifvande har blifvit så många gånger afbrutet att mina tankar ej kunna hållas tillsammans — Helsa Tanner tacka för hvitlet Anna för brefvet, samt Ernst — Herren hjelpe oss fram till målet under all den ovärdighet som gör oss så oduglige till det goda, gentemot tidens riktning af verksamhet och görande,

Emma och Hilda blefva fulido utan, jag vet ej
om jag syr något sådant onyttigt lång mera, men
det roar mig mycket,
Axel kom nu till så att jag slutar min tvigtänkta
skrifning, så länge Jenny är ännu borta fast Skolan
börjar i morgon, men hon kommer i morgonafton—
det är Söndagsqväll och jag har varit hemma hela
dagen som jag för det mästa är — är lite frusen och
tråkig, Mattis har varit här en vecka och haft vattenkopp-
por, men Axel kan annars ej undvara honom, och
det blir alltid tomt efter honom, Ester har skrifvit till
Emma så att hon nog talat om allting—
d. 18 Jan. Brefvet har fått ligga några dagar, men nu
vill jag ändtligen afsända det, Jenny kom hem förstl Tis-
dags qväll hon har varit borta i 3 veckor och haft
mycket roligt, fast hon har måst vara med på så mycket
festligheter som hon ej var road af dock bor mycket fina
Korsetsiger, som just hade sina Julkalasen denna tiden—
på ovedsligt vis förstås, och mer och mindre tacksligt— åtan,
för den något tänkande, ja hon kanske skrifver härom
själf— Att Waldenströms varit här har nog Ester också
talat om, han bodde hos Kellinmuses, och en gång
voro de på middag här, ja detta har jag sagt själf åt

Emma eller Hilda visst i bref, Han är ju alltid treflig
och vänlig, det är inte värdt att det blir någon historia
att jag skref till Emma att han talade om en af Andersons
sågor, ty någon kan ju taga det underligt på aftonen oss-
och så Cousa Ottilia S. skrifva till Seiffers hör—
Här är en underlig tid, den ena partiet hittar på ett,
och en andra ett annat nytt sätt, att rycka upp folk
ur den andliga dåsigheten, som ninfama alt för väl
Han Bchöfvens — Frälsningsharen har de nog hört tals
om, som tycks då vara mycket ovanligt sätt, men
det är nästan bäst att förhålla sig lugn mot allt besyn-
nerligt som pågår, i går var Jenny här sedan hon
slutat i Skolan, och på afton kom Fru Kellinmus in
och sade att de hade beslutat att ha sina sammankomster
fler om Onsdagsaftnarna igen, för några, bara 1 timme
och frågade om vi ville komma med, vi tackade, men
ej för den gången för att Jenny var så trött och vi ville prata
Fader gick in dit och så var der några gamla fattiga gum-
mor, som sutto i soffan och några andra Majors eget
men icke galet alls, de göra då något, ty nu för tiden
kunna de just icke med allt nytt och äro således mera
för sig själfva än förr, mycket för de fullvuxna barnen också
Helena som var i Sveits på samma gång som Ester i Paris
är frisk och duglig och längtar efter att få komma ut och få

[illegible] för [illegible],

Näsby den 6 Februari

Sändt den 8 d:o

Kära. Snälla. Anna!

War ej mera ond på mig! nog är det sant att jag har varit lat att skrifva men jag skall lofva att blifva mycket flitigare hedan äfter blått du ej är ond på mig, ty det tycker jag är fasligt ledsamt. Emedlertid har jag ej ändå varit så lat som Anna har trott

P. S. Snälla Anna sänd [illegible] så ledsig den är, [illegible] också länge[illegible] här på [illegible] jag [illegible] ej högre

honom. ty han kunde vara bättre Anna Törnquist lär ha fått sig en liten. men jag har ej ännu hört om det är gosse eller flicka. Och Lydia på Åkroken är också på väg. Stackars Lydia hon är för unklig Ingen pigan får hon behålla i vinter har hon visst bytt om 4 eller 5. gonger. och dålig är hon sjelf och tråkek är hennes man, hur detta hess kap skall sluta det vet Gud. Angående Annas frågan om Emma Engström så vet jag ej vad jag skall säga, men ej tycker jag just om henne och hon tycker säkert ej om mig ty när jag engong frågade vart hon har gjort af med grädden när hon tog mjölk så var hon så ond, och hade sakt att hon nog hade kunnat skumma för är deriden hem i huset. annu

+

ty nog skref jag till Anna
ungefär en vecka före julen
om hvarjehanda smått och
godt, men vart det brefvet
har tagit vägen begriper ej
jag, och om jag hade skrifvit
orätt adres, så hade det väl
åter-sänds, hit. Och nu minns
jag att Patron sjelf tog det med
sig då han for till Kyrkostaden
engong, och lofvade att lemna
det på posten, och det hvar
han säkert gjorde, men vart
det sedan har hamnat?
Ursäkta kära Anna det der
besväret med basegen, det
skulle ej ha varitt så angelä-
gett med det, men jag tänk-
ter om man händelsevis
skulle blifva bjuden på Fru
Bergmarks bröllopp så hade
det varit bra att ha en ny

klädning, när jag ändå har
det der tyget. Det lär skall
lysa för henne och kapten
Lindfors, i nästa söndag. Herr
Ottos fästemö lär också komma
på Bröllopet. Ja nog är här
nu flera förlofvade par, men
int ändå så många som de
säger, t.ex. Laura Bergström och
Eikell äro icke förlofvade, icke heller
tror jag att di det blir.
Och Emma tante kunde ju ha
blifvit en utaf Kalix brudarne
Hur nändes hon gifva korgen
åt Herr Broms? nog är han
säkert mycket bättre än Johan.
B. det hörs ej så vackra
historier om J. B. nog lär han
vara gräsligt lättsinnig, så jag
tycker att var och en flicka ej
kan annatt än förakta honom.
ehuru det också är synd om

upp skörttade tjolar, men
han låssade alldrig se det.
Hvad skall jag nu vidare
tala om, jo att våra blom-
mor äro de alldra vackraste i
Kalix. Akasierna har blommat
hela vintern, och nu står
den ena Kallan i blom och
den andra i knopp, och den
stora nässelblomman har och
så blommat. Myrgrönorna äro
friska och gröna.
Pianot mår bra, men ledsamt
nog ingen (kan) spelar på den.
Och nu farväl Snälla Anna
för denna gång helsa hjertligt
till Emma, och säg att jag
tackar mycket mycket för
kortet som hon var snäll och
skickade mig, och för brefvet
som hon skref. tackar jag så my-
cket jag skall skrifva till henne
snart. Annas tillgifna vän
Dora.

Farmor helsar hjertligt.

ibland är hon snäll och villig
men ej är det alltid. så bra.
hon gör när hon vill och det må
väl ej heller har jag brytt mig
om att strida med henne.
Emma Blank och jag hjelper
åt, och så har hon ju sitt
påhus som hon måste vara i
ej blir det så mycket hand-
arbete (gjordt) för oss, Farmor och jag
har väl stickat några par
strumpor åt Patron. Nu håller
vi på att fålla Kökshanddukar
jag har nämligen köpt grof-
handukstyg till 1/2 dussin hos
Ostmans Patron lät mig ej
köpa hamppa som Anna bad
han tyckte att det ej skulle
blifva nå billigare än att
köpa färdigt tyg.
Farmor är i dag rest till utter-
byn, men skall komma i

morgon tillbaka. Alberts
syster Hendrika är nu här
samt går i skolan på Barn
hemmet. Patron tyckte först
ej om att Hendrika skulle
komma till oss för att här
är så trångt. men nu har
han ändå lofvat att hon
får vara. Som Anna nog kan
förstå så ~~hår~~ vi mera trångt
men det har nog gått gans
ka bra, när sämjan är god
så ryms man nog. det har
gått bättre än jag tänkt
för oss. Anna må tro att
jag blef litet het om örorna
när underrättelsen kom att
Herr Sällström skulle komma
hit tillbaka. men som sagt
är det har gått bättre än jag
tänkt. Patron har varit så
snäll och nästan aldrig på

dåligt lynne. för min del
tycker jag att ~~han~~ det har
varit trefligare sedan han
kom hem. än det var der
förut. Patron har ofta herrar
som helsar på sig. Herrarna
Bergbom o Svanberg samt Tullförval
tar Andersson äro dagliga gäster
åfven andra kalix herrar helsar
på honom ganska ofta. Och
alla som komma går igenom
köket hvilket ibland är litet
tråkigt men det är ändå
ej så farligt, vi ha bjudit
till att ha det snyggt. ingen
menniska går ^in^ igenom stora
rastum utan köket får vara
tambur. ibland öfverraskar de
nog mig uti mina husliga
göromål, Gegmestar Sjöberg
kom engång då jag som bäst
höll på att baka. och hadde

Neder Kalix den 3 December 1880

Bästa broder Ernst!

Hjertligt tack för ditt bref af den 17 Nov. hvilket jag nu först har tillfälle att besvara. Du får ej tro att jag icke bryr mig om dig, men jag har nu en längre tid haft mycket att göra isynnerhet när jag är alldeles ensam på den långsamma boden. Det jag skrifvit till Ella har som du nog vet hvarit angående skidskorna och jag har icke ens skrifvit och tackat hanann för besväret dermed. Här har varit Oskarsbal men ej var jag der. Här är så långsamt. Jag har ej åkt med nån annan i vinter. Jag längtar tills du och de andra kapitalerna komma hem så blefve det visst roligare ifall det ej blir som i somras när jag kom till dig var du alltid borta eller skulle bort.

Nordberg är nu här med sina
Cykelartiklar troligen får han väl sälja
ej mycket. Jag vet ej hvad jag skall
skrifva om emedan jag ej har några
mer nyheter att förtälja dig. Förlåt att
jag ej skrifvit till dig och tro ej att
jag ej bryr mig om att brefvexla med
dig men jag har ej alltid tillfälle. Helsa
Elis John Brunden J Noren frans. Carl Hansson
och alla som du tror jag känner.
Lef väl! Far väl för denna gång
din gamle vän
Elias Östman

Elias Östman
Elias Östman

Skinnarbyn. den. 27/12 1863.

Min innerligt Snälla Wän!

Förgäfves har jag väntat på bref från Dig, men jag Du vet mitt löfte att. att, vara nöjd med det. jag har sjunnerligast önskatt att, Du skalle skrifvit för att vi skalle fått veta i hvad tillstånd Nygren gick bort. Men vi har hört sedan jag sist skrif, att han har med Guds vilja tagit döden lungt emot. Lycklig han. som har tagit det sista steget som är så vigtigt, Gud gifve att vi ock som han. måge på vår dödsstun i kjer=

Du skal tro det är svårt skiljas med Emma. En kyss sänder jag med henne till dig.

ta, och men, lämna det fasta vitnesbör-
det efter oss. Det är så Amen sant och visst
och kan mig icke fela. Att den som tror
på Jesum Christ skal evigt saligt bli —
Jag tycker det är så fast. för honom. då
han yttrade detta. och lika visst är det
för oss. för samma Gud och samma Nåd
har vi. alla äro vi inneslutna i den bön
"O Fader! dem förskona" hvilket vikt
löfte må vårt hvara öppet för den
nåd oss bjudes —
Du har visst trott att ej jag skulle
sända tillbaka. Ditt Porträtt, men
vet Du jag gör det vänkligt med Tak-
sad. Men Du skall få mongen tack
för det Du sände det till mig. och nu kom
mer hon med mongen "håkoning! —
Jag är nu för närvarande hos Bodins.
Anna Bruhn och undertecknat — " "

I afton tänker vi gå till Thilda Tärdfjell,
Anna Bruhn är glad och munter som förr
hon hör ej till de surmulna. men hvad
tro Du, jag som är den samme ingen för-
ändring tråkig och ledsam. men hvad hjel-
per det tråkigt nog —
Jag måste nu säga dig Farväl! — hura
roligt det än är språka med dig Kära
Anna! — Skal Du aldrig komma till
Bygden på ett år, då Du är så nära?
Wi har ej nu haft bref från Lindstedts
(men jag skal tro vi får snart) men af
Fru Häggström hörde jag igar Patron har
haft bref från Fredrik. hvari han hadde
skrifvit att Thilda skulle stanna i Nizza
och Lindstedt skulle gå på Brasilien. för
vånad blef visst jag. men lika godt för dä
är så sjukligt att. nog har vi längt!
mera lung nu då han är under Italie
hälsosamma Klimat —

Hälsa Augusta Bruhn. om hon är ej glad. Gud med dig.

Din Samma vän [illegible]

Neder-Kalix den 18/1-84

Broder Ernst!

På samma gång jag får uttrycka en hjertlig tacksägelse för det bref jag emottog af dig i höstas, och som ända tills nu legat obesvaradt, får jag tillika tillönska dig en god fortsättning på det nya året. Du torde nog hafva rättmätiga skäl att vara missnöjd på mig, som låtit ditt bref så lång tid ligga obesvaradt, men, om du täckes till betraktande taga de ursäkter, jag har att framlägga, så vill jag förklara för dig, att jag alldeles sväfvat i okunnighet om din adress, tilldess jag kom på den kloka iden

P. S. Lars Ullbing bad mig helsa dig och tacka för brefvet. N. S.

För öfrigt hafva tvenne nya lärare inkommit. Ågren adjunkt undervisar i matematik och naturalhistoria Svedberg e. o. adjunkt uppehåller Nylanders ämnen. En Karl XII:s fest hölls af gymnasieföreningen i höstas. Rönholm höll festtalet o. Lundström läste upp en poem, till hvilket han sjelf var författare. Sång och hornmusik bidrog att göra tillställningen ganska lyckad. Från Elias kan jag naturligtvis helsa dig, ty med honom är jag tillsammans med nästan hvarenda dag. Han har köpt sig en ren och med honom kamperar han nästan ~~[illegible]~~ dagligen. Hvilket läroverk bevistar du i Göteborg? Är det samma som vist. Du torde nog fått del af den förskräckliga olycka, som timade med afseende på Bäckström. Tänk, att fram den dem, som först påträffade honom, dog han satt och hängde. Eftersom nu ~~[illegible]~~ papperet, och troligen äfven ditt tålamod tagit slut, vågar jag till sist framföra min helsning till dina föräldrar och dig sjelf genom din trogne vän. Elis Wiklund.

att rådfråga Ekis Östman
Du inser väl nu med fullt drag
de behag, som julferierna medföra.
Det gör nog godt i kroppen att få hvila
sig litet efter en terminens många an-
strängningar, men tyvärr får man nog
ofta erfara, att det goda tar sitt slut,
och så förhåller sig äfven med den-
na korta ferietid, hvilken för Luleå-
studerandena på några dagar tar sitt
slut. Jag är öfvertygad om, att du till-
bragt en glad och treflig julhelg
med dess åtföljande många julklappar.
Hvad mig beträffar, kan jag just
ej klaga öfver att den varit öfvermåttan
tråkig, fastän långt ifrån trefligt;
här hemma har den nog medfört många
sorgliga påminnelser från det nyss för-
flutna. Det finnes ett ordspråk, som
säger, att tiden läker alla sår, men
det sår, som förorsakas af en faders från-
fälle, tyckes nog komma alltför fort läkas

på ytan, men det dröjer länge, innan
det läkes inuti. Ett nytt årsskifte
har nu inträdt, och man får ju försöka
hoppas, att detta måtte medföra mindre
pröfningar än det förra burit i sitt sköte.
Hvad skollifvet i Luleå beträffar, går
allt der sin jemna gång. Visserligen
ha många af lärjungarne gått ~~bort~~ af och
nya åter inträdt, men det torde vara öfverflö-
digt att göra närmare reflexioner häröfver.
Från lärarekåren hafva Forss o. Dyhlander
afgått, den förre till för mig obekant
ort, den senare är qvar i Luleå och lefver
och lifver sin vordne hufvudsakligen genom
att meddela privatundervisning. I höstas
anlände till Luleå den utnämnde gymna-
stikläraren löjtnant Högdelin en i en
parentes sagdt, mycket hygglig och skicklig
gymnastiklärare, men efter blott tre
veckors tjenstgöring fick han i vanorna
och värdes för närvarande på Grönsdag
Grape vikarierar i stället för honom.

5

Vi kommit då upp till den utkörsport
Från hvilken det bär nedför ugglet fort
Må inga sorger bakpå släden stå
Och ytterma skjuta farten på.

6.

Men lif med hälsa, verka på det fält
Der i litteraturens kamp dig ödet ställt
Och lif med glädje, glädje blott af lif
Med mor och barn och med din ädla vif.

Sedan drucko herrarne toddy rökte och pratade, och så superade. Jag hade fint smörgåsbord, stufvad lake, skinka med surkål, stek med salader blanc-mange som mater gjordt samt moringer.

Sedan dracks kaffe och likör.

På morgonen hade vi till kaffe en stor saffrans kaka på hvilken

med russin och mandel stad
tallet 50. Just som vi suto
och drack kaffe kom gubben
Noring ifrån löpsängen, han
war glad och morgonfrisk och
slog sig ned med oss, sedan
kommo alla ifrån Bergmans
alla drucko kaffe och prisade
den rara saffranskakan.
Jag önskade att jag hade haft
dig och alla därhemma från
Göteborg här, då först hade
det varit riktigt roligt
ehuru det var trefligt som
det war ock.
Jag undrar hvad Malmos
Själus pojke får heta, det
blir väl något kunstbegynnligt
namn kan jag tro.
Du må tro jag är harmsen
när jag ser att detta bref ej
hinner dig till första dagen
men du måste ursäkta mig
det, jag har ej trott att

den 2 Mars var så nära
Gud vare tack för alla dagar
som gå och bringa oss
närmare våren och sommaren.
Hälsa varmt till alla där-
hemma. Farmor hälsar, hon
har warit 2 veckor på Filips-
berg, i går aftons kom hon
hem. Hon är ganska kry.
Alma hälsar dig äfven mycket
och pappa allra mest.

Din egen
Mamma

Neder Kalix den 28 Febr. 1884

Kära Broder Ernst!

I besittning af dina 2ne sista bref får jag härmed på det hjertligaste tacka dig för [illegible] Nyss hemkommen från en [illegible] är jag vid godt lynne och derför vill jag språka med dig broders-[illegible] en liten stund. Här är det vackraste nordanväder klart, lagom kallt och för resten solsken, alldeles superbt [illegible]väder. Pappa och Mia äro i Haparanda, de reste dit [illegible] tisdagsmorgon och få komma hem först i morgon (fredag) afton eller Lördag. Det bref som Mia skulle hafva, returnerade jag till

specificeras. Du må tro det går ~~att~~ bli fel på en resa med [illegible] i vinter. En stackars Göteborgare som reste "i tapeter" tror jag ej fick sälja många, om ens någon rulle till Kalix, men så syntes det på honom lång var han som en stång och smal som ett halmstrå. Werner var i går på boden jag lät honom läsa ditt sista bref eftersom du ville det, han tycks må bra. "Lill August" var på boden häromdagen, den första gång jag såg honom sedan han for till Ytterbyn, han är lika qvick o lustig som förr och säger sig trifvas ypperligt, han går på skolan derstädes. Ditt bref till honom hade jag skickat dagen före han var dit, men han hade ej fått det utan han skulle gå dit då han komma hem och hemta det. Mia kommer att vara i Haparanda till efter frimarknaden då han kommer hem

till henne så att hon fick det
på sin namnsdag. Fettisdagen var
jag på Stenstrappsbacken en stund
och åkte i pulkan & på skidor
samt efter ren, fram och åter.
Sedan var jag på Storfisket och
tog mig två väldiga kanar så
att jag må ej ha kunnat gå
efter dem. Malmgren var
der också, men han är styf
att stå på skidor och derjemte
så vågsam, så han far der
stupbrantast åt, med och utan staf,
det går detsamma. Otto Ö-berg
var på balen, visst den första allmänna
som han bevistat i Kalix. Hilda
Ö-berg har ett trefligt göra, att sitta
och se om sin lilla systerson
men han är så gammal förstån-
dig, så det kanske väl ej så tråkigt
för henne kan jag tro. I söndags
predikade, den första af prester-
na som sökt sig hit nu, Berlin
en lång, ståtlig gubbe, becksvart glän-
sande hår och en hållning och gång
värdig en militär. Han predika-
de klart kraftigt och vältaligt
hans organ är dock mera svag så
att vid messingen hördes ej hans
röst bort till stora ingången. Kyr-
kan var till trängsel uppfyld af
åhörare, så att Bergman måste
skicka efter två lass stolar på
det att ej så många behöfde stå
det räckte dock ej så långt ~~så~~ att
många fick lof att ställa sig på
sina apostlahästar. Bondgummor
såg man sitta och nicka, att man
kunde tro det halsen var på gång-
järn å fjäder. Mor var i går hos
Bergbooms på Bibelklass dit jag
skjutsade henne med Pera
Man kan nästan se att det li-
der mot våren, om ej annat
så utaf de myckna herrar
gräshoppor, som äro i svang
och bjuda ut mjöl, kaffe sm
etc etc hvilket sällt ej så noga

med August, som reser dit den
5te Mars. Verner sade häromdagen
att han ej finner din grekiskagramma-
tika, men om du vill ha en gammal
finsk bibel så skall han eller jag
sända dig en med posten. Som
mitt bref ej hinner fram till din
namnsdag, så jag taga det gamla
ordspråket "bättre sent än aldrig" i
akt och nu i stället lyckönska dig
af allt hjerta. Måtte blott våra
namn vara skrifna i lifvets bok,
då är allt godt det framför allt
borde vara vårt mål ty då må
det gå hur som helst, det betyder
ju ej så mycket hur vår korta
vistelse härnere gestaltar sig, blott
att vi då måtte få ett saligt slut.
Gud förhjelpe oss dertill för Sin
Son vår frälsares skull. Amen
Helsa så mycket till Pappa o
Mamma, samt Alma från
trogne vännen Elias
Östman

P. S. Hur går det med svampmästern? Kan [illegible]
att om de äro dyra så kan jag ej taga
dem D. S.

Nederkalix den 12 Sept. Kl. 11 e.m. 83

(Kära Broder!) Ej förlåt
Store Zeus

Af allt hjerta tack för ~~(din)~~ dina kärkomna
bref deraf jag ser att du ej bortglömt
mig och hvilket du ej behöfver tro
om mig i afseende till dig "heders
bror" Du kanske tycker det är en bra
sen tid på aftonen som jag anlitar
till påbörjandet af ~~detta~~ ofullkom-
liga bref, men förhållandet är
att jag hörde prasslande steg härutan-
för hvilka dock nu upphörde då
jag innifrån (fråga) sade packa
er genast härifrån eller skall Ni
få se på annat – hm (tånvarandan)

Om en uttråk – Olympens
Fader. – Angående Skidorna hade
jag gerna utrönat det åt dig
("Gubbe stut") (Pojk slyngel) ej ej
förlåt hedersprasslan, men
som du uppdragit det åt Verner
fäster jag mig ej vidare vid
det. I qväll har din Pappa
o Mamma och hela hop
tanter o dylikt jemte "han" min
"första mig väl" varit här på
Bibelklass och då helsade
jag från dig till din föräldrar förstås. Dina
"Instruktioner har jag genomläst
och skall försöka taga dem
till efterrättelse. Din förra
bref har ej ~~fått~~ "tråderna" som
de ta väl aldrig få lukta åt et [?].
Nu slutar jag för i afton – men
nästa stund [?] Kl. 8 min öfver 1/2 12.

ha ha ha ha! (Stackan Kar)
Tack skall du ha för bokmärket, flickorna hesta och tacka och Mamma synnerligast för sitt som han tycker så utmärkt om och som han fick så oförmåntat. Du kan om du vill vara så hedersam skaffa mig ett Stiligt att jag får ge åt henne du vet nog hvr. Äfven får jag tacka dig för lyckönskningen, men som den hederlige Hengren ännu lefver och tycks ha öfverfullt med luft i röstorganet torde det nog dröja ännu en lång tid - men "den väntar aldrig för länge, den som väntar på något godt" lyder ordspråket och med det tröstar jag mig äfven. Att det vore

roligt att komma till Gutenburg nekar jag ej men ej för den orsaken att som du i dit bref yttrycktte dig "se å räkna flickorna" nej nog skulle Götebergskorna få vara för mig, jag älskar en och om jag henne icke får "den enda trösten mig återstår" att hvar han finnes så kan ändå min tanke ändock till henne nå.
När den fresan - du förstår nog - reser från Kalix vet jag ej visst men hört om det aldrig skedde. Nu tror du bestämt att jag är så het på grötten som ole säga - nej icke så länge efter tänkarde gjort och gör att han lider för mig ... Men ... sitter jag här och snuakar

Nu vet jag ej hvad jag widare
skall skrifva denna gång. Önskar
dig en godt slut på gamla året och
en god början och fortsättning på
det nya. Pappa helsar och tackar
så det hjertligaste för din gåfva
som var mycket välkommen isynnerhet
som jag känner din Junkers lifliga
skildring af frälsningsarmen.
Helsa så mycket din Farbror
Tant (gaf du henne bakverket Anna
dagen) Alma, Henrika och Freja
från mig men var mest
helsad af din innerligt

tillgifne
Elias

P.S. Låt mig få veta om du
bestämt kommer hit till
sommaren eller hur du gör

Du

och till sist den bak du sände. Se der
hvad den hederlige Kapten Vaater-
la fick så spetsa ej örone så för
bluff skrock korkar i min hals-
beller för du må tro att baron-
humbetar. Det vore verkligen
roligt att veta hvad gunstig
magistern fick! Tiikan Zacharias.
A ibel. hvad befalls. Berätta. Berätta.
Gossarne Svanberg skulle få låna
Vredbergs hästen, men som han ej fått
reda på dem hafva de ingen att kursa
med så länge. Synd om dem. Du vet
nog hur de i fjol kursade kring vägarna
som om de varit Kongl. Majestäts
och kronans utskickade springpojkar
men man stiger i graderna så han
som från soldat blef trumslagare
ty slass dåg han inte tin men att
kanna på en dödt ting, se det
var annat det. Ja ja men

I dag liksom i går är det så
vackert väder att det gör en ondt
att sitta inne, derföre då jag slutat
med brefvet gör jag mig en tur
till parken. Juldagen sjöng en
blandad chör i kyrkan på morgo
då Markgren höll ottesång. Bland
deltagarne saknades din moster,
fru Åkerström och undertecknad.
men tyst tala ej om det. Klockar
far ville ej ha mig med det
var orsaken. Han är så förändrad
mot förr. Det är hans kära hustru
som är inspiratören, men håll bara
mun på dig - inte ett ord härom.
Nu kom just nu från Anna Malm-
gren du kan tro de hafva bry-
deri med klädsel etc då de ska-
la bort. Af Anna H. får jag en
[illegible], hvilken hon ej fick
färdig till jul. Detta får du ej säga

åt någon. Tur har man hos jäntorna
fast inte man slår för dem, ty du
vet hvem jag har och står orubb-
lig deruti. Skulle du kunna få veta
något utaf Emelis bref till Henrika
så låt mig det, då är du en bro-
dersknypper. Du berammade i ditt
bref att jag nog kunne att kuska
för nya systern på barnhemmet
men - misstag Petterssan. Inte
är jag någon hundvalp heller
så att jag far från den ena
till den andra - hut på dig.
J. T. Ekholm har nu fått sin [illegible]
också det är ett präktigt djur
som en [illegible] att köra med
hvart man vill, hvar som helst.
Ungdomens ring hade i går afton
sin julfest - hvilka barnsligheter
de gåfva hvarandra julklappar såsom
bradkl små vinkaraffer för barn
etc etc

Goda älskade Mamma!

Jag är nu hos Bergholm's, och här är med förlof mycket tråkigt Frun är sjuk och ligger oppe i vindsrummet, så det är alldeles outhärdeligt tråkigt. Allt är tråkigt som jag nu har att tala om, det blir 19 ton dar och kanske mera till vi ska läsa ocksså, hur skall jag göra, skall jag bli här hela tiden? det är ovisst om någon ber mig om det, söta Mamma om det ges något möjligt tillfälle i denna vecka så skrif några ord och säg hur jag skall göra, att jag inte kunde få stanna på Robertsforss för deras n. b. Bergholms artighetens skull, så dumt det var; och ej kan jag då fara dit nu heller förr än vi börja med läsningen, utan om dem ej ber mig vara qvar så måste jag ju ända till Rathan, få sånt struntt herrskap. Ännu en tråkighet, och det är att Karis den förargliga ungen drass jag med nu igen. Fru Sjöström fjeskade och pjåskade ej litet för att få honom att följa mig hit och här är ej just många angelägna om honom heller, jag har bedt att Sjöström's ej skulle ge honom någon mat, efter det är så ryseligt farligt att han är der, och dem gör ej det heller, men herrarna tar alltid in honom till fru Kullenberg och ma tar honom der så nog trifs han der ändå alltid.

Jag har hört att Mamma har varit till N: för att ta ut en tand, får den otäcka tandvärken, hvad den är trå-
kig

jag har ej haft riktigt bra i mina tänder heller men jag har ej haft mod att anlita Rasmusses käftång.

Fru Sjöström [illegible] schåpar sig jemt med aningar och drömmar för att ej Patron kommer hem, så hon drömmer om August!!! och om Olofs och om ålsklingarna i pensionen ej och bråkar och kommer, och hälsar så mycket. Patron Bergholm har läst predikan med böner och allt i dag. Wallins granna predikningar, hvad han skulle tycka göra det bra — Adieu Goda Mamma, skrif till mig snart, jag skulle bra gerna vilja ha tvättat lite smått men jag kan ej göra det sjelf, så det är så tråkigt att vara borta så.

Mammas Hilda.

Vet att Fru Bergholm har svimmat af och bitit ihop tänderna och varit så ohyggligt mycket, så att vi blef så rädda, men hon lär ofta vara så der, och hon säger att hon i morgon kanske är alldeles rask igen —

Hudiksvall den 20 April 1863.

Bästa Syster Anna!

Stor tack för ditt sista bref, hvilket för mig kom som ett dunderslag emedan det påminde mig om mitt löfte till dig att skrifva. Det var emedlertid mycket roligt att höra att du mår bra etc, etc. Jag beklagar dig verkligen samt äfven de andra Ser unga "misserna" att ingen ung=herre finnes i ert sällskap som ni kunde hala med er på alla "Kaffe rep" och göra med honom efter godtycke. — Stackars den unga man som kom i ert sällskap!! han blefve väl alldeles uppäten, om n. b. alla äro lika odygdiga nej "nåhliga" menar jag som du! — Emedlertid skulle det ej vara så otrefligt om jag finge resa hem i sommar, jag längtar ryslig att få fara hem och "helsa på alla öfver en bank" Men ett stort p. sättes väl derföre kan jag tro så att jag visst ej får det ljufva nöjet att återse mina kära anhöriga. — I fall jag skulle få fara hem, så nog skola vi söka arrangera så, att vi båda på samma gång få fara. —

Forts. —

Den 21sta April 1863. –

Jag börjar nu verkligen undra huru det kommer till att Pappa ej ännu hörts af! Intet bref har jag fått heller och, som han ej ännu synats här, så kan jag ej tro annat än att han tänker dröja till första Ångbåt, hvilket torde bli snart eftersom här är nästan alldeles isfritt. – – – –

Jag har nog varit bra obeskedlig i winter mot min respective, migkomattdarrande, gamla vördnadsvärda rättirappetpåöfverblifnakartankomone tant, håll jag på att skrifva fast jag mente syster som ej skrifvit till dig på 3 o 6 små år. –

Aber das Knorr auf ihn gekommen! Jag har minsann ej heller erhållit mycket bref i vinter; som jag tror 3 à 4 ste tillsammanräknade från Haparanda!

Nu sitter jag här och bara så till sägandes swamlar och är så till sägandes nästan i begrepp att glömma bort att du "so to saying" will hafva mitt portrait, men kära syster du får det icke – det vill säj till sägandes säga du får det ej med denna post, men om c:a 14 dagar skall få ett dussin visit kort portraits, af hwilka jag då ofördröjligen skall sända dig ett. – Om du kunde skaffa mig ditt så vore du så till sägandes en treflig menniska

men om (aj) — du underlåter detta då måste jag
verkligen säga att du ej alls är någon rolig miss (lady)
Om du kunde på något knepigt vis skaffa mig
några portraiter af dina "companions" (hvilka efter
hvad jag förmodar hafva visit-kort en gros liksom alla
damer, hvilka följa med detta nya mod som är så gammalt
fastän det är — nytt.—) så skulle du vara ytterst
hygglig, emedan du då beredde mig tillfälle att öka
min portrait-samling hvilken nu är i ett rigtigt
blomstrande tillstånd.— (Måtte der aldrig skjälfa
den olyckan öfver min skalle, att du är så nötaktad
att du går och visar detta dumma bref för någon.)

Som jag i dag just är på trallen att prata persilja
så måste jag väl laga så att jag kan fylla denna
sidan med någon platthet.— Jag kommer ihåg
att du ville veta om jag träffad Gustaf L. och O. L.
när de reste ner till Uppsala.— Yes— det gjorde
jag, och hade jag ej det nöjet att få njuta deras
sällskap mer än en timme, som de stadnade här
i denna glada kropp.— Hvad har du roat dig
med i winter? Har du möjligen varit ute på jagt?
eller habst du varit på några dussin träffkrop.

Obs! trycket denna sida raden 20 uppifr.
står Kropp-lås-stad.—

Den 23 April 1863.

Bästa Syster!

Jag tänkte helt svärt Kapa af mina dumheter nu, men efter som jag nu ej har särdeles brådtom måste jag till spaltfyllnad insticka några ord till. —
I dag har jag väckt fråga, om jag får fara hem i sommar, men sannerligen ser det ej ut rätt betänkligt: Jag får då åtminstone ej stanna mer någon vecka ifall att det blifver så lyckligt, att jag finge fara.
Jag har funderat på att till nästa sommare få någon Inspectors plats, kanske längre norrut, och då skall jag vät, få fara hem så mycket jag vill "kan tro."
(Jag observerar nu först att jag begagnat någon för sjarfvig stil, men det kan ej hjelpas, och om jag ej missminner mig är du dugtig att läsa sjarf stil.) —
Min bästa Fröken! War nu bara så hygglig och skrif några rader åtminstone (helst sjoor) så att jag får se om detta bref kommit dig i handom; — Jag minnes ej rätt säkert om adressen är Nordmaling eller Nyland, men jag skall på vinst och förlust taga ett af dessa namn. — Olyckligtsvis rymmes ej min namnteckning här derföre — forts.

2°

Jag bebor nu ett trefligt rum som jag är liksom husbonde uti. — Mina aftnar tillbringar jag ganska angenämt, med lectur, (flöjt & Guitarre samt äfven viol musicerar jag på alla dagar, dock hufvudsakligen guitarre) samt esomoftast en promenad till häst i sällskap med de unga och vackra misserna +Riddle, hvilka äro rigtiga Amazoner. —

Nu på sommaren som redan inträdt får jag mycket arbete, så till sägandes, och kommer derföre visst att befinna mig mycket väl i sommar. —

Som jag nu ordat litet om hvarje så inser du väl att jag nu för att så till sägandes ej uttråka dig måste sluta. — Din altid tillgifne bror.

Adolph Taube

+ En, vid härvarande Ångsåg bosatt Engelsk Ingeneurs döttrar. —

Lördaqaften.

Mina Kära Flickor!

Ni kan aldrig tro huru innerligt tacksam jag är för det ni voro så obeskrifligt snälla ~~och~~ kom till Korsnegi, och helsade på mig – att beskrifva min tacksamhet, då jag skilldes ifrån Eder på Nikis gästgifvargård, torde vara omöjligt, jag skulle ega T. G. förmåga att censeptera väl, ~~[illegible]~~ då kanhenda en möjlighet voro, men jag måste inskränka mig till att helt enkelt säga Eder än en gång. Tack! Goda älskade Flickor! jag skall alldrig alldrig glömma det. Tror Du Hilda att Du kommer att resa till Lövanger? (om det blef rätt stafvat vet jag ej) ack! om det skulle passa sig så att vi finge följas till hemorten, vore bra roligt för mig, eljest blir jag troligen utan sällskap. –

Anna behöfver icke vara rädd att jag skrifver nå-
gonting till Christin angående henne. (Huru skall det namnet stafvas?) Nästy. Måtte
hon nu vara klokare än syster Albertina, och
resonera förnuftigare, vore sannerligen glädjande för
slägten, och Albertina kommer efter som Arboga
Ret. – färgligt!!!

~~Fram~~ Tisdagsafton

jag vet ej vad jag har ämnat att skrifva då jag blif-
vit afbruten. i mina tankar är Ni alla dagar. Moster
Jeanett skref att Anna hadde fått blåsor i hälarna i
sanning beklagligt! Till Thilda har jag nu skrifvit
under heta tårar. det bordes allt bli kärkommit.
Kära Hilda. och Anna! låt mig nu få höra huru
Ni roar Eder, och hvad Kaptein Skyberg med den-
mängd med Herrar han hadde bjudit, företog
sig i Haparanda troligen beredde dom Eder alla
något nöje, jag gissar att det var igårafton bal-
hvar Ni der? Helsa Moster Jeanett att denna gång
kan jag ej skrifva till henne. men frambär min
vördnad och stora tacksamhet för brefvet. och till
Anna-vågor jag igen helsa Herr Kroak. men

om han ändå ville ocksa någongang tän-
ka på mig eller komma i hag Albertina
stackare där uppi Karungi. vore bra roligt!
fråga honom kära Hilda om han ej vill helsa
till mig nästa gång du skrifver. Jag mig
kära Anna om du icke ~~ämnar~~ förlåtva dig
om Ni ej tycka att jag är frågvis. B[illegible] ser-
ligt vad mina frågetecken kan [illegible] ankor
Många kyssar sender jag Eder. jag [illegible] mig
i Eder nåd!

Albertina Hedlund

Afvan den 15 Februari 1864.

Min Käre Broder Johannes!

Jag vill nu för det första hjertligt önska all lycka till Din och Syster Annas tilltänkta förening — och se dan skyndar jag att besvara Ditt sista bref —
När mitt bröllopp blir, vet jag inte alls. Wisst inte skulle jag önska att Johannes och Anna börja vänta derpå då ni nu ärnar att gifta er i vår — så låt ej detta bli något hinder — det kunde hända att ni då få vänta många vårar.

Mycket tacksam är jag för de båda brefven — men nog får Du vara god och ursägta det sävdeles tarfliga svaret derpå — Här i huset är för närvarande en sorglig sinnesstämning — Min kusin lilla Ellen Kjellerstedt har betänkligt insjuknatt i strupsjuka — den ehuru man kanske borde glädjas åt att hon troligen får få till sitt rätta hem — (ty denna sjukdom botas ju sällan) så kan jag dock ej annat än deltaga i den sorg som Morbror och Moster ~~dock~~ måtte känna.

jag kan ej neka att det är lite påkastande, att ej
få vara med på min kära Annas högtidsdag – men
jag hoppas att ännu mången gång få återse henne
fastän detta blir en skiljsmessa mellan oss – jag skulle
dock ej önska det annorlunda – Icke så med den som
för alltid bortgått ur syskonringen – och som vi aldrig
i tiden få återse – Ack hur litet kunde jag ana en
så bitter skiljsmessa vid min resa hemifrån –

Jag kan icke nu efterkomma Din uppmaning
att skrifva ett långt bref – men jag ville icke upp
skjuta att besvara Din fråga – och jag ber er helst
bället åfverge den tanken att vänta på oss –

Ännu en gång tack, för de vänliga brefven –
Lefväl vill önskar Din tillgifna syster

Hilda Taube.

Rottnan. den 6. Augusti.

Min innerligt Snälla Anna!

Lenge har jag dröjd med att skrifva, men vet Du att det har alldrig varit så att tiden har passat. förra postdag tänkte jag bestämt att skrifva men då var vi till Rattvik om qvällen och när jag komhem tyckte jag det blef för sent.
Du kan ej tro huru grufligt jag önskade att få fara till Avan när Charlotte reste, men det var ej tänkbart för arbete skulle fast nu när Wåo: var här i Rottnan så blef det ej alltid så mycket. Och nu kan Du få veta att Lindstedt är visst i Stockholm, vi fick höra igår att han var i Sankamn, och det är bara tio meler från Stockholm. så troligtvis är han der
Du är väl ej så hård emot oss alla, att Du reser till Hyggström fören Thildas brölopp är bakom ryggen. ej kommer det så noga på en par vecker till eller från skal den glädjen gå mi förbi som har förefallit mig så roligt att Du skulle blifva här när Thilda gifter sig mig så hård är Du ej emot Din enfaldiga Christina och emot alla andra. Thilda säger sig tyc-

ka riktigt illa om Du ej kan stanna någon vecka mer.
ifall ej tiden är visst åppsagt. Wisst är Du bra lycklig som
får lära dig något men ett enna måste jag säga dig. Bed Gud
om Nåd att Du ser noga till, att ej Wärdens kunskap
stiger framför Wår Herras och Frälsares Jesu Christi kun-
skap! Måtte vi alltid vara mera måna om vad Herren fa-
dra till sin bildning af sina barn, än Wärlden.
för det ena varar för detta lifvet men det andra blifver
evinnerliga. Och Herren gälper dig visst att sköta båda
delarna för det ena har ej als göra med det andra och
Herren föder de sina på ett underligt sätt blott jag
beder honom om hjälp, och nåd, att alltid säga, det må
gå huru det vill här i Wärlden blott jag bli salig. detta
brukar jag alltid tänka. att Gud gör såsom honom bäst
behagar med mig här i världen ~~blott~~ går mig väl tillhanda
så må jag alltid hafva din nåd att anse det allt som en
gafva och endast Dig lofva och tacka! - och är det
svårt om så är allt godt som Gud gör och får jag vara
hans barn så får jag nog nåd att bära mitt kors med tå-
lamod och med och motgång är från dig ja nog går det
bra medan man får vara hemma och har något stöd
men tänk då om Gud skulle taga detta från mig och
Dig och många med oss. Och i detta skeer allt Guds vilja blott jag
evigt blifver din O Herre! -
Att du är i ett ovisshets tillstand hör jag af ditt bref
och så brukar det alltid vara ibland för Guds barn. Det
är därföre den enda utväg att läsa och bedja och ej lå-
ta djäfvulen so föra ~~oss~~ i förtviflan han har alla me

vi ej tröttna på vägen, och låter modet falla. Ennu en gang farväl! Tänk
alltid med vänskap på
Christine

del som han brukar, först säger han då jag är en skrymtare,
och sedan huru kan du vara och bekänna dig för en Christtrogna
som lefver så och gör så och så jag hör rektigt världen och djefv
ofverensstämma i detta Huru kan hon vara rättsinnig som är så
och lefver såsom hon gör. den visan sjunger di på —
Men då skal vi svara. först Wilken Skrymtare tror och förstår
har är en skrymtare vilken lefver så säker och trygg för
Guds nåd som de, fruktar dom någon gang att det är ej rätt
till med dåm, nej icke. och Wärlden ser blott på utvärtes åthäf-
vor, dom stöter sig nyligt på har di Christna lefver. men
Herren af stor mildhet ser icke till våra synder och missgärnin-
gar. tänk ednara vad är vårt yttre motför det inre
ja skulle det sitta allt på ytan vilken förskracklig taf-
la säger alltid Pastor Sylund. Nej Anna nog är det djefv-
som kommer med sadanna tankar vi äro Skrymtare, men
det kan nog lända mig till nyta om jag tar mig Guds ord för
och börjar på lesa Då får jag se hur listig själafienden går
fram och söker vem han uppsluka må." Men Guds ord blir ett
förgift ött honom står emot djefvulen så flyr han ifrån eder"
ja tross dee och Wärlden fördömmer mig är jag endock salig!
blott af nåd är jag frälst ej af något mitt utan allt i allom
Christus. Jag skal skrifva en vårs af Psalmus jag tycker så om den
"Merk, själ! ett ord, som visst är stort: När Jesus vinkar gå.
När han dig drager, hasta fort. När Jesus haller stå.
När Han dig ärar, böjd dig ned; Dig älskar, stötaran kånn.
Men när han agar dig, så bed, Och vet, det fodras änn!
När Han sin nåd och salighet Förklarar här och der,
Glädo öfver den barmhertighet, Han andra och beskär.

men nu måste jag. Helsningar oändligt från Charlotte och oss alla Gud allt
väl och fröjd i Herranom skal vara eder starkhet" Gud gifve oss alla att

Men när Han dig och bruka vill, Så stig i kraft då fram;
Är Jesus ätt själen still, Wär du ock owärksam.
Hört kära själ! - i dust och nöd. Ditt hela hjärta gif
Åt Lammet, och intill din död Dess åra trogen bli.
Ner du kommer till Rotthan skal du bestämt läsa i en
bok af Raverius som jag tycker grufligt om.
Du säger i ditt bref om tankarna som du (och vi alla)
syndar med så kommer jag gjust ihog när det var hus-
förhör här i Rotthan så sade Gubben att ingen kan hin-
dra en fogel att flyga åfver tacket men intet behöf-
ver man hysa den. och så är det med tankarna ingen
kan hindra dom att flyga genom själen min intet behöf-
ver jag hylla dom och låta dom taga för stort intrang.
Ja måste nu sluta fasten jag känner mig hafva myc-
ket att skrifva om. Jag tror knappas att att jag har tac-
kat för brefvet jag är grufligt tacksam. för det senare
var ovantat och då är det alltid roligt. och Du yttrade
dig visst, som du var stämd i dina tankar. och det är
jag mycket glad åfver för jag vet af min egen erfarenhet
att då jag kan ajppa mig för någon är det bättre och
jag säger med dig allt vad du sade, i ditt bref samma erfa-
renhet; men tänk. Dar synden öfverflödar den öfverflö-
dar nåden mycket mer. och ofta kan jag glädjande sjunga
Guds barn jag är" och då kan efven samma fråga komma för
mig. men tänk om Domen kommer. och denna fråga är ej
bara Du och jag utan alla Christna far detta erkänna
"Det finns intet namn under Himmelen, menniskorna gifvet, i vil-
ket vi skole saliga varda, utan i Jesu Christi namn".
blott vi kunde hålla oss här fast. Gud.

Gifve oss nöd! Ifran Din Far kan vi helsa. Fast till men stora ledsnad hade
jag gått till Rotthan och fick ej träffa den Goda Farbror! Till helsan Mådde han
bra och fan sig väl efter badningen. Jag mått alldrig kunna sluta skrifva

Rathan den. 4 Maje. 60.

Älskade Wän i Christo !!

Nu får jag åter igän fata pännan och skrifva till dig, Det är nu bra länge sedan jag skref. och jag har nog haft lust att skrifva förr men det har alti blifvet nå hinder. och det samma är det nog äxså. när det blir. Det är bra roligt att höra att mina bref äro välkomna jag har alti tänkt och tycker alltid att mina bref äro mycket att klandra för; först och främst stafvar jag mycket illa och för det andra Conceptera jag nå dgligt. Du tycker att dill är sämre än alla du skrifver åt, och det samma tycker jag. jag tänker i bland när jag får bref från dig att nog är jag mycket eljest än kan. hur kan det vara rätt såsom jag är, men då jag då börjar på se efter så är vi ju alla felaktiga, ingen som är ett Guds barn finner

sig hvara utan fil, men Gud vare oss nådelig, och välsig=
ne oss; han låte sitt Ansikte lysa oss. Att vi på jorde=
ne måge känna hans väg, ibland alla Hedningar
hans salighet. — Och nu har Tullförvaltaren Woren
fått gå i frid! sedan jag sist skref till Dig,
Gud hvare tack! och lof att han fick begråta
sina synder här i tiden, han hade blifvit rykt
såsom en brand utur elden, och han sagt
sjelf att jag fick komma i elfte stunden
och der bår har hvarit så mycket med böner
och knefall att dem har därrat på mansätten
allihopa och dem är så vackta och rörda der
allihopa att Gud gifve att Härren måtte full
borda värket. — Tro du Anna att ni kommer
dit? ack hvad jag önskar det, men jag skall
nog tro att Tull. Taube vill int O! hvad
det skulle hvara roligt men ni vill vist
ingen utaf er, men där är så mycket med
samlingar och Guds ords öfningar att nog
fick du bra på dit vissit jag kan int tala
om för dig hur ryslig jag önskar det
Det tros ase så att Tull Wästerdahl skall söka
men hvad skall han det efter; kan han int

hvara Där han är. att Härren skall rycka
så fort bort en sån prägtig Kär, han är här
sörd af alla synnerligast af Bekännigen. —
Men han vill vist int hvara här en minut
till i denna Jämmerdal och dett är alt gatt som Gud
gör. Den ena dagen den ena veckan går bort
efter den andra och snart kanse står vi vid graf=
vens bradd hur har vi då för vår själ?
Kära Gud ryck mig ej i grafven nider uti mi=
na halfva dar och bend mig ej i döddens fjä=
trar fören döden blir min vän. jag har mye=
ket att förbatta mycket att begråta än. —
jag finner mig ej ännu vara mogen får
Himmelen. Gode Gud låt mig ej dö fören jag
är värdig att vinna en evig salighet!
nog bör vi vara nöjda att vara här då Härren
så vill ha det ej har vi vandrat så länge
tink hur många det är sam gåt och bentat
att Härren skall lösa bandet men så län=
ge Gud behagar så man vara nöj,
ske guds vilja, bättr jag ofvidt blifver den!
Gälp mig Här i tiden och en gån i dagen sist

Väll ofs Anna! fäm läter Andan föra ö leda
ofs af och efter fitt, ord, måte Gud bevara
ofs för fräftelsen är på alla fidor och vi
äro oerfarna och äro lätt nedfölade i fynden,
jag bryter flundéligen mot dig men Fördölj
icke ditt anfikte för mig, och bortdref icke din
tjenarina i vredene; ty du äst min hjelp: Öfver
gif mig icke, och drag icke handene ifran mig,
Gud, min falighet....
Några ord har jag tenkt om att fkrifva
till Sofia men det hinner jag ej Hälsa hänne
och Adolf, i fall, han vill taga emot min
hälsning, men var mäst halfat från
en vän fäm vist alldrig glömmer af
Dig vännen Christin Hedlund

Wet du folket är få dumma att en del
har fragt mig am det är fant att du har
blifvit papist och då har de jag upplyst
dem att det ej fant ~~nej~~ nog äro vi ~~ett~~
Guds ~~barn~~

Nu
Det
haft
hinder
Det
na jag
bref
ftafv
jag
du f
i bla
myck
Jag är
ju a

Rathan d. 3 Nov 1858

Snälla Anna Blir ej leds med mit skarf men då du int har någenting att göra får du läsa nå bref, jag siter i bland och tinker på ack äm jag vore hos dig hvad det skulle vara roligt men jag är för langt i från dig och der du är men nog måste du vara snäl och kamma hit i vinter vi vil det alla blat du får och vil men kom intet då bara och låna Eld uttan då skal du vara linge så kan det vara

att mista Mamma gud bevara hänne och oss alla att dö och ej dö den saliga döden Men nog dog Master Strubbstrm den saliga döden hon har varit linge rättsinnig och vintade varren var dag för hon hade varit mycket sjuk och har vist lige en par månar många bann limnar han efter sig och nog skal det vara svårt för dåm att mista en såda bra Mamma som dam har haft Gud gelp oss alla när döden kommer kära Anna! tänk på det nu skal jag sluta lef väl och skrif snart lät mig ej vänta länge Lina Bjurman har jag sagt åt men hon har ej skrifvit och orsaken vet jag ej

ingenting nyt är nu här i traktan alla mår
bra och syskonna hälsar din syster [illegible]

nångting roligt kära dig
gör det du är myckit väl=
kommen men går int då
som du nu har jort att
bara säga gadag och agö,
det är så tidsamt att vi
nu har sluta läsa du skal
vel få si huru tidsamt
det blir att sluta när du
börjar din gufliga tiden
och bhageliga Gud gelp
ass rätt använda den får
den är en tid då härren
vil att vi skal använda
den til härrans behag och
det skal bli för oss en
skialsens sabat och vila
Men Gud den går så fort
och den kåmmer aldrig igen
mera det är svårt tinka på
jag ventade bref med påsten
ten i dag efrån dig men
jag fick int och nu tinkte
jag om att hinna påsten

men det lyckades intet pastin
har gåt och då kan jag int
göra åt det du kan väl be=
gripa det int kan jag springa
gå till Ljecknebada nog kan
du förstå det men jag skal
be Lina Bjurman skrifva
nu i det ställa di skal
du ha det skyna til be=
talning nu slutar jag
en gång mera skal jag
skrifva sedan di skal du
hå di slapurtaska läs int
åm det du i din 3. börgadi
jag skrifva detta bref och
slutar din 7de vist är jag
bra rask ållär hur?
det är nu så färsligt för
Master grubsträm i dekasså har
i dag på mårgonen klock
kan half siu ~~på mårg~~
af samnan i härranan
vist skal det vara någonting

Karlstad d. 24 Sept:

Älskade Anna!

Ditt bref af d. 19de [illegible] jag att besvara — Medan den Jacobska Familjen är i varmt, känt, och lifligt Minne — Tack lilla Vän derföre! Du skrifver som en Guds Menniska! Lofvad och prisad vare Herren som löst och förlossat sitt Folk — och gett oss en lärd Tunga — Kan du gifva för att lika lätt bekänna Menniskorna, som du gör det skriftligen, är du [illegible]; lika för det [illegible] ej inför Gud är den samma som blott ser till Hjertat — Men se du efter språket [illegible] det: "Af hjertat tror man rättfärdig — och med munnens bekännelse salig" — salig i Kärleken, salig hållen för hvilka du ej vill [illegible] ta och [illegible] på din själ och det går ej länge för sig — ty [illegible] Utmanfaller Dag! Och så [illegible] inför Verlden göra en sann och öppen bekännelse — och ej låta Fienden [illegible] församlar: Var [illegible] med det — och det, Nog är du Guds barn ändå m.m. Nej säga Anna [illegible]

Fina Vännen var med sitt Hemma — [illegible] i Hemmanet var var Skymten i Striden — bed — bed ofta, lilla Vän! Döden är Skymten

från Barndomen bekänna hvad du är
så blir ej Christendomen så tung o besvär=
lig – Utan ack så gör Christus som lofvat
att han och Fadren skulle komma till oss,
och blifva boende! Samt Uppenbara sig
för oss, om sin Vilja! Då kan man utöfva
Lydnan som är Trons frukt, deraf får
Vårt Samvete Må Väl, hvad kan vara
bättre? Då kan vi Mycket väl fördraga
om världen kastar Något smuts på oss—
gå till Gud och säga: se – jag är Oskyl=
dig just för detta! bläddra för Dig här, o vill, jag
vara Oskyldig. – Då säger ju Gud: Kära
barn, jag vet det – Förlåten blir du: som
jag förlåter dig – hvart vill du? Talar är
så villig som Oskyldig. Så har du alltid
ett godt samvete och det är ett gästabud
Så spar det efter godt Mig för en Tacksam=
kännelse som är blott en ringa Gärning
o! hvad det är godt, att ej spela på
Kanske som Luther säger! – Nej Nu är
det slut med Papi: och jag ej svarat på
Men är en Penna. Men det är bäst att
... bara det Komma i gång först o Samvetet
lyckliga barn! lyckliga barn! – Ja ja – Du behöfver
ej gå hem för sängen – Hälsa dig väl med Herren –
Jag – ... – Mera härnäst. Gud med oss.
Ulla

Helsa Mamma – Fasten – Syskonen – och Pigorna – samt

Rottran. den 13 Juli. 1863.

Dyra Wän i Christo!

Ifall Du ej alldeles glömt bort mig, så tycker Du väl att jag är ricktigt snäll som så snart besvara ditt innerligt Kärkamna bref. Tack min Snälla Wän! för det. Du kan ej tro vad glädjestund jag får när jag få emottaga det Du skrifver. och till tack, borde då jag skyndsammeligen skrifva. Men Du förlåter allt —

Guds Nåd är Gud till pris! — ännu qvar i mitt syndiga hjerta. och jag hoppas ock att Du vid emottagande af mitt bref. har den dyra nåden i ditt hjerta, att vi äro köpta som vi äro med ett hjerta af idel orenlighet af synd. Ja! — Synden den följer mig till min graf. Gud allena han förmå att hvitvå det i sitt blod. som alla våra brister helar. När jag ser på mig sjelf så går jag tillbaka; för det synes mig alldeles omöjligt att jag kan få lifsens Krona: Men kastar jag blicken upp till den som. lade all vår synda på sig. då måste jag dristа fram till den som lif gifver och läka för intet. Mitt hjerta är så lat och kallt i sig sjelf. lätt att göra allt det som strider emot Guds bud. men svagt till att göra det Gud tillhörer. och jag måste utropa vad David säger 119 ps Hur skal en yngling sin väg ostraffeliga gå? — lätt är man till att följa med verlden och djefvulen är så listig. vår egen kött strider ock mot. och då till tröst på allt detta är Gud större än vårt hjerta och han förmå nedertrampa fienderna under sina fötter Ja! vi äro ändå Guds barn. fast vi har otaligt mycket som brister. så hafver Herren lofvat att hela allt —

vad oss felar. O! hur god Gud är, med oss, som hafver tolamod att se på våra
fel och brister och endock lofvat att draga oss fram till målett. han älskar
oss högre än någon menniska. den som rätt dig kunde lofva för den stora gåfvan
men — här är vårt lof beblandat med suckan. men der Hemma skola vi med
rena tungor sjunga till Honom som hafver frälsat oss och nederlagd ho
den under sina fötter Ja "Hemma Hemma få vi vila efter slutad kamp
och strid Hemma Hemma hos vår Fader väntar oss en evig frid.
dessa verser tycker jag så om. och ifall Du ej har dom skal jag ge dig dom
Nog känner vi att ej går det alltid så lätt att säga att vi äro frälsta som
vi äro. för vi vill åtminstone jag nog ofta lägga något män dertill
för den som är så skröplig som jag så nog kostar det på. men vi mås
te göra som Luther säger taga ett sprong öfver all "känsla" och
säga att just som jag är i brist på allt' så kommer jag för att
finna försoning för min arma själ. Gud föröka oss trona! —
Mycket vore att säga om denna sak. för det är ett outtömligt emne Gud
hjelpe oss att hafva saken rätt för vårt hjerta om Synd och Nåd.
Så går det allt här i verlden, fast det går djupt neder och i mör
ker mången gong Jesus slagit sig igenom Ovad tröst för oss det
genom Honnom genom Honnom öfvervenna ock så vi "Pris ske Dig"!
Men Min Kära Anna lilla! — hur har du betänkt den vigtiga
sak som du skref om, då du handlade så illa emot en Christen —
är du förvissad om att Gud säg med behag till det handlingssätt
Du — — som åberopile dig! du mins då vi satt och språkades vid
i Salen, så ock, i Wagnen då vi åkte nedan för gården att du hadde
så mycket af förstånd! motsför jag. men nog var jag kräppelig men
ej var jag som du clok, det är lycka att han som Christen

brann för all del utan att visa ... om den sak jag skrifvit, och Du skall och så ... säga dig ... för någon eller säga något ... lugn för dina

kan förlåta det oförstånd, förlåt att jag kallar det så. Men nog hanla=
de Du bra illa om jag kände Person; och finge tala med honom; så skulle
jag säga ett godt ord för dig; för tänk om Du har gjort emot Gud
borde Du ej tusendefallt tacka Honom som erbjuder dig en Kristelig
sinnat man? Ja nog har jag Prädikat på dig. nu jag måste visst
säga nu. (som ordspråket lyder) jag straffar andra och varder sjelf straffelig"— —
Men – O du Gud hjelpe oss! i en sådan vigtig sak. ingenting är svårare
än ovissheten, då man ej sjelf vet vad man vill. Gud kan upplysa mitt
oroliga hjerta om vad som är hans vilja. så att man ej behöfver gå så här
och ej veta hur det är. Gud är underlig han har många barn och man
ga vis– Och för mig är det ännu en hemlighet om vad som är hans
vilja. Gud hjelpe mig, att anropa Dig. att leda mig efter din vilja
och ej göra en sak som jag få ångra, Det böjar på hetta i mitt bröst
då jag talar i detta ämne för jag vet ej alls hur Gud vill leda mig
och då man tycker det är en allvarsam och bra kar och det duger ej
att gyckla i en sådan sak. vilket jag hoppas Gud bevara mig ifrån
är det bra svårt. Och vad vet jag ~~..~~ och Du med – hur Gud har
tänkt handla med oss på framtiden (om vi lefver) om vi ej som ord=
språket lyder, "så gå till den sten vi har snottat på" nog vore det
bra hormeligt för oss, att för ~~..~~ obetänksamhet, och kanhända olyd=
nad, kanhända litet högmod också man vill ej låta något sådant
störa sig, vara glad att få dom till slut Nej! Gud bevara mig och
Dig och alla att vara så emot Guds vilja. Men det kan omöjligt
vara Guds vilja då det ej är Kärlek för Person. och då vill jag
innerligen bedja Gud efter min lilla förmåga att jag såda har uppfört
mig så att jag har ett Godt Samvete. Ack!!! den som finge

trefor Dig så att vi fingo talat vid kanhända vi verkligt sympatiserade eller vad
tror du sjelf Min Kära Wän! – jag är nu ledo att tala i detta emne och jag hop-
pas på att Du såsom en vän har öfverseende i det jag har talat uppriktigt
säg mig det också att jag må blifva upplyst för jag felar i mong stycken
Men nog har jag tröttat ut dig nu Kära Anna har talamod)
Farbror Taube väntar vi i gråen – ledsamt blef det för den Kära Gub-
ben att han ej fick sina önskan fram. Men Guds vilja var väl ej det
allt godt som Gud gör och om vi ej få det vi ombedja gifver han oss
det som bättre och nyttigare är. har vi ju lärt i vår Katteker. –
Nu Farväl Kära Anna! Gud med sin Nåd och mägtiga hand
värdes uppehålla oss i alla våra lifsdagar, att när döden kommer vi
må vara värdige att inngå till lifvet Genom din Son som allt åt
oss fullkomnat hafver Amen.
Hälsa Emma tänker hon ej skrifva någon gong mera; fast jag är nog
vecksam nu när jag få vänta af dig Mamma hälsar Eder alla!
till Moster Jeanette skal jag en annan gong skrifva till
Förlat jag besvärar med Systers bref

Tänk någon gong på Din
tillgifne Wän
Christine

Den 30de ~~Nov~~ Oct. 62.

Hjertans Kära Anna!

Ditt bref, för hvilket jag på det hjertligaste får tacka, var
i "grefvens tid," ty du skall veta jag är i en ganska svår
klämma. Kanske det icke är rätt att omtala det, men jag är i
en sådan vånda att jag måste göra det. Jo vet du Anna jag
har haft bref ifrån commisarien Kjällin i Råneå och detta
gör att jag är så förskräckt. Jag skulle sätta mig neratt
skrifva till honom, men det förefoll mig så ryslig svårt
att jag i dag skulle skrifver till dig. Du tycker visst nu
att jag är ett litet tok, men jag skall säga att det icke är
så godt att skrifva sådana bref. Har du försökt det, vet du
hvad det vill säga, har du det ej, skall du väl få se huru lätt
det är, när det gäller. Om jag blott simpelt hade fått gifva
en Korg skulle det varit mindre svårt, men han friar di-
recte och så är det svårt att sätta ihop ett passande svar.
Också tycker jag det är så ledsamt att han kommit sig att
fästa sig vid mig, ty det är mig omöjligt att kunna besvara
hans känslor. Nu säger du väl, "huru kan hon tro sig
vara älskad då han ej friat," men Anna i hans bref
finnes uttryck som jag ej kan missförstå, isynnerhet då
jag dertill lägger hvad han muntligt sagt mig. Han
skrifver bland annat, som då är så granna att jag skäms att
upprepa det, "Detta bref har varit ett bland de svåraste jag
någonsin haft att skrifva. Och detta är ej underligt. Ehuru jag
önskat att vid dittsammas nedskrifvande hålla min känslor någor-
lunda i tyglen, finner jag dock vid genomläsningen deraf att detta ej varit händelsen.
Dock ångrar jag det ej så mycket emedan jag är öfvertygad ~~om~~
derom att Mamsell Hegg men alltid håller i helg en
persons känslor, äfven om densamma icke finner det ~~gensvar~~
gensvar han skulle önskat sig."
Om han vore en Pojke skulle det ej varit så svårt, men då
han om 38 år är så barnslig, oj, oj så tråkigt. Och ett helt år
efter vår bekantskap sedan.

Fru Wästerlund från Tullen har nu fått sluta sina plågor, åtminstone från [illegible] och vi skola
hoppas att hon i evigheten får det bättre; hon dog Lördags eftermiddagen kl. 3. Den som besökt
henne hafva nog tyckt att hon varit kall och oförändrad, men nog sag hon lugnt och väntade
Frälsaren, och tyckte att Han dröjde länge med att komma och hemta henne. O Jesu
då vi en gång skola hädanfara gif oss en rätt frid att vi ej måge inbilla oss vara dina sanna
Nåda Barn och icke [illegible]

den 9 Nov.

Den första sidan började jag för öfver en vecka sedan, och har sedan ej fått tid att fortsätta. Jag måste nästan draga på munnen åt ~~att~~ jag huru barnslig jag var som kunde vara så förskräckt så jag skref första sidan. Nu har jag betydligt lugnat mig, också har jag nu gjort bort att svara. Icke var det så lätt ändå att så der bestämma öfver sin lycka, kanske jag afsade mig Hans kärlek och med detsamma afsade mig mycken lycka, ty jag är ändå öfvertygad om att han är en redlig och bra karl. Men jag är ännu för ung, och hyser ännu för mycket hopp att få någon som jag skulle kunna älska, för att kunna ingå något resonnemangsparti eller gifta mig af beräkning.

Skulle du hafva varit här då jag läste, "Hör du Margretha! jag spår att huru du promenerar i månskenet med Pelle så kniper han tivolut ditt hjerta, månskenet gör en vek till sinnes. akta dig Margretha lilla, men i det hela vet jag ej hvad det vore att akta sig för — gossen är ju bra," skulle jag hafva tagit dig i luggen ty så försmädligt föreföll det mig, isynnerhet de orden som jag strakat under, ty då jag sist talade om honom med dig voro vi af så olika tankar och du tycktes verkligen ej kunna tro att han var bra. Nog tror jag att han är så bra att han duger åt mig, och derom är jag öfvertygad att han ej har sådana odygder som flertalet af unge män, nu för tiden hafva.

Du säger att det så bestämt fallit dig in att jag snart går stadigt och förlofvar mig. Då tycktes ej vara den enda som nu fått den idéen, men jo frytt får du veta mera dennagång om du afvänjer alldrig än så mycket. Det är straffet för din försmädlighet. Kotti, Kotti!

Icke påminner jag dig om ditt löfte, om du ej sjelf kommer ihåg det får det vara. Dessutom såg du väl att det var öfverstruket och således ej fick läsas.

Mässlingen grasserar här för att ej säga våldsamt så åtminstone vidt och bredt, ty i nästan alla hus har någon varit sjuk och 4, 5 à 6 i hvarjefar hus. Hilda m. fl. hos eder hafva den nu, men innan de

skall intet kunna skadas af mera. I går sjöng jag några sånger, bland dem "Jag ville att blifva min Brud" (10? i Ruthström) och jag fick deraf en stor strofläxje och prat. Tack Herre gud för alla de stunder då låter kunna den stora nåd, tack äfven för de stunder den bortvänjer sitt ansigte och visar sig vred emot oss, vi veta att det endast är af kärlek den gör så.

... byggt bygga vårt hopp på Honom. Då

jag afsändt detta hoppas jag få säga att dem äro friska.
Ulla Gillerstedt, Ida och Hanna Fyn, Jenny Sundell och Betty Sten-
berg hafva haft den bland de äldre förutom alla barn. Betty och Ulla
hafva varit ganska hårdt deran ty det slog sig på bröstet, men nu
äro dem bättre.
Har du hört att vi begynnt en s.k. fattig syskola? Vi gå till Folkskolan
hvarje förmiddag 2 i sänder och lära Folkskoleflickorna och andra fattiga
Flickor Handarbeten. Med vi menar jag, 8 Flickor Barman, Hedda
H. Marie B. Hilda, Emma, Ida, Jenny, Maria Martin och vi bägge.
Det är ganska trefligt. Amanda och jag följas.
Du frågar hvad Fru Lindström tycker om att Johanna och Brita
öfvergifvit Baptismen, naturligtvis tycker hon ej om det. Hon lär
säga att dem låtit menniskorna förvilla sig, men så har ej varit
fallet, ty ingen fick tala vid dem den tiden. Det är nästan
hemskt att höra dem och i hvilka ryslige förvillelser Baptisterne
äro, samt huru egenrättfärdiga dem äro. Gud upplyse hvar
och en att söka den rätta sanningen. Måtte Gud nu vara
dem när ty nu om någonsin få de strid, de hafva som du kan-
ske hört, farit till Luleå för att tjena, Brita hos Helene Nordmark,
och Johanna hos en Fru Sandgren, en ifrig Baptist, och till på
köpet bor Carlsson hos henne. Herren hjelpe dem och oss alla.
Har du haft bref ifrån Betty nyligen? Jag har ej haft sedan jag
sist skref, men Snällman var in i dag och han sade sig
hafva hört att hon var i mörker och anfäktning. Tänk om hon
kommer till insigt af sitt misstag. O hvad jag då blefve inner-
ligen glad. Anna låtom oss bedja för henne, endast derigenom kunna
vi någonting uträtta.
Gumman Berg mår godt i sin Jesus. Det är riktigt upp-
lifvande att höra henne. Hon ber hälsa dig hjertligen. Hon
har tänkt skrifva till dig, men jag gissar det har inte blifvit
utaf. Till Emma har jag varit ett par gånger till sist
om Fredag, men har haft sådan otur att jag aldrig fått rätt
och ensamt tala vid henne, ty det har alltid kommit någon.

Måtte vi ej förtrollas från vägen och låta Djefvulen verlden och köttet draga oss ifrån Jesum
utan att vi oaflåtet kunde fästa våra blickar på det allena gällande försoningsoffret. Han
har ju lofvat vara vår sköld i striden, han har lofvat vara oss en väldig Borg, vårt Fäste
måtte vi i alla strider, frestelser och sorger bygga bygga vårt hopp på Honom. så

... Jag skulle vi få hafva Bön på Folkskolan, men Fru Lindström har åter varit snäll och upplåtit sina rum. Det är ganska trefligt ty Bagar Lindblad läser så det ej finnes någon annan och han läser riktigt bra. Den Pappan har ej läst mer än en gång sedan han kom ifrån Stockholm troligen har han icke tid.

Den treje gjutan som Marie Burman sköter är en gammal Tröstenarinna som flere år haft Lungsot. Hon blir verkligt profvad stackars Maria, synnerligen af Auroras dåliga humeur. Icke blir det så roligt att gå ut för att tjena, men jag hoppas och hon får det bättre då än nu.

Den 12. Detta skall väl nu som jag hoppas blifva tredje och sista afdelningen, ty blir det ännu en afdelning får jag frukta för att du ej orkar ~~[illegible]~~ läsa ut det. Men du kallar ju sjelf mig ~~[illegible]~~ Krona till att skrifva långa bref, och säger att ingen är certin så snäll som jag, men vet du Anna hvarför det är jo derför att jag har så svårt att uttrycka mig i korthet, och derför att jag skrifver om allt, allt möjligt strunt, som kanske ej det allra minsta intresserar dig, men åtminstone jag tycker då jag är borta, att det är så roligt att höra äfven den allra minsta småsak ifrån hemorten.

Vet du Anni jag har nästan börjat få en aning som icke så litet oroar mig, jo vet du jag fruktar för att du skall blifva borta ännu länge, d. v. s till, icke nästa sommar, men den som då kommer. Det får du ej tro du det, jag har så ledsamt nu att jag rätt mycket ~~f~~ längtar att få fara bort. Emma kan jag ej gå till ty hon är öfverhopad med så mycket Marthas bekymmer, och till någon annan än till henne eller till er har jag verkligen ej riktigt lust att skutta. — Jag var till Hilda i går, hon så väl som de andra äro nu alla uppe. Hon ämnade skrifva till dig, men jag hade nyss en bref ifrån henne och så skref hon och bad mig helsa ändan det ej blir att skrifva för henne.

I går fick Hanna Burman en liten Flicka. Fruarne Lindroth och Bäckström segla nu med fulla segel.

Jag har i dag varit och hälsat på Lilla Elisabeth Stenedt, hon är mycket [illegible] tingen har slaget sig på strupen. Hon får säkert fara till Jesum. Herren gifver. O min Anna huru lyckliga, ateldeligt lyckliga äro ej dem, som fullbordat loppet, som redligen kämpat och som vunnit lifsens ofvanskeliga krona. Det lönar sig att strida för det.

[illegible] innan vi höre anskrecd, si ~~[illegible]~~ Brudgummen kommer.

det, men jag säger som det
står i boken som Du var så
snäll och lånte mig i 2.k.
En hvar hafver af naturen
begär till kunskap; men hvad
gagnar kunskap utan Gudsfrug-
tan. Ack hvad det dära
stycket, är sant och hela boken är vist
mycket bra mera får Du läsa
själf hvad som återstår och
Du har vist mer än en gång
läst Det själf, men nog fins
Det nyliga böcker utan
R. som äro nyliga för
både andeliga och lekamliga
saker. men jag skulle önska
att Du sade hvad du tycker
jag tycker att nog får själen
särka mycket ända. med
mindre än blandar in R.r
men Du min kära vän! vet

Det sätter som Du här läst Dem och om
Du tycker det är bra att fortfara med det arsa

Rathan, den 2/7

Bästa Vän och Syster!

Med glädge och fröjd emottog
jag dit bref, utaf Moster J.
för jag börgade frugta att det
int skull har komit fram.
för nu mera sänder vi int
våra bref med posten utan
allti med postflickan och då
är Det mera osäkärt.
Hvad Det nu är roligt sedan
Moster kam hit. Och ännu
roligare har: Det hvarit om

Du efvän hvarit med. hur
skal jag få träffva dig, ibland
önskar jag så ysligt Det att
det kan Du int tro. men jag
ser att min önskan vill int gå
i fullbordan och hvad vill jag
göra. Nu skal jag värkligen
fråga dig, om en sak, som jag
så lenge har tänkt, och jag
brukar rätt åfta resonera
med Albertina. om den sa-
ken, ja Det är iangående
om romaner hon säger att
Dät är rätt att en Chresten
läser dem, och jag säger
tvärs emot, hon säger att
nog får man hvara en Chresten
enda, fast man läser Romaner

och man kan ju läsa både Guds
ord o R. och sade jag att om
man börjar läsa dem så får man
vist sadant begär att man kan
int hvara dem förutan.
jag så läs då vilket som du
bätter finner dig best för sade
hon har Du best för R. så läs
då så mycket Du vill nog är
Du en Chresten enda. och jag
drog fram P Bylunds ord. att
Dem är utaf djäfvulen.
för Det omöjligt att kuna
Gena toa härrar tilleka
Chrestus och belial kom int
öfverens och int kan Guds ord
och Romaner följas åt häller
hättär. hvad säger Du ???
jag kan alldrig bestrida
att det ~~inte~~ utbildar förstån-

Göteborg den 27. Mars 1876

Kära Anna

För ditt senaste bref, som jag ej har besvarat
förr får jag tacka dig mycket. Troligen är
väl Johannes nu hemma från Stockholm
som vi hoppas kry och frisk efter resan. jag
sänder härmed till honom min stora tack
för penningar som jag uppburit, jag nästan
blir skrämd hvarför och undrar om det var me-
ningen att det skulle fortfara. det var 86 kr. 99 öre

I går hade vi bref ifrån Gunnar, han lefver
då och huru han vidare har det säger han ej myc-
ket om. det är naturligtvis mödosamt, och så har
han upplefvat en händelse som mycket tycks
hafva gripit honom som ej har sett mycket
af lifvets och dödens allvar. Hjalmar Berman
har fallit och slagit ihjäl sig, det var på vägen
till Boston den 9de Febr. i vackert väder hellre
äm: ej sjögång. men de voro under Amerikas
kust med dess ofarliga vindar och gjorde alla
gårdar fast kring seglen, och lossade dem.

Helsa Emma att hon bör nödvändigt skrifva
till Ingegerd.

Just nu kom Ester hem och omtalar att Fru
Wettlind är nu död. i går afton, kanske ni ha
omtalat huru själv hon varit och huru många
barn enskildt och offentligt som äro hedna för
hennes lif, ty hon var mycket afhållen. men
nog tycks mig också att en sådan död är en segerfest.
så att man borde ej så mycket tänka på denna
korta tiden. Hon var glad och frimodig säges det.

Helsa åter Emma att jag tror visst hon ursäktar
att jag gaf bort hennes julklapp till Magdalena saken
jag har fått ingenting annat vackert, och man kan ej
ge så dåligt, ty ovanligt mycket och vackert skall vara
skänkt, och det är ju roligt att vara med, med en skärf.
Drottningen har bland annat gett många vackra saker
om Onsdag är det utställning på frimurarelogen, och
man skall då dit att skåda. tänk du huru det gått med
denna sak, det var början då vi voro hos Collinsons
den der dagen, och nog går det nu fort de rikta gjort
det till fin sak. Adjö med dig hastigt af

mor J. J.

dagningen, denna dag skulle Hjalmar loosa
förbramseglet, men föll ned i däck och dog
utan att gifva ett ljud ifrån sig" vid sista vakt-
ombytet han uppstigit hade Gunnar och han
suttit och samtalat mest om framtiden och huru
prakt de skulle bli styrmän o.s.v. 3 timmar
derefter var han död- de begrofvo honom i
böljorna insydd i ~~en förvaring~~ smärting
Han var sjuk då de voro i Gibraltar, och hade
en oförklarlig motvilja att fara ner, derifrån-
Det blir ett svårt slag för Sofi, som nu skall få
denna sorgepost- Och att vi skulle blifva skonade
just, det är då en stor nåd, ty fast man föreställer
sig det värsta så blir det nog svårt när det kom-
mer, Jag har då så fått öfverlämna min sorgen
om Gunnar åt Herren, att jag riktigt är för-
undrad öfver mitt lugn, mest är det derför att
jag vet att han och förtröstar på Guds bevarande
så väl som frälsande kärlek, och nu tycks han
kraftigt hafva känt och erfarit att det är nödigt
så vis hvar man skall komma då man får

hellre hemma skalas hädan- att icke under tiden
man kommer bort, så gå bort, ty annars har
ju Gud lofvat att "ingen skall rycka dem utur
min hand" som tro i Hans namn-
Efter Hjalmars död blef resan svår på alt vis, de
hade förut haft en behaglig färd- men så kom
den svåra storm som varit omtalad så mycket
för sjöolyckor, på Amerikanska kusten i Febr. så
de ha fruset och stått mycket ondt- Och vet knappt
huru det skulle gått om ej en gammal sjöman
som känt Pappa säger Gunnar ifrån Ratatalen
altid varit så snäll emot honom, och lånat ho-
nom ett par kängskostöflor i den svåra kölden-
ty nog vet man att han rustade ut sig i en hast
och tänkte bara på att komma ut så att bara
sådant kan vara mycket svårt att ej kunna
få hvad man behöfver då det fordras, - nu vet
man ej hvart de skola gå det är möjligt att
Skeppet kommer hem men inte troligt, ma-
lertid, har han fått lära åtskilligt till nästa gång
så han kan vara lite beredd på ett och hvarje

Upsala den 8 Febr. 1863.

Min kära Bror!

Hjertligt tack för Ditt
bref. Som jag icke
erhållit något bref från
A. och vederlikan var
rättelig trodde jag ej till
Laura det jag eljest
gjort. Ännu har ingen
af oss haft bref från A.
men måhända har Du
directe erhållit sådant.
Vill Gud reser jag till Wester-
båten omkring den 16e

dennes och hoppas då få
intaga första natt-her-
berget hos Dig. – Jag
skall framdeles närmare
bestämma dagen för att
kunna få sammanträffa
med Dig. –

Gud vare med Dig
min älskade Broder!
Hjertliga helsningar ~~till~~
från min hustru och
Hilda. Hjertl.
Vännen
Taube

Budet skulle fara tidigt på morgonen, men gjorde det icke, och så har jag skrifwit till Hilda ett like bref som du skall wara god afsända till henne. Stå nu wäl lilla snälla wän — —

Tisdags afton Kl. 8.

Min lilla snälla Alskade Stumpa!

Jag lofte först att skrifwa till Dig om 2ne weckor, men ser du i morgon går ett bud och då kan jag icke afhålla mig från af sända en liten hälsning.

Tack nu så innerligt för sednaste Besöket derstädes war mig så innerligen Kärt att jag ännu njuter deraf. Jag finner mig werkligen så lycklig då jag för wara der du är att jag nästan glömmer allt, då afwen detta kommer hela den äckliga förmögskaran blir det nästan för trefligt.

Min Hemresa gick mycket bra Kl war 3/4 till 9 då jag kom hem

paiter afgår —

Näsluttet fåg 50 Riksdr Rmt, som Du skall begagna till Dina små tillfälligheternas behofwer.

Helsa den Kära snälla Mamma, och att wi länge måtte få behålla Henne!

Ännu måste jag fridja få taga Din Tjenstwillighet i anspråk. War så hederlig och efterhör hwad bäckerna kostade som i du köpte åt mig åskillt twaraken, ty jag skulle redagöra derför till Bäckmanden men kunde icke, jag trodde att priserne stods inuti, och sanningen att säga tänkte jag icke så mycket derpå, ty jag skall säga Dig att då man är kär så glömmer man sig ganska fort, jag hoppas dock att det skall wäl ändå gå för sig, ty jag brukar bli allt kärare och kärare ju längre man får vara tillsammans. Men det har lyckter du är nostara swammel, och kan wäl så wara, men ser du jag skall straxt sluta

[illegible]

samt Jamn äfwen hade hemma allt i god ordning.

I dag hafwa wi erhållit ett politiskt telegram, hwari wi underrättades att Tyskarne och Danskarne haft en sammandrabbning, i hwilken de senare måst retirera — Ack hwilket elände! Måtte Gud af sin nåd och barmhertighet, förskona oss för att krigs alla olyckor — —

Under wägen kom jag att tänka på att det war dumt att jag ej kom att fråga Krook när de tänkte gifta sig, och nu har jag ewartan lust att göra det genom bref. Skulle han gåra det på wårsommarn, så skulle äfwen jag bra gerna önska att wårt finge ske på samma gång, då jag wet, att du skulle så

gerna önska det; Tror du att han blir stött om jag, på lämpligt wis, gör honom en sådan fråga? Man har ju rättighet, wara en smula nyfiken då man tänker blifwa så pass när slägt, eller hur? Jag önskar wisserligen så fort som möjligt få denna saken undanstökad, så att jag får dig till mig men för Din och Heldas skull så wille jag gerna ändå uppoffra någon eller några månader. Säg mig hwad du tänker och tycker härom — —

Du frågte mig om Du kunner skrifwa efter prof till Brudklädningen, och jag swarte nej — men då jag nu tänker derpå så tror jag nästan det kunnes, ty wi hafwa ju hela denna och Mars månad. Skrif derföre om möjligt i morgon. Jag tror att detta bref skall hinna dig innan

Inviteras, att med sin närvaro hedra

emellan

HANDLANDEN

Herr Gustaf Fredrik Trotzig

och min Dotter

Claudia Sara Evelina

samt emellan

HANDLANDEN

Herr Gustaf Adolf Utterström

och min Dotter

Hilda B. Sophia

i Haparanda, Söndagen den 1 September 1861, kl. 4 e. m.

Sophia Östman.

O. s. a.

Stockholm den 27 Januari
1876.

Kära Snälla Maria!

Guds Frid!

Haf tack för ditt vänliga bref, som jag nyss emottagit, det var riktigt roligt att höra af dig. Jag tänker att du nog genom Svärmor har hört huru jag befinner mig här i Stockholm, derför har jag ej skrifvit direkte till Dig.

Kärt var det att höra att ni har det trefligt i Ystenkyrn, och Herren bevisat sin kraft hos Eder ja, han skall väl icke glömma Kalix, utan tänka på oss i Nåd och barmhertighet, och

De hafva syföreningar der som hos oss, och på dem var det så roligt der lästes, bads och sjöngs hela aftonen, och samtalen rörde sig endast om att "Ett är nödvändigt". En kolportör som heter Samuel Johansson var der och talade o det aldrig har jag hört något sådant, jag kände mig alldeles ifrån jorden tagen af bara glädje, så kunde han tala och bevisa en skriftena att "Ingen själ som dör, dör för det han bor". Han måste nästan lofva mig att komma till Kalix till sommaren, få se huru det går, om Gud vill styre det så. Jag tror det skulle vara oss till mycken nytta och välsignelse ty han är en bepröfvad christen och en lärare som rätt delar sanningens ord.

gifva oss en kraftig uppvaknelse
och nåd till bättring.
Här får man höra Guds sanning
förkunnas af mången med Anda
och kraft, oftast går jag i den
lilla Bethlehemskyrkan, der Rosenius
förr var evangelii tolk, ty der
trifs jag bäst, och så bo vi
mycket nära till den. Der är
bön Söndagsmorgon kl 8. samt
kl 1 och kl 6 på e.m.d.
Måndag, onsdag och Fredag
kl 6, dessutom på mångfaldiga
andra ställen. Men är här mycket
verkande för Guds rike, så ännu
mer, tror jag, för Satans rike,
här finns allt, för att snärja
menniskorna i deras lustar och
begärelser, alla möjliga förlustelse
ställen, och mycken fåfänga
i klädsel och allt möjligt.

Syster Mina kommer till mig efter
om Lördagsaftnarna när hon är fri
och är hos mig öfver Söndagen
Då hafva vi roligt skall du tro
då gå vi tillsammans och höra
ordet, och så har vi så mycket
att tala om, så natten får vara
dag för oss, ja, hon är en
i allo kär och dyrbar vän, hon
mycket godt har hon ock gjordt
mig på det andliga området
och varit mig till tröst och hug-
svalelse, genom att visa mig
Guds kärlek i christo, emot
helt förlorade och förtappade
syndare som jag.
Hemma hos mina föräldrar i
Göteborg, har jag haft mycket
roligt. Der fick jag äfven
höra rikligt Guds ord, och var
ofta tillsammans med Guds barn

Jåg tror och hoppas att det för
min själ är nyttigt att vara
här, men ejest längtar jåg
till Kalix och tror att du
är min rätta plats medan jåg
vandrar här här i främlingslandet
Det var ledsamt att Johannes
måste resa hem, och du förstår
att mina tankar jemt äro
hos honom, icke blef det så
som vi tänkt på många sätt
men jåg tror nog att vi har
en Fader som styrer för oss
olydiga barn, och vill att vi
ej skola söka vårt goda här.
men samla oss skatter der hvarken
rost eller mal förstöra dem,
Jåg Gud gifve oss sin Nåd
att blifva rätt lydaktiga barn
hans arf och egendom som
oss köpt hafver af jorden
att vi skola få anfaulat der hemm

Göteborg d. 16 Aug 84

Kära Anna

Af Esters bref (för hvilket jag tackar) hör jag att de ej resa förrn den 25te altså blir det ej att stanna i Stockholm något hvilket är det aldrabäst förstås, ejgemen bet då de äro så många det blir då väl ej mer än öfver natten kanske hvilket de få ställa efter bästa förstånd om Hjalmars voro hemma så kunde ju åtm. somliga taga in hos dem, men nu kunna de ej herbergera flere än de ha helst jag än spar att få hem Jungfrulärarna som skola gå med godståg dagen förlet om det är möjligt, men detta var det als inte jag tänkte skrifva om, komma de bara till Stockholm så blir det någon råd. Ester har nog fått mitt bref deri det är en hel hop med förmaningar. Jag hör det kommer hela 3 stycken så nu se hvad de skola tycka om helpensionen hade vi nu fått vänta dig och Johannes också

och då kan ju Ernst försöka om han kommer hit att dricka Kaffe på morgnarne, alltid skall det då vara färdigt helst vi vanligen välja ha det sjelfva tidigt. Men att sitta i Skolan till 11 utan Caffe heller något varmt, det går ej an. Jag har tänkt försöka vara ensam med Fina åfven i vinter och ha Maria att komma och gå hade vi kunnat taga den 3dje flickan så kunde vi ha taget en piga till, men det räcker inte till hvarken rum heller sängkläder, vi ha nu satt in en säng i Lilla rummet så att nog är der fullt så att Fredrique och Sigrid få ha den nya sängen och den andra soffan ~~till~~ de äro ju ej vana att ha det på annat sätt och det blir obequämt också.

Af Jenny har i nog fått beskrifningar om vistelsen på Bl:k. udden, och alla det störsheter så att jag säger ej något derom, jag träffade Johan, Helmer, och Nanna Huss i Ahlen och det var snälla barn alltsammans. Helmer är på Carlsborg i militär skola skall sedan till Carlberg.

Huru är det med Emma? kan hon ej skrifva, heller skrif det och säg det, fast nu vet väl Ester huru det är fatt när hon kommer. men jag har just anat att hon ej var så bra som vanligt helsa kära Emmabarnet så obeskrifligt, jag tänker nog på henne helsa Johannes och alla mycket från din Moder

Varmt tack säger jag gossen för att ni sändt mitt bref, vi fara kanske (i nasse) dem till Strängnäs i morgon Söndag

hade det varit mycket roligt, ni kommer

kanske längre fram, ja nog tror jag då

att Johannes kommer som ändå skall göra

resan, och det var nog så roligt. Anna är

här mycket friskt, och krötmånaden har varit

ovanligt frisk och hälsosam i år hvilket

var en lycka, det förefaller som det skulle

bli tidig höst, träden här på borget hålla på

att gulna och fälla sina löf redan men i

Alleerna är det alldeles bra ännu, det har väl

ocksa [illegible] och [illegible] så väl då det varit

torka. Kollmans är hemma nu också, myc-

ket friska och nöjda med sin färd, vi sitta ständigt

gården på eft. middagarna då det är vackert väder.

Far har fått inbjudning till Ev. Alliancens möte

i Köpenhamn, men jag kan icke tro det blir

någon resa af, ehuru det är fria resor.

Adolf var här en dag blott men torde komma

att åter besöka Göteborg ifall det blir bestämt

med Järnvägen därimellan, ~~men~~ och det blir det

nog fast det funderas väl och länge. hvi i [illegible]

Vi ha Kafferep i afton i trädgården så jag kan hälsa från Kollmans det är slut och

Maria talat om en klädning som hon hade lof

att få, hon har visst icke bedt mig skrifva derom

men jag tänkte kanske du glömmer det och

derföre skrifver jag därom, om de ej redan ha rest

när detta kommer fram. Maria håller nog på

att hon skall passa Ernst, men om Axel får

en bra menniska som bor i Skolan så är det ju

naturligtvis bättre, så att han får sitt morgon-

kaffe kostning och ändring som Maria omöj-

ligt kan komma och göra så tidigt det behöfs

och så tycker Axel för egen del att det skall bli

mycket bra att det finns en person att tillgå om

något behöfs, han tror att han skall få hemma

för bara att hon får ha rummet, men nog tän-

ker jag hon måste få lite vid åker. jag vet nu ej

om det blir utaf ty han har ej talt vid henne

utan det är genom Amalie K. som vet af en

äldre Jungfru som skall vara så bra. du

får nog höra genom Axel då han får det rangerat

i annat fall och medan det är lätt att komma

ut för Maria så får ju hon tjenstgöra så länge

Min goda, kära Väninna!

Är det ej bra underligt, att Du så länge fått vänta på bref från mig? Jag har mycket tänkt på Dig denna tid Anna, så att det ingalunda varit af glömska som jag underlåtit att skrifva. Det är få dagar som jag slipper skrifva åt k. Far, och derutaf kommer jag mig ifrån all annan skrifning. Men bort med alla ursäkter.

Låtom oss egna några ord, åt framlemnaren af detta bref, som jag för det ovanliga deruti bestämt skall blifva Din Bror Otto. Hvad tycker Du väl om att han varit nog snäll att tillbringa några dagar i sitt f. d. vice hem. Icke har han precist haft roligt, men jag vill hoppas han icke har otrifvas det oaktadt. Jag kommer allt att en och annan gång i mina bref till Dig

insmuggla (förutan tull!) en helsning till
honom, ifall Du tillåter.

Otto skall resa i dag. Stackars mig,
nu har jag ingen, som förer Dam med mig
mera.

Roar det Dig att höra hvad Julklappar
jag fått, så se här en liten nota:
ett Klädningstyg, Schirting till kjolar.
2 par Handskar, 1 par Wantar, Nåldyna.
en Eau de Cologne flaska, Lorgnett snodd,
Kalsongsspetsar, en tvål af elegantare slaget.
En utmärkt fin Toilette flaska. en Bok.
en anotationsbok. en flaska Hårolja, samt,
ett Wiketui. Detta och ej mer.

Jag har fått på sista stunden att
skrifva, så jag hinner ej många rader.
Straffa mig ej för mitt korta bref, med
lång tystnad och kort bref utan tvertom.

Otto är respartig.

Lefve wohl!

Din
Sannina

Bygdeå d. 15/1 1862.

Ett godt nytt år!
Nya krinoliner!
Men inga sura miner!
En ny pästmer Du då får!

...ing till

...mej,
...ma mig

...julklappar

...kjolar.
...vålagna.
...nodd,
...ntara slaget.
...an Bok,
...lja, samt,
...er.
...en all
...vadar.
...bref, ond
...tvarlom.

Kära Syster Anna!

Nu är det länge sen vi hörde af dig och kanske ännu längre sedan du hörde af oss – jag vet ej hvilket dera – allt nog – jag kan berätta att vi må bra – min hals tyckes ändteligen vara bättre nu – men ännu i förra veckan bulnade den och var tråkig –

Jag gissar ni känna till samma bistra kyla som vi – alla som gå i skolorna huckra och frysa och grufva sig svårliga när de ska gå ~~d~~ till sina arbeten –

I går var slädparti till vojakala och det var rätt många som reste förbi såg jag

Fru Anna Sandström
Kalix.

Nu har jag gjort ett litet uppehåll i
min skrifning och smuttat på min
kaffetår – jag gissar att du sysselsatt
satt dig med detsamma – jag tycks
se Ottilia med allvarlig min
och gravitetiska steg nalkas med
kaffebrickan – helsa henne mycket

Jag tänker nu bedja dig – att
du är snäll och försöker att få
reda på Anna Åberg – som tjenade
tjenade på gästis – och som nu lär
finnas i Kalis – och då skulle du
fråga henne om hon har lust att
tjena hos blifvande herrskapet
Krook till nästa år – Du nämnde
visst att jag så tidigt efterhör
henne – men jag vill ha piga städs
lad innan jag reser till våren –
och som jag nästan tror att jag
inte får denna – så måtte jag

väl börja mina operationer på annat
håll när jag fått besked af ifrågavarande
de jungfru —

Du skulle säga henne att hon kommer
mer att bli ensam tjenare – och att
vi inte skall ha någon ladugård utan
hemta mjölk från Riddarstrållhet eller
Lindbäcks – att hon får flera rum att
elda och städa bära upp ved och vatten –
men att hon får vattnet uppfördt på gården
den (ty Kisso blir förstås qvar) – att jag
önskar att hon skall delta g[illegible]
och bakning – samt alla vanliga [illegible]
Sysslor – och vi bli endast fyra på
samma hushåll – så jag tycker att hon
inte borde på så sätt vara tungt —
Den vanliga piglönen erbjudes —
Men skulle du höra att hon har pretention
på lite mer än vanligt, så efter
fråga hvad hon skulle villja ha —
ty det gör precis ej afseende på om
hon skulle villja ha lite mera då
hon blir ensam och lär vara en så
bra menniska – jag skulle bra gerna
villja ha henne:

Nu blef det endast tal om pigan – Mamma och jag skall
sträfva af till syföreningen —

Helsa mycket din Mor från oss alla?
Kyss lilla Ernst [illegible]
Moster Hilda?

Sörbyn den 8 Nov. 1865

Min goda, kära Anna! –

Som jag nu fast beslutat att skrifva om tisdag, vill jag nu
börja litet i dag – jag fruktar annars att något hinder kan
uppstå och min föresats blifva om intet. – Många varma
tacksägelser, sänder jag dig för ditt hjertliga och vänliga bref, samt
för ditt porträtt! – Du kan ej tro huru gladt öfverraskad jag
blef, vid dess mottagande och huru innerligt kärt det var att
få det – och bra snäll var du som gaf mig det. – Jag tänkte
genast få skrifva och tacka dig derför – men ville vänta några
postdagar, i hopp att äfven få något bref från dig och få svara
på samma gång. – Bra otacksam skall du visst tycka mig
vara, som ej genast tackade dig för något som gjorde mig
en så verklig glädje, som ditt "conterfej" – dock vi låt dig veta
att det framkommit. Käraste Anna ursäkta mig! –
Mycket lik dig var du och ställningen tycker jag ej heller
är stel – utan det hela är så trefligt och lyckadt man vill
önska. Du har ej någon fremmande och [illegible] mina som
är så vanligt – utan du står der så bekant och så lik att
man tycker sig ha dig lifslefvande framför sig. – Någon natt
figura har du ej fått till lif och armar [illegible] men det är ju
endast en obetydlighet. – Det är så roligt att [illegible] få gå och titta
på dig. – Också nu Anna lär du vara förlofvad. Det gläder
mig mycket att höra det, ty det lär vara en så bra karl som
säkert skall göra dig lycklig. – Af ditt bref till Louise hörde jag
att du ej ville hafva det kändt – men innan ditt bref kom
hade Louise bref från Christine, der hon berättade det och
som Louise trodde det var allmänt kändt, så omtalade hon
det. – När ditt bref kom var det för sent att ändra. – Från [illegible]
då har äfven nyligen [illegible] förlofning kommit och äfven
från Kalix har det pratats om [illegible] Fanny har haft
bref derifrån.) Snart är det allt få hafva något [illegible] men ej
för du vara ledsen öfver denna tal – [illegible]

mig varmt om hos andra. – Du kan ej tro huru barnslig
jag mången gång är oaktadt jag är bra gammal – jag kan
ibland rätt bittert sörja öfver min oförmåga att vinna till:
gifvenhet och kärlek af dem, som omgifva mig. – Jag tyc:
ker mig stå så ensam i verlden och hafva så få vänner –
dock bäst att ej klaga utan vara nöjd och tacksam om nå-
gon vill bry sig om mig. – Då man är ute hos andra,
så får man nog lära sig och att ensam sig gömma myc:
ket af hvad man tänker och känner, sorgligt eller gladt. –
Man får ju ej begära att menniskor, huru goda och snälla
de än äro, och som hafva sina egna kära och egna intressen,
skola deltaga med mig i mina sorger och fröjder. – Derföre
känner man sig främmande och ensam mången gång
och lifvet blir ej gladt. Nog har du rätt deri, att jag har
tungt lynne och detta förbittrar nog lifvet både för mig
sjelf och andra – och man rår nog till en del sjelf derför,
då man ej lägger band på sig – men detta är lättare
sagt än gjordt. Förr i verlden hade jag nästan gladt
lynne – men det blir tyngre med åren. – Då man ej kän-
ner sig lycklig och glad, så inverkar detta på lynnet,
äfven sjukligheten. – Om du såge mig i år, skulle du få se
att jag är något gladare – förra året var jag ju nästan
jemt sjuk eller hängsjuk – med ett ord kände mig aldrig
frisk. I höst har jag varit friskare, måtte det få fort-
fara! – Det skulle varit roligt om du nu varit här –
vi skulle nog bättre sympatiserat då vi lärt känna hvarann-
dra bättre. – Då jag sitter här uppe ensam och arbetar ön-
skar jag [illegible] jag hade något sällskap – men man är aldrig
nöjd och belåten, alltid är det något om och men emellan.
Här hafva vi förut haft ganska blidt, regn och blåst-
men nu några dagar har det varit rätt kallt och snart
torde väl "Skurran" bli isbelagd. Dock är här ingen
som åker skridsko. – Det måtte vara ett bra härligt
och friskt nöje. N. får nog någon gång höra något musik

Nu god natt! – Lef godt och Gud bevare och skydde dig min snälla, af-
hållna Anna! – Drag ej så länge att skrifva och bed Gud någon gång för
din tillgifna Louise. –

× en [illegible] som är mycket bra – jag håller nu på spela [illegible]
"Lieder ohne Worte" och jag är synnerligen förtjust i dem. –

Den 9. Nov.

Ni kan du verkligen vara träk att höra om förlofning och äktenskap — och som jag dömmer, som du blinde om fargen, så har jag visst äfven pratat en hop dumheter — Men må för det ändå stå quar. — Hur skall det nu gå att du skulle hälsa pennan i Haparanda och jag skulle komma och helsa på dig och söka upp dig i ett litet trefligt hus? — Ja denna så väl som andra planer, ni uppgöra, gå upp i rök — Kommer jag någon gång så långt norr så får jag väl i stället uppsöka Fru N. N. — Nu vill jag besvara ditt bref — Tycker du ej ibland det blir tråkigt att undervisa barn? Och huru modlös blir man ej då man tycker att de inga framsteg göra och man har förebråelser inom sig att man ej varit förnuftig och ej så vetat man bort. — Jag är så ofta missnöjd med mig sjelf och tycker att jag uträttar så litet godt och att mina elever göra så små framsteg. Och till en stor del torde det vara mitt fel. Jag blir nog äfven otålig då de äro dumma och intet begripa. — En bra stor uppmuntran är det då eleven sjelf har håg och intresse att lära — då blir det ett nöje att undervisa. — Du har visst godt tålamod och det är en lycklig sak. — Ej har du kunnat öfva dig så mycket sjelf då du har barnen, så många timmar och så skall spela något. Jag vet nog huru litet jag hinner emellanåt — och något skall man äfven sy. — Tiden är alltid knapp och otillräcklig och ändå tager man ej vara på den och förslösar den på onyttiga saker. Och ändå likväl skola vi stå till ansvar inför Herren huru vi användt vår tid. — Gud gifve oss nåd att bättre använda den hädanefter! — Min kära Anna, om du icke ej var rädd för mig, så gjorde ändå den der lilla respekten du hade, att vi ej kunde närma oss hvarandra så mycket. Jag vet nog, jag har något stelt och frånstötande i mitt sätt och har svårt att komma visa hvad jag känner, jag förfaller kall och likgiltig och stöter dingsom menniskor från mig. — Men hjertat är ändå ej kallt utan det klappar

det ju ochtiras. ~~och~~ Emellertid önskar jag dig all möjlig glädje och lycka af din förening — må Gud gifva sin nåd och sin välsignelse dertill och låta dig i många, många år lefva ett lugnt och stilla lif med den du håller af. — Efter du nu bestämt dig för att taga honom, så tycker du väl äfven om honom? — och att han tycker om dig, kan man aldrig betvifla, då han åter forsökte sin lycka hos dig efter en rätt ovanlig korg. — Då porträtterna kom, följde en liten brefflapp från dig och en påskrift med annan stil, som lydde: "Min fästman mår bra". Jag funderade nog hvad det skulle betyda, om det var skämt eller alvar — men nu finner jag lösning på gåtan. — Troligen var din fästman hos dig och hade roat sig med att skrifva dit detta ord? — Hvad heter din fästman? Ingen här vet det — ehuru alla veta hvem personen är. — Som han är ordentlig och har hus och hem, så dröjer det väl ej så länge förr ni gifta er — han torde nog ej ha tålamod att vänta så länge på sin lycka. — Bra var det nog att du kunde bestämma dig för honom, och att du nu tycker om honom — och bättre och bättre blir det väl med tiden — Man har behof af kärlek och tillgifvenhet och aldrig blir man nog så lycklig, som då man har någon att lefva för och omsorg; äfven sjelf mest nöjd och belåten. — Derföre tror jag man aldrig känner sig så lycklig och belåten i lifvet som då man är gift och kanske aldrig kan uträtta så mycket godt. Men då skall äktenskapet vara grundadt på sann och verklig tillgifvenhet — och ej ingås som ett annat köp. — Ett olyckligt giftermål är väl åter den största olyckan — bättre då att gå ogift i all sin tid. — Din fästman är ju äfven en allvarlig christen och af samma tänkesätt och åsigter som du? — Det är en nödvändig sak för sin lycka att öfverensstämma i sin tro och öfvertygelse — att gemensamt få lära Guds ord och bedja till sin Frälsare. —

Mormor lefver samma vanliga, jemrar sig och önskar få dö — men ingen allvarlig tanke på döden, så det ej. — Hon helsar dig så mycket. — Helena och Thilda äfven — Ej får du i morgon bref från dem.

Louise har sagt hon skall skrifva. Skall du ej brätta innan du får läsa igenom mitt långa och äfven tråkiga bref? Nog fruktar jag det.

i Haaparanda — men här hör man ingenting. Men så hör jag så mycket mer talas om musik — du minns väl huru Patron bråkade och mersmade derom — och jag tror han är än värre i år. Jag spelar nu alla aftnar och han sitter troget och hör på en hel timme. — Har du brådtom till Jul? Du skall väl sy något åt din fästman? Jag hoppas att jg. får så brådtom i år — men vi få väl se. Åt Louise och Patron tänker jag göra hvar sin ampel i blått och silfver. Den ena är färdig trädd och den andra göres efter. Nog blir det bra dyrt — men ej så mycket arbete. Åt Erica T— gör dess hållare — Helena gör äfven sådana åt Louise och en pappershorg åt Patron. — Och så blir det väl något smått åt alla andra. —

i höst hafva vi haft främmande, en Mamsell Petersson, fästmö till Kapten Delmar — (du minns väl honom, som jag gyckade med dig i fjol). Han kom igen med Daniel för att mötas med honom och följa honom ut i höst — men när han kom var det ej utlyst, och ingen vigsel kunde få ske. Han blef då tvungen att vara här och tyckan gjorde att det blef mottaend till

måndagen derpå, då det genom telegram
kom lysningsattest. Louise och jag följ=
de dem ut till kyrkan och så i Prestgården
der de vigdes. Det var synd om honom
komma så ensam och ratt frak och bygg=
lig var han. Två dagar efter vigseln seg=
lade de. – Samma dagen voro Louise och
jag i Prestgården, så jag kan helsa dig
från Maria Lindgren. Från Elise har
det varit bref sedan hon hemkom nät-
Hon har haft en svår resa och var nog
glad att vara hemma, ehuru hon sak-
nar Sverige. – Du har väl hört att Thilda
Kjellerstedt haft brudtäld och har varit
och far ännu ratt klen. Stackars liten, hvad
hon haft svårt. – Intet bröllop blef för
ehvarande Horney i höst. Fanny Skarins
bröllop blir om 14 dagar – Carolina Lund=
berg och Hulda Schälre skola bli tärnor. –
Sharlotte Nygren kan jag helsa från, hon
är munter och glad som vanligt – och
har varit i Byggdeå i höst. – Thurfeelt
blir mer och mer cavaljerisk – – Spelar
du ännu för Fr. Jolin. – Hur lefver dina
goda vänner Emma L. och Margreth. H.
Har du läst en bok som heter: "Bruks=
Patron Adamson" eller "Hvar är du." +

Neder Kalix den 7/6

Snälla Anna

förlått mig för sammnelse med skrifvan

dett är visst ej lätt att så här skrifva ett som varit or saken. Dett är så den som man alldeles kommer i från de lilla man kunnatt så vet man ej om nå gon. för stå vad man seger. Ser mig ej på skafningen då får Du ej Beda på meningen da får gissa dig fram lått ej någon se dett

tack kärlitt för Dina kära bref som jag har bekommitt å de goda åfflen samtt för ron som vi fick å skada de å achtatt den strenga Nyella som var. tack ef.ren för den söta å trefliga Bysett som du var så snell å sende till Mig vi få väl om gud vill treffas Då å upp ära om allt sammans. Du har varitt i gjätte borg i i fjälen der har Du visst haft mycki treflitt med de dina. om Du hade haft Din man her dett vistt varitt så mycki mera Rolitt

Du Kom i håg ej med ielltorftan. tack kära Anna för Dett. dett är överfalt här är allt som varitt sig likt i allt tyst å stilla Dött ah katt

mest hemma åvra vi var ah en hog sig till negleg en sig sellan dett en far gången. dett är så tomt då Anna saknas att dett er ej Rolitt att fara dit. nog Blef dett annars en vad man trodde med selgtväm

å hans Bessa ej hade man tatt att han skulle

kumma så fort till Båsa. långsamt är dett
visst för dig men nog kan det at Då vara mykti
mer för hanan jag tycker dett en så syn am
hanan. han är så en gammen men han är
Rat glad i bland. far man er nu från neg
tag hon har nu varitt her en tid nu ville
han fara det. då är det ej att hindra
henne. hon tenker fara hem en tid til ytterby

vi har gudskelåf fått vara friska å vaskena
er helen men det er en del snerra di andra
har haft gul sat men nu friska
tand verk ah flussa hefsred har jag varitt
Besvera af men det skall vel någatt vara
sam. på minner af am får gengelsen
her i lifvett

der har ni gatt am gåda dårare å ack varmma
kjörtkor det vi sakna begge. Magdlenna syster
Mina. Maria Karl slet treffar dee helsa dem
hierlitt i från meg. far vel nu sella anna
många helsningar i från å mig sammen till eder
alla gud vare med eder ack saf: Din vän johanna

Dave gusta fått sinnan Rev am sin helsnig til Ernst

Witsord för 7 års engagement
hos Firman:

"The Hudikswall Steam Sawing Mill Co. Limited"

Herr Stoopfaube som warit anstäld å wårt Contor därstädes sedan den 9e October 1860 har under denna tid alltid uppfört sig utmärkt wäl och skött sina åligganden med nit och omtanka. – Han lemnar oss nu, för att öfwertaga annan befattning och önska wi honom i hans nya werkningskrets all framgång och lycka. –

Hudikswall den 10 October 1867.

A. Hellström
Disponent
(H. S. S. Mill Co. Limd.)

Copy –

för 3 års Engagement såsom
Inspector för Åsa Sågwerk. –

Herr Adolf Taube som sedan den 6 Nov 1867
warit anställd såsom Inspector för Åsa Sågwerk, hwilken
Plats han i anseende till Sågaffärernas upphörande lemnar
har under denna tid fört en i allo hedrande wandel
samt med nit och oförtrutenhet fullgjort sina åliggandan, hwarför
han hos en och hwar på det högsta recommenderas.

Jönköping den 10 Nov 1870

Wm Ramsay

Herr Adolf Taube som i tre års tid skött Skogsaffairerna
här på platsen, och nu ämnar söka anställning i Hamburg
gifwes det witsord att han lemnar allmän saknad efter sig
och att jag sålunda kan recommendera honom till det bästa.

Lamhult & Åsa d 8 Mars 1871

G. Leijonhufwud.

Frejde Betyg

Utdrag ur Protocoll hållet vid allmän Kommunal Stämma i Asa Församling — — — — —

§ 6.

" — — — — — — — — — — — —

meddela wi härmed Sågwerks Inspectoren Herr Ad. Taube härstädes det Frejdebetyg o Witsord att han under den tid af 3 år som han haft sin werksamhet i wår Församling alltid gjort sig känd för ett redbart uppförande — — — — — — — —

betyga å Församlingens wägnar — — — —

... 1867
... hwilken
... lemnar
... del
... den, hwarför

...affairerna
... Hamburg
...lter sig
... det bästa.

... mars 1870

...fwud.